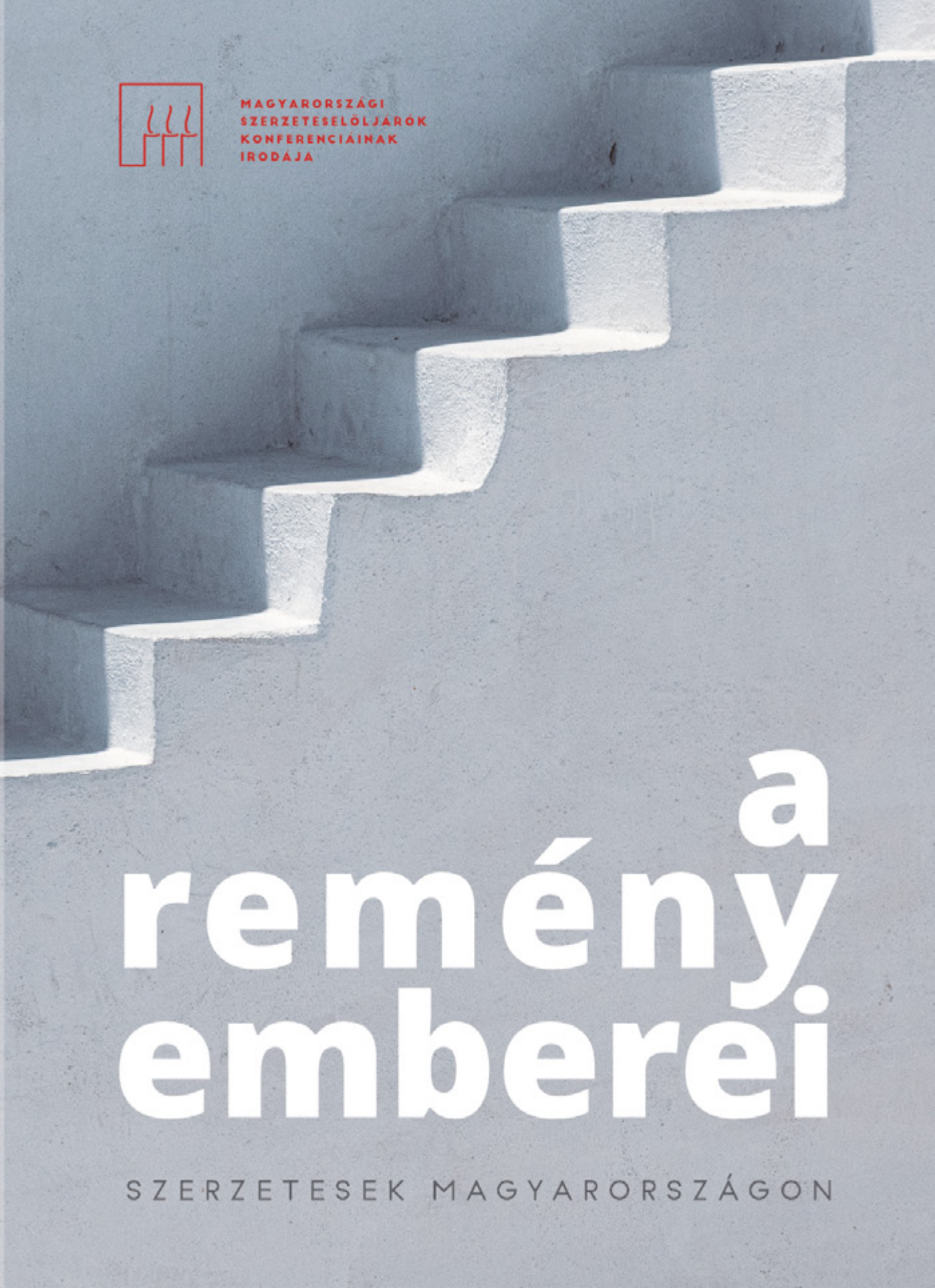

MAGYARORSZÁGI
SZERZETESELÖLJÁRÓK
KONFERENCIÁINAK
IRODÁJA

a remény emberei

SZERZETESEK MAGYARORSZÁGON

Szerkesztő:
Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciáinak Irodája
Radnai Kinga
Mészáros Anett

A könyvben a szerzetesrendek által beküldött szövegeket és fotókat használtuk fel.
A kötet a 2020. január 1-jei adatokat tartalmazza.

ISBN 978-615-00-7345-3

© Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciáinak Irodája, 2020

Kiadja: Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciáinak Irodája (MSZKI)
Felelős kiadó: Kiss István Didák OFM irodavezető
Tipográfiai tervezés: HERIBERT C Bt.
Borító fotó: Stéphane Mingot on Unsplash
Nyomda: Vareg Hungary Kft. (www.vareg.hu)

Remény: a keresztény misztérium végső feladatára emlékeztet. Olyan korban élünk, amikor széles körben elterjedt a bizonytalanság, hiányoznak a távoli jövőbe mutató tervek: a remény kulturális és szociális szempontból törékeny. Homályos a jövő, mert „eltűnni látszanak Isten nyomai" (VC 85). A megszentelt életnek van egy állandó eszkatologikus irányultsága: arról tanúskodik a történelemben, hogy egyszer minden remény végérvényesen céljához ér, és a megszentelt élet átalakítja a várakozást „misszióvá, hogy Isten országa már itt és most egyre jobban megjelenhessék" (VC 27). A remény jeleként a megszentelt életet élők az emberek társául szegődnek, megéreztetik velük Isten irgalmát, a jövő és a bálványoktól való mentesség példázatát jelenítik meg.

(Magyarázat a megszentelt élet évének hivatalos szentszéki logójához, fordította: Tőzsér Endre SP)

Előszó

Amikor ma beköszöntőt írok a hazánkban működő szerzetesrendeket bemutató kiadványhoz, első gondolatom az emlékezés, második a hála, harmadik a remény. Visszaemlékszem arra, hogy amikor 18 éves iskolanővér jelölt voltam, Várszegi Asztrik atya tartott nekünk egy foglalkozást. Mesélte, hogy 1950 előtt annyi szerzetes működött Magyarországon, hogy szinte minden második településre jutott egy kis közösség. Térképet is mutatott, melyen pontszerűen fel voltak tüntetve a szerzetesi jelenlétek. A hasonlatára is emlékszem: *„Mint mák a kalácsban”* olyan sűrűn hálózták be a szerzetesek Magyarország területét.

Miközben a noviciátusi évet töltöttem, megtörtént a rendszerváltás. A négy legálisan működő rend mellett egyre többet hallottunk a többiekről, akik előléptek a rejtekből, hazatértek külföldről, vagy újonnan indultak. Megcsillant annak lehetősége, hogy ami nemrég még elképzelhetetlen volt, most ismét lehetségessé válik: a *„mák a kalácsban”*. Elkezdtem sorra venni Magyarország településeit, és imádkoztam értük. Előkerült egy század eleji könyvecske, mely egy-egy fényképpel minden akkoriban működő rendet bemutatott habitussal, rövid leírással. Ennek alapján megrajzoltam minden szerzetesrendet egy-egy életképpel, és memória játékot készítettem a képecskékből.

1990-ben megjelent rendtársam, Puskely Mária munkája Szerzetesek címmel. Néhány évig mindig magammal hordtam egy példányt a táskámban, hogy ha valaki megszólít az utcán vagy bárhol, és érdeklődik a szerzetesség iránt, kölcsön tudjam adni.

Ma pedig – a rendszerváltás után 30 évvel – azt a feladatot kaptam, hogy beköszöntőt írjak egy új kiadványhoz, mely a szerzetesrendek jelenlegi helyzetét, reményét mutatja be. Hála van bennem, tapasztalva Isten gondoskodását, vezetését a történelemben. A magyarországi rendeket összefogó szerzetesi iroda által létrehozott adatbázis térképén ismét láthatóvá válik a *„mák a kalácsban”*. Lehetne sűrűbb is, de ne legyünk telhetetlenek. Ha egyenként talán kevesek vagyunk is, együttműködve egymással vannak erőtartalékaink. Hála legyen Istennek, aki megadta, hogy újjászülessünk, és akinek terve van velünk a jövőben is.

Ennek reményét szeretettel osztom meg mindazokkal, akik ezt a könyvet kezükbe veszik. A Magyarországi Renfőnöknők Konferenciája és a Férfi Szerzeteselöljárók Konferenciája nevében:

Lobmayer M. Judit SSND
A Magyarországi Rendfőnöknők
Konferenciájának elnöke

Isten sokszínű világot teremtett. S valóban, amikor körülnézünk a természetben, sőt még inkább az emberi közösségben, egyértelműen tapasztaljuk a változatosságot, a sokféleséget. Egység, uniformizálás nélkül – az emberi közösségben ez az ellentmondónak tűnő kettősség lehetséges.

Ez a kötet a megszentelt élet sokszínűségét mutatja meg hazánkban. Számomra a sokféle karizma és közösség annak bizonysága, hogy Isten szereti a sokszínűséget. Hogy van a változatosságnak olyan formája, amely nem romboló, nem szétszór, hanem Istennek és az ő teremtésének gazdagságát tükrözi. Sőt az Úr a megszámlálhatatlan személyiségű embert sokféle karizma útján vonzza magához és küldi a szolgálatra.

A következő oldalak forgatásakor megragadhat a külső megjelenés különbözősége, a szolgálat változatossága, az életforma és a mindennapi életvitel sokfélesége. Elsősorban ne ezekre a különbözőségekre nyíljon meg a figyelmünk, hanem az ezek mélyén felfedezhető karizmára, annak gazdagságára. A Lélek pedig, aki inspirál, áthat és elindít ugyanaz. Ő ad egységet ennek a sokszínűségnek.

Legyen az a könyv Isten gazdagságának tükre és a megszentelt élet mélyben való egységének, az egy Léleknek a tanúbizonysága.

Fr. Dobszay Benedek OFM
Férfi Szerzeteselöljárók
Konferenciájának elnöke

Ez a kiadvány a REM (Rendi EgyüttMűködés) beszélgetés-sorozat egyik gyümölcse, melynek keretén belül Matolcsy János és Mészáros Anett voltak munkatársaink.

Tartalom

Előszó 6

Megszentelt Élet Intézményeinek és az Apostoli Élet Társaságainak Kongregációja

A Szent Orsolya Rend Római Uniójának Magyar Orsolyita Közössége . 11
Alexiánus Testvérek Kongregációja 14
Annunciáta Nővérek Kongregációja 17
Árpád-házi Szent Margitról Nevezett Szent Domonkos Rendi Nővérek Apostoli Kongregációja 19
Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővérei 22
Assisi Szent Ferenc Leányai Kongregációja 25
Assziszi Szent Ferenc Segítő Nővérei Közössége 28
Betegápoló Irgalmasrend 31
Boldogasszony Iskolanővérek 33
Boldogasszony Tanító Nővérei 37
Ciszterci Nővérek Boldogasszony Háza Monostor 40
Ciszterci Nővérek Regina Mundi Apátsága 43
Congregatio Jesu 46
Csornai Premontrei Prépostság 49
Don Bosco Szalézi Társasága 52
Egyházközségi Nővérek Társasága 55
Első Remete Szent Pál Monasztikus Nővérei 58
Ferences Mária Misszionárius Nővérek Társulata 61
Ferences Szegénygondozó Nővérek 65
Gödöllői Premontrei Apátság 68
Isteni Ige Társasága 71
Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja 74
Isteni Szeretet Leányai Kongregációja 77
Isteni Üdvözítő Nővérei 80
Isteni Üdvözítő Társasága 83
Jézus Isteni Szívéről Nevezett Karmelita Nővérek 86
Jézus Kistestvérei Női Szerzetes Közösség 90
Jézus Szíve Nővérek Társasága 93
Jézus Szíve Társasága 96
Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya 99
Jó Pásztor Szeretetéről nevezett Miasszonyunk Kongregáció 102
Kamilliánus Kolostor 106
Kenethozókról elnevezett női monostor 109
Klarissza Remeteség 112
Konventuális Ferences Minorita Rend 115
Krisztus Légiója Kongregáció 117
Krisztus Ügye Lelki Család 120
Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság 123
Magyar Bencés Kongregáció Szent Ányos Perjelség 126
Magyar Bencés Kongregáció Szent Mór Perjelség 129
Magyar Kapucinus Delegáció 132
Magyar Pálos Rend 135

Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány *139*
Magyarok Nagyasszonya női apostoli élet Társasága *142*
Mária Iskolatestvérek *144*
Mária Keresztes Közössége *147*
Missziótársaság *149*
Nagy Szent Bazil Rendi Nővérek *151*
Notre Dame Női Kanonok- és Tanítórend *154*
Nyolc Boldogság Közösség *157*
Piarista Rend Magyar Tartománya *161*
Premontrei Női Kanonokrend *164*
Sarutlan Kármelita Nővérek Szerzetesrend *167*
Sarutlan Kármelita Rendtartomány *171*
Segítő Szűz Mária Leányai Don Bosco Nővérek *174*
Szent Benedek Leányai Társaság *177*
Szent Domonkos Rend Magyar Tartományfőnöksége *180*
Szent Erzsébet Nővérek Kongregációja *184*
Szent Ferenc Kisnővérei *187*
Szent Ferenc Kistestvérei *190*
Szent János Apostolról és Remete Szent Pálról Nevezett Közösség *193*
Szent Kamill Leányai Szerzetes Intézmény *196*
Szent Keresztről Nevezett Irgalmas Nővérek *199*
Szent Szív Társaság (Sacré Coeur) *203*
Szent Vincéről nevezett Szatmári Irgalmas Nővérek Társulata *207*
Szeplőtelen Szűz Mária Szolgálóleányai Szerzetesrend *209*
Szeretet Leányai Társulata *212*
Szeretet Misszionáriusai *215*
Szervita Nővérek, a Fájdalmas Anya Szolgálói *217*
Szociális Missziótársulat *221*
Szociális Testvérek Társasága *224*
Szűz Mária Társasága *228*
Tisztítótűzben Szenvedő Lelkeket Segítő Nővérek Kongregációja *230*
Úti Boldogasszony Társasága *233*
Verbum Dei Missziós Testvéri Közösség *235*
Vianney Testvérek a Tisztuló Lelkekért Közösség *239*
Vinculum Caritatis Közösség *241*
Zirci Ciszterci Apátság *244*

Világiak, a Család és az Élet kongregációja

Emmánuel Közösség *249*
Mária Műve Fokoláre Mozgalom *252*

Függelék

Találkozások *256*
Magyarországi szerzetesrendek és krisztushívők hivatalos társulásai . . . *260*
Tárgymutató *262*

Megszentelt Élet Intézményeinek és az Apostoli Élet Társaságainak Kongregációja

A megszentelt élet különböző formái az apostoli időktől jelen vannak az Egyház életében Isten és az emberszeretet szolgálatában. A történelem során más-más formái jelentek meg, a remetéktől a monasztikus szerzetektől az apostolkodó kongregációkon keresztül. Az elmúlt két évezredben nők és férfiak milliói köteleződtek el Krisztus szorosabb követésére, hogy életük felajánlása által Krisztus vigasztaló, gyógyító, bátorító jelei legyenek a világban a világért. Magyarországon az államalapítás kezdetétől több monasztikus, szemlélődő és apostolkodó rend is jelen van, sőt a Szentlélek magyar alapításokat is útjára indított.

A Szent Orsolya Rend Római Uniójának Magyar Orsolyita Közössége

orsolyiták OSU

pápai jogú szerzetesi intézmény 6 fő

TÖRTÉNET

Merici Szt. Angéla alapítónk 1474 körül született Észak-Itáliában, a Garda tó melletti Descenzanoban. Szülei mélyen vallásos emberek, saját kicsike birtokukon dolgoztak, gyermekeiket gondosan nevelték. Angéla korán árvaságra jutott, anyai nagybátyja fogadta be testvéreivel együtt Saloban. Fiatal leányként itt lépett be a ferences harmadrendbe. Egyszer a Saloból Descenzanoba vezető út mellett Brudazzo mezején látomásban részesült: egy létrát látott az ég és a föld között, akárcsak Jákob. Ám ezen a létrán angyalok és leányok lépdeltek.

Angéla megrendülve érezte, hogy különleges küldetést kap, de még nem tudta, ez hogyan valósul meg. Ferences elöljárója Bresciába küldte Catherina Patengola özvegyhez. Angéla misszió a vigasztalás, békességszerzés, tanácsadás, tanítás volt. Egyre többen keresték fel a kemény aszkézisben, imádságban élő Angélát, akit „Suora Madre" névvel illettek, hiszen nővér és anya is lelki értelemben. Felfigyelt a lánynevelés elhanyagoltságára, szívesen foglalkozott a köréje sereglő fiatalokra, arra tanította őket, hogy a világban is lehet Istennek szentelt életet élni. Ezzel a gondolattal megelőzte korát. Merici Szt. Angéla 1535. november 25-én közösségbe hívta segítőtársait és tanítványait, megalapította a Szent Orsolya Társaságot. Szent Orsolya szűz és vértanú pártfogásába ajánlotta társait. Angéla a vértanúkban látta a radikális Krisztus követés példáját, és a tiszta élet eszményképét akarta az erkölcseiben meggyengült reneszánsz kor lányai elé állítani. Művei: Regula, Intelmek, Hagyaték (Testamentum). A Trienti Zsinat hatására és a Tridentinum határozatai értelmében, majd Borromeo Szt. Károly közreműködésével a Szent Orsolya Társaság Szent Orsolya Renddé alakult. A Szent Orsolya Rend

nem csupán Itáliában terjedt el, hanem Franciaországban és Németalföldön, majd Liege (Lüttich) közvetítésével Közép- Európában is. Köln, Bécs, Prága, Pozsony a legjelentősebb alapítások. 1675-ben érkeztek az első orsolyiták Magyarországra Szelepcsényi György magyar hercegprímás hívására. Eleonóra császárné támogatta letelepedésüket. 1676-ban alapították a pozsonyi zárdát. Liege-ből érkezett M. Marie de l'Ascension, Kölnből M. Ágnes Schalthaus, Bécsből M. Felicitas és két juvenista, Sr. Claudia és gr. Nádasdy Julianna Jozefa nővér, az első magyar orsolyita. A pozsonyi zárdáról a következőket jegyezték fel: „mint szorgalmas méhekkel teli kaptár számos méhrajt bocsátott ki… szorgosan terjesztve az imádságos élet mély értelmét, a katolikus tanítás apostoli szellemét és a közösségi élet szeretetét." 1726 Győr -ide Bécsből is érkezett alapító tag 1633 Nagyszeben (Sibiu). Bécsből alapították a soproni zárdát 1747-ben, Mária Terézia támogatta. 1915 Dombóvár – a pécsi püspök kassai nővéreket hívott az alapításhoz. 1918 Kisvárda Szmrecsányi Lajos egri érsek a katolikusok és a protestánsok lelkipásztorainak és a zsidó rabbinak kérésére végezte ezt az „ökumenikus"-nak mondható alapítást. 1922-ben Hevesen, 1923-ban Bácsán, 1926-ban Egerben alapítottak orsolyita közösségeket. A rendházakhoz mindenütt szorosan iskolák csatlakoztak, az iskolatípusok az egyes korok elvárásainak megfelelően bővültek. Internátusok is voltak az iskolák mellett. XX. sz.-i alapítások: 1922. Heves, 1923. Bácsa, 1926. Eger.

1900-ban pápai jóváhagyással létrejön a Szent Orsolya Rend Római Uniója, melybe a világ legtöbb orsolyita közössége, így a magyar is belépett, vállalva a nemzetköziséget.

KARIZMA-LELKISÉG

Az orsolyita nővérek az alapító anya, a „Madre" azaz Merici Szent Angéla karizmájának megőrzésére és kibontakoztatására törekednek. Angéla mélyen átélte, mit jelent a kiválasztottság, „a Magasságbeli Fiának jegyesévé válni", amint ezt kifejti a Regula előszavában. A Szentlélek indítására az ima és a tevékenység összhangban állt szent Angéla lelkében „Ő szavai és élete tanúságtétele által az evangélium hirdetője volt válaszolva minden ember legalapvetőbb lelki igényére, amely nem más, mint Isten éhezése. Közvetíteni tudta hite gazdagságát, vigasztalást, tanácsot és békét tudott adni mindazoknak, akik őt felkeresték." (Konstitúció, 95) Egyetlen olasz szóval kifejezve ez a „piacevolezza".

Az orsolyita lelkiség forrása az Evangélium. Közösségben élünk. A szentmise bevezet minket a Húsvét misztériumába,„magunkhoz véve az értünk feláldozott Krisztust, meghívást kapunk, hogy mi is odaadjuk életünket másokért"(Konstitúció 52). Minden nap részt veszünk a szentmisén közösen, indokolt esetben egyénileg. Naponta egy órát szentelünk az elmélkedő imának. „Az apostoli élet hozzátartozik Rendünk természetéhez. Az evangelizálást célzó nevelés küldetésünk sajátos formája."(Konstitúció 94) „Az Egyház a nevelés küldetését bízza ránk, hogy gyakoroljuk …... különböző formákban." (Konstitúció 5) Angéla arra buzdít, hogy „figyeljék az idők jeleit", hogy „tanulékonyan kövessük a Szentlélek indításait". Ennek megfelelően nem csupán iskolai keretben dolgoznak a nővérek, hanem részt vesznek egyes plébániák életében, megjelennek a fogyatékosok gondozásában, a marginális helyzetben lévők között is. A társadalom elöregedése következtében a jelenkor igényeinek megfelelően idős emberek számára is nyújtanak otthont, biztonságot, testi, lelki gondozást.

SZOLGÁLAT

A Magyar Orsolyita Közösség Győrött a régi rendházban él, közvetlenül a római Generalátushoz tartozik. Iskoláinak nagy részét egyházmegyékre és a Ferences Rendtartományra bízta, de továbbra is tartja velük a jó kapcsolatot. Kiszélesítettük a világi munkatársakkal való kapcsolatot. Nemzetközi szinten létezik a „Serviam" csoport, orsolyita lelkiségű, világi segítők köre.

Jelenlegi szolgálataink a következők: iskolát tartunk fenn Dombóváron, leánykollégiumokat Egerben (60 fő), Győrben (50 fő), ugyancsak Győrben a Szent Angéla Otthont idős nővérek és civil lakók számára. Két nővérünk nevelőtanári szolgálatot vállalt, egy nővérünk pedig egyházmegyei kötelékben sekrestyés és kántor. Budai Zsuzsanna Terézia nővérünk hittanárként működött Egerben majd Győrben, jelenleg nevelőtanár a kollégiumban. Rozália nővér és Terézia nővér rendszeresen vezetik a kollégiumi est imát.

TANÚSÁGTÉTEL

Szüleim Bácsán éltek, ahol az államosítás előtt az orsolyita nővérek iskolát, óvodát és árvaházat működtettek. Az egész község szerette és tisztelte őket. Bátyámat még tanították, én már csak a szétszóratásban ismerhettem meg őket, és azt is tudtam, hogy három orsolyita nagynéném van. Nagy hatást gyakorolt rám Imelda nővér, aki ének-zene tanár volt, de a szétszóratás után nehéz fizikai munkát végzett és mellette templomi szolgálatot is vállalt Bélyi Ida nővérrel együtt, aki ugyan nem volt rokonom, de szelíd egyénisége, példás munkája ugyanúgy vonzott, mint Imelda nővér. Gyakran segítettem nekik a templomban és a plébánián. Láttam imádságos életüket, magam is szerettem részt venni benne, amennyire lehetett. Ezzel párhuzamosan úgy éreztem, hogy a jó Isten erre a hivatásra szólít engem. Sokáig érlelődött bennem a meghívás kegyelme, végül boldogan kimondtam az „igen"-t Uramnak. Jó döntés volt! Szerzetesi életemet mindennél fontosabbnak tartom függetlenül a körülményektől. Merici Szt. Angéla alapító anyánk szavait szívembe vésztem: „Jézus Krisztus legyen Egyetlen Kincsünk" továbbá: „Nem találnak máshol menedéket, csak Jézus Krisztus lábainál..." Szerzetesi jelmondatom pedig ez: „Az élet számomra Krisztus" (Fil 1-21) Örömmel végzem kántori és sekrestyési szolgálatomat, amely összeköt az ifjúsággal, a kollégista lányokkal, a ministráns gyerekekkel, az atyákkal és a hívekkel. Ez számomra tiszta öröm!

Hálát adok az Úristennek mindenért! (Lőre Erzsébet Jozefa nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 9022 Győr, Apáca utca 41.
E-mail cím: orsolya@orsolyita.hu
Weboldal: www.orsolyita.hu

Alexiánus Testvérek Kongregációja

alexiánusok CFA

pápai jogú laikus testvérek szerzetesi intézménye 2 fő

TÖRTÉNET

Habár az Alexiánus testvérek gazdag története immár 800 éves múltra tekint vissza és szolgálatukkal jelen vannak a világ számos pontján, sokan nem tudják, hogy kik is ők és mivel foglalkoznak. A testvériségről szóló első híradások 1259-re tehetők, amikor egy dokumentum a beghárdokra és a beghinákra (a rend női ága) utal. Ezek cölibátusban élő keresztény laikusok, férfiak, illetve nők közösségei voltak, akik azért jöttek össze, hogy keresztény életet éljenek, még odaadóbban imádkozzanak és szolgálják felebarátaikat az adott kor igényei szerint. Eredetileg a Rajna menti területeken alakultak ki közösségeink Németországban, Belgiumban, Hollandiában és Franciaországban, melyeket az Európán átvonuló fekete halál, a pestis hívott életre. Elődeink ápolták a középkori városok falain kívülre száműzött, halálra ítélt embereket. Az Alexiánus közösségnek nincs konkrét alapítási dátuma vagy alapító személye, de elődeink Szent Alexiust – Szent Eleket (363-417 július 17.) a koldusok, hajléktalanok védőszentjét választották védőszentjüknek, a rend patrónusának. A Szent Ágoston reguláját követő közösségünk működését a Katolikus egyház hivatalosan, egy 1458-ban hozott pápai bullával ismerte el.

KARIZMA-LELKISÉG

Az Alexiánus Testvérek Kongregációjának címere jól mutatja történetünk és karizmánk jellegzetes vonásait, amely három mezőre oszlik. A címerpajzs hátteréből emelkedik ki a kereszt, mint üdvösség jelképe. A szalag feliratán Szent Pál szavai – „Caritas Christi Urget Nos" (Krisztus szeretete sürget minket; 2Kor 5,14) – hirdetik az Alexiánus Testvérek jelmondatát. Hiszszük, hogy az alexiánus karizma egy hívő közösség prófétai és bátor válasza, amelynek gyökere az imádság és az egyszerű életstílus, annak keresése, hogy az Úr Jézus tanítványaivá legyünk, másokkal együttműködve gondos és együtt érző segítséget nyújtva az erőtlen szegényeknek, rászorulóknak és a társadalomból kirekesztetteknek, különösen is az idős, beteg embereknek, haldoklóknak, és hogy folyamatosan megvalósítsuk az állandó megtérés és a teljes önátadás révén „Jézus gyógyító és kiengesztelő küldetését".

Részesedve másokkal együtt Krisztus gyógyító küldetésében, melyet ébren tart a közösség, az imádság, az evangélium szelleme és az alapítóink lelkülete, mi, Alexiánus Testvérek előmozdítjuk a szegények, a betegek, az idősek, a haldoklók és a társadalom peremére szorultak testi-lelki gondozását az egész világon. (Küldetésnyilatkozat)

Az amerikai misszió része a magyar alapítás is, amely Győrújbaráton Czében József Ferenc (1941-2013) testvér vezetésével indult meg: 2006. szeptember 20-án Szent Alexius kolostor avatása Lawrence Krueger provonciális részvételével, 2007. május 20,-án Dr. Pápai Lajos megyéspüspök felszenteli a rendházat, 2009-ben megnyílik az Alexiánus testvérek Szent Erzsébet Otthona Győrújbaráton, a Szent Alexius Kolostor mellett.

Az évszázadok során segítséget nyújtottunk a pestisben haldoklóknak, az elhagyottaknak, a szegényeknek, a szellemileg károsodottaknak, az árváknak, együtt imádkoztunk a boszorkánysággal megvádolt elítéltekkel, a csatatéren maradt áldozatokkal. Segítettük az időseket, a legújabb időkben pedig a HIV vírus által fertőzötteket, a hajléktalanoknak, és a minden féle addikciókban szenvedőket (drog, alkohol, táplálkozási zavarok). Segítettük az egészségügyi és ápolói oktatást, missziókat alapítottunk fejlődő országokban, létrehozva az adott helyszínnek leginkább megfelelő intézményeket, így szeretetotthonokat, napközis ellátást idősek számára, szegények, rászorulók számára egészségügyi mobil programokat (pl. mozgó kórházak a Fülöp szigeteken), és sok más egészségügyi szolgáltatást, a múltban és folytatólagosan a jelenben.

A testvérek jelenleg a Kongregáció három tartományában vannak jelen: Az Egyesült Államokban, amelyet 1866. január 2-án Bonaventure Thelen testvér Németországból New Yorkba érkezésekor alapított meg. Profiljuk az általános kórházi ellátás, nővérképzés a testi-szellemi egészség megőrzése, az idősgondozás, a haldokló számára hospice ellátás. Rendünk volt az első keresztény katolikus rend Amerikában, aki felvállalta az AIDS betegek gondozását. 1989-ben Chicagóban, Illinois államban nyílt meg a Bonaventure ház, a HIV/AIDS fertőzöttek otthona, amely mind a mai napig üzemel.

A magyarországi missziót jelenleg két testvér alkotja, Alexius és Leó testvérek. A hivatások drasztikus elapadása miatt jelenleg rendünk egy útkereső időszakát éli, próbálunk visszatérni a gyökerekhez, és megtalálni azokat a szolgálatokat, amelyek által közösségünk tovább működhet.

Milyen indokai lehetnek egy férfinak, hogy az Alexiánus Testvérek Kongregációjához csatlakozzon? Hármat szeretnénk most hangsúlyozni: elkötelezettség az Evangélium mellett, az ember spirituális tapasztalatának elmélyítése és kiterjesztése, valamint munkálkodás az emberek üdvösségén. Az emberek megfelelő és szakszerű ellátása mellett a gondozási intézetekben végzett munka azt is megkívánja, hogy az emberek lelkét is ápoljuk, hallgassuk meg őket, értsük meg őket és érezzünk velük együtt, valamint beszélgessünk velük Istenről. Következésképpen a testvérek nem tekintik szolgálatukat a szociális munka, az egészségügyi szolgáltatás, az oktatási útmutatás, vagy a pszichológiai tanácsadás egy formájának csupán. Az ő szolgálatuk spirituális dimenziót ölt magára: az általuk végzett munkán keresztül Krisztus saját szeretetteljes és gyógyító jelenlétét hozza el az embereknek. Az államilag fenntartott intézményektől eltérően a testvérek szabadon támogatják azokat is, akik kikerülnek a szociális biztosító hálózat rendszeréből és nem elérhetők a jóléti szervezeteken keresztül sem.

Jézus Krisztus fontos mondása: „Amit egygyel tesztek testvéreim közül, még ha a legkisebbel is, velem teszitek" (Mt 25, 40). A testvérek szolgálatának keresztény indíttatása arra emlékeztet bennünket, hogy az irgalmas szeretet a Krisztussal történő találkozás egyik alapvető útja, és hogy ez azonos Krisztusnak az istentiszteleten keresztül történő megtapasztalásával.

Más szerzetesrendek tagjaival együtt a Testvérek saját egységet alkotnak az egyházon belül. A papi hierarchia értelmében a testvérek nem a klérushoz tartoznak (mint a papok és a diakónusok), hanem laikusok. Azáltal, hogy saját életükben hangsúlyozzák a spiritualitást, a testvérek laikusokként a Bibliában gyökerező „laikus spiritualitás" lehetőségeit tárják fel, és az oda vezető utakat mutatják meg. Nem a papság az egyetlen lehetőség azoknak a férfiaknak, akik magukat teljesen az Evangélium művének kívánják szentelni, és ebben kívánják megtalálni személyes teljességüket. Teljesen átadhatják magukat annak, hogy emberekkel dolgoznak társadalmi, oktatási vagy lelkipásztori összefüggésben anélkül, hogy magukra kellene vállalniuk a papsággal együtt járó minden felelősség és feszültség kényszerét. Az emberek közötti minden találkozás elmélyülhet, és gyógyító hatású lehet, ha Krisztus szellemében történik. A testvérek nemcsak mások testi és szociális jólétével törődnek, hanem szolgálatukat az egész ember, a test és lélek üdvösségének gondozásaként fogják fel. (Benedikt M. Ende CFA német alexiánus testvér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 9081 Győrújbarát, Templomsor u. 7.
E-mail cím: alexianusok@gmail.com
Weboldal: alexianusok.blogspot.hu
Facebook: Alexiánus Testvérek Kongregációja

Annunciáta Nővérek Kongregációja

SNSA

pápai jogú szerzetesi intézmény

7 fő

TÖRTÉNET

Az Annunciáta Nővérek Kongregációját (Gyümölcsoltó Nővérek Kongregációja) Szombathelyen alapították 1920. szeptember 14-én, Mikes János megyésfőpásztor fennhatósága alatt és dr. Boda János kanonok vezetése mellett.

A század közepére már több, mint 200 nővér dolgozott kórházakban, egyházi intézményekben.

1937-ben Brazíliába indultak a nővérek misszióba. Hyacinta anyánk utolsó hozzájuk intézett szavai a következők voltak: „Kedves Leányaim! Vérző szívvel engedem Önöket a misszióba. Nagyon fognak hiányozni, mert itt nálunk is sok az aratnivaló, de a munkás kevés. Önökre itt is nagy szükség lenne, de bízom a jó Istenben, hogy megjutalmazza áldozatunkat és az Önök munkáját. Ki tudja, hogy évek múltán nem Önök lesznek-e a magok, akik megmentik a Kongregációt."

A rendek 1950-es magyarországi feloszlatása után a kongregáció Brazíliában indult fejlődésnek. Miután Magyarországon a rendek működését újra engedélyezték, onnan jöttek nővérek megsegíteni az itthon maradt idős nővéreket.

KARIZMA-LELKISÉG

„A mi célunk élővé tenni az Evangéliumot életünkben, és azt hirdetni Mária példájával." (Konstitúció)

Misztériumunk az angyali üdvözlet. Gábor angyal köszöntésekor Mária készségesen mondott igent az Atya akaratára, és vállalta a küldetést, hogy ő hozza világra a Magasságbeli Isten Fiát.

Hivatásunk, hogy kövessük az Úr Szolgálóleányának példáját egyszerűségben, alázatban, önátadásban és imádságos lelkületben. Csak az ima csöndjében találhatjuk meg az Ő akaratát és a Vele való találkozás csöndje tud nekünk erőt adni, hogy mi is igent tudjunk mondani és mi is el tudjuk fogadni az Ő akaratát, amikor szólít minket.

Jelmondatunk: „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a Te igéd szerint." (Lk 1,38)

Ezt akkor valósítjuk meg, ha készséggel állunk Isten, az Egyház és testvéreink szolgálatára mint igazi szolgálói Istennek.

„Hogy Mária másaként Krisztust jelenvalóvá tegyük a világban." (Konstitúció)

SZOLGÁLATOK

Betegápolás, nevelés, oktatás, pasztorális és karitatív munka valamint szolgálat egyházi intézményekben és bárhol, ahol szükség van ránk.

TANÚSÁGTÉTEL

Magasztalja lelkem az Urat a Gyümölcsoltó Boldogasszony Szolgálóleányai Kongregációjának létezéséért.

És lelkem ujjong az én Istenemben, mert kiválasztott minket szegényeket, és egy csodálatos művet alkotott Isten országának terjedéséért a világban.

Tekintetre méltatta a szeretetére szomjas szíveket, és azok őszinte vágyát, hogy a Szent Szűz példáját kövessék, az élet társszerzőivé téve őket.

Ezért mindenki, aki kapcsolatba lép ezzel a Kongregációval és benne él, az Ő jóságát és szeretetét hirdeti.

Az Ő irgalma kiterjed nemzedékről nemzedékre, mert Kongregációnk életét brazil földön, a Szent Kereszt földjén, a Szent Kereszt ágain felvirágoztatta.

Hatalmas dolgokat művelt karja erejével, mert a nehézségek közepette megtartotta Kongregációnk tagjait a szolgálathoz való hűségben Magyarországon, Afrikában éppúgy mint Brazíliában.

Hatalmasokat ledöntött a trónról és felmagasztalta az alázatosokat, szolgálói által Mária példáját terjesztve, Krisztust vive a világba.

Az Úr felkarolta szolgálóit, az annunciáta nővéreket, teljessé téve bennük szeretetét, azt a hivatást adva nekik, hogy az Úr megtestesülésének misztériumát hirdessék az egész világon. A Gyümölcsoltó Boldogasszony Szolgálóleányai Kongregációja történetének minden eseményében azért olyan erős és kézzelfogható Isten jelenléte, mert azok Isten túláradó szeretetének gyümölcsei.

ELÉRHETŐSÉG

Cím: 1113 Budapest, Bartók Béla u. 87. fsz 1.
E-mail cím: annunciata.noverek@gmail.com

Árpád-házi Szent Margitról Nevezett Szent Domonkos Rendi Nővérek Apostoli Kongregációja

domonkos nővérek OP

egyházmegyei jogú szerzetesi intézmény 52 fő

TÖRTÉNET

Az Árpád-házi Szent Margitról Nevezett Szent Domonkos Rendi Nővérek Apostoli Kongregációját 1868-ban, Kőszegen alapította 10 olyan olasz és osztrák származású fiatal nő, akik Tommaso Anselminek, a domonkos provincia reformátorának segítségével, megújult formában akarták újraéleszteni a domonkos női szerzetességet Magyarországon. A rendalapító Szent Domonkos és Árpád-házi Szent Margit életeszményét kívánták követni Szent Ágoston Regulája szerint, úgy, hogy apostoli szolgálatot vállalnak, igen szegény körülmények között leánygyermekeket tanítottak, miközben még magyarul is meg kellett tanulniuk. Az alapító nővérek bátorsága és áldozata gyümölcsöt hozott: 1882-ben Gleisdorfban és 1889-ben Vasváron további konventek jöttek létre, melyek 1895-ben kongregációvá egyesültek. A Kongregáció növekvő létszáma lehetővé tette, hogy újabb közösségeket alapítsanak az ország több pontján, különböző típusú oktatási intézményekkel. 1950-ben, a szerzetesrendek működésének betiltása előtt Magyarország nyolc településén voltak domonkos nővér közösségek, közel 200 szerzetesnővel. Néhányan közülük nemcsak kitartottak az illegalitás évei alatt, hanem támogatták azokat a fiatalokat, akikben a szerzetesi hivatást vélték felfedezni. Így titokban többen beléptek a Kongregációba és letették a fogadalmakat. Közülük kerültek ki azok, akik az újraindulóskor a közös életre ismét vállalkozó néhány idős nővérrel együtt, összesen tízen, létrehozták az első új közösséget Szombathelyen. A kongregáció egyházmegyei jogú szerzetesintézmény.

KARIZMA-LELKISÉG

A szüntelenül szemlélt igazságot továbbadni: Contemplari et contemplata aliis tradere. Közösségünk e jelmondata kifejezi a Prédikátorok Rendjének karizmáját, amiben a szemlélődés és az apostoli életmód egyszerre van jelen.

Életünk az imádság, stúdium, közös élet, engesztelés, prédikáció alappillérei köré szerveződik. A közösen végzett liturgia és a személyes imádság mélyebb kapcsolatra vezet minket Istennel, s ezáltal teret nyit az Igazság (Veritas) szemlélésére. A stúdium segít bennünket, hogy egyre inkább megismerjük és befogadjuk Isten igazságát, amelyet másoknak akarunk hirdetni. A közösségi életmód a domonkos szerzetesség alapvető formája, az Isten és a felebarát iránti szeretet megélésének közege és apostoli tevékenységünk forrása. Árpád-házi Szent Margit példájára, az engesztelés segít bennünket, hogy kialakulhasson bennünk az a lelkület, amivel úgy vágyakozhatunk minden ember üdvösségére, ahogy Jézus vágyott rá. Ez a jézusi szeretet megnyit és ösztönöz bennünket az Evangélium hirdetésére. A prédikáció a szemlélt Igazság továbbadása, nem csak szavaink, hanem cselekedeteink és egész életünk által, hogy így mások mélyebb közösségre jussanak Istennel.

SZOLGÁLAT

A kongregációnak jelenleg három konventje (Budakeszi, Kőszeg, Hódmezővásárhely) és egy háza (Szombathely) van. A domonkos karizma lényege a prédikáció, Isten szavának hirdetése. Ennek egyik megvalósulása a tanítás. Kőszegen a Kongregáció a fenntartója az Árpád-házi Szent Margit Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégiumnak, ahol tíz nővér vesz részt az iskolai és kollégiumi tanításban-nevelésben. Szombathelyen a Brenner Iskolaközpontban tanítunk hittant és veszünk részt az iskola lelki életének formálásában. Hódmezővásárhelyen a Mária Valéria Keresztény Óvoda működik a rend fenntartásában.

A domonkos rend feladata továbbá a teológia művelése és az intellektuális apostolkodás is: több nővérünk tanít filozófiai és teológiai tárgyakat a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán és a Brenner János Hittudományi Főiskolán. A Kairosz kiadóval együttműködésben pedig teológiai, lelkiségi könyvsorozatot adunk ki. Budakeszin és Hódmezővásárhelyen bekapcsolódunk az állami iskolai hitoktatásba és az egyházközségi pasztorációba, szentségi felkészítőkkel, katekumenátus vezetésével, családcsoportokkal.

A Budakeszi Sziénai Szent Katalin konvent a színhelye a rendi nevelésnek, itt kezdik közösségi életüket a jelöltek és itt van a noviciátus. Itt van lehetőség egyéni lelkigyakorlatra, elcsendesedésre fogadni azokat, akik ezt igénylik. Valamint ez a rendház a színhelye a legtöbb hivatásgondozó programnak (Tanítvány-kurzus, nyílt hétvégék, imaiskolák stb.)

Gimnáziumi éveim során egy meglepetésszerű, s azóta is újra meg újra megszólító hívás borította fel jövőmre vonatkozó, s éppen körvonalazódni látszó terveimet. Mintha az Úr ezt mondta volna: „Jöjj közelebb hozzám!”. Kellőképpen tanácstalan voltam, hogy mit jelenthet mindez, mégis mindennél jobban vonzott, hogy annak közelében lehessek, aki megszólított. Talán Mózes kíváncsiságához hasonlíthatnám ezt: nem értette egészen, hogy a csipkebokor hogyan éghet anélkül, hogy a lángok elemésztenék, s nem bírta megállni, hogy egészen közel ne menjen ahhoz a helyhez, ahol az Úr megszólította, s küldetést adott neki.

Egy olyan útra vágytam, amin tanítványként a legközelebbről ismerhetem meg Krisztust, s ahol szorosan járhatok Annak nyomában, aki azért jött, hogy üdvözítse az embert. Egy ilyesfajta útról a pécsi pálos atyák és testvérek derűs életén keresztül sejthettem meg valamit: Istenben olyan élet és szeretet van, amivel képes lefoglalni önmagának. Ez a tapasztalat bátorított és lelkesített, hogy bizalommal igent mondjak az Úr hívására, ami egyre határozottabban mutatott a szerzetesség és a domonkos karizma irányába.

Számomra a domonkos élet és karizma egyik kulcsmondata: „Contemplari et contemplata aliis tradere” (Szemlélődni, és a szemlélt Igazságot továbbadni). Ez már első olvasásra is nagyon „otthonosnak” tűnt: sokkal többet jelentett – s jelent ma is – puszta információnál. Ez a néhány szó ugyanis mintha életre akarna kelni, és életet akarna fakasztani. Megragad valami lényegeset abból, amire az Úr maga ébresztett vágyat bennem: Vele lenni, az Ő Igéjét hallgatni és az Igazságát hirdetni. Amióta a közösségben élek, több olyan dologban volt részem, amiket el se mertem képzelni. Olykor ajándékként, máskor pedig erőmet igencsak igénybe vevő kihívásnak láttam ezeket, mégis mind lehetőséget adtak arra, hogy felismerjem az Úr szilárd szeretetét és a közösség erejét. Az efféle tapasztalatok arra segítenek, hogy egyre inkább megerősödjek és megújuljak az elköteleződésben Isten iránt, aminek biztos és konkrét kereteket ad domonkos kongregációnk karizmája, szabályzata, közösségi élete stb. Ez a látszólagos „megkötözöttség” viszont teret ad, hogy növekedjek abban a szabadságban, ami az Istenben való élet teljességére nyit meg.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 9730 Kőszeg, Bajcsy-Zsilinszky u. 16.
Levelezési cím: 2092 Budakeszi, Fő utca 192/b
E-mail cím: noverek.domonkos@gmail.com
Weboldal: www.domonkosnoverek.hu
Facebook: Domonkos Nővérek

Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővérei

ferences betegápoló nővérek FBN

egyházmegyei jogú krisztushívők hivatalos társulása 9 fő

TÖRTÉNET

Az Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővérei szerzetes közösséget Bali Katalin M. Kapisztrána nővér alapította, P. Hegedűs Kolos OFM segítségével.

Életformánk alapja a Szent II. János Pál pápa által jóváhagyott Szent Ferenc Reguláris Harmadik Rendje testvéreinek és nővéreinek regulája és élete, amely röviden hivatásunkat így foglalja össze: „Kövessék a mi Urunk Jézus Krisztus szent evangéliumát és éljenek engedelmességben, szegénységben és tisztaságban."(Regula 1. pont)

1990-ben a szerzetesrendek újraindulásakor Baranya megyében, Pécsen a Megyei Kórház részéről, Dr. Hazafi Klára főorvosnőtől meghívást kaptak a ferences nővérek, hogy újból szerzetesnővérek legyenek jelen a kórházban és ápolják a betegeket. A meghívást elfogadó idős nővérek mellé, hamarosan fiatal lányok is jelentkeztek, akik felismerve Jézus hívását, Őt akarták szolgálni a betegekben. Közösségünket 1993-ban hagyta jóvá Mayer Mihály pécsi megyéspüspök. Közösségünk 15 év után letelepedett Erdélyben, így jelenleg két egyházmegyében élünk: Magyarországon a Pécsi Egyházmegyében Kozármislenyben és Erdélyben a Gyulafehérvári Főegyházmegyében Árkoson.

KARIZMA-LELKISÉG

Lelkiségünket Assisi Szent Ferenc életéből és szelleméből merítjük. Ő arra szólítja fel követőit, hogy szerzetesi életükben az alázatos és szegénnyé lett Jézus Krisztus példáját követve egész szívvel szolgálják embertársaikat.

„Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon és váltságul adja oda életét sokakért." (Mt 20, 28)

Ferences karizmánk abban áll, hogy egyszerűségben és testvériségben éljük a mindennapokat Isten gyógyító, irgalmas szeretetét befogadva, majd ajándékozva egymásnak és azoknak, akikhez küld az Úr. Olyan ferences nővérek vagyunk, akik szeretnénk az alázatos és értünk szegénnyé lett Krisztust keresni, szemlélni és követni. Az ebből fakadó öröm és derű által akarjuk az Istenhez közelebb segíteni a ránk bízottakat, tiszteletben tartva az emberi méltóságot és szabadságot, ezzel építeni az Isten országát.

SZOLGÁLAT

Minden feladatot és szolgálatot úgy próbálunk végezni, hogy az imádság legyen az első helyen az életünkben. Regulánk nem nevezi meg, hogy mit kell tennünk, de megadja az iránymutatást, a lelkületet, hogy hogyan dolgozzunk: egyrészt „hűségesen és odaadással" másrészt „úgy, hogy ki ne oltsák magukban a szent imádság és áhítat szellemét, amit minden más földi dolognak csak szolgálnia szabad." (Regula 18. pont)

„A testvérek és nővérek szeressék az Urat teljes szívükből, teljes lelkükből és elméjükből, minden erejükből, és felebarátjukat pedig, mint önmagukat." (Regula 29. pont)

A külső munka elvégzésén túl a legfontosabb feladatunk a főparancs megélése. Az Úr, a felebarát és önmagunk helyes szeretetéből forrásozik a tett, az apostolkodás. Az Ő kegyelmével válunk képessé arra, hogy Isten szeretete, gondviselése élő tapasztalattá váljon a ránk bízottak számára.

Nővéreink jelenleg Kozármislenyben a Dorothea Otthonban idősek foglalkoztatásával, lelki gondozásával, pécsi kórházakban a Betegek Gyógyítója Kórházlelkészség keretében lelki gondozással foglalkoznak. Erdélyben, Árkoson pedig az Irgalmasság Anyja Kismamaotthonban fiatal leányanyák segítésében teljesítik a küldetésünket. Ezek mellett templomi és egyéb pasztorációs szolgálatokból is részt vállalnak a nővérek.

„És magasztalják az Urat tetteikben, mert azért küldte őket az Úr szerte a világban, hogy szóval és tettel tanúságot tegyenek az Ő hangjáról és tudassák mindenkivel, hogy rajta kívül nincs más mindenható." (Regula 29. pont)

TANÚSÁGTÉTEL

1994-ben öltöttem magamra Szent Ferenc rendjének habitusát és választottam a nevem Szent Tarzíciuszról az Oltáriszentség tiszteletének jegyében.

A hajdan élt Mesike 1990 szeptemberében barátnők társaságában elment a CSIT-re – Csíksomlyói Ifjúsági Találkozó, ahová úgy indult, mint „vadászmezőre", mert azt hallotta: sok helyes, vallásos fiú is lesz ott. Aztán legnagyobb meglepetésemre én lettem trófea az Úr számára, de ne vágjuk a dolgok elé. Szép sorjában így történt.

A találkozó mottója ez volt: „Újjá kell születnetek." (Jn 3, 7)

Háromnapos rendezvény volt, ahol már első nap megszédültem. A találkozó végén, a záró szentmisén meg azt éreztem, hogy körülöttem mindenki nagyon sok kegyelmet kapott, nagyon jó mindenkinek itt lenni, a Szűzanya mindannyiunkkal rendkívüli módon megéreztette a kegyhelyen jelenlétét, Jézus mindannyiunkat biztat: újjá kell születned. Emellett azt is érzékeltem, hogy valami más megszólítottság is van bennem. Hazatérve próbáltam lelki programok megvalósításával elhallgattatni ezt a belső hangot, de nem lehetett, lassan egyfajta űzöttséggé vált. A kezdeti ellenállásomat, menekü-

lésemet szép lassan felváltotta a Jézussal való társalgás, a belső ima, a csendes helyek keresése, ahol Istennel beszélgethetek. Fél évig tartott a küszködésem. Űzöttségem odáig jutott, hogy már éjszaka is felébredtem arra, hogy valamit döntenem kell, igent, vagy nemet, de válaszolnom kell. Nagyon – nagyon hálás vagyok a Jóistennek azért, hogy ilyen türelemmel kivárt, és ez idő alatt magához édesgetett, mert nem csak az űzöttség erősödött föl bennem, hanem az édesség is napról napra nőtt, amikor Vele voltam. A vége felé már úgy voltam, hogy azt mondtam: ha most megvonná tőlem hívó szavát, akkor én lennék a legboldogtalanabb, mert már megismertem milyen lenne a követésében élni. Magamban kimondtam a nagy igent. Éreztem, a Jóisten olyan erősen tart, annyira Ő a kezdeményező, az erőforrás, az örökkévaló, hogy ebbe belefonódva életre szólóan kimondhatom az igent.

Amilyen tömören, erőteljesen éreztem meg szerzetesi életre szóló hivatásomat, pont olyan szelíden, finoman, lassan vezetett el arra a Jóisten, hogy milyen lelkiségben éljem meg azt. Mint a felkelő nap derengő fénye, amely lassan, nyugodtan mindenre fényt derít, úgy ragyogott fel előttem Szent Ferenc krisztuskövetése és az a belső meggyőződés, hogy Jézus engem is erre az útra hív.

Így lettem ferences nővér, és fogadott be a közösség szeretettel. (Babos Emese Tarzícia nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 7761 Kozármisleny, Széchenyi utca 2/B
E-mail cím: sztfbetapn@gmail.com
Weboldal: www.ferencesnoverek.hu

Assisi Szent Ferenc Leányai Kongregációja

Széher úti ferences nővérek CFSF

pápai jogú szerzetesi intézmény 9 fő

TÖRTÉNET

Első közösségünk hazánkban 1894-ben Budapesten indult. Itt volt az első anyaházunk és innen terjeszkedett tovább a kongregáció. Az idén (2019) Jézus Szíve napján 125. évfordulónkat ünnepeltük. A nagy Ferences Családon belül a Reguláris Harmadik Rend egyik pápai jogú női szerzetesrendje vagyunk. Az osztrák származású alapítóanyánk, Brunner Anna legfőbb vágya az volt, hogy Assisi Szent Ferenc lelkiségével nagy szegénységben és lemondásban a legkisebbeket szolgálja. Így kezdett házi betegápolást, majd fiatal lányok csatlakoztak hozzá. Társaival együtt a szenvedő Krisztust ismerte fel és szolgálta a betegekben.

A közösség élete M. M. Kuczera Flóra anya életében indult virágzásnak, aki 34 évig kormányozta rendünket. A Jóisten áldásának és Flóra anya egyéniségének köszönhetően 1931-ben Budapesten a Tárogató u. 45. alatt épült anyaház. 1932-ben a Magyarországi Betegápolók és Ápolónők Országos Egyesületének alapító tagja volt. 1935-ig 22 közösség létesült, 1937-ben felépült a Budapesti Szent Ferenc Kórház, amely kezdetben szanatóriumként működött. Nővéreink Zircen, Celldömölkön, Nagyszentmiklóson, Balfon, Belényesen, Lippán, Kézdivásárhelyen, Diósgyőrött, Budapesten, Kecskeméten, Ózdon, Dorogon, Tatabányán, Makón, Deszken különböző kórházakban és szanatóriumokban dolgoztak.

KARIZMA-LELKISÉG

Célunk elsősorban Istent megdicsőíteni és személyesen is megszentelődni a szent evangélium megtartásával közösségünkben és a testvériességben a mi Urunk Jézus Krisztus tisztaságban, szegénységben, engedelmességben élt élete által. Reguláink és Konstitúciónk az útjelzők ezen az utunkon. Fő karizmánk a betegápolás, melyet kegyelemnek és ajándéknak tekintünk. Ezt az alapítóanyán keresztül kapott ajándékot szeretnénk szolgálatunk által önzetlenül kamatoztatni azok között, akikkel tevékenységünkön, ferences lelkiségünkön keresztül kapcsolatba kerülünk. Helyenként hitoktatásba, betegápolási képzésbe és plébániai szolgálatba is bekapcsolódunk. Lelkiségünk különös jele a szegénység, alázatosság és a szeretetben Istennel való egyesülés. Szegénységgel, belső szabadsággal használunk és igazgatunk mindent, mert Isten a mi gazdagságunk. Ő az, Akitől minden jó származik, hálával fogadjuk azt, ami Krisztus követéséből fakad. Assisi Szent Ferenc számunkra az alázatosság hatásos példaképe. Az alázatosság tőlünk a minoritas gondolkodást feltételezi és azt, hogy minden lelkünkben történő megmozdulás Krisztus hatalma alá kerüljön. Istennel való egyesülésünk mértéke konkrét emberi szeretetcselekedeteinken keresztül nyilvánul meg.

SZOLGÁLAT

A szlovák tartományban Pozsonyban (Bratislava), Zsolnán (Žilina), Háromudvaron (Turie), Pozsonyivánkán (Ivánka pri Dunaji), Bacsfán (Báč) betegeket, illetve saját idős nővéreinket gondozzuk; Felsővízközön (Svidník), Csacán (Čadca) hitoktatói és tanítói tevékenységet folytatnak nővéreink.

Kárpátaljai missziós közösségünkben, Nagy Bereznán (Veľkij Bereznij) házi betegápolást, hitoktatást végeznek nővéreink. A romániai régióban Temesváron az Isteni Irgalmasság hospice-ban ápolják a daganatos betegeket és támogatást nyújtanak a betegek hozzátartozóinak is. Satu Nouban és a környékbeli falvakban házi betegápolást folytatnak nővéreink. Fierben, az albániai missziós közösségben a helyi plébánia területén a hitoktatásba és egyéb szolgálatokba kapcsolódnak be nővéreink.

Az Egyesült Államok területén Mountain View-ban a kórházban dolgoznak nővéreink, Laconban a Szent József idősek otthonában betegápolás és lelkigondozás a fő tevékenységük.

A magyar régióban Budapesten a Szent Ferenc Kórházban szolgálunk betegellátásban, lelkigondozásban, valamint az idős nővéreinkről gondoskodunk kolostorunkban.

Istenről már gyerekkoromban hallottam. Szerettem szentmisékre járni és szentáldozáshoz járulni. 14-16 évesen gyakran elgondolkodtam azon, mi az Isten szándéka velem? A bérmálkozást komoly Isten mellett való döntésként éltem meg. Évente találkoztam szerzetesnővérekkel, akik szülőfalunkban töltötték szerzetesi szabadságukat. Jelenlétük azt sugalltaszámomra, hogy Ők Jézussal nagy barátságban élnek, és nagyon jól ismerik az Istent. Sejtettem, hogy ez a fajta élet igazi értelmet adhat, boldoggá teheti az embert. Az Istenbe vetett hitemet és bizalmamat erősítette az imaközösségbe járás is, ahol imáim meghallgatásra találtak. Abban az időben ez sokat jelentett nekem, mert az imameghallgatások által kézzel foghatóbb lett számomra az élő Isten közelsége.

Hivatásomra úgy ismertem rá, hogy engem nem érdekelt az, ami osztálytársaimat, vagy a kicsit idősebb fiatalokat. Valami hiányzott, amit nem tudtam megfogalmazni magam előtt sem, hogy mi az. Arra viszont még nem gondoltam, hogy szerzetes legyek. Több éven át imádkoztam világosságért személyes hivatásom megtalálásáért. A templomban több alkalommal mély tapasztalat volt számomra a csendben Isten jelenlétét megragadni, és akarni Őt magammal a környezetembe vinni. A feszületen látva a keresztre feszített Urat, egyre inkább az iránta való viszontszeretetre vágyódtam. 17 évesen alkalmam nyílt sokféle szerzetesrendi nővérrel találkozni Fehér Vízen (Bíla Voda), ahová Szlovákiából „Isten háta mögé" a kommunizmus alatt kitelepítették a szerzetesnővéreket a morva, lengyel határ mellé. Az állami hatóság azt remélte, ott majd megöregszenek a nővérek, nem lesz utánpótlásuk és így kihalnak a szerzetesrendek. Itt találkoztam először az Assisi Szent Ferenc Leányai Kongregáció nővéreivel. Vonzott Assisi Szent Ferenc személye, így a róla elnevezett nővérek is felkeltették érdeklődésemet. Leveleztem velük, majd Pozsonyban meglátogattam őket, ahol az intézményükben sok idős, szenvedő beteget láttam. Életemben először ott etettem egy tehetetlen, már beszélni nem tudó, alig mozduló, fekvő idős asszonyt. A kiszolgáltatott asszonyon keresztül a szenvedő Úrral való testközeli találkozás megrendítően hatott fiatal lelkemre. Ez is befolyásolt az elköteleződés felé, és később beléptem a nővérek közé, ahol rövid időn belül betegápoló lettem.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1021 Budapest, Széher út 71.
E-mail cím: cfsfbudapest@gmail.com
Weboldal: www.sztferencleanyai.hu, www.frantiskanky.sk

Assziszi Szent Ferenc Segítő Nővérei Közössége

ferences segítő nővérek — SAF

egyházmegyei jogú krisztushívők hivatalos társulása — 2 fő

TÖRTÉNET

Assziszi Szent Ferenc Segítő Nővérei Közössége 1997-ben alakult meg. Szabályzatunkat Dr. Márfi Gyula ny. veszprémi érsek atya hagyta jóvá, sikeres próbaidő után, 2003. szeptember 13-án, mint egyházmegyei jogú közösséget. Szabályzatunk alapja Szent Ferenc Szabályozott Harmadik Rendjének Regulája. Közösségünk alapító nővére Takács Tünde M. Erzsébet nővér, aki a kezdetektől a közösség tagja. Közösségünk kicsi, létszáma folyamatosan változik, jelenleg ketten vagyunk: Takács Tünde M. Erzsébet nővér és Halasi Gabriella M. Teréz nővér. Egy nővértársunk meghalt, Szacsky Karola M. Klára nővér, ő már az imáival segít minket. Ha belegondolok, igazából mégis inkább hárman vagyunk. Jelenleg a Veszprémi Főegyházmegyében, Balatonkenesén lakunk.

KARIZMA-LELKISÉG

Miért is jöttünk létre? Kezdetektől úgy éreztük, hogy szükség van olyanokra, akik a hétköznapokban ott vannak egy egyházközség tagjai között. Célunk nem nagy események szervezése, hanem a mindennapokban segítő szeretettel ott állni az emberek mellett, lelkileg támogatva őket. Tanítani a gyerekeket, támogatni a fiatalokat az Isten felé vezető úton, lelkileg segíteni a felnőtteket, ott lenni az idősek mellett. Isten emberének lenni az istenszerető emberek mellett.

Lelkiségünk két támasza Segítő Szűz Mária és Assisi Szent Ferenc. A Segítő Szűz arra hívja fel a figyelmünket, hogy hűséges jelenléttel segítsük a ránk bízottakat. Ha kell csendben, ha kell szolgálattal, ha kell tettel. Szent Ferenccel pedig együtt éljük és valljuk: mi Isten komédiásai vagyunk, és azért küld bennünket a világba, hogy az embereket megtanítsuk az igazi örömre!

SZOLGÁLAT

Jelenleg két plébánia területén szolgálunk. A Balatonkenesei Plébánián és a Berhidai Plébánián. Három általános iskolában és óvodában tanítunk katolikus hittant a gyerekeknek, de igyekszünk minden lehetséges módon részt venni az iskolák életében is. A tanítás mellett lelki és hozzá kapcsolódó alkotói programokat szervezünk a fiataloknak (adventi koszorú készítés, pásztorjáték, farsang, nagyböjti ima alkalmak, passió, hittanos napok év végén a diákoknak stb.). Emellett filmes estéket szervezünk nagyobbaknak, Bibliakört felnőtteknek, ima alkalmakat idősebbeknek, karitász csoportot a segítő szolgálatra és cikkeket írunk a helyi újságba. Persze a környező iskoláknak is rendszeres vendégei vagyunk egy-egy lelkinapra, beszélgetésre, közös imára.

Emellett egyházi szolgálatot is végzünk: előkészítjük a szentmiséket, takarítjuk és díszítjük a templomokat, segítünk az adminisztrációs feladatokban is.

Természetesen a szolgálatok mellett figyelünk saját lelki töltődésünkre is, hisz igazából azt tudjuk tovább adni, ami a szívünkben-lelkünkben van. A csendes ima, a természet szeretete és a sportos élet ugyanúgy része a napi életünknek. Persze ez alapos szervezést kíván, de megéri. Életünknek pedig fontos része egy kutyus is, aki óv és véd minket, s persze gondoskodik a rendszeres sétáról!

Miért lettem szerzetes? Amikor örökfogadalmat tettem, a helyi tévériporter ugyanezt kérdezte. Visszakérdeztem: volt már szerelmes, és meg tudja fogalmazni miért lett szerelmes? Ha valaki észérvekkel el tudja magyarázni, miért szereti a párját, akkor már nem a párja létét szereti, hanem a tulajdonságait. Épp így vagyok én is. Szerelmes vagyok Istenbe. A létébe.

De ennek persze volt egy folyamata. 20 évvel ezelőtt egy nemzetközi könyvvizsgáló és tanácsadó cégnél voltam vezetési tanácsadó manager. Nagyon szerettem a munkámat, a szakmai kihívásokat, az utazásokat, a komoly döntésekben való részvételt. Láttam a főnökeim és munkatársaim életét, egyrészt tetszett a rendelkezésükre álló lehetőségek tárháza, de másrészt láttam a mögötte lévő fáradságos napokat és a rengeteg lemondást is.

Miért? Megéri?

Közben nagyon sokat gondolkodtam az életem értelmén, mi lesz velem 20 év múlva, milyen jövőkép áll előttem? Persze szakmailag fényes, de ez elég? Közben kutattam, mi többet kínál az élet. Sokat olvastam a világvallásokról, a pszichés tapasztalatokról, mert éreztem, tudtam, hogy van valami több, mint a fizetési csekk.

Emellett Isten is adott egy lehetőséget, felkértek keresztanyának, és visszakanyarodtam a katolikus hithez. Így a bennem kavargó gondolatok már kezdtek egy irányba mutatni, Isten felé. Én pedig, ha valamit elkezdek, csak teljes odaadottsággal vagyok képes megtenni. Hiába, Isten ilyennek teremtett! Rájöttem, hogy Isten a maga számára teremtett! Innen már egyenes volt az út a szerzetesség felé.

Hogy miért ez a ferences közösség? Isten mutatta meg őket, és ha Neki jó, akkor nekem is jó. Azóta eltelt 20 év. Voltak lelki hullámvölgyek, melyeket lelki hegycsúcsok követtek. Voltak nagyon csendes időszakok, és persze kihívásokkal teliek is. Hoztam jó döntéseket, és volt, amit megbántam. De egy dolgot nem: azt, hogy itt vagyok. (M. Teréz nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 8174 Balatonkenese, Táncsics u. 1.
E-mail cím: saf@invitel.hu
Facebook: Kenesei Nővérek

Betegápoló Irgalmasrend

irgalmasok OH

pápai jogú szerzetesi intézmény 6 fő

TÖRTÉNET

Az Irgalmasrend Spanyolországból ered. Alapítója, Istenes Szent János, aki a katonai szolgálatát követően megvilágosodott, hogy Isten a rászoruló szegény betegek segítségére hívja őt. Az ő szolgálatukban eltöltött 13 évnyi megfeszített munka felőrölte erejét. Miután az érsek föladta neki a betegek szentségét, Istenes János 55. születésnapján, 1550-ben hunyt el Granadában. A rend az alapító halálát követően meglepően gyorsan terjedt el Európában. 1586-ra követői már 79 kórházat alapítottak Spanyolországban.

A XX. századra a rend eljutott mind az öt földrészre. Ebben az évszázadban is számos megpróbáltatás érte őket: a spanyol polgárháborúban 99 testvért öltek meg, a II. világháborúban számos kórházuk megsemmisült, a volt szocialista országokban pedig betiltották működésüket.

A rend tagjai végzik a Vatikán egészségügyi ellátását és vezetik híres vatikáni gyógyszertárukat. Jelenleg 217 kórházuk és 1510 szerzetesük van.

Az irgalmas testvérek magyar földön 1650-ben Szepesváralján telepedtek meg, majd 1672-ben Pozsonyban, 1737-ben Temesváron, később Nagyváradon is. A XVIII. század vége felé már nyolc rendházuk és kórházuk volt hazánkban. 1920 után öt intézményük maradt: Eger, Vác, Pápa, Pécs és Budapest városában.

Vagyonuk nem volt, intézményeiket Szent Ágoston és Istenes Szent János szellemében munkájukból és adományokból tartották fenn. 1950-ben a magyar rendtartománynak 46 tagja állt a gyógyítás szolgálatában, köztük 3 orvos, 12 gyógyszerész és 4 kórházlelkész.

1989-ben megkezdődött a magyar tartomány újjászervezése. Irgalmas testvérek Pécsett és Budán élnek, váci kórházukat a Magyar Máltai Szeretetszolgálattal közösen működtetik.

LELKISÉG-KARIZMA

Istenes Szent János kórházi rendje a betegápolás különleges fogadalmával (hospitalitas) szolgálja a szegényeket és betegeket. Így követi a szenvedő és irgalmas Krisztus példáját, aki megkülönböztetett szeretettel volt a betegek iránt, s így halad szent rendalapítójának nyomdokain, aki az Urat „e világon mindenek fölött" szerette, s az Ő jóságától indíttatva – nem más érdekből – szerette a betegeket, akiknek bajai láttán „szíve szakadt". Granadai ispotályának főbejáratánál a következő feliratot függesztette ki: „A szív parancsoljon!" Ez a felirat Istenes János tevékenységének forrását mutatta meg, s azt jelenti, hogy benne a szeretet jutott érvényre, ami nagy hatalom és ellenállhatatlan erő.

A hospitalitas a „vendégszeretet" szóval fordítható magyarra. Gazdag tartalma jelenti a segítséget kereső emberekhez történő odafordulást. A Betegápoló Irgalmasrend a legjelentősebb betegápoló férfi szerzetesrend. Tagjai szinte kivétel nélkül laikusok. Olyan szerzetesi fogadalmat tevő orvosok, gyógyszerészek, segédorvosok, műtősök, ápolók stb., akik rendi keretben élnek és a rend kórházaiban, intézményeiben dolgoznak. Jelmondatuk: Kapunk tárva, a szívünk még inkább!

SZOLGÁLATOK

Az elmúlással dacoló, betegség miatt sarokba szorított ember várja a szakmailag felkészült, lelkileg értő, együttérző megnyilatkozásukat.

Szolgálatukat az emeli magaslatokba, hogy a beteg embernek nyújtandó segítség minden egyéb emberi tevékenységet megelőz, s a transzcendens világ kapuit nyitogatja.

A beteg és a gyógyító két személyes kapcsolata, jó esetben – Istenes Szent János követésében – háromszemélyes kapcsolattá válhat, ahol rendeződik a transzcendenshez, az Istenhez fűződő viszonyunk.

Jelenleg három kórházban: Buda, Pécs, Vác történik gyógyító tevékenység.

Érden pedig idősek otthonát működtet a Rend.

TANÚSÁGTÉTEL

Istenes Szent János szellemiségében az ő modern gondolkodása ragadott meg. A betegápolás terén az volt az újítása, hogy minden beteget külön-külön ágyra fektetett.

1997-ben a Máltai Szeretetszolgálat vezetője voltam már, amikor ijesztő felismerés szakadt rám: a szegény ember betegebb. Látva azokat, akiknek a mindennapi viszonyaik nehezebbek, mint egy általában rendezett körülmények között élő embernek, arra hívott az Úr, hogy valamit ezekért az emberekért tegyek. Egyik óráról a másikra határoztam el, hogy irgalmasrendi szerzetes leszek.

A kommunista időszakban élveztem azt, hogy azt tehettem, amit tennem kellett, ami a hivatásom volt, ám ezt egyfolytában akadályozták. A kommunista elvtársak nem nézték jó szemmel, hogy valaki – főleg egyházi személy – másokon segít. Ez izgalmas dolog volt, mert kivívtam magamnak, hogy a papi szolgálatomat végezhessem, és nem voltam hajlandó ebben megszorításokat elfogadni. Igaz, sohasem politikai eszközök és szempontok vezéreltek, hanem a misszió. Tudtam, hogy amit teszek, azt tennem kell, ebben nem tudnak megakadályozni, és nem vagyok hajlandó megalkudni, mert azt tettem, amire felesküdtem.

Nagyapám egész kicsi gyerekkoromban sok mindent tanított nekem. Ő nevelt föl igazából, hiszen édesapám másfél éves koromban meghalt, így kerültem nagyszüleimhez édesanyámmal együtt. Ő beszélt nekem arról, hogy azért élünk, hogy egymásnak elajándékozzuk az életünket, továbbá, hogy a segítségnyújtás titka abban rejlik, hogy nem szabad senkit megbántani és nagyvonalúan kell tudni megbocsátani másoknak. A feladatokat el kell végezni, és soha nem szabad hátradőlve kémlelni a világot.

(Kozma Imre OH)

ELÉRHETŐSÉG

Cím: 1023 Budapest, Frankel Leó út 5.
E-mail: kozma.imre@irgalmas.hu
Weboldal: www.irgalmasrend.hu
Facebook: Betegápoló Irgalmasrend

Boldogasszony Iskolanővérek

SSND

pápai jogú szerzetesi intézmény

62 fő

TÖRTÉNET

A Boldogasszony Iskolanővéreket – korábbi nevén Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővéreket – Karolina Gerhardinger, Boldog Terézia anya (1797-1879) alapította, aki Stadtamhofban született. Bajorországban a XIX. század elején feloszlatták a rendeket, azt a rendházat és iskolát is, ahol Karolina tanult. A plébános őt és két társát bízta meg a kisebbek tanításával. Karolina egyre inkább hivatásként élte meg feladatát, felismerte Isten hívását, hogy az ifjúság szolgálatára szentelje életét. Amikor ismét működhettek a rendek, 1833-ban Neunburg vorm Waldban megalapította az iskolanővérek rendjét. A rend nemcsak bajor földön, hanem Amerikában és Európa több országában is hamar elterjedt.

Magyarországra 1858-ban Temesvárra érkeztek az első nővérek. A rend innen terjedt el a Partiumba, Erdélybe, Bánátba és a Dél-Alföldre. A trianoni döntés után az iskolanővérek házainak kétharmadát elcsatolták, az anyaországi nővérek központja Szeged lett.

Az új fellendülésnek az iskolák 1948-as államosítása és a rendek 1950-es feloszlatása vetett véget. A nővéreket táborokba hurcolták, ahonnan nincstelenül szabadultak. A szabadság látszatát keltve, az állam korlátozott létszámmal visszaállított négy rendet – köztük egyetlen női rendként a miénket – és nyolc katolikus gimnázium vezetését bízta rájuk. A debreceni Svetits és a budapesti Patrona Hungariae Gimnázium a katolikus lánynevelés bástyája lett a kommunizmus idején. A rendszerváltás után kibővült a szolgálat.

KARIZMA-LELKISÉG

Szent Ágoston reguláján alapszik a szabályzatunk, az ő nyomán a Szentháromságban látjuk közösségünk alapját és célját. Tanúságot teszünk az egységről ebben a megosztott világban saját egységünk építésével és azáltal, hogy az embereket közelebb segítjük Istenhez és egymáshoz. Közösen keressük Isten akaratát. Az idők jeleire Boldog Terézia anya karizmáját élve, apostoli szolgálattal, elsősorban a neveléssel válaszolunk. Számunkra a nevelés azt jelenti, hogy az embereket – mint Isten teremtményeit és képmásait – teljes kibontakozásukhoz segítjük, és képessé tesszük arra, hogy latba vessék adottságaikat a föld emberhez méltóvá alakításában.

Apostoli életünk középpontja Istennel való kapcsolatunk. Az ima szeretetre késztet, és szolgálatra buzdít, a szolgálat pedig szeretetünk megvalósulása. Az Eucharisztia apostoli életünk forrása: amikor közösen vesszük magunkhoz Krisztus testét és vérét, szorosabban kapcsolódunk össze Vele és testvéreinkkel. Napról napra éljük az Eucharisztiát, amikor odaadjuk magunkat másokért, és hálásan fogadjuk az ő ajándékaikat.

Krisztus-követésünkben példakép számunkra Mária, a Boldogasszony, akinek életében tökéletesen megvalósult mindaz, amire fogadalmas életünkben törekszünk: készség a Szentlélek befogadására, Krisztushoz kapcsolódás és önátadás az Atyának. Máriára figyelünk, aki szelíden szólongat minket: „Amit mond, tegyétek." (Jn 2,5)

SZOLGÁLAT

Budapesti, debreceni, makói és szegedi iskolánkban világi munkatársakkal együtt az óvodásoktól kezdve az egyetemistákig minden korosztállyal foglalkozunk. Tanítványképünk a teljes ember nevelését tűzi ki célul. Az igényes oktatás mellett ezért fontos számunkra a közösség építése, a természet szeretetére nevelés, a művészetek iránti érzék és a kreativitás fejlesztése, valamint annak lehetővé tétele, hogy tanítványaink személyes kapcsolatba kerüljenek Istennel. Jelen vagyunk közöttük, és mindazzal neveljük őket, amik vagyunk, és amit teszünk.

Nővéreink a Mátraaljai Misszióban (MaMi) a perifériára szorult romák felzárkóztatását segítik. Fejlesztésre szoruló gyermekek mellé ülnek tanulni, az asszonyokat megtanítják varrni, hogy kenyérkeresethez jussanak. Kulturális és spirituális élményekben részesítik őket.

Missziókat tartunk fenn határon túli területeken is. Erdélyben Szovátán és a Felső-Nyárádmentén Kodály Zoltán módszerével vándortanítóként tanítjuk mozgó énekes iskolánkban a gyermekeket. Tanítványainkból szerveztük meg a Marosszéki Kodály Zoltán Gyermekkart, amelynek tagjai missziónk körül közösséget alkotnak. Nagybecskereki lánykollégiumunkban összegyűjtjük a bánáti falvakból a városba tanulni érkező magyar lányokat. A szórványmagyarságot veszélyeztető identitásvesztéssel szemben a magyar kultúrában és a

kereszténységben való megerősödést szolgáljuk gazdagító programokkal. A környék településeire is kiterjed figyelmünk, hitoktatással, gyermektáborokkal, cserkészettel fogjuk össze a kisebbeket.

Nemzetközi közösségünk tagjai összesen harminc országban végzik a nevelés szolgálatát intézményekben és egyéb apostoli területeken, például: rehabilitációs gyermekkórházban, menekültek és bevándorlók között, plébániákon. Vannak hívások, amelyekre úgy tudunk válaszolni, ha kongregációszinten összefogunk, és a nővérek interkulturális közösségeket hoznak létre. Máskor más szerzetesrendekkel működünk együtt, hogy egy adott kihívásra válaszoljunk, és enyhítsük az ínséget olyan területeken, mint például a háborús Dél-Szudánban.

TANÚSÁGTÉTEL

Felmenőim mindkét ágon pedagógusok és zenészek voltak, egymást szerető és tisztelő családok tagjai, akik tevékenyen részt vettek városuk egyházi és világi közösségeinek életében. Egyaránt vonzott a tanári és a zenészpálya, illetve a családi élet. Ez utóbbira is szép példát láttam otthon. Huszonöt évesen – főiskolai diplomával és a Zeneakadémia végzőseként – öt éve már önállóan éltem. Kerestem a hivatásomat, s szerettem volna tudni, miképp gondolkodhat rólam a Teremtőm. A Boldogasszony Iskolanővérek induló zeneiskolájába jelentkeztem világi tanárként. Előtte nem találkoztam sem szerzetesekkel, sem ezzel az életállapottal. November vége volt már, amikor egy közös iskolai szentmisén szolgáltam a gyerekek között, és mélyen megszólított az Isten. Ez a pillanat elhívásom pillanataként él bennem, azóta is. Hónapokig hordoztam, ízleltem a gondolatot. Küzdöttem, harcoltam az Istennel, sokat örülve és sírva, mert az ismeretlenbe hívott újra és újra. Mindeközben éppen azokat hagytam ki életem nagy döntésének érlelődéséből, akiket nagyon szerettem, a családomat. Akkor úgy véltem, hogy amíg nem érzek elég bizonyosságot afe-

lől, hogy az Isten mindennél és mindenkinél jobban szeret, és én is viszont tudom szeretni hűségben, addig nem szólok nekik.

Erre az időszakra visszatekintve, utólag már tudom, igen nehéz lehetett nekik. Sebet ejtettem azzal, hogy nem szóltam arról, mi mocorog bennem. Ezt a sebet később sok éven át gyógyítgattam, míg meg-és belátták: a szerzetesség a hivatásom.

Láttam a nővérek közösségi és személyes életét. A velük való sok jó beszélgetés, s az együtt végzett közös nevelői szolgálat azzal a belső érési folyamattal erősített meg, hogy ez lehet az én utam is! Év végére megszületett bennem a döntés, és jelentkeztem a rendbe jelöltnek.

Huszonkét éve élek a rendtársaim között. Negyvennyolc évesen érett, önazonos szerzetesnőnek látom magam, aki apostoli hivatásában az emberekhez küldetett. Küldetésem, hogy szerzetesi elhívásomban pedagógusként és zenészként szolgáljak, Isten kezét fogva megerősödve járjak, és hirdessem az életemmel az Ő végtelen szeretetét.

(Faragó M. Flóra nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1092 Budapest, Knézich u. 3-13.
Levelezési cím: 1092 Budapest, Knézich u. 5-7.
E-mail cím: info@iskolanoverek.hu
Weboldal: www.iskolanoverek.hu
Facebook: Boldogasszony Iskolanővérek

Boldogasszony Tanító Nővérei

tanító nővérek SDBMV

egyházmegyei jogú krisztushívők hivatalos társulása 3 fő

TÖRTÉNET

Történetünk rövid. Közös életünket a váci püspök befogadó nagylelkűségének köszönhetően 2010-ben kezdtük el Szolnokon. Istennek és a magyar ifjúságnak elkötelezett szerzetes-tanári évek, évtizedek tapasztalataival az új helyzetben közösen fürkésztük Isten ránk vonatkozó aktuális akaratát, és lassacskán felismertük és megfogalmaztuk prioritásainkat. Életünket és szolgálatunkat – hitét szemlélve és példájának követésére törekedve – a Szűzanya oltalmába ajánlottuk. Utunkon az egyszerű, alázatos, szegény Szent Ferenc segítségével és lelkületével szeretnénk járni. Elődünk a Tiszteletreméltó Ward Mária is, példaképünk hivatástudata, hűsége, apostoli buzgósága. Mottónk: „Csak a Szeretet!"

Konstitúciónkat 2012. szeptember 14-én a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén hagyta jóvá dr. Beer Miklós váci püspök. Közösségünk, Boldogasszony Tanító Nővéreinek közössége krisztushívők hivatalos társulása, amely a magyarországi ferences család tagjaként Szent Ferenc szellemében a Ferences Regulált Harmadrend Regulája és saját konstitúciója szerint él. Alapító tagok: Babály Aranka, Gärtner Julianna, Hajdu Dalma. Az alapítás éve: 2013.

2018 óta Budapesten élünk, szolgálunk.

KARIZMA-LELKISÉG

Isten szerelme, kiválasztó szeretete hívott bennünket szeretet-közösségbe, hogy a szelíd, alázatos és engedelmes Jézust követve Szent Ferenc atyánk példája nyomán teljes szívből és minden erőnkkel szolgáljuk a magyar ifjúságot, így válaszolva az Úr felszólítására: „Menjetek az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!" (Mk 16,15) Jézust a Boldogasszony lelkületével szeretnénk követni:

Mária vállalta IGEN-je valamennyi ismeretlen következményét; észrevette az Úristen megerősítő jeleit, szívében forgatta, el-elgondolkodott róla; elszenvedte az egyiptomi menekülés fáradalmait, a 12 éves Jézus keresésével járó aggodalmakat; Jézus elé vitte az emberek gondját a kánai menyegzőn; észrevétlenül, rejtetten élt; elkísérte fiát a keresztúton, és ott állt Jézus keresztje mellett; az emeleti teremben az

apostolokkal imádkozva várta a megígért Vigasztalót. Mária példáján lelkesülve szeretnénk rejtettségben és együtt érzőn kísérni a ránk bízottakat, szükségükben osztozni, azt Jézus elé vinni; megosztani hitünkből fakadó örömünket, átadni tapasztalatainkat, a Boldogasszony tapintatával végezni munkánkat, és ott maradni a kereszt alatt.

Felismerve az új globális etika kihívását tudatosan küzdünk a relativizmus diktatúrája ellen. Hitünk forrása Krisztus és az egyház 2000 éves tanítása: Nem teszünk engedményeket a hittételek relativista értelmezésének (komolyan vesszük a kereszténység alapfogalmait).

Elfogadjuk teremtett voltunkat, a természeti törvényt. Az életet szolgáljuk, küzdünk a peszszimizmus és a halál kultúrájának jelenségei ellen. Az egyén és a közösség hivatását, létünk értelmét a szolgálatban találjuk meg. Tájékozódunk korunk szellemi irányzataiban, azokat a hit mérlegére tesszük, az örök értékek fényében szemléljük, vélemény-alkotásunkkal másokat is segítünk (szabadságuk tiszteletben tartásával) a helyes tájékozódásban.

SZOLGÁLAT

Életünkkel és szavainkkal egyénileg és közösségileg tanúskodunk arról, hogy Isten valóság, a Vele való találkozás ad életünknek értelmet, teljességet. Országa köztünk van. Istennek szenteltségünket – a szerzetesi élet eszkatológikus jelszerűségét – a megszentelt ruha viselésével is kifejezzük. Krisztus szeretete sürget, hogy hitetlen világunkban testvéreinket a hit kapujáig kísérjük. Teljesen ennek a küldetésnek adjuk át magunkat. Közösségünk karizmája a tanítás: az ifjúság nevelése, oktatása. Ezt saját intézmények, intézményesült keretek nélkül végezzük, mások által fenntartott intézményekben. Tevékenységünk óvodai, iskolai nevelés, hitoktatás, szabadidős programok, táborok szervezése, lelkigyakorlatok, plébániai csoportok vezetése, egyéni lelki vezetés, előadások tartása, alkalmi feladatok megoldása. Lehetőségeink szerint rendelkezésére állunk mindazoknak, akik felénk fordulnak, különösen az anyagi, lelki, szellemi ínséget szenvedőknek.

Példánk a tanító Krisztus. Szolgálatunkhoz a Vele való személyes kapcsolatból, az imából merítünk erőt. Az eseményeket az Ő szemszögéből szeretnénk szemlélni. Az Ő szerető gyengédségének kívánunk tanúi lenni. Elembertelenedő világunkban tiszteletben tartjuk és szolgáljuk az emberi személy méltóságát.

Figyelmünkkel a szegények (anyagi, szellemi, lelki, érzelmi) felé fordulunk, különösen azok felé, akik a szegénység új formáinak áldozatai (hátrányos megkülönböztetés, kirekesztettség, értelmetlenség élménye miatti kétségbeesés, stb.). Keressük a válaszokat az idők jeleire, és a feloldást a társadalmi valóság és az evangélium közti feszültségre. A szeretet és szabadság légkörében vigaszt és reményt szeretnénk továbbítani, felébreszteni a fiatalokban a vágyat a szabadulásra, és bemutatni a tökéletességre vezető utat.

TANÚSÁGTÉTEL

Pécsett születtem 1981-ben. A szülővárosom nagy szerepet játszott hivatásom kialakulásában. Óvodásként a templomban érintett meg először az Úr titokzatos világa. Középiskolai tanulmányaimat a Ciszterci Rend Pécsi Nagy Lajos Gimnáziumában végeztem. A ciszterci atyák élete, példája meghatározó volt számomra: különleges kegyelemnek éltem meg jelenlétüket, ahogy velünk foglalkoztak, tanítottak, neveltek bennünket. Hatásukra fogalmazódott meg bennem a vágy: életemet szerzetestanárként Isten szolgálatára szeretném szentelni a magyar ifjúságért.

Az Úr teljesítette vágyamat: a Boldogasszony Tanító Nővéreinek örökfogadalmasaként az élő Isten színe előtt állhatok, hogy közbenjárjak a fiatalokért (vö. Jer 18, 20). A Kanizsay Dorottya Katolikus Középiskolában némethittan szakos középiskolai tanárként, illetve igazgatóhelyettesként szolgálom a rám bízott fiatalokat. Elembertelenedő és elszemélytelenedő világunkban az ifjúság javának előmozdításán dolgozom.

Jézus Krisztus személye életem szépségének és békéjének alapja. Az örökfogadalomban a Szent Kereszt titkát kaptam. Ez a misztérium egyre jobban vonz, elbűvöl és lenyűgöz, s adja meg azt a mély békét, „amely minden emberi értelmet meghalad".

(Szent Keresztről nevezett Dalma nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 5000 Szolnok, Dr. Elek István u. 2.
Levelezési cím: 1113 Budapest, Dávid Ferenc u. 7. Fsz. 3.
E-mail cím: gartner.j@freemail.hu
Facebook: Boldogasszony Tanító Nővérei

Ciszterci Nővérek Boldogasszony Háza Monostor

ciszterci nővérek o.cist.

pápai jogú szerzetesi intézmény 16 fő

TÖRTÉNET

A Cîteaux-i monostort, a ciszterci szerzetesség bölcsőjét 1098-ban alapították Molesme-i Szent Róbert vezetésével. Cistercium lelki, szellemi, teológiai fejlődésének legnagyobbja Clairvaux-i Szent Bernát. A ciszterciek Isten szeretetétől áttüzesedett élete már 1142-ben eljutott magyar földre is. A mi közösségünk története 1955-ben Budapesten, egy albérleti szobában indult útjára Tímár Ágnes örökfogadalmas ciszterci nővérrel és három fiatal lánnyal. Szent Benedek Regulájának vezetésével, életükkel tettek tanúságot arról, hogy „semmi sem kötheti meg Isten szólító szeretetét, és semmi sem akadályozhatja meg egy lélek szeretetének válaszát." Az egyházüldözés éveiben a nővérek rejtett szerzeteséletük miatt kétszer is voltak börtönben. Az állandó megfigyelések idején kisebb csoportokban vidéki városokba költöztek, ahol albérletekben laktak. Az összetartozást erősítette a közös eszmény, a zsolozsma, a napi szentségimádás, a rendszeres találkozások, a liturgikus ünnepek. A 70-es évek elején, a Börzsöny domboldalán talált rá a szerzetesközösség arra a csendes helyre, ahol egy kis faház lett az „első monostor". A 90-es években itt épült fel a Gyümölcsoltó Boldogasszonyról nevezett apátság.

KARIZMA-LELKISÉG

A ciszterciek „Lángolj és világíts!" jelmondata a tűzre irányítja gondolatainkat. Mi ez a tűz? Az égő csipkebokor, a Szeretet, Isten jelenléte a szívünkben. Hív, vonz, mégis gyakran eltakarjuk, háttérbe szorítjuk, mást keresünk helyette. Szent Benedek Regulája arra vezet minket, hogy távolítsuk el szívünkből az akadályokat, és ne tegyünk semmit a Szeretet, Krisztus szeretete elé (RB, 4.21). Ciszterciknek lenni azt jelenti: a tűz közelében élni, Krisztus barátaivá formálódni. Az eredeti 'forma', az a szép alak, elképzelés, amire meg lettünk teremtve a bűnbeesés következtében 'deformis', torz képpé lett. Isten, Fia, Jézus Krisztus által, aki maga a tökéletes 'forma', a minta, megújít, átalakít bennünket 're-formál' saját hasonlatosságára. „A Lélek ösztönzésével vezet bennünket bizalomról bizalomra, világosságról világosságra, hogy naponta egyre mélyebben behatoljunk fényességébe!" (Guerric d'Igny). Mindez a monostorban történik, a szeretet, a barátság iskolájában. Nap mint nap tanuljuk, hogyan legyünk „Tűzről pattant" szerzetesek, hogy életünkkel adjuk tovább Isten mindent megelőző szeretetének lángját.

SZOLGÁLAT

Ha nem szeretnénk megmaradni abban a tévhitben, miszerint a monasztikus szerzetesek nem is élnek igazán, unalmasak és magukba zárkózók, érdemes körülnézni a nagyvilágban, ahol öt földrészen mintegy 366 ciszterci családhoz tartozó közösség él. A szolgálatok legalább olyan változatosak, mint az épületek vagy a táj sokszínűsége. Az 'imádkozzál és dolgozzál' szellemében, a monostorok, imába merített életéhez mindig hozzátartozott a munka is. A ciszterciek a maguk korában egyedülálló módon fogalmazták meg a lényeget: 'Nem az tesz értékessé, hogy mit dolgozol. Attól lesz értékes a munkád, hogy Isten gyermekeként végzed.'

A munka egyben kapcsolatot is jelent. Ilyen például a vendégfogadás. A csendre hangoló szép természet, az egyszerű vendégház, a békét sugárzó templom lehetőséged ad a mélyebb találkozásra Istennel, önmagunkkal, egymással. Azokat, akik szívesen ellátogatnak hozzánk egyedül vagy másokkal együtt, több napra vagy csak néhány órára, befogadjuk abba a térbe, ami számunkra az igazi élettér: az eget és a földet összekötő ima terébe.

Más jellegű kapcsolatra ad lehetőséget a gyümölcsfeldolgozás. A bő termés ugyanis a kistermelőktől érkezik. Amikor kezünk munkájával elkészülnek a finom lekvárok, szörpök, ivólevek, akkor – kilépve a monostor kapuján – viszik a közösségi összefogás jó ízét a vásárlók széles köréhez. A többféle monostori méz pedig még vonzóbbá teszi a kínálatot.

Olyan szolgálatunk is van, ami nem a monostorban kap helyet. Egészen kitágul a kapcsolatok köre, amikor mozgásszervi orvosi rendelőnkben beteg, rászoruló embertársainknak igyekszünk segíteni. Az orvosi vizsgálat, a gyógytorna, a fizikoterápiás kezelések azonban ugyanannak a térerőnek a sugarai, mint amibe monostori létünket helyezte a Jóisten.

Szeretjük életünknek ezt a tágas fizikai, szellemi, lelki műhelyét. Azt is tudjuk azonban, hogy csak akkor működik jól, ha a valódi kommuniót munkáljuk minden kapcsolatunkban. Ezzel tudjuk igazán bevonni a világot Isten szentháromságos szeretetébe.

TANÚSÁGTÉTEL

Történetemet olvasva talán azt mondod: ilyen nincs! Pedig van, ma is. „Bizonnyal nem keresnéd, ha Ő előbb nem keresett volna, mint ahogy nem is szeretnéd, ha Ő előbb nem szeretett volna." (Clairvaux-i Szent Bernát) Istennek ezt a mindig megelőző szeretetét tapasztalhattam meg egészen valóságosan. Mélyen hívő keresztény család ötödik gyermekeként jöttem a világra. Szüleim oblátus-házaspárként köteleződtek el a Kismarosi Ciszterci Nővéreknél. Így nekünk, gyerekeknek is volt alkalmunk közelről ismerni és részt venni a monostor életében. Kicsi gyermek voltam, önmagamról még nem sokat tudtam, de abban biztos voltam, hogy Valaki engem ebben a közösségben vár. Iskolás koromtól ez a hívás egyre tudatosabbá vált. Isten szerető tekintete, egyszerű, de valóságos jelenléte meggyújtotta bennem a szeretet-szerelem tüzét iránta. Nem volt más dolgom, mint engedni, hogy tüzet fogjak, és ne akadályozzam lángolását. Ez pont elég ahhoz, hogy az ember teljes mértékben megélje szabadságát. Isten nem törte rám az ajtót, egyszerűen csak ott volt. Feltárta szívének vágyát és várta válaszomat. Nem zárt el az emberi kapcsolatok elől, sőt tágra nyitotta előttem az élet gazdag lehetőségeit, és engedte a küzdelmeket is. Életem kisebb-nagyobb döntéseiben mindig szabadon mondhattam igent arra, hogy egészen az Ő közelében éljek, úgy mint az örökmécses, mely szüntelenül ott ég a Tabernákulum mellett.

A várakozás hosszúnak tűnt, de a ciszterci szerzetesség utáni vágy egyre növekedett bennem. S ha ilyen közegben lehettem, a tűz mindig fellángolt és egyre nagyobb lánggal égett. Amikor más szeretet-szerelem lehetősége jelent meg életem látóhatárán, mindig ott volt bennem, hogy Valaki már lefoglalt a maga számára. Hálás vagyok Istennek ezért az ellenállhatatlan, mégis egészen szabad viszonzást váró meghívó és megtartó szeretetéért.

24 évesen tettem örökfogadalmat, és ennek a szeretetnek a tüze ma is lángol bennem, de tudom, hogy ezt a tüzet nap mint nap táplálnom kell ahhoz, hogy mindig új lánggal égjen.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2623 Kismaros, Szuttai dűlő, 8315 hrsz.
E-mail cím: monostor@cisztercimonostor.hu
Weboldal: www.cisztercimonostor.hu, www.monostoriizek.hu

Ciszterci Nővérek Regina Mundi Apátsága

ciszterci nővérek | OCist

pápai jogú szerzetesi intézmény | 13 fő

TÖRTÉNET

1098. március 21-én indult el a Szent Benedek Regulája szerinti monasztikus ciszterci élet a franciaországi Cîteaux monostorában, amely a XII-XIII. században egész Európában és Magyarországon is elterjedt. Rendalapítóink: Szent Róbert, Szent Alberik és Harding Szent István apátok. Hazánkban a török pusztítás után 300 évvel indult újra a Rend női ága. Endrédy Vendel OCist zirci apát Dr. Naszályi Emil OCist magiszter atyát bízta meg az alapítással. Az ő vezetésével 1945. június 11-én kezdték el a női ciszterci monasztikus élet Nagyesztergáron. A közösség 1946-ban választotta meg elöljárójának Punk M. Gemma nővért, aki azóta is vezetője a Regina Mundi Monostornak. 1951-ben a feloszlatás után titokban Érdre költözött a közösség és később kis csoportokra osztva még két pesti lakásba, hogy jobban eltűnhessenek és folytathassák a szerzetesi életet, az istendicséretet és a kétkezi munkát. A megváltozott körülményekhez igazodva a külső formák megszűnésével a belsőre, a lelkiség lényegére összpontosult minden törekvésük. Emil atya és Gemma anya bölcs vezetésükkel negyven éven át megőrizték a közösséget, és a rendszerváltozás után 1989-93 között monostort építettek az érdi ház telkén.

KARIZMA-LELKISÉG

A Ciszterci Rend Szent Benedek Reguláját követi, amely szerint a szerzetes élete csak egyre, Istenre irányul, s egész napos csendjében Vele akar lenni, munkájában és imádságában Őt keresi. Apát vezetése alatt, közösségben és szabályzat szerint él. A ciszterci hivatás tehát nem mások közvetlen szolgálatának sokféleségében valósul meg, hanem egyedül a személyt meghívó Isten viszontszeretésében. A szerzetes mindezt a hármas ciszterci eszmény, az egyszerűség, a szegénység és a magány gyakorlásával próbálja megvalósítani. Elrejtett imádságos és munkás krisztuskövetése vérkeringés, amely éltető erőként lüktet az egész emberiség számára. Mindennapos állhatatos belső törekvésével és imádságával tisztítja, a szeretet közösségben való megélésével átalakítja és az irgalmas megbocsátás gyakorlásával gyógyítja a világot. Közösségünk élete teljes átadottság Istennek embertársaink szolgálatára. Minden nővér ezzel az önátadó és szolgáló lelkülettel igyekszik imádkozni, szeretni, dolgozni, tenni a jót és küzdeni a rossz ellen, egy közösségben, csendben, Szent Benedek Regulája szerint, elöljárója iránti engedelmességben, engesztelésül és hálaként hazánkért és az egész emberiségért.

SZOLGÁLAT

Az apostolkodó szerzetesek feladata, hogy Istenről beszéljenek az embereknek, a monasztikus szerzeteseké pedig az, hogy az emberekről beszéljenek Istennek. A ciszterci szerzetes egészen elszakad a világtól, hogy mindenkitől és mindentől szabadon, önmagát egészen átadva kizárólag Istennek élhessen és teljes szabadsággal szolgálhassa az emberiséget. Ez a Regula által előírt ünnepélyes istendicséret és a fizikai munka által valósul meg. A szerzetes elsősorban nem lázas tevékenységgel, hanem állandó imádsággal szerezheti meg másoknak is az örök üdvösséget. A betegek, üldözöttek és szükséget szenvedők terhét vállára veszi, segít azt hordozni és Isten elé viszi. Az ő belső imádsága, belső harca adja a világ értékét és erejét. Olyan értékes lesz a világ, ahogyan imádkozik érte. Annyira lesz erős a világ, amilyen erőfeszítéssel imádkozik érte. A csendes fizikai tevékenységgel szolidaritást vállal a világban dolgozókkal, megszenteli az emberek fáradozását, osztozik sorsukban s a szegényekkel megosztja munkája gyümölcsét. A közösség imádsága, munkája és kitartása mind Krisztus lelkületével vállalt áldozat, amely minden nap a világot üdvözítő kereszt része lesz.

TANÚSÁGTÉTEL

Sárospatakon születtem 1927-ben. Mire 16 éves lettem, tudatosan készültem arra, hogy férjhez megyek és sok gyerekem lesz. Mindig voltak fiúk körülöttem, de amikor Tatabányára készültem költözni a keresztmamámhoz, már csak egy fiúnak a képét vittem magammal a szívemben. Közeledett Kisasszony napja, szeptember 8-a, a falu búcsúja és én másnap utaztam Tatabányára. A misén szívemet eltöltötte

a kérdés: most a bálban találkozom vele utoljára, megengedjem-e neki, hogy megcsókoljon? Eldöntöttem, hogy igen. Abban a pillanatban éppen ezt prédikálta az atya: „A Szűzanya születésnapja van ma. Köszöntsük mint gyermekei, és vigyünk neki ajándékot szívünkben." Hirtelen azt éreztem, hogy tőlem azt kéri a Szűzanya, hogy ne a fiúnak, hanem neki adjam oda ezt a csókot. Nem morfondíroztam sokat, odaadtam. És szívem szeretetével odasimultam Máriához, boldog voltam. Később Tatabányán egy hittanórán a plébános azt magyarázta, hogy ha az egyházmegyés pap elvégezte a plébániahivatalban minden teendőjét, akkor a többi idejében szabadon azt csinál, amit akar. De a szerzetes papnak minden idejével rendelkeznek. Ekkor mintha villám csapott volna a tudatomba, olyan világossággal ismertem föl, hogy ez az én életem értelme, hogy ilyen átadott legyek. Aztán nagypénteken a szentsírt nézve elborított Isten szeretete az ember iránt, ami Őt idáig vitte. Úgy éreztem, hogy ezzel a szeretettel szemben tehetetlen vagyok, és megadtam magam! Beiratkoztam Budapesten a Ward Mária hitoktatónő-képzőbe és itt ismertem meg a hallgatók között a ciszterci nővérek elöljáróját. Amikor jelentkeztem nála, részletesen elmondta életüket, szokásaikat. Figyelmesen hallgattam, de magamban azt gondoltam: Miért mondják ezt nekem? Hiszen nekem teljesen mindegy, hogy kettőkor kelnek-e vagy ötkor, és esznek-e húst vagy sem. Egy tengert éreztem magam előtt és azt, hogy most beleugrom, de legkisebb félelem vagy bizonytalanság nélkül. Tudtam, hogy ahová ugrom, ott Isten irgalma ölel körül. És így is volt. (sr. M. Emilia OCist)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2030 Érd, Tárnoki u. 11.
E-mail cím: monasteriumrm@gmail.com

Congregatio Jesu

CJ

pápai jogú szerzetesi intézmény

18 fő

TÖRTÉNET

Alapítónk egy angol származású „kisasszony": Mary Ward (1585–1645), aki 1611-ben – víziója szerint, „Vedd a társaságét!"– „a jezsuitákhoz hasonló közösség" alapítását kezdeményezte, Loyolai Szent Ignác rendalkotmánya és lelkisége szerint. Azért akart apostoli életet folytató szerzetesrendet létrehozni, hogy a nővérek jobban segíthessék az embereket, például lelkipásztorkodással, tanítással vagy bármely más alkalmas módon. Angliában az anglikán államegyház betiltotta a szerzetesrendeket, a katolikus egyház is gyanúsnak találta az újonnan alakult rendet, ugyanis abban a korban elképzelhetetlen volt, hogy nők a kolostor falain kívül akarjanak élni! A rendet feloszlatták, Mary Ward egy időre börtönbe került. Ennek ellenére Európa-szerte – Köln, Trier, München, Bécs, Pozsony – sok lányiskolát alapított, ahol tovább folytatta társaival az apostoli munkát. Egész életében hű maradt hivatásához és az egyházhoz, és megbékélten halt meg. Ward Mária közössége 1877-ben nyert pápai jóváhagyást Institutum Beatae Maria Virginis (IBMV) néven. Európa területén az „angolkisasszonyok" néven ismert szerzetesnővérek 2002-ben – Ward Mária szándéka szerint – új nevet választottak: Congregatio Jesu, és ad maximum átvették a jezsuita rendalkotmányt. A rendalapítót az egyház időközben hivatalosan rehabilitálta, és a „tiszteletreméltó" címet adományozta neki. Magyarországra Pázmány Péter hívására 1628-ban először Pozsonyban, majd 1770-ben Pesten telepedtek le a nővérek és kezdték el iskolákban lányok nevelését, majd sorra alapították a házakat és iskolákat – Eger, Veszprém, Eperjes, Kecskemét, Zugliget, Nyíregyháza, Klotildliget, Élesd. A szerzetesrend 1939-2017 között önálló tartományként működött hazánkban, 2017 szeptembere óta pedig a Közép-Európai tartományhoz (központja München-Pasing) tartozik. A Congregatio Jezu egy nemzetközi női szerzetesközösség, amely a világ több, mint 30 országában van jelen. Magyarországon jelenleg Budapesten (Zugligeten), Egerben, Piliscsabán és Veszprémben vannak közösségeink.

KARIZMA-LELKISÉG

Lelkiségünk fundamentuma – a Szentírás mellett – Loyolai Szent Ignác lelkigyakorlatos könyve. Rendszeresen végzünk lelkigyakorlatokat, életünk folyamán kétszer veszünk részt a 30 napos lelkigyakorlaton. Mindez abban segít bennünket, hogy minél szorosabban tudjuk követni Krisztust. Különféle imamódokkal tesszük életünket áttetszővé Isten előtt. Szent Ignác azt kéri tőlünk, hogy „Istent keressük és találjuk meg mindenben”.

SZOLGÁLATOK

Az ignáci lelkiség, a lelkigyakorlatok és a lelki kísérés sok nővérünk szolgálatának legfontosabb része. Munkánk azonban szerteágazó, hiszen minden nővér magával hozza saját képzettségét és karizmáját. Többek között jelen vagyunk ifjúsági, plébániai és börtönpasztorációban, a karitásznál, Solwodiban, egyházi szervezetekben, iskolákban, lelkigyakorlatos házakban és a médiában. Feladatkörünknek és rendi küldetésünk igényeinek megfelelően folyamatosan tovább képezzük magunkat. Európa más országaiban és a világ más tájain élő nővérekkel együtt korunk szükségleteire keresünk válaszokat. Különösen a nőkért és a társadalom peremén élőkért szeretnénk tevékenykedni. Az a meggyőződés vezet bennünket, hogy minden ember, kifejezetten a nők, nagy dolgokat tudnak véghezvinni Istenért. Rendünk fiatalabb, aktív korú nővérei általában kisebb közösségeket alkotnak, életmódjuk a küldetésükhöz és a feladataikhoz igazodik. Az idősebb nővérek nagyobb közösségekben élnek, erejük szerint tevékenykednek, és egészségüknek, életkoruknak megfelelő gondoskodásban részesülnek. Hétköznapjainkat is átjárja a lelkigyakorlatos lelkület: rendszeresen tartunk napi visszatekintést, a helyes döntésben vagy egy-egy probléma megoldásában pedig a lelki megkülönböztetés módszerét alkalmazzuk. Így tudunk „szabadon, őszintén és igazságban” válaszolni a korunkban megjelenő szükségletekre – Mary Ward szellemében.

TANÚSÁGTÉTEL

Ticz Zsuzsa nővérrel Veszprémben élek. Egy éve tértünk vissza és alapítottuk a házat. Mindketten több mint húsz éve lettünk a szerzetesközösség tagjai. Én 23 éves, Zsuzsa nővér pedig 36 éves volt, amikor meghoztuk a döntést, hogy ebben az életformában és közösségben akarjuk élni az életünket és szolgálni az embereket. A belépésünktől számított nyolc év elteltével tettünk örök fogadalmat a szegénység, tisztaság és engedelmesség szellemében. A rendszerváltozás után újraindult szerzetesközösségeink, a visszatért nővérek személyes életpéldája, hűsége, küzdelme, életszeretete, őszintesége és humora meghatározó és vonzó volt mindkettőnk számára. Ma, amikor a közösségek és értékek krízisében élünk, nehéz hűségesnek és valódi Krisztus-követőnek megmaradni. A krízis a mi közösségünket is érinti. Úgy állunk hozzá, mint egy kihíváshoz, amiben fejlődhetünk, és amivel megküzdve általunk valami más, szebb, erősebb születhet Isten dicsőségére. Erre bátorítanak bennünket Ward Mária szavai is: „Azt várom tőletek, hogy gyakoroljátok hivatásotokat kitartóan, hatékonyan és szeretettel." (Barnai Brigitta)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1056 Budapest, Váci utca 47.
Levelezési cím: 8200 Veszprém, Fenyves utca 74.
E-mail cím: iroda@cj.hu
Weboldal: www.cj.hu
Facebook: Ward Mária Nővérei

Csornai Premontrei Prépostság

csornai premontreiek O.Praem

pápai jogú szerzetesi intézmény 14 fő

TÖRTÉNET

A Premontrei Kanonokrendet Szent Norbert alapította majd 900 éve, 1121. karácsonyán Prémontré erdőségében, ahonnan szerzetesrendünk a nevét is kapta (prémontré-i). Szent Norbert, mikor megalapította kanonoki szerzetesközösségét, kettős cél lebegett a szeme előtt. Először is, hogy egy olyan közösséget hozzon létre, amely megtartja a hagyományos szerzetesség kereteit: a közös életet, az ünnepélyes közösségi liturgikus imádságot, a közös étkezéseket, egyszerűségben és szegénységben. Másrészt, szerette volna, ha követői nem zárkóznak be a monostor falai közé, hanem lelkipásztorokként kimennek az emberek közé, hirdetve nekik Isten örömhírét. A XII. században ez újdonságnak számított a szerzetességben, hiszen az akkori szerzetesközösségek elsősorban kétkezi és intellektuális munkát végeztek, nem emelték be alapvető céljaik közé a lelkipásztori munkát. Szent Norbert szándéka így az volt, hogy egyesítse ezt a két életformát: a hagyományos és ünnepélyes szerzetesi életet és a lelkipásztori életet.

KARIZMA-LELKISÉG

Így ezt az életformát, amely tulajdonképpen Szent Norberthez köthető, vita mixtanak, azaz vegyes életmódnak nevezzük. Ez az az elköteleződés, amelyben igyekszünk megélni az egyensúlyt kint és bent között. Az elköteleződés, hogy a mind a kettőt azonos súllyal éljük meg, tesz bennünket premontrei szerzetesekké. Hisszük azt, hogy ez az életmód ma is nagyon aktuális, és nagyon jézusi is. Hiszen Jézus életében is ezt látjuk: egy közösségben élt apostolaival, együtt élték a mindennapjaikat, együtt imádkoztak és étkeztek. Jézus életében is jelen volt ez a fajta kettősség: néha visszahúzódott az emberek elől, magányos helyeken imádkozott; máskor pedig tanította és gyógyította az embereket, hirdette nekik Istene Örömhírét. Így mi, mai premontrei szerzetesek is ezt a jézusi és norberti életformát igyekszünk élni napjainkban is.

Rendünk egyik újkori jelmondata így hangzik: Ad omne opus bonum parati, azaz minden jó ügyért készen! Jogos így a kérdés, hogy mi, premontrei szerzetesek miben vagyunk mások, mint más szerzetesi vagy papi társulatok? Mi az, amivel foglalkozunk? A már idézett jelmondat talán valamit visszaad Jézus életéből forrásozó lelkiségünkből. Nekünk, premontrei szerzeteseknek a történelem folyamán soha nem volt olyan feladat, amely távol állt volna tőlünk – közösségünk mindig igyekezett válaszolni egy adott történelmi kor szükségleteire és elvárásaira. Ez a középkorban úgy mutatkozott meg, hogy ha valakinek bármilyen nehézsége vagy fájdalma volt, bizalommal felkereshette a legközelebbi apátságot. Hiszen biztos lehetett abban, hogy talál ott egy stabil és imádkozó közösséget, amely többek között a szükséget szenvedő helyiek szolgálatára is szentelte életét.

SZOLGÁLAT

Mai tevékenységeink két irányba mutatnak: a plébániai lelkipásztorkodás és iskolai szolgálat. Vannak rendtársaink, akik több falu lelkipásztori szolgálatát látják el, premontrei hagyományaink szerint. Jelenleg a csornai apátságunkhoz tíz település tartozik, kilenc templommal, amelynek plébánosai premontrei atyák: ott végzik lelkipásztori munkájukat, ugyanakkor mégis a szerzetesi közösségben élnek, és innen látják el apostoli szolgálatukat. Talán ez az a lelkipásztori modell, amely a magyar egyházban egyedül a premontreiekre jellemző. Másik fontos szolgálatunk iskolai tevékenységünk: három iskolának vagyunk fenntartói, ahol premontrei atyák tanítanak és iskolalelkészekként működnek. Így igyekszünk ma is megfelelni jelmondatunknak, minden jó ügyért készen.

Mikor 18 évesen beadtam a felvételi kérelmemet Ödön apát úrnak, igazából nem túl sokat tudtam a premontreiekről. Inkább azt éreztem, hogy az Isten ide hív engem, ebbe a közösségbe. Amit én kívülről láttam (és ez nekem elég volt), hogy Csornán normális emberek csinálnak normális dolgokat. Ilyen egyszerűnek tűnt ez számomra akkor. Ahogy az évek során egyre jobban megismertem a premontrei lelkiséget, fokról fokra fedeztem fel, hogy ezt mennyire nekem találták ki! Nagy élmény volt felfedezni azt a lelkiségi környezetet, amelybe szép lassan belenőttem. Talán első helyen említeném a közösség fontosságát, sőt, elsődlegességét. Ahogy generális apátunk megfogalmazta: Elsődleges lelkipásztori munkánk az, hogy közösségé legyünk. Ezt mi premontreiek, kanonoki hagyományaikból fakadóan megpecsételjük a stabilis loci fogadalmával – elköteleződésünket egy templomra, és az azt szolgáló közösségre teszszük le. Magyarán mondva, mi nem vándorolunk rendházról rendházra, alapvetően abban a közösségben éljük le az egész életünket, ahová az Isten meghívott bennünket. Talán mint egy család: ahogy az ember nem váltogatja sűrűn a testvéreit, atyját (jelen esetben a közösség vezetőjét, az apátot), lakását; úgy mi is ugyanabban a szerzetesi családban éljük le egész premontrei életünket – ez teszi lehetővé azt az egységet, amit Szent Ágoston (akinek reguláját követjük) megálmodott.

Amiért nagyon hálás vagyok még lelki családomnak, a premontrei rendnek, az a liturgia fontossága és szeretete, mindig összefüggésben a lelkipásztorkodással. Hiszem, hogy rendi karizmánk egyik része talán az is, hogy a liturgia valóban forrás legyen az életünkben. Sokszor szíven üt a kifejezés a szentmisével kapcsolatban: misét hallgat, misét ünnepel. Mintha egy kicsit kiveszett volna a hétköznapi ember tudatából, hogy a szentmisére elsősorban közösen imádkozni megyünk. Hogy a zsolozsma sem elsősorban kötelesség, hanem imádság! Egy francia premontrei püspök szavait idézve: ha a domonkos szerzeteseknek a rózsafüzér a sajátos imamódjuk, a jezsuitáknak a lelkigyakorlatok, akkor a premontreieknek a szentmise. Ez a lelkiségünk fő forrása: alapítónk, Szent Norbert volt a napi szentmise egyik fő pártfogója.

(Boldvai Márton Bertalan perjel)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 9300 Csorna, Soproni út 65.
E-mail cím: premontrei@gmail.com
Weboldal: www.opraem.hu
Facebook: Csornai Premontrei Apátság

Don Bosco Szalézi Társasága

szaléziak SDB

pápai jogú szerzetesi intézmény 38 fő

TÖRTÉNET

A szalézi rendet Bosco Szent János (1815–1888), vagy közismert nevén Don Bosco alapította 1859. december 18-án Torinóban. Szalézi Szent Ferencről nevezte el, akinek nagy tisztelője volt. Don Bosco szegény, félárva gyerekként nagyon sokat küzdött, hogy tanulhasson. Pappá szentelése után Torinóban a fiatalok nyomora és elhagyatottsága mély benyomást gyakorolt rá, azért apostoli munkaterületének a szegény, kiszolgáltatott fiúk, segédmunkások, utcagyerekek felkarolását választotta.

Don Bosco fő műve az oratórium, amely egyszerre otthon, iskola, templom és játszótér a fiatalok számára, és amelynek néhány viszontagságos év után Torino Valdocco nevű külvárosában találta meg az állandó helyét. Befogadta a legelhagyatottabb, szegény, árva fiúkat és tanműhelyeket, iskolákat, kollégiumokat nyitott számukra. Don Bosco jelmondata: „Da mihi animas, cetera tolle"(„Lelkeket adj, a többit vedd el") az egész rend jelmondata lett.

Az első szaléziak 1913. november 6-án érkeztek Magyarországra, Péliföldszentkeresztre (Komárom-Esztergom megye). A rend hamarosan látványos fejlődésnek indult hazánkban is, rendházaik száma gyorsan növekedett, mellettük iskolákat, fiú internátusokat, oratóriumokat alapítottak. 2019-ben emlékeznek meg az első magyar szalézi, Zafféry Károly (1840–1919) századik égi születésnapjáról.

KARIZMA-LELKISÉG

A Szalézi Társaság apostoli célja az ifjúság oktatása és nevelése iskolákban, szakiskolákban és különféle ifjúsági intézményekben. A szaléziak Bosco Szent János nyomdokaiban járva követik Krisztust, és az ő példája nyomán az ifjúsággal, főleg a hátrányos helyzetűekkel, a legszegényebbekkel foglalkoznak.

Don Bosco lelkisége elválaszthatatlan a nevelési módszerétől, amit „megelőző pedagógiai módszernek" hívunk. Ennek lényege, hogy a nevelő állandóan a neveltjei között legyen, nemcsak a tanulás, hanem a szabadidő eltöltésének idején is. Don Bosco szívélyes, szeretetteljes kapcsolatot alakított ki a fiatalokkal, elvezette őket Istenhez, átélhetővé tette számukra a vallás örömét. Atyaként, barátként elkísérte őket a felnőtté válás útján, azon munkálkodva, hogy becsületes állampolgárok és jó keresztények váljanak belőlük.

A szalézi közösségek életét jellemzi az egyszerűség, a derűs légkör, az evangéliumi merészség, az alkotókedv, a mély lelki élet és az ebből fakadó öröm.

2013-ban avatták boldoggá Sándor István szalézi szerzetes testvért, aki 1953-ban halt vértanúhalált. Emlékhelye működésének egykori színterén, az újpesti Clarisseumban van.

SZOLGÁLAT

A Don Bosco Szaléziaknak Péliföldszentkereszten, Óbudán, Újpesten, Szombathelyen és Kazincbarcikán vannak rendházaik, emellett az oktatás minden szintjén képviseltetik magukat az óvodától a főiskolai kollégiumig. Iskoláik között a legjelentősebb a kazincbarcikai Don Bosco Iskola, ahol főleg hátrányos helyzetű, zömében cigány fiatalokkal foglalkoznak, szakmát tanítanak nekik és esélyt teremtenek egy jobb életre.

A szalézi rend fenntartásában működő iskolák:

Nyergesújfalun a Zafféry Károly Szalézi Középiskola – a szaléziak első iskolája Magyarországon (alapítva 1919-ben)

Budapesten az Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola és Óvoda, a Meta-Don Bosco Szakgimnázium és a SZÁMALK-Szalézi Szakgimnázium

Kazincbarcikán a Don Bosco Általános Iskola, Szakközépiskola, Szakgimnázium, Gimnázium és Kollégium és a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium.

A rendházak és intézmények mellett oratóriumokat – szalézi stílusú ifjúsági központokat – működtetnek, ahol segítik a fiatalokat szabadidejük értelmes eltöltésében.

Lelkigyakorlatos központjukban, Péliföldszentkereszten várják a testi-lelki felüdülésre vágyókat.

Óbudán, a tartományfőnökség mellett működik a „Salesianum" Don Bosco Keresztény Pedagógiai Szakkollégium egyetemista fiúk számára.

A Don Bosco Kiadó biztosítja a szalézi könyvek kiadását magyar nyelven.

Kazincbarcikán a Don Bosco Sportközpont a fiatalok sport- és szabadidős tevékenységeit szolgálja.

Egy nigériai kisvárosban születtem, a családom erősen hívő katolikus család, szüleim tanárok, öt testvérem van. Az anyanyelvem igbo. 2016-ban érkeztem Magyarországra.

Már a középiskolában foglalkoztam a gondolattal, hogy szerzetes leszek, de még nem tudtam eldönteni, melyik rendbe lépjek be. Volt egy barátom, aki szalézi lett, ő hívott, hogy menjek el a rendházba és nézzem meg, milyen ott az élet, mivel foglalkoznak a szaléziak, és ha tetszik, maradjak. Apostolkodtunk az utcagyerekek között, játszottunk velük és meghívtuk az ifjúsági központba. Tetszett, amit a szaléziak csinálnak és írtam egy levelet az igazgatónak, hogy szeretnék szalézi lenni. Tizennyolc éves voltam.

Don Boscónál leginkább az oratórium gondolata fogott meg. Olyan pap volt, aki nemcsak a plébánián és a templomban ült és várta, hogy az emberek jöjjenek hozzá, hanem kiment az utcára, a fiatalok közé, oda, ahol éppen voltak, és kereste a módot, hogy segítsen nekik. Még ha nem is tudott mindig pénzt vagy ennivalót adni, de örömet okozott nekik azzal, hogy játszott velük és vidámságot vitt az életükbe. Nem kényszerítette a gyerekeket, hogy menjenek Istenhez, hanem elvitte Istent közéjük. Ez tetszett meg nekem Don Boscónál, és imádkozom, hogy én is így éljek.

Már a noviciátus előtt foglalkoztatott a gondolat, hogy misszionárius leszek. Arra gondoltam, hogy amikor Jézus elküldte a tanítványait, akkor sem írta le senki, hogy ebbe vagy abba a városba szeretne menni, csak mentek oda, ahol szükség volt az evangélium terjesztésére.

Boldog vagyok, hogy a fiatalokat szolgálhatom és közben sokat tanulhatok tőlük. Hogy szalézi lehetek. Mi családiasságot, és ezzel életet tudunk adni a hozzánk jövőknek. Itt sem a templommal kezdjük, hanem kimegyünk a fiatalokhoz, elfogadjuk és meghallgatjuk őket. Isten felé akarjuk őket irányítani, de ennek útjául a sportot, a beszélgetéseket és a tanítást választjuk. Jó szalézi és jó keresztény szeretnék lenni, közreműködni Isten megváltó művében és azért imádkozom, hogy szaléziként teljesítsem Isten akaratát. Az életemet a küldetésemért és a fiatalokért ajánlom fel, akikhez a küldetésem szól, és nagyon a helyemen érzem magam ebben a hivatásban. (Ilodigwe Chekwube Emmanuel SDB)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.
E-mail cím: szaleziak@gmail.com
Weboldal: www.szaleziak.hu
Facebook: Szaléziak.HU

Egyházközségi Nővérek Társasága

egyházközségi nővérek ENT

egyházmegyei jogú világi intézmény 4 fő

TÖRTÉNET

Dr. Khünnle Theodora 13 társával 1935-ben hozta létre az Egyházközségi Nővérek közösségét Pécsett, azért, hogy a tagok az egyház szolgálatára szenteljék az életüket. Kezdetben a létbiztonságuk megteremtése érdekében többféle munkát kellett vállalniuk. Az induló közösséget Grősz József érsek hagyta jóvá 1943-ban. A Központi Ház és noviciátus Kalocsán működött, mely az akkor alapított Érseki Hitoktatóképzőnek is otthont adott, ami Magyarországon úttörő kezdeményezés volt. Ugyanitt Rózsafüzér-háziipart és ostyasütőt működtetett, ezzel szegénységben élő asszonyoknak kínálva kereseti lehetőséget. Érzékelve a kor szükségleteit, kikristályosodott, hogy a közösség fő profilja az egyházközségi-plébániai munka. A bátai plébános, felismerve ennek a hivatásnak a jelentőségét, különösen nagy támogatójuk volt. Kiváló munkát végeztek a szegénygondozás terén. A több gyermek vállalásának ösztönzése országos elismerést szerzett a nővéreknek. (Vöröskeresztes kitüntetéssel jutalmazták munkájukat.) Az államosítás következtében a kalocsai ház elveszett, a központ Bajára, egy „családi" házba telepedett át, de a nővérek az ország különböző településein dolgoztak. Mivel a nővérek az egyházközségekben 2-3 fős közösségekben éltek hivatásuknak, a szétszóratás nem úgy érintette őket, mint a rendházakban tömegesen együtt élőket, akik egyesével menedéket találva a plébániákon, az egyházközségi nővérek munkáját kezdték végezni. Ez a helyzet összemosta az emberek szemében a különböző karizmákat: Nem volt világos, hogy a plébániai munka egy külön rendhez tartozik. Ebben a megfélemlített korban a nővéreink nem merték felvállalni az intézményes, szervezett működést, egyénileg azonban mindenki végigszolgálta ezt az időszakot – és az egész életét. A rendszerváltás idején több tényező miatt került a központ Klotildligetre, ahol már a hatvanas években is volt háza a közösségnek (ide titkos lelkigyakorlatokra hívtak meg lányokat).

1994-ben a Központi Házzal együtt egyetemi lánykollégium épült, de a plébániai szolgálat elsődleges maradt.

KARIZMA-LELKISÉG

Az Egyházközségi Nővérek Társasága a megszentelt élet világban megvalósuló formája. Kettős küldetésünk: a megszentelődésre való törekvés és az aktív egyházi munka.

A szerzetesi hármas fogadalom (szegénység, tisztaság engedelmesség) szerint élve, kis közösségben, plébániákon tevékenykedve életünket az egyháznak szenteljük: nemcsak azokért dolgozunk, akik velünk együtt Isten országát építik, hanem magunkénak érezzük a missziós küldetést, az életvédelmet és a családpasztorációt is. Hivatásunknak tartjuk a rendszeres imádságot papjainkért, hazánk vezetőiért és a szükségben levőkért.

Azok számára, akik szívesen segítenek a plébániájukon, létrehoztuk a társult tagok csoportját, mert hivatásunknak tekintjük mindazok segítését, oktatását, közösségünkhöz kapcsolását, akik szintén a mi karizmánk szerint élnek.

Az Egyházközségi Nővérek társult tagjai családjuk körében maradva valósítják meg a Társaság céljait. Lelki közösséget vállalnak a nővérekkel. Bármilyen plébániai vagy karitatív munkaterületen, hitoktatóként, lelkipásztori munkatársként, kántorként illetve a templomok gondozásában tevékenykedhetnek.

A Társaság védőszentjei az apostolok. A példaképeink az Úr Jézust és az apostolokat szolgáló első szent asszonyok is, akik a Szentírás tanúsága szerint körülöttük voltak és szolgáltak nekik.

Fő ünnepünket Szent Péter és Szent Pál apostolok napján, június 29-én tartjuk. Ekkor mi, nővérek minden évben megújítjuk fogadalmunkat.

SZOLGÁLAT

A Társaság célja: hivatásos, jól képzett, életszentségre törekvő munkaerőt biztosítani plébániákon, egyházközségekben levő feladatokra a lelkipásztor és a közösség segítésére. A tagok az evangéliumi tanácsokra fogadalmat tesznek, megfelelő végzettséggel és megbízással rendelkezve 2-3 személyes közösségben élnek és dolgoznak. Munkakörünk változatos, az egyházközség napi, sokrétű feladataihoz igazodik: hitoktatás, karitász, plébániai adminisztráció, irodavezetés, igeliturgia tartása, áldoztatás, kántorság, sekrestye, cigánypasztoráció és szegénygondozás, adószedés, beteglátogatás, családpasztoráció, lelkigyakorlatok vezetése stb. A szétszóratás után megújuló közösség 10 régi tagot számlált, és 1994-ben Piliscsabára települt, ahol 100 fős kollégiumot létesített az akkor induló Pázmány Péter Katolikus Egyetem leányhallgatói számára. 2017-ben megnyílt a MEGÚJÍT-LAK, amelyben 1-1 házaspár hétvégi fogadásával házasságok felfrissülésére, megújulására kínálunk lehetőséget. 2000 óta társult tagok is csatlakoznak a Társasághoz, akik ima- és kegyelmi közösségben a nővérekkel, családi körükben élve az alapító karizmája szerinti munkát végeznek a lakóhelyük szerinti plébánián, vagy egyházi intézményben. 2018-ban Imakör alakult a Társaság baráti köréből, akik imájukkal, szeretetükkel segítik a közösség életét.

Fiatal lány koromban hat saját gyermekre vágytam. A Jó Isten másként teljesítette vágyaimat. Gyermekkoromban, a templomunkban volt egy vincés nővér, aki a szétszóratás miatt ápolónőként dolgozott. Jól emlékszem az élményre: a karácsonyi előkészület alatt – még 10 éves sem voltam – a kezembe adta a kis Jézus szobrát, amit én helyezhettem el a betlehembe. (Életem első „egyházközségi munkája" volt...) Szívesen segítettem neki a templomban. Tizenévesen anyakönyveket másoltam. Gimnazistaként félretettem egy cikket az induló levelező teológiáról. Érettségi után szakmát tanultam, mellette egészségügyi főiskolát és teológiát végeztem. Tizennégy évig dolgoztam egészségügyben, nővérként és kórházi szakoktatóként is, gyermekosztályon. A plébánián délutánonként gyerekeket készítettem fel bérmálásra. Noha tiltott volt, mégis egyre nagyobb teret kapott életemben a hitoktatás. Nyáron táborokat szerveztem. Munkahelyváltással Sopronba kerültem, ahol nagyon jó közösség várt, s egyszer csak én intéztem az ügyes-bajos dolgokat a plébánián. Amikor a feladatok mértéke már főállású alkalmazottat kívánt, természetes volt, hogy vállalom az irodavezetői munkát, melyhez lelkipásztori munkatárs képzőt végeztem. Több száz fiatal járt hozzám jegyesoktatásra, hittanra, illetve tagja volt valamelyik plébániánkon működő közösségnek. Bindes Ferenc atyával különböző településeken 15 év alatt több, mint 700 főnek tartottunk Szentlélek szemináriumot. Neki köszönhetem – számtalan szerzetessel és világi pappal együtt – a hivatásomat. Az Ő pasztorációs stílusa ragadott meg és vonzott be az elkötelezett egyházközségi munkába. Nemcsak a plébános munkáját segíthettem, hanem együtt örülhetek kicsikkel és nagyokkal, fiatalokkal és idősekkel, látva, ahogy közelebb kerülnek a Jó Istenhez, elköteleződnek Jézus és az Egyház mellett, és tagjai lesznek különböző lelkiségi mozgalmaknak. A Társaság vezetőnővéreként álmomat nem adom fel: hiszem, hogy a plébániaközösségek sokszínűsége újra hoz fiatalokat, lesznek új hivatások, akik élet-odaadásukkal szolgálják a missziók, az életvédelem és a családpasztoráció ügyét, melyet most sajátos körülmények között élünk meg. A vágyott hat saját gyermek helyett jóval többet kaptam: a jegyescsoportjaim révén ennél sokkal több lelki gyermekem van: számuk ma is gyarapszik. (Gaál Marika nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Mátyás király útja 38.
E-mail cím: noverekazegyhazert@gmail.com
Weboldal: www.egyhazkozseginoverek.hu
Facebook: Egyházközségi Nővérek Társasága

Első Remete Szent Pál Monasztikus Nővérei

pálos nővérek MSPPE

egyházmegyei jogú krisztushívők hivatalos társulása 10 fő

TÖRTÉNET

Közösségünket, Esztergomi Boldog Özséb Engesztelő Nővérei néven, 1989-ben Csipke Rózsa Mária Margit örökfogadalmas vizitációs nővér alapította Márianosztrán pálos segítséggel, pálos lelkiség szerint. Szerzetes közösségünk alapítója, a lelkében régóta élő engesztelő – szemlélődő lelkiség megvalósulásának lehetőségét a Szent Ágoston reguláján alapuló Pálos szabályzatban ismerte fel. Célkitűzése az engesztelés, az életforma kontemplatív, monasztikus, engesztelő, remete jellegű. Az első nővérek 1991. január 20-án, Esztergomi Boldog Özséb ünnepén öltöztek be. Mivel a Márianosztrai épület nem volt alkalmas a szerzetesi életre, elfogadva a nyíregyházi főesperes atya meghívását, monostor építése reményében Kálmánházára költöztünk át 1991. október 1-én, ahol 1993-ig éltünk.

Közben 1992 decemberében a Nógrád megyei Erdőkürtön monostorépítésre alkalmas, közel két hektáros területet kaptunk ajándékba az önkormányzattól. 1998. november 28-án a még nem kész, de már lakható erdőkürti monostorba költözött a közösség, s így folytattuk tovább – anyagi lehetőségeik szerint – a munkálatokat. 1999. október 8-án szentelte fel Keszthelyi Ferenc megyéspüspök úr Magyarok Nagyasszonya titulusú monostorunkat.

2003 júliusában a Pálos Rend – a generális atya indítványozására – elfogadta a Közösséget a Rend induló női ágának – várva a Jasna Górai letelepedést is –, mivel szükségét érzik annak, hogy apostolkodó, egyre nehezebb pasztorációs életüknek erősebb ima-háttere legyen. Ekkor változott meg a közösség neve a jelenleg is használatos Első Remete Szent Pál Monasztikus Nővérei elnevezésre. A közösséget kezdettől fogva a Pálos rend támogatta.

Igyekszünk teljes odaadással élni Remete Szt. Pál és B. Özséb lelki örökségét az Erdőkürti Magyarok Nagyasszonya Monostorban.

KARIZMA-LELKISÉG

Lelkiségünk kontemplatív, engesztelő. Más rendben is él az engesztelés gondolata, nálunk azonban ez annyira központi, hogy fogadalmat is teszünk az engesztelésre. Engesztelésünk az Oltáriszentség szeretetéből és imádásából forrásozik. Ez a fő küldetése közösségünknek.

Egy örökfogadalmas nővér naponta két-két és fél órát tölt az Oltáriszentség előtt. Egy óra, az úgynevezett engesztelő óra az irgalmasság órájában, mely közös, és még egy óra egyéni, amely csendes Jelenlét. Így közösségünk egymást váltva jelenleg minden nap több órán keresztül áll őrt a Szentségi Jézus előtt, képviselve szenvedő, bűnbe süllyedt embertársainkat és esedezve értük, valamint erőt kérve munkában verejtékező nővértársaink és pálos testvéreink számára.

„A nővérek az emberiség "Mózesei", akik kitárt karral esdik le – Jézus Krisztus áldozatával egyesülten – a kegyelmet a világra. „/Szabály/

Elsősorban, de nem kizárólag, nemzetünkért könyörgünk, annak bűneiért engesztelünk. Fontos számunkra hogy imádkozó engesztelő életünket közösségben tesszük. Az engesztelés szeretetből ered. Szeretet Isten iránt, akit a bűn sért. Aki engesztel, szeretné együttérzését kifejezni. Jézus szenvedését enyhíteni, mások helyett is szeretni Őt. Az engesztelés azt jelenti: Hordozni a keresztet másokért. Hiszen Isten mindenkit az üdvösségre rendelt. Kegyelmet kiesdeni számukra a megtéréshez, a kísértéseknek való ellenálláshoz. Egyedül a Jézus Krisztus áldozatával egyesített ima, áldozat, vezeklés kegyelme az, amelynek semmilyen erő nem szabhat határt, eljut mindenhova, ahol szükség van rá, ahova Isten szánja.

SZOLGÁLAT

„A közösség tagjainak apostoli tevékenysége elsősorban életük tanúságtételében áll. Legyenek meggyőződve, hogy az evangélium szerinti élet, az imádság, az áldozat, az engesztelés, a munka, az Atya akaratának teljesítése s a kereszt hordozása, mindez igazi, eredményes apostolkodás." (Szabály 25. pont) Szolgálatunk az ima szolgálata. Az Isten felé az imádás, dicsőítés és engesztelés, ami egész nap, mint tömjénáldozat száll Isten felé és az emberek felé, akikért közbenjárunk, hogy ők is megismerjék Isten szeretetét és visszataláljanak hozzá. Az imádkozó Jézust követjük, aki gyakran vonult magányba, hogy az Atyával legyen, kifejezve szeretetét és engedelmességét, és hogy közbenjárjon értünk. Fontos számunkra – Boldog Özséb példája nyomán – a magyarok bűnével megbántott Isten engesztelése, a magyar egyházért, papságért és nemzetért való ima.

Termékeinkkel – miseruhák, ministránsruhák, oltárruhák, gyertyák- , amik megélhetésünket szolgálják, segítjük az egyházat és a templomok díszítését.

Szerzetesi hivatást érző lányoknak egész évben tartunk egyéni és közös lelkigyakorlatot hivatásuk tisztázása céljából. Az engesztelésbe bekapcsolódnak még a közösséghez tartozó világban élők. Őket Magyarok Nagyasszonya és Esztergomi Boldog Özséb Engesztelő családnak hívjuk. Lehetőség van lelki elcsendesedésre a monostor vendégházában.

1975-ben születtem Debrecenben. Bár szüleim nem kereszteltek meg, de vallásos elvek szerint neveltek minket. 16 éves koromban részesültem a keresztség nagy ajándékában. Nem tudtam előzőleg semmit a vallásról, mert pogány voltam. (keresztet vetni sem tudtam) 1991. március 31-én, húsvét vasárnapján kereszteltek ikertestvéremmel és még néhány rokonommal együtt. Még abban az évben májusban voltam elsőáldozó, és szeptemberben voltam bérmálkozó. Nagyon nagy hatást tett rám a templom, a vallási ismeretek, a társaim példája és hitoktatóm feltétlen elfogadása. De ami még mélyebben megfogott, az a szentmise volt. Sokszor elsírtam magam a szentmisén, de inkább a szentgyónás után, hogy Isten megbocsátott nekem, sőt ezt mindig megteszi, és nem szab határt az Ő irgalmának.

Egyszer feljött egy szó a szívemben, anélkül hogy tudtam volna, hogy ez micsoda. Szerzetesség! Csak azt tudtam, hogy közel lenni Jézushoz. És ez elég volt nekem. Az, akit szeretnek, nem igazán kíváncsi, arra hogy ez értelmileg hogyan lehet. Szeret és kész.

Én olyan sok szeretetet kaptam Istentől, hogy még abban az évben, amikor kereszteltek már szeptemberben úgy mentem bérmálkozni, hogy eldöntöttem szerzetes leszek. Még ma sem értem hogyan voltam ennyire határozott és biztos. Később lelki harcokat küldött az Úr, de mindvégig velem volt és nem engedte, hogy elcsüggedjek és feladjam. Közben nagyon megszerettem a szentségimádást és a Szűzanyatisztelet is sokat segített, alakított és formált.

Mivel tévedni nem szerettem volna, ezért hogy biztosra menjek egy lelkigyakorlatra menet bementem az esztergomi bazilikába, az altemplomba és kértem Mindszenty bíboros atyát, hogy keressem nekem egy közösséget. Nagy bizalommal imádkoztam sírjánál és éreztem, hogy meghallgat. Pár nappal később hazamenet a pályaudvaron belebotlottam a Pálos nővérekbe, akik szintén hazafelé tartottak. Imádkoztunk és beszélgettünk egész úton. Ők kedvesen hívtak menjek el, és ismerjem meg az életüket. Nagyon tetszett a közösség életében a csend, az imádságok. Jól éreztem magam a nővérek között. Megfogott nem csak az odaadott életük és imákban való kitartásuk, hanem odafigyelésük egymásra, humoruk, ami főleg a rekreációkban szelíden, de intenzíven jelen volt. Egyre erősödött a szívemben, hogy én legjobban embertársaimon az imádsággal tudok segíteni, mert az ima oda is elér, ahol emberi szó nem tud segíteni. Nem azért alakult ki ez a gondolat bennem, mert menekülni akartam a világ nehézségei elől, és mert alkalmatlan lennék más feladatra, hanem szívemet az Isten iránti szeretet kerítette hatalmába és úgy vonzott magához, mint egy szerelmes. Erre pedig nem lehet máshogy válaszolni, mint a viszont szeretettel. Így kimondtam az igent és felvettek a Pálos nővérekhez. Boldog vagyok, mert a helyemen vagyok! (Szűz Mária Szeplőtelen szívéről nevezett Mária Teréz nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2176 Erdőkürt, Kossuth út 2/A
E-mail cím: noverek.palos@gmail.com
Weboldal: www.palosnoverek.hu
Facebook: Mária Teréz Vas

Ferences Mária Misszionárius Nővérek Társulata

Hermina úti nővérek FMM

pápai jogú szerzetesi intézmény 9 fő

TÖRTÉNET

A Ferences Mária Misszionárius Nővérek Társulatát Jézus Szenvedéséről Nevezett Mária nővér (boldog Marie de la Passion) alapította Indiában. Az alapítónő a franciaországi Nante-ban született 1839-ben. Már fiatal korától szenvedélyesen kereste azt, amit „érdemes szeretni". Isten szeretete megragadta őt, és már korán megértette, hogy a magának teljes mértékben való odaajándékozása lehet egyedüli fizetség Annak, aki egészen odaadta magát neki. Szent II. János Pál pápa 2002. október 20-án a Missziós világnapon avatta boldoggá Rómában. A Társulatot IX. Pius pápa hagyta jóvá 1877. január 6-án, Urunk Megjelenésének ünnepén. Rendünk az Egyház missziós szükségleteiből született és nagyon dinamikusan terjedt el számos közösséget létrehozva., Rendkívül rövid idő alatt, nemcsak Európa több országában, hanem a legtávolabbi missziós helyeken, Ázsiában, Afrikában és Amerikában is le tudtak telepedni nővéreink. A későbbi időszakban Ausztráliába is eljutottak. A Ferences Mária Misszionárius Nővérek Társulata megalapításától kezdve szívesen fogad hivatásokat minden országból, örül sokféleségének és multikulturalizmusának. Magyarországon az első közösséget 1899-ben alapították Budapesten. A nővérek itt gyümölcsöző missziós munkát végeztek: különféle intézményeket, legfőképp iskolát és óvodát működtettek, de gondjuk volt a város szegényeire is. A kezdetben kis létszámú közösség hamar új hivatásokat kapott az Úrtól: sok fiatal, magyar lány jelentkezett, így rövidesen több mint százötven nővér tevékenykedett Magyarországon, közülük pedig sokan kiutaztak missziós országokba. Az 1900-as évek rendi virágzását a kommunista diktatúra törte meg az 1950-es években, amely Társulatunkat is keményen érintette. A feloszlatás után 1989-ben 23 idősebb nővér tért vissza, akik lengyel nővérekkel együtt kezdték újra a közösségi életet Budapesten. Mint nemzetközi Társulat, mely a világ öt kontinensén 74 országban van jelen, minden nép egységének tanúságtevője akar lenni Istenben. A Ferences Mária Misszionárius Nővérek Társulata 79 nemzetiségből körülbelül 6000 nővért számlál, akik különféle szociális és kulturális területen dolgoznak.

KARIZMA-LELKISÉG

„Krisztus, akit szemlélünk, testvéreinkhez küld minket, akikben felismerjük rejtett jelenlétét. És testvéreink ismét visszavezetnek bennünket Krisztus szemléletéhez." (Konstitúció 3.) A Kenyér és az Ige szentségében jelen lévő Krisztus szemléletében fedezzük fel missziónk forrását, amely Istennek a világra kiáradó szeretete. A szemlélődésben gyümölcsözővé válik életünk. A mindennapi Eucharisztia és a szentségimádás Krisztus áldozatával kapcsol össze minket, és átitatja életünket az imádás és a közbenjárás lelkületével. Krisztussal felajánljuk magunkat az Atyának az egyházért és a világ üdvösségéért.

Az Imaórák liturgiája – a reggeli és esti dícséret – melyet az egész emberi közösség nevében végzünk, összekapcsol minket az Egyház imájával. Ez a közösségi imának az ideje, melyben felajánljuk Istennek az egyház és a világ szándékait, valamint azokét, akik közbenjárásunkat kérik. Minden nap szentelünk időt Isten Igéjének hallgatására és elmélkedésére. Ennek fényében akarjuk felismerni Isten akaratát, és hittel befogadni a mindennapok eseményeit. Az Ige hallgatása elmélyíti Krisztussal való kapcsolatunkat és megnyitja szívünket a Szentlélek működésére. Közösségben való megosztása által fedezzük fel a nagy tetteket, melyeket Isten visz végbe az életünkben. „Mint Krisztus, alázatos szívvel akarunk közeledni mindenkihez, tanulásra készen, hogy kapjunk és adjunk ugyanazzal a tisztelettel és teljes magatartással, a személyek elismerésével, nyíltsággal és szolgálatkészséggel." (Konstitúció 39.) Szemlélődő, apostoli karizmánkat – mely része az egyetemes Egyház misszsiójának – a sokféle apostoli tevékenységen és imán keresztül valósítjuk meg, válaszolva prioritásunk és lehetőségeink szerint a változó világ szükségleteire és kihívásaira.

SZOLGÁLAT

Közép-Kelet Európai Tartományunkban – melyhez Lengyelország, Magyarország, Ausztria, Németország, Szlovénia, Bosznia, Ukrajna és Oroszország tartozik – evangéliumi tevékenységeket vállalunk. Katekézis és plébániai ifjúságpasztorációs munkán kívül fiataloknak lelkigyakorlatokat is szervezünk. Oktató, nevelő munka területén is dolgozunk, mint például óvoda vezetése vagy napközi működtetése gyerekek, fiatalok számára. A Társulat az egészségügy területén is jelen van, továbbá formációs találkozókat szervez szentségek felvételéhez fogvatartottak számára. A nővérek az emberkereskedelem ellen is harcolnak. Az Egyházban missziónk különleges dimenziója az imádság és szenvedéseink felajánlása. Egészen misszionáriusok maradunk, kortól vagy fizikai állapottól függetlenül azáltal, hogy felajánljuk Istennek szenvedéseinket, életünk nehézségeit és imáit a Krisztussal való egyesülésben az Egyház és a világ üdvösségéért.

2015-ben léptem be a Ferences Mária Misszionárius Nővérek Társulatába. Már 15 éves koromban feltették nekem a kérdést: „Soha nem gondoltál arra, hogy szerzetes nővér légy?” Mint fiatal lány, aki abban az időben tele volt kérdésekkel, de ugyanakkor tervekkel is a jövőre vonatkozóan, így válaszoltam: „Hogy én? Dehogy!” Viszont – ugyan csak egy pillanatra – a kérdés erősen megérintette a szívemet. A további években mind erősebben és erősebben visszatért ez a gondolat: „Hogyan tovább? Mit tervez az Úr számomra? Vajon tényleg szerzetesnővérnek hív?” Bizonytalansággal és mégis kíváncsisággal a szívemben kezdtem keresni Isten akaratát. A házasság gondolata is motoszkált a fejemben, bár bevallom őszintén, úgy éreztem, Isten nem ezt az utat jelölte ki számomra. Ezért különféle szerzetesrendeket kezdtem látogatni, ismerkedni a nővérek életével, lelkiségével. Hosszú keresés volt ez. Nyolc éven át kutattam Isten tervét, míg egészen rá nem bíztam magam. Egészen 17 éves koromig

nem tudtam Társulatunk létezéséről Magyarországon, míg nem egy egykori hittan tanárom meg nem adott egy címet, ahol találkozhattam a nővéreinkkel. Mikor beléptem a Hermina úti házunkba, igazán otthonos légkör fogadott. A házunkban élő közösséget lassan megismertem, s fokozatosan vált világossá számomra, hogy az a karizma, amely a nővérek szívét egészen Isten felé fordította – az én életem alapköve is lehetne! Megérintett Társulatunk karizmájának legbelső lényege, miszerint egész életünket odaadjuk az Egyház és a világ üdvösségéért oly módon, hogy elvisszük az embereknek az Örömhírt: Jézus él! S ez az út a misszión át vezet minket, mely az Eucharisztiából táplálkozik és a szentségimádásból meríti erejét. Ugyanakkor a közösségi élet minősége sem volt utolsó szempont számomra: az öröm, mely a nővéri közösség tagjaiból sugárzott, a remény jele volt előttem, s arra hívott meg, hogy én is ennek a reménynek a hordozójává váljak a világban, amely szomjazik Krisztus után. S akkor már tudtam a szívem mélyén, hogy az Úr ezt az utat jelölte ki az életemben, s ily módon szeretne engem boldoggá tenni. 2019. július 6-án, Łabunieban, Lengyelországban tettem le az első fogadalmat négy nővértársammal együtt. Úgy érzem, az Úr minden nap küld engem, hogy azt az örömet és szeretetet – amellyel Ő minden nap megajándékoz – elvihessem azoknak, akikkel találkozom utam során. (Kovács Virág Kata fmm)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1146 Budapest, Hermina út 19.
E-mail cím: elahomelfmm@gmail.com
Weboldal: www.fmm.org
Facebook: Ferences Mária Misszionárius Nővérek

Ferences Szegénygondozó Nővérek

szegénygondozó nővérek SFPS

egyházmegyei jogú szerzetesi intézmény 14 fő

TÖRTÉNET

A Ferences Szegénygondozó Nővérek Assisi Szent Ferenc családjának magyar hajtása, mely 1927-ben, Egerben jött létre a kor kihívásaira. P. Oslay Oswald ferences tartományfőnök indította el a közösséget Páhok Mária Franciska és Kroumann Mária Magdolna segítségével, ferences világi rendi lányokból. Az 1920-as években Magyarország 3 millió koldus országa volt. Oswald atya megoldást keresett a szegények és elesettek ügyére. Így alakult ki az Egri Norma szegénygondozási rendszere.

1927. szeptember 14-én, Mátraverebély-Szentkúton alapító nővéreink felajánlották életüket Istennek, a szegények áldozatos szolgálatára. Ezután már közösségben éltek Egerben, nap mint nap felkeresve és gondozva a társadalom elesettjeit. Rendünket a római Szerzetesi Kongregáció 1930. február 27-én egyházmegyei jogú kongregációnak nyilvánította. A nővérek anyai szeretettel, odaadóan gondozták az ország 42 városában a szegények sokaságát. Az aktív, széleskörű tevékenység után 1950 és 1990 között a közösségünk működését betiltották, új tagok felvétele nem volt lehetséges. 1990-ben lehetővé vált a szerzetesi életünk újraindulása. A régi lendülettel kereste a közösség hivatásának megélésének módját.

KARIZMA-LELKISÉG

Életünk legalapvetőbb forrása Szent Ferenc atyánk és alapítóink példája nyomán az Oltáriszentségben jelenlévő Jézus szeretete. Minden napunk Vele kezdődik és végződik. Őt imádjuk a mindennapi imádságainkban és a szentmisében, és vele találkozunk akkor is, amikor a szolgálatainkat végezzük. Mivel ő mondta: „Amit egynek a legkisebb testvéreim közül tettetek, velem tettétek." (Mt 25,40) Jézusnak ez a mindenütt felbukkanó jelenléte tanít meg minket arra, hogy egymást úgy tiszteljük, mint Isten ajándékát, és mint testvért. Közösségünk ettől lesz szerető otthon, a vidámság és a szeretetben való növekedés helye.

Jézus arra tanít minket, hogy ne a magunk javát keressük. Hivatásunkban törekszünk megtalálni azokat a lehetőségeket, körülményeket, ahol nem emberi siker, kényelem vár ránk. Szeretünk Isten kicsinyei között lenni, egyszerűen barátként odaállni melléjük, megosztva velük gondjaikat és örömeiket.

Jézus jelenléte adja a belső örömünket, amit igyekszünk elvinni mindenkihez, akivel találkozunk és így a remény emberei lenni egy szomorkodó világban. Édesanyánk, Mária példája és anyai szeretete tanít minket, Jézust helyesen imádni, és csendesen, rejtetten, alázatosan szolgálni.

Apostoli küldetésünk alapja Jézus szava: „Éhes voltam és adtatok ennem. Szomjas voltam és adtatok innom. Idegen voltam és befogadtatok. Nem volt ruhám és felruháztatok. Beteg voltam és meglátogattatok. Börtönben voltam és fölkerestetek. Bizony mondom nektek, amit a legkisebbek közül eggyel is tettetek, azt velem tettétek." (Mt 25,40)

A nővérek hivatása a szegények gondozása. Küldetésünk az irgalmasság testi-lelki cselekedeteinek a gyakorlása. Mindannyian a szegények szolgálatára hívattunk, akikben magát az Úr Jézust szolgáljuk, a rászorulók személyében az Üdvözítőt gondozzuk, ápoljuk.

Úgy követjük Szent Ferenc példáját – akit Isten a leprások közé vezetett –, hogy törekszünk a szükséget szenvedők felé szeretettel fordulni.

Alapítóink szellemében igyekszünk visszaadni a szegényeknek emberi méltóságukat, együttműködésre törekszünk az állami, egyházi és civil szervezetekkel. Küldetésünk a mai korban beteg, szegény, idős, magányos, hajléktalan, fogyatékos, cigány, krízisben lévő, lelki gondokkal küzdő testvéreinkhez, valamint rászoruló családokhoz, gyermekekhez szól.

Jelenleg három városban van közösségünk: Esztergom, Siófok és Szécsény. Két idősotthont tartunk fenn, Szécsényben és Nagyvenyimben. A Szentlélekre nyitottan igyekszünk mindig újra felismerni, hogy egy-egy városban milyen szükségletre tudunk válaszolni. Így jelen vagyunk különböző szociális területeken: idősgondozás, házigondozás, családgondozás, szentségekre való felkészítés gyermekotthonban, speciális iskolában, cigánypasztorációban.

Életünk útján testvérként az emberek mellé szegődünk, részt veszünk örömükben, gondjaikban, fájdalmukban segítséget és Isten irgalmas szeretetét nyújtva nekik.

„Valamint Jézus az Atya illata, úgy mi is illatai legyünk az Úr Jézusnak. Hivatásuk szerint a nővéreknek a szegényeket úgy kell szeretniük, mint az édesanya a lerongyolódott és kiéhezett gyermekét! Szeretetünknek olyannak kell lennie, hogy meglepetést váltson ki a szegényekből." (P. Oslay Oswald alapító)

Az Isten hívása mindig személyes, úgy ismer minket, mint senki más. Ahogy megálmodott és megformált minket olyan egyéni mindenki életútja és hivatása. Sosem gondolkoztam a hivatásomról, a magam ura voltam, miért is kellett volna? Hittem Istenben, de nem mondhatom, hogy személyes kapcsolatom volt vele. Jelen volt életem nagyobb eseményeiben, akart engem, és csak később láttam, úgy szeret, mint senki, csak magának akar. Nagyvilági életet éltem, jó élet volt, tele közösséggel, barátokkal, célokkal, a magam életvidámságával, közvetlenségével, kalandvágyával, lelkesedésével. Mégis mindig éreztem magamban valami megfoghatatlan hiányt, amitől sokáig menekültem. Mindegy mibe, buli, kapcsolat, munka, csak el ettől az ürességtől, amit nem tudott betölteni, eltüntetni semmi, csupán ideig-óráig.

Nem vagyok a helyemen – ez a felismerés hajtott először egy lelkigyakorlatra, a Szentlélek szemináriumra, ahol megtapasztaltam az Úrban való közösség örömét. Az Úr szépen lassan vezetett lépésről lépésre. Nem volt nagy szózat, se különleges jelenés, hanem találkozás Vele. Igazi találkozás, mely kitöltötte azt a mélyen lévő űrt, mely egész addigi életemben bennem tátongott. Úgy éreztem megtaláltam, amit keresett a szívem. Olyan boldogság ez, amit azóta sem pótol más. Isten sose kért olyat, amire még nem voltam kész. Ha kért is valamit, mindig képessé tett rá, hogy felismerjem az Ő vágyát velem kapcsolatban.

A Ferences Szegénygondozó Nővéreknél találtam meg azt a közösséget, lelkiséget és szolgálatot, amire az Úr igazán hív, hogy vigyem el az emberekhez, az ő szegénykéihez azt a végtelen és örök szeretetet, amivel engem is szüntelenül elhalmoz. Idő volt, mire igent tudtam mondani erre a hívásra, mely boldoggá tesz, és azóta többször megtettem és megteszem naponta, mert örül a szívem, hogy az Úrral élhetek az Ő szolgálatában. Nem lemondás ez, hanem az élet kiteljesedése.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2500 Esztergom, Kossuth Lajos utca 50.
E-mail cím: ferszeg.nov@invitel.hu
Weboldal: www.szegenygondozo.hu
Facebook: Ferences Szegénygondozó Nővérek

Gödöllői Premontrei Apátság

gödöllői premontreiek O. Praem.

pápai jogú szerzetesi intézmény 12 fő

TÖRTÉNET

A Premontrei Kanonokrend közel 900 éves történetre tekint vissza. 1121 karácsonyán alapította meg Xanteni Szent Norbert (1080 -1134) német származású kanonok majd vándorprédikátor, később Magdeburg érseke. A rend Szent Ágoston reguláját követi. A férfi mellett női ág is, valamint harmadrend is létezik. Mindhárom ág jelen van ma Magyarországon, a férfiág pedig még az alapító, szent Norbert életében megtelepedett a mai Nagyváradhoz tartozó Váradhegyfokon. Az Árpád-korban számos monostor létesült és a premontreiek hozzájárultak a középkori magyar kultúra virágzásához, és a hiteleshelyi tevékenységükkel az állami élet fenntartásában is nélkülözhetetlen szerepet töltöttek be. A tatárjárás majd a török uralom és a reformáció következtében a rend gyakorlatilag eltűnt hazánkból. Újraindulást a barokk kor hozott, majd – II. József uralkodását leszámítva – egészen a kommunista diktatúra beköszöntéig aktív rendi élet folyt az ország több kolostorában, melyek közül egy kivételével (Csorna) mind a trianoni diktátum következtében országhatáron kívülre került. A 19. század elejétől tanítás, iskolák fenntartása jellemzi a magyarországi rendi életet. Gödöllőt 1923-ban alapította Takács Menyhért jászóvári prépost. A gimnázium, konviktus és rendház 1924-ben nyitotta meg kapuját és 1948-ig működött. A diktatúra évtizedei alatt a rend szétszóratásban élt tovább titokban. 1989 után ismét szabadon működhet a rend: jelenleg Csornán, Gödöllőn, határainkon túl pedig Váradhegyfokon találunk apátságot, Zsámbékon pedig a női ág rendházát.

KARIZMA-LELKISÉG

Rendi életünk, tevékenységünk központja és forrása a liturgia. Szent Norbertet „az Eucharisztia védelmezőjeként" is tisztelik hiszen Tanchelin tévtanításával szemben megvédte a katolikus Eucharisztia-tant és Antwerpen városában helyreállította az igaz kultuszt. A szentmisét és a zsolozsmát minden nap közösségben és ünnepélyes formában, énekelve végezzük templomainkban.

Szent Norbert atyánk szándéka szerint a rendnek különleges érdeme, hogy alapításától kezdve a szigorú szerzeteskanonoki életet összekötötte az apostoli tevékenységgel. Több pápai megnyilatkozás is felhatalmazást és kiváltságot adott rendünk számára, hogy a lelkek szolgálatát végezzék a plébániai keretek között.

A premontrei monostorok az emberekhez, településekhez közel épültek, hogy az atyák munkálkodni tudjanak a lelkek javáért. A lelkipásztorkodás formái fokozatosan alakultak ki az idők folyamán.

Közösségi életet élünk apátságainkban és perjelségeinkben Szent Ágoston reguláját követve; ezen felül a házainkon kívül eső tevékenységekbe is komolyan belevetjük magunkat. A rend sajátos karizmájához tartozik a vendégfogadás és a szegénygondozás, a karitatív munka a jézusi figyelmeztetés értelmében: „Amit egynek a legkisebbek közül tesztek, azt nekem teszitek" (Mt 25,40).

A harmadrend szintén Szent Norbert elgondolásaként jött létre, elsőként a világon. Így ez is alapítónk egyik újítása mellyel a megszentelt életet kívánta a világban terjeszteni.

SZOLGÁLAT

A Magyar Premontrei Cirkária több közösségben él: Váradhegyfokon, Gödöllőn, Csornán és Zsámbékon. A rend több oktatási és szociális intézményt tart fenn megvalósítva ezzel az alapító szándékát miszerint a közösségben megélt hitnek gyümölcsöket kell teremnie a kívülállók számára is. A rend újabb kori jelmondata: „Minden jó ügyért készen". Ennek szellemében dolgoznak premontreiek plébániákon, iskolákban, a kultúra területén, idősotthonban, szegénygondozásban és a hátrányos helyzetűek között.

A középkori jelmondat is jól kifejezi lelkipásztori és oktató-nevelő életünket: „Contemplata vivere, et aliis tradere", azaz: Az imádságból élni, és annak gyümölcseit másoknak átadni. A 2018-ban apátsági rangra emelt Gödöllőhöz tartozik Zsámbék és Mány plébániája, továbbá a Budapest-belvárosi Szent Mihály-templom és Nagykökényes ellátása. Gödöllőn működik továbbá az elődök hagyományát folytatva a Premontrei Iskolaközpont, ahol nívós egyházzenei képzés is folyik. Zsámbékon szintén iskolát tart fenn a rend. Zsámbékon és Gödöllőn a harmadrend is újjáéledt.

Mire vágyik az ember? Sikerre, karrierre, jó családi életre... ezt tervezgeti magában, aztán egyszer csak jön Ő (Jézus Krisztus) és beleszól mindenbe. Nyakon ragad és hív: „Jöjj és kövess engem!"- és te, mint aki szerelmes lett, amit addig tettél és építettél elhagyod, mivel megszólított téged a Teremtőd, aki formált és alkotott téged. Megígéri, hogy ha mindenedet elhagyod és követed Őt, akkor megkapod érte a jutalmadat: százannyit és az örök életet. Elhagytam a világot azért, hogy a Mi Urunkat szolgáljam, és premontrei szerzetes lettem. Hogyan került erre sor? Gondviselésszerű véletlen, hogy még ferences jelölt koromban 2009-ben találkoztam Fejes Rudolf Anzelm váradhegyfoki apáttal, aki akkor mint a Mária Rádió igazgatója járt a csíksomlyói stúdió megnyitóján. Mi lett ennek a találkozásnak a vége? 2012-ben beléptem a Váradhegyfoki Premontrei Apátságba, azóta már örökfogadalmas tagja is lettem.

A Jóisten nekem nem a papi, hanem a szerzetesi hivatást adta, aminek én nagyon örülök, magasztos feladatként élem meg. Miben nyilvánul meg a szerzetesi élet? Attól függ, milyen a közösségi élet és ebben te hogyan tudsz elhelyezkedni, milyen adományt kaptál: a feladatod ennek megtalálása a szent közösségben. Mi, premontreiek ismerjük a magány és a közösség előnyeit is. Amikor bevonulunk a cellánkba és kizárjuk a világ minden baját, csak az Úrral foglalkozunk. Amit ebből a belső életből kapunk, szeretnénk megosztani másokkal is, így azt is mondhatnám: kint is élünk és bent is. Kint, mivel pasztorációt végzünk, bent, mivel szerzetesek vagyunk és a közösségi életet éljük. De a legfőbb dolgunk a szent szertartás, a zsolozsma és a szentmise. A lelkipásztorkodás sokféle területe. És emellett a mindennapi munka, a tanítástól a sepregetésig, minden benne lehet. (Propszt András Antal O.Praem)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2100 Gödöllő, Takács Menyhért út 1.
E-mail cím: pius@prem.hu
Weboldal: www.premontrei.hu

Isteni Ige Társasága

verbiták SVD

pápai jogú szerzetesi intézmény 23 fő

TÖRTÉNET

Az Isteni Ige Társaságát Janssen Szent Arnold német pap-tanár alapította 1875-ben a hollandiai Steylben. Bár ő maga a vesztfáliai Gochban, tehát német területen született 1837. november 5-én és a münsteri egyházmegye papja volt, valamint társai is mind németek voltak, a kora Németországát meghatározó egyházellenes bismarcki belpolitika miatt kénytelen volt rendjének az országhatár túloldalán keresni otthont.

Ebben a korban újult erővel zajlott a gyarmatosítás Afrikában, Ázsiában. Szent Arnold a társaság fő célját Isten igéjének hirdetésében látta, a Krisztust nem vagy nem eléggé ismerő nemzetek között, és úgy gondolta, hogy a németajkú katolikusoknak (osztrákoknak is) nagyobb odaadással kell bekapcsolódniuk ebbe a műbe. Első misszionáriusait, köztük Freinademetz Szent Józsefet 1879-ben küldte ki Kínába, akit később vele együtt avatott boldoggá VI. Pál pápa (1975), majd szentté II. János Pál pápa (2003). Janssen Szent Arnold 1909. január 15-én hunyt el. Ekkor már 500 tagja volt az Isteni Ige Társaságának.

Magyarországra, Máriakéméndre 1916-ban küldte a társaság első misszionáriusait P. Hubert Hansen vezetésével. Később, 1924-ben Budatéténybe költöztek a verbiták, és alapították meg a Názáret Missziósházat, majd 1928-ban Kőszegen a Szent Imrét, végül 1942-ben Kiskunfélegyházán a Szent Istvánt.

1948-ban és 1956-ban több fiatal verbita elhagyta az országot, nagyrészt az ő 1990 utáni visszatérésükkel sikerült a rend újraélesztése hazánkban. A rend ma Budapesten, a XXII. kerületben, és Kőszegen, valamint két plébánián működik: Körömben és Vasváron.

KARIZMA-LELKISÉG

Alapítónk lelkisége a Jézus Szíve tiszteletből indult el, majd a Szentlélek segítségének fontosságát felismerve mélyen ajánlotta követőinek a Harmadik Isteni Személy tiszteletét. Végül az egységben látva a megoldást a társaságnak főünnepként Szentháromság vasárnapját ajánlotta. Természetesen az Isteni Ige Társasága tagjainak a Szentírás ismerete és szeretete különösen fontos. Szükséges, hogy minden verbita ebből merítsen erőt és az istenismeret lényeges eszköze legyen számára.

SZOLGÁLATOK

Ahogy a verbita Konstitúció is mondja: „Bárhol dolgozunk, tudjuk, hogy misszionáriusok vagyunk. Arra törekszünk, hogy az egyetemes egyház missziós kötelességét tudatossá és élővé tegyük, hogy hivatásokat ébresszünk, azokat előkészítsük a missziós szolgálatra, valamint hogy az egyház missziós tevékenységét lelkileg és anyagilag támogassuk.” (102.2.)

Itt Magyarországon a bentlakásos lelkigyakorlatok által és a cursillo mozgalomban foglalkozunk azokkal az emberekkel, akik szeretnék Krisztust jobban megismerni és lélekben elmélyülni a vele való kapcsolatban. Gondot fordítunk a szegényekre és a peremre szorultakra is, a körömi plébánián (Egri Főegyházmegye) kiemelten törődünk a cigányokkal, a plébánia nagy részét kitevő roma lakossággal. Valamint népmissziók keretében hirdetjük az evangelizáció fontosságát a keresztény életben.

Papi, szerzetesi és missziós hivatásomat nagy titoknak tartom. A Fülöp-szigeteken születtem, én vagyok a legidősebb gyerek a családban. A mi kultúránkban legidősebbnek lenni jelentős dolog, nagy felelősséggel jár; íratlan szabály, hogy a legidősebb segít a többieknek.

Egy újmisés verbita atya életpéldája által született meg bennem a missziós hivatás. A ballagás után bejelentettem, hogy nem megyek egyetemre, hanem belépek a szemináriumba. A családom nem értette, hogyan született meg bennem a gondolat, hogy pap legyek és misszionárius. Ráadásul így nem tudtam teljesíteni a feladatomat, mint legidősebb gyerek. Volt egy időszak, amikor majdnem feladtam emiatt, de továbbmentem a pályán, és egyszer csak a szüleim is elfogadták a döntésemet.

A verbita misszionáriusi hivatás nem egyszerű, de sok öröm van benne. Késznek kell lennünk arra, hogy elküldhetnek messzire, oda, ahol szükség van ránk. Amikor elindultam otthonról, próbáltam felkészülni arra, hogy ha valami történik valakivel a családban, nem leszek ott. Annak idején ez komoly próba volt számomra.

2007. október 2-án érkeztem Magyarországra. A negyedik évben kezdtem megérteni, mi lehetett az idős atyák – akik távoli misszióban voltak harminc, negyven évig – titka, hogyan voltak képesek annyi évig szolgálni? Voltak magyar verbiták – Bellér Lajos atya, Werner József atya és Halász Lajos atya – akik a Fülöp-szigeteken szolgáltak, és még volt lehetőségem találkozni velük, amikor ide érkeztem. Általuk megértettem, hogy a titok nem más, mint az emberek szeretete. Tudom, hogy engem is ez tart meg a hivatásomban.

A verbita szerzetesi és missziós hivatás nem könnyű, de nagy ajándék számomra. Sok mindenre vágyhat az ember, de nekem nem kell más, hiszen boldog vagyok. Kérem a Jóistent, hogy váljak az ő eszközévé nap mint nap." (Hernandez Elmer SVD)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 9730 Kőszeg, Park u. 1.
E-mail cím: provincialis@verbita.hu
Weboldal: www.verbita.hu
Facebook: Isteni Ige Társasága

Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja

megváltós nővérek SDR

pápai jogú szerzetesi intézmény 25 fő

TÖRTÉNET

A kongregációt Eppinger Erzsébet Mária Alfonza anya alapította 1849-ben Niederbronban, a franciaországi Elzász gyógyforrásairól ismert városában. Magyarországra Simor János győri püspök hívta meg a nővéreket 1863-ban. Sopronban a püspökudvarban kaptak elhelyezést, és árva gyermekek gondozását bízták rájuk. A nővérek megszerezték a szükséges képesítést, hogy maguk végezhessék az oktatás feladatát, vállaltak szegénygondozást és házi betegápolást is. Simor János – ekkor már esztergomi érsek – 1867-ben a nővéreket önálló szerzetesrenddé nyilvánította. 1899-ben a nővérek saját tanítónőképzőt, egy év múlva pedig saját óvónőképzőt is nyitottak. Sok óvodában és iskolában működtek.

1912-ben egy amerikai magyar plébános kérésére négy nővér ment a bevándorló magyarok gyermekeinek hitoktatására és a magyar nyelv ápolására. Ebből a kezdetből fejlődött ki az amerikai tartomány (1924). Az 1920-as években nagy iskolák nyíltak: Sopronban a Női Felső Kereskedelmi Iskola és a Női Ipariskola, Budapesten a Szent Margit Leánygimnázium. A nővérek több polgári iskolában is tanítottak. Az 1880-as évektől kezdve egyre több kórházban vállaltak betegápolást. 1947-ben saját beteg-ápolóképző iskola is alakult. 1948-ban a kommunista hatalom államosította az iskolákat, 1950-ben megszüntette a betegápolás lehetőségét, a nővéreket elhurcolták. A szétszóratás közel 1200 nővért érintett.

Az 1990-es politikai változás meghozta az újrakezdés lehetőségét. A nővérek visszakaptak egy óvodát, két általános iskolát, és a budai Szent Margit Gimnáziumot, építtettek egy szociális otthont és egy óvodát, megnyitottak két kollégiumot egyetemisták és főiskolások számára.

KARIZMA-LELKISÉG

A megváltós nővérek lelkisége Boldog Mária Alfonza Anya karizmájában gyökerezik: a megváltás misztériumáról elmélkedni, abból élni, és elvezetni másokat ehhez a misztériumhoz. Ez felhívás számunkra, hogy egész életünket állítsuk a megváltás szolgálatába.

Sajátos apostoli küldetésünk: láthatóvá tenni Jézus Krisztus irgalmas és megváltó szeretetét pasztorális, pedagógiai, karitatív és szociális tevékenység által. A megváltás művét szolgáljuk, és arra törekszünk, hogy segítsünk az embereknek megtapasztalni, hogy az üdvösség, amelyet Krisztus szerzett, már most kibontakozóban van. A lelkiség számunkra a hitből fakadó élet Isten szerető jelenlétében. Üdvözítő Szentlelke működik bennünk és mások életében. Alapítónkkal, Boldog Mária Alfonza Anyával együtt az emberiség Megváltójára, Jézus Krisztusra tekintünk. Arcát felismerjük a közösségünkben élő nővérekben, minden emberben, de különösen a szenvedőkben. Az Oltáriszentségből, Isten igéjéből, a liturgiából, az imából és a Szűzanya iránti tiszteletből merítünk erőt ahhoz, hogy a kiengesztelődés szellemében részt vegyünk a megváltás művében. Krisztus szenvedésének szemlélése sürget bennünket felismerni Jézus arcát embertársainkban és Isten szeretetére segíteni őket.

SZOLGÁLAT

Apostoli munkánkat a nevelés, oktatás, betegápolás terén fejtjük ki: Piliscsabán a Szent László Óvoda nevelésének alapja a keresztény értékek közvetítésével a hitre nevelés a hagyományok és a magyarságtudat erősítése. Ugyanitt a Nagyboldogasszony Házban teljes körű ápolást, gondozást nyújtó szociális otthont tartunk fenn. Az idősek otthonában elhelyezett betegekben a szenvedő Krisztust szeretnénk szolgálni. A Iosephinum egyetemi szakkollégiumban a hallgatók kreativitását társadalmi felelősség vállalását támogatjuk, segítjük a tehetségek kibontakoztatását. Budapesten a Szent Margit Gimnáziumban olyan keresztény elkötelezettségű fiatalokat akarunk nevelni, akiknek személyiségében a hit és a tudás egységet alkot.

A Szent Anna Kollégiumban otthonias, biztonságos, keresztény légkört kívánunk megteremteni, amelyben a szellem és a lélek gyarapodhat. Rómában a Villa Mater Redemptoris Házban a vendégek fogadásával foglalkozunk, földi zarándoklétünk kihívásait és szépségeit tudatosítva. Jelenleg egy nővérünk végez plébániai szolgálatot is, néhány nővérünk alkalomszerűen bekapcsolódik az egyházközségi munkába liturgikus szolgálatokban való kisegítéssel. Tartományunk idős nővérei nagy türelemmel viselik a betegség terheit, és fő feladatuknak tekintik az imaapostolkodást.

Arról szeretnék néhány mondatban írni, hogy hogyan mondtam igen-t Isten hívására.

Kárpátalján születtem, egy kis faluban. Az otthonról hozott élmények közül legfontosabb, hogy szüleim és nagyszüleim nagyon imádságosak voltak, ezért kicsi korom óta magukkal vittek a templomba. Húgommal együtt ministráltunk és felolvastunk a szentmiséken. Rendszeresen jártunk hittanórákra. A szerzetesi életre akkor még nem készültem, más vágyaim és céljaim voltak: arról ábrándoztam, hogy ki lesz majd a férjem, és milyen életünk lesz. Abban az időben ferences atyák és nővérek végeztek nálunk missziós szolgálatot. Példamutató, nagyon imádságos, vonzó és egyszerű életet éltek. Akkor kezdtem el azon gondolkodni, hogy én is közéjük szeretnék tartozni és úgy élni, ahogy Ők. Titokban imádkoztam erre a szándékra, és kértem Istent, hogy adjon egy jelet, amiben meglátom akaratát. Jelentkeztem egy három napos lelkigyakorlatra, ahová szívemben vittem szándékomat. A lelkigyakorlat végén, amikor már mindenki mindenkitől elköszönt, és fényképezkedtünk a templom előtti nagy kereszt előtt, a lelkigyakorlatot vezető atya, odahívott, a keresztre mutatott, és azt mondta: Jézus vár téged, és akarja, hogy kövesd.

Biztos voltam benne, hogy Istentől jött a jel, mert addig soha senkinek nem beszéltem szándékomról, főleg ennek az atyának sem, akit sem előtte nem ismertem, sem utána nem láttam többet. A szerzetesi életre imádsággal készültem. Akkori plébánosunk sokat segített hivatásom kibontakozásában. Mély istenkapcsolata, prédikációi és imaélete nagy hatással volt rám. Egyik nővértársam abban az időben Kárpátalján kisegített a püspökségen. A püspök atya mondta neki, hogy ismer engem, úgy tudja, hogy ferences nővérnek készülök. A nővér megszerezte címemet, írt nekem egy levelet, ahol röviden bemutatkozott, írt a Megváltós nővérekről, és meghívott a rendházba, hogy megismerhessem a nővéreket személyesen, és mindennapi hétköznapjaikat.

1999-ben meghoztam életem nagy döntését, és felvételemet kértem a Megváltós Nővérek Rendjébe. Öröm és boldogság tölt el, hogy a többi nővértársammal együtt meghívást kaptunk, hogy egész életünkkel a megváltást szolgáljunk.

2001 óta Rendünk intézményében a Szent Margit Gimnáziumban végzem apostoli feladatomat. Sok tanításon kívüli programon igyekszem jelen lenni a fiatalok között. Rájöttem, hogy nevelni elsősorban nem szavakkal kell, hanem inkább a személyes példával és jelenléttel, mert elsősorban azt figyelik meg rajtunk, hogyan élünk és gondolkodunk.

(M. Alfonza nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1085 Budapest, Horánszky u. 17.
Levelezési cím: 1428 Budapest, Pf.:35.
E-mail cím: megvaltosnoverek@freemail.hu
Weboldal: www.megvaltosnoverek.hu
Facebook: Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek

Isteni Szeretet Leányai Kongregációja

isteni szeretet leányai FDC

pápai jogú szerzetesi intézmény 8 fő

TÖRTÉNET

A rendet 1868. november 21-én alapította Lechner Franciska Anya Bécsben.

A tevékenység kezdetben a faluról városba került cselédlányokkal való foglalkozás, tanításuk, és a róluk való gondoskodás volt. Ez a tevékenység nagyon tetszett I. Ferenc József császárnak és szorgalmazta, hogy a Monarchia nagyvárosaiban is alapítson Mária Intézeteket: (Szarajevó, Pest, Brno, Krakkó) 1919-ben már a nagy létszám miatt is, és a terület, meg a politikai helyzet következtében tartományokra kellett felosztani a rendet. A huszadik század 10-es éveiben „kitántorgott Amerikába másfél millió emberünk" (József Attila). Az ottani püspökök pedig kérték, hogy küldjünk nővéreket hozzájuk. 1913-ban kezdték el a magyar nővérek az Észak-Amerikai alapításokat. Ma 20 országban van jelen a Kongregáció: Anglia, Németország, Olaszország, Lengyelország, Ukrajna, Csehország, Szlovákia, Ausztria, Magyarország, Horvátország, Bosznia Hercegovina, Koszovó, Albánia, USA, Brazília, Argentína, Bolívia, Ecuador Uganda. Mindenütt misszióval kezdődött, aztán tartományokká lettek. A rend Magyarországon 1950-től 1989-ig illegalitásban volt, 1989. november 21-én iktatta be az első újjászervezett közösséget Ipolytölgyesen Paskai László Bíboros Úr. 1994-ben már a Viola utcai, 1996-ban a Sasvár utcai házunk is kész lett, és elkezdtük működtetni az Egyetemista Lányok Kollégiumát mindkét házban. Magyarországon jelenleg kevesen vagyunk. Hat nővér, akik még 1950 előtt léptek be, és tettek fogadalmat, közülük a legfiatalabb is már 91 éves. A velük való törődés is fontos feladatunk. A Konstitúciónk 52. pontja mondja erről a helyzetről: „Szerető gondoskodással őrködjünk idős, beteg és megrokkant testvéreink felett. Ismerjük el, hogy jelenlétükkel, imájukkal, szenvedéseikkel és ameddig ez lehetséges, szolgálatukkal Kongregációnk apostoli munkáját folytatják."Nagyon fontos, hogy idős nővéreink sok tapasztalattal rendelkeznek és ezt megosztják velünk is.

„Mi, az isteni Szeretet Leányai, akiket az Atya meghívott, a Szentlélek megszentelt és a Fiú elküldött, teljes odaadással követjük Krisztust, amikor részt veszünk szeretet küldetésében. Arra törekszünk, hogy életünk és tevékenységünk által Isten szeretetét láthatóvá tegyük a világban." (Konstitúció 55. pontja) A különböző országokban ez különböző tevékenységekben történik. Pedagógiai, hitoktatói és pasztorális tevékenységet mindenütt végzünk. Ezen kívül van, ahol egészségügyi és más tevékenységeket is. Ezt mindig ott kell eldönteni. A két alapvető kérdés, hogy: mire van szükség, és hogy akik oda mentek misszióba, mit tudnak tenni, milyen képzettségük van.

SZOLGÁLAT

Budapesten a Viola és a Sasvár utcában működtetünk a rendházunkkal egy épületben egy kollégiumot egyetemista lányoknak. Ezen kívül idős nővéreink szolgálatát látjuk el.

TANÚSÁGTÉTEL

Az életemben fiatal koromtól fontos volt, hogy keressem, mi egy helyzetben Isten akarata. Egy alkalommal meghívásra részt vettem Krakkóban egy jubileumi ünnepen, ahol a novíciák előadtak egy misztériumjátékot Franciska Alapító Anyánk életéből. Engem nagyon megérintett, mert úgy éreztem, hogy rólam szól. Tehát egynek éreztem magam Franciska Anyával. És magától értetődő volt, hogy akkor az Úr ide hívott engem, ebbe a közösségbe. A Generális Anya titokban felvett. Számomra egész életemben fontos volt, és most is az, hogy ne magamért éljek, hanem „Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és mindenki, aki szeret, Istentől való és ismeri Istent. Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet. Isten szeretete abban nyilvánul meg bennünk, hogy Isten elküldte a világba egyszülött Fiát, hogy általa éljünk. A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte a Fiát bűneinkért engesztelésül. Szeretteim, ha Isten így szeretett minket, nekünk is szeretnünk kell egymást." (1Jn. 4,7-11)

Ezen kívül a „Bizony, bizony, mondom nektek: ha a búzaszem nem hull a földbe, és nem hal el, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz" Jn. 12,24

Ez a két Szentírási mondat arra vezetett engem, hogy másokért éljek, mert ez számomra Isten ajándéka. Ez a Kongregáció ezzel teljesen megegyezik. Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy ide vezetett. Deo gratias!

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1094 Budapest, Viola u. 32.
E-mail cím: piroskamaria@gmail.com
Weboldal: www.isteniszeretetleanyai.hu

Isteni Üdvözítő Nővérei

szalvátor nővérek SDS

pápai jogú szerzetesi intézmény 8 fő

TÖRTÉNET

A Szalvátor Nővérek Kongregációját (Isteni Üdvözítő Nővérei) 1888-ban alapította Keresztről nevezett Ferenc Jordan és Apostolokról nevezett Maria, Therese von Wüllenweber.

Megértve az idők jeleit, felismerték, hogy az emberiségnek milyen nagy szüksége van arra, hogy életet találjon és megismerje az egyedül igaz Istent és akit küldött, Jézus Krisztust.

„Az az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit küldtél, Jézus Krisztust." Jn 17,3 A nővérek ezzel a lelkülettel kezdték meg szolgálatukat Isten dicsőségére, és az emberek üdvösségére. Jordan atya minden vágya az volt, hogy mindenki megismerje Istent, és így teljes életet élhessen. Mindenki, papok és világiak, férfiak és nők, családok és gyerekek idősek és fiatalok, közösségek és egyes emberek, mindenki helyet talál Jordan atya tervében. Célja az volt, hogy az egyházi és társadalmi életet megújítsa. Ez a gondolat abban a korban még túl merész és új volt, ezért elképzelésének csak egy részét tudta megvalósítani. Jordan atya már kezdettől fogva széles látókörre tanította a nővéreket. Kezdettől fogva nem ragaszkodott kizárólag egyetlen apostoli tevékenységhez. Mária anya és a nővérek ebben a szellemben válaszoltak mindennemű szükségre. A közösség gyorsan növekedett. Két év múlva 1890-ben három missziós nővért küldenek Indiába, 3 évvel később 5-en mennek Equadorba, hogy „minden emberrel megismertessék a világ Üdvözítőjét". A Kongregáció nemsokára Európában, Észak- és Dél-Amerikában, Ázsiában és Afrikában is elterjedt.

Magyarországra az első két szalvátor nővér 1899-ben érkezett Rómából. Angyalföldön, a főváros legszegényebb negyedében telepedtek le. Az első időben egy szoba-konyhás bérlakásban éltek és ugyanott kézimunka tanítással gyűjtötték maguk köré a barakklakók gyerekeit. A közösség gyorsan növekedett, az ország minden területén dolgoztak nővérek, iskolákban, kórházakban, plébániákon, mindenhol ahol hirdetni és élni tudták „Isten emberszerető jóságát". 1950-ben, amikor a rendeket feloszlatták, 37 közösségben kb. 250 nővér élt és szolgált.

A rendszerváltás után újraindítottuk a közösségi életet, és az idős nővérek lelkes szolgálatát külföldről érkezett nővérek is támogatták. 2007-ben indítottunk el egy nemzetközi közösséget Szegeden, ahol 2019-ig tevékenykedtünk.

KARIZMA-LELKISÉG

Az alapító egyetlen célt tűzött ki a nővérek elé: „mindenkivel megismertetni Jézus Krisztust." Ezért gazdagok és szegények, hívők és nem hívők közé egyaránt el kell mennünk. „Vállaljanak el bármilyen feladatot" Isten dicsőségét és a lelkek üdvösségét szem előtt tartva.

SZOLGÁLAT

Közösségünk jelenleg Budapesten van, ahol a nővérek lelkigondozói és pasztorális munkát végeznek. Egy fiatal házas csoport kísérése mellett, szeretnének lehetőséget biztosítani azoknak a fiataloknak, akik keresztény közösséget keresnek és szeretnék hitüket másokkal megosztva elmélyíteni, illetve élethivatásukat felismerni, és abban megerősödni. A fő feladatunk lelkigondozás és lelkivezetés, illetve lelkigyakorlatok és csendes napok kísérése, iskolai lelkigyakorlatok tartása. Alkalmanként előadásokat tartunk a szerzetesrendről különböző plébánián, Rádió, TV és újságinterjúkat adunk. Fontosnak tartjuk az imaháttéret az idős nővérek részéről.

Hat éves voltam, amikor meghalt az édesapám, ezután pedig én is nagyon beteg lettem. Édesanyám nagyon mélyen imádkozott értem a Szűzanyához és csodával határos módon jobban lettem és meggyógyultam.

Már egyetemre jártam, amikor az édesanyám is meghalt. „Megharagudtam" Istenre – egy hónapig nem is mentem misére, de végül lassan megtaláltam a visszautat a hitemhez. Egyre jobban vonzott az is, hogy önkéntesen szolgáljak. Megéreztem, hogy mennyire jó az, ha szabadon segíthetek. Szerintem ez volt a hivatásom gyökere.

Elmondtam a testvéreimnek, hogy a szerzetességen gondolkodom. Ők ezt nem látták jónak, próbáltak lebeszélni róla. Én viszont úgy érzem, megérett a döntésem. Elmentem a nővérekhez és megnéztem, hogyan tudok azonosulni ezzel az életmóddal úgy, hogy közben önmagam maradhatok? Másfél hónapot töltöttem ott és nagyon tetszett az az élet.

Mindig is foglalkoztatott az emberek közti egység kérdése. Indiában a kasztrendszer ma is működik. Visszagondolva az életemre úgy érzem, hogy ez a megosztottság is hozzájárult ahhoz, hogy azt keressem az életemben, hogy hol tudnék segíteni az embereknek. Ebben a rendben megtaláltam ezt a lelkületet. A nővérek mindenkit szolgáltak, nem tesznek különbséget az emberek között. Már a noviciátusban felmerült a kérdés, hogy ki szeretne misszióba menni – én éreztem hogy erre igent tudok mondani.

2004-ben azután ez a kérdés engem is elért. A magyarországi misszióba kerestek nővért. Három nap gondolkodási időt kaptam, ami alatt megerősödött bennem: tulajdonképpen azért választottam ezt a rendet, mert benne van a misszió lehetősége. Jól beszélem a nyelvet, de érzem hogy ennél sokkal fontosabb, hogy ott legyek az emberek között és szeretet közösségben legyek velük. (Jyothi Jampana nővér, India)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1147 Budapest, Fűrész u. 30-32. fszt. 2.
Levelezési cím: 1147 Budapest, Fűrész u. 30-32. tetőt. 19.
E-mail cím: provsds@sds-hungary.hu
Weboldal: www.sds-hungary.hu

Isteni Üdvözítő Társasága

szalvatoriánusok SDS

pápai jogú szerzetesi intézmény 3 fő

TÖRTÉNET

Az Isteni Üdvözítő Társasága (szalvatoriánusok) alapítása dátumának 1881. december 8.- át tartjuk, amikor Jordan atya az első társaitól fogadta a tisztaság, a szegénység és engedelmesség ígéretét. Az első tapasztalatok és az Egyház tanácsai rávezették őt arra, hogy a műve megmaradása és fejlődése érdekében az apostoli mozgalmát szerzetesrenddé alakítsa át. Ez 1883. március 11-én történt, amikor Jordan atya a Szent Péter bazilikában letette az első szerzetesi fogadalmát, és a Keresztről nevezett Ferenc nevet vette fel (eredeti neve Johann Baptist Jordan).

1893-ban a szerzetesrend megkapta végleges nevét – Societas Divini Salvatoris, az Isteni Üdvözítő Társasága. A Társaságnak kezdettől fogva nemzetközi, missziós jellege volt, mely a tagok összetételében és a tevékenység ágaiban mutatkozott meg. 1890-ben az egyház a szalvatoriánusok gondjára bízta az első missziós területet: Assam tartományt Indiában. Jordán atya 1892-ben házakat nyitott az Amerikai Egyesült Államokban és Ausztriában. Ezt követte 1893-ban Ecuador-Kolumbia, 1894-ben Svájc, 1895-ben Csehszlovákia, 1896-ban Brazília, 1899-ben Magyarország, 1900-ban Lengyelország és 1915-ben Németország.

1898-ban Dessewffy Sándor püspök a szalvatoriánusok gondjára bízta a Temesvár közelében lévő Mehala templomát. Az első világháborút követő trianoni szerződés után Mehala Románia területén találta magát. Később Temesváron egy új szerzetesi központ létesült, mely önálló rendi egységgé lett. Magyarország mai határain belül a szalvatoriánus szerzetesek 1998-ban kezdtek újra működni. Eleinte Sződligeten, egy évvel később Galgahévízen, a váci egyházmegyében.

KARIZMA-LELKISÉG

A szalvatoriánusok célja, hogy minél jobban ismerjék és szeressék az Istent az emberek. A Jordan atyának ajándékozott karizma legfőképpen az evangélium igéiből táplálkozik:

„Az az örök élet, hogy ismerjenek téged, az egyedüli igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust." (Jn 17, 3)

„Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Keresztelje meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig." (Mt 28, 19-20)

Mi, szalvatoriánusok törekszünk hirdetni az Evangéliumot minden embernek, minden időben, minden eszközzel és minden módon, amelyekre az Isten szeretete ihlet minket.

Mi, szalvatoriánus atyák, testvérek, nővérek és világi szalvatoriánusok, azt a hivatást és küldetést kaptuk, hogy életünk és tevékenységünk által hirdessük az Evangéliumot a karizmánknak és a benne lévő hívásoknak megfelelő módon.

SZOLGÁLAT

Magyarország mai határain belül a szalvatoriánus szerzetesek 1998-ban kezdtek működni. Eleinte Sződligeten, egy évvel később Galgahévízen, utána Sződőn és Csörögön, a váci egyházmegye területén lévő plébániákon szolgálnak.

Ezen kívül gyalogos zarándoklatokat szerveznek és vezetnek Lengyelországba, az Isteni Irgalmasság bazilikájába, Krakkóba, és Częstochowa-ba a Jasna Góra-ra.

Katolikus családban nőttem fel és mindannyian rendszeresen jártunk templomba. Gyerekkorom óta ministráltam és ifjúsági csoporthoz is tartoztam. Ennek köszönhetően sok papot megismertem, akik jó példát mutattak. Ezért is kezdett el foglalkoztatni az a gondolat, amikor befejeztem az iskolákat, hogy mi lenne, ha én is pap lennék. 20 éves voltam és már dolgoztam, amikor a szalvatoriánusokkal először találkoztam egy gyalogos zarándoklaton. Az ő stílusuk (nyitottság, vidámság és közös munka) annyira vonzó volt számomra, hogy egy évvel később bekopogtam hozzájuk, egyáltalán nem ismerve a rendet. A közösség volt az, amelyet ez alatt a rövid idő alatt megtapasztaltam és vonzott. Felfedeztem, hogy közösségben akarok élni, dolgozni és hogy annak köszönhetően, hogy a szalvatoriánusokkal találkoztam, most már én is az vagyok.

Mit jelent szalvatoriánusnak lenni? Jordán Ferenc atya pappá szentelése után az adott politikai helyzet miatt nem tevékenykedhetett szabadon saját országában, ezért püspöke Rómába küldte őt, hogy ott folytassa tanulmányait. Akkor (a XIX. században) Jordán atya elkezdett azon gondolkodni, hogy milyen más módon lehetne még hirdetni evangéliumot ott, ahol ilyen-olyan akadályok vannak? Ez a szituáció és Jordán atya hozzáállása engem is bátorít, hogy nem szabad feladni, ha vannak nehézségek az evangélium hirdetésében. Ezek a kihívások új lehetőséget adnak nekünk arra, hogy mindenféle módon próbáljuk vinni az evangéliumot a mai világnak. Akár amikor teljesítjük szolgálatunkat egy adott közösségben, plébániát vezetve, vagy amikor együtt a hívekkel együtt zarándokolunk azokra a helyekre, ahol már sokan különböző kegyelmeket tapasztaltak, akár hétköznapi életünkkel tanúskodva Jézus szeretetéről.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2133 Sződliget, Szabadság tér 7.
Levelezési cím: 2193 Galgahévíz, Fő út 157.
E-mail cím: szalvatorianusok.sds@gmail.com
Weboldal: www.salvator.hu

Jézus Isteni Szívéről Nevezett Karmelita Nővérek

apostoli kármelita nővérek CDCJ

pápai jogú szerzetesi intézmény 5 fő

TÖRTÉNET

Rendünket Szent Józsefről nevezett Boldog Mária Terézia Anya Anna Mária Tauscher van den Bosch alapította 1981. július 02-án. A Szentlélektől kapta azt a kegyelmet és feladatot, hogy az Egyházat egy evangéliumi lelkülettel áthatott új, kontemplatív-apostolkodó szerzetesi közösséggel gazdagítsa. Alapítóanyánk egész Európát és Amerikát átutazta, hogy gyermekotthonokat és idősotthonokat alapítson. Halála után további új kolostorok jöttek létre. Az egész világon 19 országban követik fiatal lányok Mária Terézia Anyát, akik felismerik szent életét.

Magyarországra, Újpestre 1907-ben érkezett, és négy kolostort és gyermekotthont alapított szegény és árva gyerekek részére. A nővéreink még négy házat alapítottak, és 124 nővér ajánlotta fel életét a szegények szolgálatára, imában, munkában és szenvedésben.

1993-ban építettek külföldi segítséggel egy kolostort és idősek otthonát, ahol 12 nővér jött vissza újra élni szerzetesi életét, mivel még nem kaptak vissza egy házat sem. Most lelkigyakorlatos házként működik. 2007-ben kaptuk vissza Újpesti házunkat, és az emberek kérésére katolikus óvodát nyitottunk 2008-ban, majd 2012-ben szülők kívánságára egy katolikus bölcsödét.

KARIZMA-LELKISÉG

Karizmánkat kezdettől fogva a Karmel, Jézusról Nevezett Szent Terézia és alapítónőnk Szent Józsefről Nevezett Boldog Mária Terézia anya lelkülete határozza meg, ami lényegében és mindenekelőtt az imádkozó Krisztus követésében és folytatásában áll. Ezt Máriás alap magatartással törekszünk megvalósítani. Mi arra szentelődünk, amit a kettős cím fejez ki: „a Kármel Anyja" – közbenjárás és „Jézus Szíve" -engesztelés. Mária a kegyelem közvetítésével segíti Krisztussá alakulásunkat. Mária számunkra a hit ősmintája és a Krisztussal való bensőségesebb egység példaképe. Anyánknak és királynőnknek tiszteljük Őt, és egész szerzetesi életünket az ő oltalma alá helyezzük.

Karizmánkat Illés próféta lelkülete is meghatározza, akit mi lelki atyánknak tekintünk. Arra törekszünk, hogy mi is Isten jelenlétében éljünk és az Ő dicsőségét szolgáljuk

Az Istennel való egyesülésre törekszünk egy olyan élet által, melyben az imádság – főként a szemlélődő imádság – az első helyet foglalja el, mint apostoli szolgálat az Egyházban, s életünk és tevékenységünk forrása. Szolgálatunk példaképe Szent József. Az imádság és a szolgálat összekapcsolása a mi életünk és küldetésünk, ajándékunk az Egyháznak és a világnak.

Alapítónőnknek az volt a kívánsága, hogy mi, nővérek a világban Urunk szeretetének hírnökei és eszközei, s „a vigasztalás és a béke angyalai" legyünk az emberek számára, hogy életünket ajánljuk fel a szeretet égő áldozatául. Ennek a kívánságnak próbálunk eleget tenni apostoli szolgálatunkkal. Az egész világon szinte minden országban vannak gyermekotthonaink, – különösen a szegény országokban, – öregotthonok, napközik, óvodák.

Újpesten 11 éve katolikus óvodát és bölcsődét működtetünk. Segítünk a családoknak a gyermekeik keresztény nevelésének folytatásában, kiteljesedésében, vagy éppen a megalapozásában, hiszen vannak szülők, akik nem vallásos családban nőttek fel, de szeretnék, hogy gyermekeik ebben a lelkiségben nevelkedjenek. Minden hónapban szervezünk egy hétvégén találkozót, lelki gyakorlatot fiatal lányoknak, ami alkalom arra, hogy elcsendesedjenek, visszavonuljanak, és a csendben mélyebben találkozhassanak Istennel és önmagukkal. A közös programok és játékok, énekek sem maradnak el. Külön van lehetőség találkozásra azoknak a fiatal lányoknak, akik szeretnék megismerni a karmelita lelkiséget, karizmánkat, életünket.

A szülőknek is kínálunk lehetőséget lelki napokra. Kicsit ők is visszavonulhatnak a hétköznapok forgatagából. A találkozás megújulást hoz számukra, hogy újult erővel elkötelezettebben tudják megélni és továbbadni a keresztény értékeket. Havonta van találkozó, lelki nap a Skapuláré közösségünknek, hogy elmélyítsék Isten iránti hitüket, szeretetüket, a karmelita lelkiséget. A közös programok, utazások és élmények segítik a közösség igazi szeretet közösséggé alakulását. Ezeken a találkozókon van lehetőség Skapuláré felvételére. „Házi misszió" keretében meglátogatunk egyedül élő, idős és beteg embereket. A legfontosabb számukra, hogy hallgassuk őket, hogy elmondhassák örömeiket, bánataikat.

Édesanyám 12 éves koromtól kezdve többször mondta nekem: "Neked apácának kellene menni." Mivel nem láttam egyetlen egyet sem, ezért a vágy sem ébredt fel bennem a szerzetesi hivatás után. Kétéves koromban édesapám autóbalesetben meghalt, így csak édesanyámmal jártunk szentmisére, este mindig közösen imádkoztunk, a Szűzanya iránti szeretetet tőle örököltem. A templom csendje, az orgona zene elvarázsolt, és mindig vártam, mikor lesz már vasárnap, mikor járulhatok szentáldozáshoz.

Húsz évesen én is próbáltam a többi fiatalhoz csatlakozni, és ekkor kezdtem hanyagolni a szentmiséket, mivel ők sem jártak. A szívemben nyugtalanságot, ürességet éreztem. Ilyen lelki állapotban elmentem egy esti szentmisére, ahol éppen a tékozló fiú volt az evangélium. Én is visszatértem az Atyai házba. Tudtam, hogy Jézus megbocsátott. Nagyon boldog voltam, és mert szerettem volna hitemben elmélyülni, 1981-ben beiratkoztam a PPKE-re teológiát tanulni. Csodálatos három év következett, tanulás, hitoktatás. Bár boldog voltam, úgy éreztem, még valami hiányzik. Ekkor éreztem Jézus hívását. Mivel már elmúltam 37 éves, ezért azonnal nem jelentkeztem, de 10 év után sem múlt el ez a vágy. Mivel szerettem a karmelita lelkiséget, ezért kerestem olyan Karmelt, ahol gyerekek is vannak, és legnagyobb meglepetésemre találtam, Gyenesdiáson. Felvettek.

Horvátországban voltam két és fél évig noviciátusban, és az első fogadalmam után tértem vissza Gyenesdiásra. Itt is óvodákban hitoktattam, amíg 2017-ben vissza nem kaptuk újpesti házunkat, és most itt próbálom Isten segítségével vezetni az intézményeinket, és Jézus szeretetét közvetíteni a gyerekeknek és a felnőtteknek.

Állhatatosan imádkozom papi és szerzetesi hivatásokért. Hiszek abban, hogy a nővérek imái és szenvedései nem voltak hiábavalók, és új hivatásokkal betölthetjük ezt a csodálatos hivatást, úgy, ahogy Szent Józsefről nevezett Boldog Mária Terézia Anya kérte.

Istennek legyen hála mindenért! (Oltáriszentségről nevezett M. Erzsébet nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1044 Budapest, Fóti út 35/b
E-mail cím: karmelcdcj@gmail.com
Weboldal: www.karmelita-noverek.hu

Jézus Kistestvérei Női Szerzetes Közösség

Jézus kistestvérei JKT

pápai jogú szerzetesi intézmény 4 fő

TÖRTÉNET

Magdeleine Jézus kistestvére (Magdeleine Hutin 1898-1989) néhány nappal a II. Világháború kitörése után, 1939-ben alapította a Testvériséget Algériában Boldog Charles de Foucauld lelkisége nyomán. Szerzetes közösségünk karizmája a „barátság apostolsága". Magdeleine Jézus kistestvére a szaharai nomádokkal találkozott: különböző vallású és kultúrájú emberek kölcsönösen elfogadták egymás barátságát.

„Az alapítás története belefér ebbe a néhány szóba: Isten kézen fogott és én vakon követtem. A legteljesebb sötétségben és az emberi eszközök elképesztő hiányában, ám határtalan bizalommal, Jézus, a lehetetlenség Ura iránt." (Magdeleine Jkt) „Isten kézen fogott és én vakon követtem", ez az Isten iránti határtalan bizalom tükrözi Magdeleine legjellegzetesebb emberi és szerzetesi vonását. Hagyja magát vezetni a hivatalos egyház és a mindennapok eseményei által. A teremtő Isten vezeti, az ő ereje realizálódik emberi gyengeségében.

Magdeleine Jézus Kistestvére 1956 szeptemberében járt először Magyarországon. A „vasfüggöny" mögött élő népeket különösen a szívében hordozta. Ebből a szeretetből fakadtak az évenként ismétlődő látogatások és kapcsolatok, barátságok alakultak. Magyarországon az első testvériség alapítása 1972-ben történt. A rejtett názáreti élet a kommunista rezsim alatt is élhető volt.

KARIZMA-LELKISÉG

Szemlélődő szerzetesek vagyunk a világban. A hétköznapi életben, az emberek között keressük Isten barátságát, gyengéd szeretetének megtapasztalását. Názáret és Betlehem titkának felfedezését keressük a világban, különösen is az elfelejtettek, kirekesztettek, hatalom nélküliek világában.

Lelkiségünk sajátosságai: *„Légy előbb ember!"* „A szó legteljesebb és legszebb értelmében légy előbb ember és keresztény, mint szerzetesnő. Légy ember, hogy jobban dicsőíthesd az Atyát teremtményeiben." (Magdeleine Jkt)

„Mint kovász a tésztában" „Légy olyan, mint kovász a tésztában, amely elveszíti magát, hogy megkelessze azt." (Magdeleine Jkt) Az emberekkel együtt lenni a hasonló körülményeik között azt jelenti, hogy együtt éljük a mindennapi életet szomszédjainkkal. „Együtt lenni, hasonló módon élni a körülöttünk élőkkel, nem azt fogja kívánni tőled, hogy lesütött szemmel járj, hanem, hogy jól nyisd ki a szemed, hogy megláss magad körül minden nyomort, és észrevedd az emberi élet és a világmindenség minden szépségét is." (Magdeleine Jkt) *„Ha csak egy szóval kellene meghatározni a Testvériség misszióját, azt mondanám: egység"*. (Magdeleine Jkt) A földrajzi, politikai, etnikai, határok nélküli egységet Magdeleine kistestvér világkörüli útjai és alapításai során élte meg. A baráti találkozásokért emberi erőtlensége, gyengesége ellenére meg-

közelített mindent országhatárt és az emberek közötti elválasztó falakat, hogy a túloldalra jusson. Magdeleine kistestvér a sztálini diktatúra után, 1956-tól kezdve különböző országhatárokon átutazva, eljut a kelet-európai országokba: a Szovjetunióba, a népi Kínába is. 1989. november 6-án hal meg és temetése napján omlik le a berlini fal. Prófétai módon felismerte és vallotta Jézus egység utáni vágyát.

SZOLGÁLAT

Legfontosabb tevékenységünk az ima. Szemlélődésünk és imaéletünk alapja az Evangéliumban és az Eucharisztiában jelenlévő Jézus. Az Oltár Szentségétől az ember szentségéig vezető utunkon Jézus a Testvérünk, Urunk és Barátunk. Testvériségünk kápolnájában az eucharisztikus Jézus imádása az életünk középpontja. Az utcán, metróban utazva, vásárlás közben, mindenhol, Boldog Charles de Foucauld-val ismételhetjük imáját: „Add, hogy minden ember üdvözüljön!" Így is Jézus megváltó társaivá válhatunk.

Közbenjáró imádságunkkal – *jelenlét Isten számára* – másoknak is lehetőséget és vágyat adhatunk az imára. Az emberek között az életünkkel szeretnénk tanúságot tenni az Örömhírről, *jelenlét az emberek számára*, ez „Létevangelizáció".

A rendszeres találkozásaink Isten Szava körül nyitottak mindenki számára.

Barátságok építése HIV fertőzöttek és AIDS betegek körében, a meghallgatás szolgálata beteglátogatóként a Kórházlelkészség keretében, személyes kapcsolatok cigány családokkal, ezek a mindennapi szolgálataink.

Lelkiségünk alapítója, Boldog Charles de Foucauld vallotta: „Nem a gazdag rokonokat kell vendégül látni, hanem a szegényeket." Ekkor értettem meg, hogy nem lehet mindig a hegyen élni (Stella üdülőben dolgoztam), le kell menni azokhoz, akik nem találkoztak még az igazi szeretettel, és elmondani azt az örömhírt, hogy Isten szereti őket. Eljöttem addigi munkahelyemről, a biztosat hagytam ott a bizonytalanért. Mindez a kommunizmus ideje alatt történt, amikor nem létezhetett hivatalosan a Testvériség.

Amikor elolvastam Magdeleine kistestvér „Zöld Füzetét", a végrendeletét, azt mondtam: igen, ez az a lelkiség, amire az egész életemet rá tudom tenni. „Isten kézen fogott és én vakon követtem". Ebben a ráhagyatkozásban mindig csak a következő lépést látom. A rendszerváltozás után kinyílt a világ és valami új kezdődött. A testvériségben fontos az egyszerű kétkezi munka, illetve a munkán keresztül lehetőség szerint olyan környezetben lenni, ahol nincs jelen az egyház. Mi volt a legemlékezetesebb munkahelyem? A kispesti Gránit Kőedény Gyárban szalag mellett dolgoztam. Nem káromkodtam, nem ittam, nem tudtam teljesíteni a normát, szóval teljesen kilógtam a sorból. Egy napon baleset ért: egy tányérsor felhasította az ujjamat. Azok a munkatársaim, akik eddig gyakran cikiztek, ugrattak, most mind a segítségemre siettek. Az ő szeretetükkel fedeztem fel, hogy nem a norma teljesítése a legfontosabb, hanem azoknak a megismerése és elfogadása, akikkel együtt dolgozom.

Monoron, ahol szerzetestársammal, Mónikával hat évet töltöttünk, cigány családokkal kerültünk kapcsolatba. Láttam, hogy a pénz hiánya, a munkára való alkalmatlanság csapdája megaláz, agresszívvé tesz, tehetetlenségbe kényszerít sok cigány családot. Tőlük tanultam meg, hogy a pillanatnyi túlélésért való küzdelem tart sokakat életben, abban a reményben, hogy holnap majd adódik valami jó. 2010 óta Budapesten él a Testvériségünk, de visszajáró lettem egy-egy cigány családhoz. A Monorhoz közeli Vasadon pedig csendes, úgynevezett sivatagi napokat töltünk. Az új kápolna Boldog Charles de Foucauld, Károly testvér oltalmában van. Itt találkozik az ő lelkiségét élő názáreti világi csoport minden hónapban.

Mi a legfőbb küldetése a Jézus Kistestvéreinek? Az egyház csendes tanúságtételre, egyszerű jelenlétre küld minket az emberek közé. Együtt lenni a kívül rekedtekkel, azokkal, akik nem tudnak beilleszkedni sem a társadalomba, sem az egyházba. A napi szentségimádásban Jézus elé vinni mindazokat, akikkel a nap folyamán találkoztunk, akik imáinkat kérték.

(Anikó Jézus Kistestvére)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1094 Budapest, Márton u. 1/B. VI.15.
E-mail cím: budapest@jezuskistestverei.hu
Weboldal: www.jezuskistestverei.hu, www.charlesdefoucauld.hu

Jézus Szíve Nővérek Társasága

(Society Devoted to the Sacred Heart)

Jézus szíve nővérek SDSH

egyházmegyei jogú szerzetesi intézmény 5 fő

TÖRTÉNET

Alapítónk, Péterfy Ida nővér, 1922-ben született Kassán. Fiatal kora ellenére nagy felelősségtudattal élte át a politikai változásokat, amelyek egyre jobban fenyegették a hitoktatást és a vallásszabadságot. 17 évesen, egy lelkigyakorlaton megtapasztalta Isten személyes szeretetét. A világháború előszele és az uralkodó ideológia aggodalmat keltett szívében: Ki fogja hirdetni Isten személyre szóló szeretetét a következő nemzedékeknek? Első gondolata, hogy majd az Egyház gondoskodik erről. De szívében meghallotta Jézus hangját: „Ida, te vagy az Egyház." Ez az élmény egész életére kihatott. 18. születésnapján, lelkivezetője engedélyével magánfogadalmat tett az Oltáriszentség előtt. Hamarosan több fiatal lány is mellé szegődött: titokban egyházi és kateketikai anyagokat nyomtattak és megtalálták a módját, hogy országszerte terjesszék Isten személyes szeretetét, az evangélium örömét, az Egyház tanítását. 1949-ben, egyházi vezetők tanácsára a fiatal Társaság elmenekült az országból. Először Kanadában, majd 1956-ban a Los Angeles-i Főegyházmegyében telepedett le, mely azóta a Rend központja. A szerzetesközösség dinamikusan terjeszkedett: ma Kaliforniában három egyházmegyében, 1985-től Tajvan szigetén, 1992-től újból Magyarországon is szolgálja az Egyházat a nemzetközivé vált Közösség. Ida nővér 2000. február 8-án költözött a mennyországba.

KARIZMA-LELKISÉG

Szerzetesi életünk három alappillére az imádság, a testvéri közösség és az apostoli küldetés. Mindhármat átszövi a tisztaság, szegénység és engedelmesség fogadalma. Imaéletünkben helyet kap az egyéni és a közös imádság, a heti szentségimádás, napi szentmise, zsolozsma, rózsafüzér és egyéb imaformák. Évente veszünk részt egy közös nyolcnapos csendes lelkigyakorlaton.

Különösen fontos számunkra, hogy Nővéreinkkel nemcsak együtt imádkozunk és szolgálunk, de együtt pihenünk és ünneplünk is: nyaralásunkat és az év ünnepeit együtt töltjük. Családjainkat lehetőségeinkhez mérten látogatjuk és tartjuk velük a kapcsolatot.

Szolgálatunkban is hangsúlyos a közösség ereje. Jellemző ránk a csapatmunka, melynek során erősíteni tudjuk egymást, gazdagabban szolgáljuk Isten országát és megosztjuk egymással a szolgálat örömeit és nehézségeit. A kemény munka közepette is tanúságot teszünk egymás iránti szeretetünkről.

Társaságunk sajátos karizmája, hogy az evangéliumi Örömhírt nemcsak mint információt közöljük, mely többnyire az értelemhez szól, hanem az egész személyt megszólítva, őszinte meggyőződéssel, vonzó, dinamikus és inspiráló módon adjuk tovább, hogy az emberek szívében Isten kegyelmével növekedhessen a hit világossága és a személyes krisztusi szeretet. Így a szentségi élet gyakorlása és az Egyház szeretete Isten szeretetére adott válaszként jelenhet meg.

SZOLGÁLAT

Hitoktatás minden korosztálynak és katekéták képzése. Szentségi felkészítéssel, felnőtt és ifjúsági katekumenátussal, plébániai gyermekközösség vezetésével, felnőtt csoportok és családok tanításával és lelki táplálásával, valamint iskolai hitoktatással foglalkozunk. Mindezek elméletének és gyakorlatának átadására katekéta képzéseket is tartunk helyi, egyházmegyei vagy országos szinten.

Évente szervezünk fiatal lányoknak pár napos vezetőképző lelkigyakorlatot, hogy elősegítsük az Egyházban fiatal vezetők kinevelődését. Országszerte gyermek és ifjúsági lelkinapokat tartunk katolikus iskoláknak, plébániai csoportoknak. Emellett katekéta és más felnőtt lelkigyakorlatokat is vezetünk.

Gyermek- és családi táboraink központi eleme Isten szeretete, a szentségek ünneplése és a keresztény közösséghez való tartozás megtapasztalása. Célunk, hogy a résztvevők kötetlenebb, „életszagúbb" kereteken belül is megélhessék hitüket, egyházhoz tartozásukat, istenkapcsolatukat. Ezeket az alkalmakat képzett katekéta- és segítő munkatársakkal vezetjük. A keresztény család megújulásának és lelki megerősítésének szolgálata Közösségünk fontos ügye.

TANÚSÉGTÉTEL

1997 szeptemberében léptem be a Közösségünkbe. A nővéreinkkel először egy gyermekközösség, a Jézus Szíve Gyermek Klub szolgálatában ismerkedtem meg. Úgy éreztem, mintha hazataláltam volna. A nővérek uzsonnát adtak a gyerekeknek, énekeltek, játszottak velük és nagyon érthetően, szívhez szólóan tanították őket. Arra gondoltam, én pont ezt tenném. Amikor gyerektáborba mentem, az egyik vezető odajött hozzám és azt mondta, hogy te olyan vagy mint a nővérek, ami engem nagyon megerősített. A belépés Los Angeles-ben történt, ami sok kihívást jelentett. Alapítónővérünk, Ida nővér szinte végig tanított a noviciátusban, és amikor kettesben voltunk mindig magyarul beszélgettünk. Halála előtt megígérte, hogy mindig imádkozni fog értünk és mindazokért, akikkel foglalkozunk. Gyakran kérem a közbenjárását apostoli feladataimhoz. Az ideiglenes fogadalmas évek alatt egyre inkább a közösség elkötelezett tagjává váltam. 2006-ban tettem örökfogadalmat és azóta itt szolgálok Magyarországon. Az apostoli élet nagy öröm számomra. Nagyon szeretek gyerekekkel, felnőttekkel, családokkal és katekétákkal is foglalkozni. Erőforrásom a napi egy óra imádság, és közösségi életünk megtartó és formáló ereje. (Tóth Adrienn nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1181 Budapest, Wlassics Gyula u. 84/b
E-mail cím: jezusszivenov@gmail.com
Weboldal: www.jezusszivenoverek.hu, www.sacredheartsisters.com

Jézus Szíve Társasága

SJC

pápai jogú apostoli élet társasága

37 fő

TÖRTÉNET

A Jézus Szíve (Népleányai) Társaságát Bíró Ferenc jezsuita alapította 1921-ben az egyház és a magyar nép szolgálatára. A közösség lelkisége Loyolai Szent Ignác Lelkigyakorlataiból ered: a teremtett világ javait Isten dicsőségére és embertársaik szolgálatára használják. Jézus szeretetételét folytatva a testvérek a názáreti szent család mindennapjaihoz hasonlóan kis közösségekben élnek. Az első három évtizedben Budapesten kívül számos vidéki településen foglalkoztak a testvérek a tanyavilág és a falu népével, a munkásokkal, és mindent megtettek lelki, szociális felemelkedésük érdekében. Hitoktattak, óvodákat vezettek, családokat látogattak, pap nélküli falvakban plébániai munkát vállaltak. Az 1919-ben alapított Korda könyv- és kegytárgyüzleteiben számos településre vitték el a testvérek az evangélium jó hírét, emellett vidéken több helyen hímzőboltot és vegyeskereskedést is nyitottak. 1927-től Pécelen bentlakásos Gazdasági Szakiskolát és Háziasszonyképzőt vezettek lányok számára. Az iskola mintagazdasággal volt egybekötve, ahol a növendékek együtt dolgoztak a testvérekkel.

Pécelen kezdettől fogva folytak lelkigyakorlatok, míg 1938-ban megépült az ország első és egyetlen női lelkigyakorlatos háza, amely otthont adott családi napoknak, tanfolyamoknak, összejöveteleknek is. Szegeden Xavériánum néven apostolképző főiskolát nyitott a Társaság, mely elméleti és gyakorlati képzést is nyújtott a hitoktatásra készülőknek.

1950-ben a Társaságnak 257 tagja volt. A péceli lelkigyakorlatos házat és a budapesti központi házat államosították. Kern Margit általános elöljáró tartotta össze a közösséget az üldöztetés idején, amelyet nem kényszerhelyzetnek, hanem „küldetésnek" tekintett. Kettenhárman laktak együtt a testvérek, állami vagy egyházi szolgálatban dolgoztak, családoknak és rászorulóknak nyújtottak lelki és anyagi segítséget. Folytatták a könyvek terjesztését, fiatalokkal foglalkoztak, hitoktattak és lelkigyakorlatokat tartottak. Az üldöztetés éveiben 42 testvért ítéltek börtönbüntetésre vagy internálásra, összesen 333 hónapra. A vezetés ennek ellenére nem mondott le a Társasághoz csatlakozni vágyók felvételéről.

A túlélés érdekében 1949-ben és 1956-ban 4-4 testvér indult külföldre: Kanadában és Ausztriában bekapcsolódtak az ott élő magyarok pasztorációjába és a cserkészmozgalomba.

A nyugatra került testvérek száma időközben húszra emelkedett. 1977-1993 között a

központi kormányzás Kanadában volt. 1993-tól a külföldön élő testvérek többsége visszatért Magyarországra. A Társaság tagjai intézményeket hoztak létre, és megszervezték közösségi életüket, apostoli munkájukat, amellyel Jézus szeretetét viszik a világba. Karizmájuk szerint részt vesznek az Egyház és a társadalom életében, a keresztény értékek terjesztésében. A Társaság jelenlegi tagjai közül 20 az újraindulás után csatlakozott.

Közösségi életükben és szolgálatukban egyaránt fontos helyet kap a teremtés-lelkiség. Nyitottak új szolgálatokra, legyen az hivatásukat keresők kísérése (Emmausz Hivatástisztázó Ház), a női identitás megerősítését segítő műhely (Gyöngyszemek) vagy szükséghelyzetben lévő nők szolgálata (a SOLWODI Hungary Egyesület.) A Társaság tagjainak egységét segítik a havi testvértalálkozók, lelkigyakorlatok, zarándoklatok, kirándulások.

KARIZMA-LELKISÉG

„Mi, a Jézus Szíve Társasága testvéri közössége arra törekszünk, hogy életünkben az imádság és tevékenység, személyes istenkapcsolatunk és hétköznapi létünk a názáreti élet mintájára egységben legyen, közösségeink az öröm és ünnep helyévé váljanak.
Tiszteletteljes, szemlélődő viszonyulással fordulunk Istenhez és minden teremtményéhez.
Az egész teremtett világot Isten ajándékának tekintjük, a jelen és jövő iránti felelősséggel és tisztelettel bánunk vele: jóra és jól használjuk anyagi, szellemi és lelki javainkat.
Lelkigyakorlatos és szociális szolgálatunkban hangsúlyt helyezünk a női lét Istentől kapott sajátos ajándékára.
Jézus Szívének szeretete tesz szabaddá minket arra, hogy gyógyító jelenlétünk legyen válasz az emberileg sebzett helyzetekre, különösen nemzetünk életében."
(a 2017-es nagykáptalanon megfogalmazott küldetésnyilatkozat)

SZOLGÁLATOK

Lelkigyakorlatos területen a Tahiban működő Szív Lelkiségi Központban, valamint Mariazellben a Korda Zarándokházban szolgálunk. Szociális tevékenységet Pécelen a Jézus Szíve Társasága Idősek Otthonában folytatunk. Sajtóapostolsággal a Korda Kiadó és a Korda könyv-, kegytárgy- és papírkereskedés foglalkozik Kecskeméten, Szegeden és Kőszegen. Ifjúságpasztoráció és hivatástisztázás terén pedig Budapesten az Árpád-házi Szent Margit Tanulmányi Házban, az Emmausz Hivatástisztázó Házban, valamint a Jézus Szíve Társasága Egyetemi Szakkollégiumában szolgálunk. A fenti intézményeken kívül a testvérek jelen vannak iskolai és plébániai oktatásban/hitoktatásban, plébániai szolgálatban, lelkigyakorlat kísérésben, lelki vezetésben és lelki gondozásban, ifjúság- és családpasztorációban: Budapesten, Kecskeméten, Szegeden, Tahiban, Batizon, Józsefházán, Kolozsváron, Gyulafehérváron, Szatmárnémetiben.

Gyakran megkérdezik, miért jó szerzetesként élni? Mert egy Személy hívott meg. Valakinek mondok igen-t, nem csak egy feladatot, szakmát választok. Istennel való közösségre szól a meghívásom, és ez egy élő, dinamikus kapcsolat: minden belefér, ami bennem megmozdul, valóságom minden része. Isten nem azt szeretné, hogy „tökéletes munkása" legyek. Azt szólította meg, aki én vagyok, gyengeségeimmel, sebzettségeimmel és minden értékkel, ajándékkal, amit nekem ajándékozott. Arra hív, hogy igent mondjak saját valóságomra, és életemben egyre inkább fölfedezzem Őt. Hogy én kisebbedjek és Ő növekedjen, tegyen általam, bennem. A szerzetesi élet a kenyérszaporítás tapasztalata: Istenben az én „kevességem" elég lesz mások táplálására. Közösségben élve hív a Vele való életre: Testvérem, rendtársaim „barátaim Krisztusban". Meghív, hogy együtt építsem vele Isten Országát, nemcsak látványos apostoli szolgálatban, de minden eseményben, történésben. Az Istennel való közösségből élet fakad: lelki anyaság/ atyaság. Mások hordozása, kísérése, szolgálata. Az élet szolgálata, amit nem én „fakasztok". (Mézinger Gabriella SJC)

Fiatal felnőtt koromban Isten a szívembe ültette a vágyat, hogy vele szorosabb kapcsolatban éljek. A templomunk hirdetőfalán olvastam a Jézus Szíve Társasága alapítójának gondolatait: „Nem futni a világtól, de nem is keresni a világot, hanem megdicsőíteni a világot, Isten akarata szerint használva javait az Úr Jézus Krisztus uralma alatt." Az anyagi javak helyes használatának hangsúlyozása, az engesztelő Jézus Szíve tisztelet megragadott és hívó szó volt számomra. A döntésem mellett szólt az is, hogy a közösség nem elzárva a világtól, hanem a világban élve igyekszik a Társaság karizmájával példát adni. (Szuszik Zsuzsanna SJC)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1085 Budapest, Horánszky utca 14.
E-mail cím: jezusszivetarsasaga@gmail.com
Weboldal: www.sjc.hu
Facebook: Jézus Szíve Társasága

Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya

jezsuiták SJ

pápai jogú szerzetesi intézmény 56 fő

TÖRTÉNET

A közösséget Loyolai Szent Ignác alapította a XVI. században. A baszk nemes, miután háborús sebesülést kapott, életét Istennek szentelte. 1521-es megtérése, majd zarándokútja után társakat gyűjtött maga mellé, hogy Jézus apostolaihoz hasonlóan szegényen hirdessék az evangéliumot. Mivel nem volt világos számukra, hol van a legnagyobb szükség szolgálatukra, a pápához fordultak, hogy Krisztus helytartójaként ő küldje őket oda, ahol a legmegfelelőbbnek tartja. Ez lett az alapja a jezsuiták negyedik fogadalmának, amellyel a hármas szerzetesi fogadalmat (szegénység, tisztaság, engedelmesség) kiegészítve a mindenkori pápa szolgálatába ajánlják magukat. Az új rendet III. Pál 1540-ben hagyta jóvá.

Hazánkban a közösséget Oláh Miklós esztergomi prímás telepítette le 1561-ben, a magyar provincia megalakulására azonban 1909-ig kellett várni – addig a jezsuiták az osztrák, majd az osztrák-magyar rendtartomány részei voltak. A két világháború közötti virágkor után a kommunista párt térnyerésével sok jezsuita elmenekült az országból, és a provincia egy külföldi és egy hazai szekcióra vált ketté. Az újraegyesítésre és a legális működésre a rendszerváltozás adott lehetőséget.

KARIZMA-LELKISÉG

A rendet nem alapítójáról, hanem Jézusról nevezték el, ezzel is hangsúlyozva, hogy tagjai az ő társai akarnak lenni. A jezsuiták számára ez a kapcsolat, barátság központi jelentőségű, s minden apostoli szolgálat ebből a kapcsolatból forrásozik, amely különösen is Szent Ignác lelkigyakorlatai által mélyül el. Ezt fejezik ki a „tevékenységben szemlélődni", illetve a „megtalálni Istent mindenben" kifejezések.

A Társaság küldetése a „hit terjesztése és védelme". A jezsuiták egyik fontos jellemzője, hogy mindig azt kutatják, hogyan lehet a leginkább megosztani a világgal az evangélium örömhírét. Az egyes korokban az erre leghatékonyabb eszközöket keresték, nem idegenkedve a kevésbé megszokott módszerektől sem. Eközben igyekeznek igazodni a helyi szokásokhoz, arra is törekedve, hogy felismerjék és megőrizzék mindazon értékeket, amelyek más kultúrákban és vallásokban összeegyeztethetők a katolikus hittel.

A rend nagy hangsúlyt helyez a peremhelyzetben lévőkre – legyen szó őslakosokról, rabszolgákról, szegénynegyedben élőkről, romákról vagy menekültekről. A legutóbbi rendgyűlések pedig úgy fogalmaznak, hogy a hit szolgálata szorosan összekapcsolódik a társadalmi igazságosság szolgálatával.

A világon 2300 jezsuita iskola, 190 kollégium és egyetem működik, ezzel a Jézus Társasága a legnagyobb oktatási hálózatot fenntartó szerzetesi közösség. A rend tagjai élen járnak a tudományosságban is – nem véletlen, hogy a Holdon 35 krátert neveztek el jezsuitákról, köztük Fényi Gyuláról, a jelenlegi miskolci jezsuita gimnázium névadójáról.

A Jézus Társasága Magyar Rendtartományához a 2019-es adatok szerint közel hatvan jezsuita tartozik. A közösség idehaza rendházakat működtet Pesten, Budán, Dobogókőn, Miskolcon és Szegeden; az erdélyi Marosvásárhelyen is van rendházuk, templomuk és kollégiumuk; a provincia tagjai közül szolgálnak a partiumi Szatmárnémetiben és a délvidéki Törökkanizsán, emellett jezsuita kezelésben áll a leuveni katolikus egyetemen a Collegium Hungaricum. Többen tanítanak, tanulnak vagy lelkipásztori munkát végeznek a világ más tájain, például Rómában, Genovában vagy Torontóban.

Magyarországi jezsuita intézmények, művek: Budapesten a Jézus Szíve templom, a Párbeszéd Háza, a Szent Ignác és a Jezsuita Roma Szakkollégium; Miskolcon a Fényi Gyula gimnázium és a hozzá kapcsolódó plébánia; Dobogókőn a Manréza lelkigyakorlatos központ; Szegeden a Szent József templom és a Kaszap István kollégium; Püspökszentlászlón az Életrendezés Háza.

A rend számos kezdeményezést indított vagy karolt fel a magyar társadalom kérdéseire, kihívásaira adott válaszként, köztük a Jezsuita Menekültszolgálatot, a hátrányos helyzetű felnőtteket bizonyítványhoz juttató Lehetőségek Iskoláját, az Ignáci Pedagógiai Műhelyt, de katalizátora volt és ma is otthont ad a szerzetesi együttműködésben létrejött Oázis Lelkigondozó és Mentálhigiénés Szolgálatnak is.

A közösség havilapja az 1915-ben alapított A Szív, ingyenes negyedéves újságja a M.I.N.D. (Mindent Isten Nagyobb Dicsőségére), emellett kiadója révén évente 8-10 könyvet jelentet meg, honlapjával, Youtube-csatornájával jelen van az interneten, a közösségi média eszközei közül pedig elsősorban a Facebookot és az Instagramot használja.

TANÚSÁGTÉTEL

Huszonegy évesen beléptél a jezsuitákhoz?! És te ebben biztos voltál? – hangzik el a kérdés egy kamasz sráctól a csoportban. Feszült csend következik. Törékeny figyelemmel, izgatottan várnak, míg bennem egyre csak sűrűsödnek a gondolatok: Most mit válaszoljak? Végül a valóság győz: Nem, nem voltam biztos sohasem, de erre talán nem is volt szükségem. Engedtem a lelkemnek, hogy merjen álmodni, merjen vágyakozni, és nem maradt más, csak hogy bízzak. Tudtam, hogy bízhatok. Ha Ő hív, akkor ez sokkal több annál, mint hogy én biztos legyek magamban.

Így kezdődött el jezsuita életem több mint öt évvel ezelőtt a Jézus Társaságában. Beléptem és a rátaláltam arra az életre, aminél szebbet nem tudnék elképzelni magamnak. Társakkal együtt mégis egy mély, személyes utat járva kereshetem Istent mind a hétköznapok egyszerű valóságában, mind pedig a visszavonult szerzetesi csendben. És mit jelent nekem ez személyesen, Ignác atyánk szavaival; Istent keresni és megtalálni mindenben? Két egyszerű betűt: „és”. Pici „és”-nek lenni Isten és Ember között. Olyan „és”-nek, ami nem magát a kapcsolatot jelenti, hanem egy létező, életet adó kapcsolat lehetőségét Isten és az emberek között. Pici „és”-nek, amelynek önmagában nincs értelme, és amint betöltheti a szerepét, már nem más, újra csak két apró betűcske Isten és az Ember között.

Jezsuita életem során országok és földrészek, emberek és kultúrák, az oltár és a dolgozóasztalom között találkozhattam az élet szépségével, azzal a csodával, amit Isten teremtett és ma is teremt. Ennek az Isten és Ember közötti csodának lehetek jezsuitaként Isten társteremtője, amikor szabad tudok lenni és valóban bízni tudok Istenben, hogy kereshetem és megtalálhatom Őt mindenhol. Így formálódik jezsuita életem az élet „cselekvésében” való szemlélőjévé. Nem tudom pontosan, miért kaptam ezt a meghívást, de nagyon szeretem. Nekem az Ő hívása sokkal több annál, mint aki én vagyok, és ez elég nekem. (Kajtor Domonkos SJ)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1085 Budapest, Horánszky utca 20.
E-mail cím: provincialis@jezsuita.hu
Weboldal: www.jezsuita.hu
Facebook: Jezsuiták Barátai

Jó Pásztor Szeretetéről nevezett Miasszonyunk Kongregáció

jó pásztor nővérek RBP

pápai jogú szerzetesi intézmény 7 fő

TÖRTÉNET

A Jó Pásztor Szeretetéről nevezett Miasszonyunk Kongregációt Szent Mária Eufrázia Pelletier alapította, és XVI. Gergely pápa hagyta jóvá 1835. január 16-án. A Kongegáció eredete az Eudes Szent János által 1641-ben alapított Menedéknek hívott, Szeretetről nevezett Miasszonyunk Rendjében található. Eudes János egyike a XVII. századi Franciaország keresztény megújulását leginkább előmozdító papoknak. Leginkább úgy ismert, mint Jézus és Mária Szíve liturgikus tiszteletének bevezetője, doktora és kezdeményezője. Franciaországot átölelő számos missziója során Eudes atyában egyre inkább tudatosodott a nagy számú fiatal lány és nő erkölcsi nyomora és kizsákmányoltsága, melynek áldozatai voltak. 1641-ben nyitott egy házat, hogy segítse és befogadja mindazokat, akik szeretnék megváltoztatni életüket. A házat rábízta néhány nőre, akik szívesen vállaltak részt ebből a szeretetszolgálatból: ez volt a kezdete annak a műnek, ami később a Szeretetről nevezett Miasszonyunk Rendjévé nőtte ki magát. Azért, hogy megmutassa hivatásuk szépségét, és hogy a nővérek hűek maradjanak sajátos céljukhoz, a negyedik fogadalmat, a buzgóságot a lelkek üdvösségéért adta nekik.

1814-ben Rose Virginie Pelletier belépett a tours-i Szeretetről nevezett Miasszonyunk

Rendbe, ahol a Szent Eufráziáról nevezett Mária nevet kapta. Szerzetes életének első éveit aktív apostolkodásban, fiatal nőkkel foglalkozva töltötte. 29 évesen Tours-ban főnöknővé választották, és új lendületet hozott a közösségbe és az apostolkodásba. Tudomásul véve azoknak a nőknek a jelenlétét Tours-ban, akik vágyakoztak az Istennek szentelt élet után, Mária Eufrázia nővér létrehozott egy kontemplatív közösséget, Szent Mária Magdolna védnöksége alatt. A közösség apostolkodása különösen az imára és a megtérésre irányul. Mária Eufrázia nővér, aki vonzódott Avilai Szent Teréz lelkisége iránt, a konstitúciókat a Kármel ősi szabályzatait alapul véve állította össze. Meggyőződése volt, hogy imádságos és csendes életük által, a kontemplatív nővérek részt vesznek a közösség apostolkodásának lelki termékenységében. Mária Eufrázia nővér nagy hévvel vágyta, hogy az egész világon elterjedjen az Eudes Szent Jánostól kapott „üdvösség műve". Sürgette őt a központi kormányzás felállításának szükségessége, hogy a nővérek küldhetők legyenek misszióba a világ minden részére. A Kongregációban, két életmódban, kontemplatív és apostoli, ugyanazt a célt követik: az Isten dicsőségének és a lelkek üdvének szolgálata. Mária Eufrázia nővér halálakor, 1868. április 24-én, 110 házat számolnak az egész világon. Mária Eufrázia nővért 1940. május 2-án avatták szentté. Az 1985-ös Káptalanon a Kongregáció hivatalossá tette a Jó Pásztor Szeretetéről nevezett Miasszonyunk nevet, azért, hogy kifejezze nemzetköziségét.

KARIZMA-LELKISÉG

A Jó Pásztor Nővérek lelkiségének középpontja Krisztus személye, Jézus és Mária Szívének tisztelete, az Atya akaratának szeretete és a lelkek üdvéért való buzgóság azok a jellemző összetevők, amelyek Eudes Szent János tanításaiból erednek. Jézus Szívének szemlélésében fejlődött Mária Eufrázia nővérben az együttérzés és a Jó Pásztor gondoskodása. Heves vágya, hogy részt vegyen Jézus megváltó küldetésében, a kereszt, az Eucharisztia és az Egyháznak való szerető engedelmesség szeretete által valósult meg. Felismerve Isten arcát minden személyben, az egész személyiség méltóságának elfogadását hirdette nővéreinek.

A Jó Pásztor Szeretetéről nevezett Miasszonyunk Kongregáció egy nemzetközi rend. A megbocsátást, kiengesztelődést és irgalmas szeretetet éljük apostoli vagy szemlélődő nővérként. Elkötelezett keresztények is csatlakozhatnak hozzánk. Apostolkodásunk azok felé – elsősorban nők felé – irányul, akiknek élethelyzete azután a gyógyulás és megváltás után kiált, amit egyedül Jézus tud megadni. Mélyen elköteleződöttek vagyunk a személyiségünk fejlődését szolgáló munkában. Lelkiségünk alapvető gondolata: „Egy ember többet ér, mint az egész világ."

SZOLGÁLAT

1993-ban nyitottuk meg első anyaotthonunkat otthontalan, bántalmazott anyák és gyermekeik részére, lehetőséget adva, hogy egy biztonságos és támogató helyen újrakezdjék az életüket. A fokozódó társadalmi, gazdasági problémák miatt 2004-ben megnyitottuk második anyaotthonunkat is. A két otthonban 80 férőhelyen, 28 családot tudunk befogadni.

Anyaotthonainkban befogadjuk és segítséget nyújtunk nehéz szociális helyzetű, otthontalanná vált anyák és gyermekeik részére. Célunk, hogy a gyermekek ne kerüljenek ki a családjaikból, támogatást kapjanak a fejlődéshez, növekedéshez, valamint az anyák megerősítése szülői szerepükben, képessé váljanak az önálló életvitelre. Egy hely az életük újjáépítéséhez, biztonságos menedék, életvezetési tanácsadás, keresztény lelki gondozás, mentális segítségnyújtás, családi kapcsolatok erősítése, munkahelykeresés, munkába állás segítése, gyermekprogramok: tanoda + gyermek pszichodráma. Az otthonokban empatikus környezetben, különféle támogató szolgáltatásokkal professzionális segítséget nyújtunk, az anyukáknak saját belső erőforrásaik felismeréséhez, használatához, annak érdekében, hogy képessé váljanak gyermekeikről önállóan gondoskodni, a szükséges feltételeket megteremteni. Akik felé szolgálunk: szociális krízis, természeti katasztrófa miatt otthontalanná, hajléktalanná vált egyedülálló anyák és gyermekeik, bántalmazott családok, várandós nők.

TANÚSÁGTÉTEL

Szeretném megosztani veletek az én kincsemet. Kik a szerzetesek? A szerzetes felajánlja önmagát az emberekért „élő, szent, Istennek tetsző áldozatul" (Róm12,1).

Mi a szerzetesi hivatás? Alapítónőnkhöz, Szent Mária Eufráziához mentem a válaszért. Azt mondja: „A szerzetesi hivatás adománya olyan nagy jótétemény, hogy akármilyen sokáig éljünk is e földön, sohase fogjuk egészen megérteni." Ő azt mondja: adomány, ajándék. A Szentírás kincsről beszél: „Hasonló a mennyek országa a szántóföldbe rejtett kincshez. Egy ember megtalálta, újra elrejtette, eladta mindenét, amije csak volt, és megvette a szántóföldet." Megtalálta, örült, eladta mindenét. Én is megtaláltam, azaz felismertem, hogy Jézus az Út, az Igazság és az Élet. Úgy találtam, Őt nem csak érdemes, de kell követnem.

Jézus mutatott nekem egy utat. Sok út létezik, de ez az egyetlen az én számomra járható. Elvezetett egy egészségügyi gyermekotthonba, halmozottan sérültek szolgálatára. Mentem és követtem Őt, hátrahagyva mindent: apám, anyám, testvérem, munkahelyem, barátaim, városom. Felbecsülhetetlenül többet kaptam viszsza. És amikor már azt gondoltam ez a csúcs, ennél többet már nem is adhat, nem is tudok fogadni – elég jó keresztény vagyok, Bibliát olvasok, imádkozom, békességre törekszem mindenkivel –, Jézus újra hívott: „Ha tökéle-

tes akarsz lenni, menj, add el, amid van, … és kincsed lesz a mennyekben. Azután jöjj, kövess engem.” Hogyan?! Hagyjak itt mindent?! Én?! A sérült embereknek, a munkatársaimnak, a barátaimnak és Neked is Istenem itt van szükséged rám! És jött a második felismerés, rádöbbenés, az igazság: a kincs létezik, de csak ott találhatok rá, ott örülhetek neki, ahová Jézus hív. Rendben, „keljünk fel és menjünk”. Az életem Jézus, mert Ő az Élet. Az életem öröm, mert Jézussal élhetem. Örömöm az Ő öröme, szomorúságom az Ő szomorúsága. Ez az én kincsem: a Jézussal való együttlét öröme. Miért éppen én? Mert Ő „Magához hívta, akiket ő akart, és azok odamentek hozzá” (Mk.3,13). Ő hívott, s én válaszoltam.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1032 Budapest, Zápor utca 50.
E-mail cím: ildiko.bp.bfm@gmail.com
Weboldal: www.bonpasteur.com

Kamilliánus Kolostor

kamilliánusok MI

pápai jogú szerzetesi intézmény 4 fő

TÖRTÉNET

A Betegek Szolgái Szerzetesrend, amelyet 1591-ben jegyeztek be hivatalosan, és központja Rómában, a Pantheon szomszédságában található. Ennek központi kolostora a Maria Magdalena kolostor, amelyben Szent Kamill is élt, dolgozott és végső nyughelyét találta. Magyarországra a kamilliánus atyák p. Dr. Anton Gots vezetésével 1995. július 16.-án telepedtek le Nyíregyházán, a Debreceni-Nyíregyházi Egyházmegyében.

KARIZMA-LELKISÉG

Rendünk tagjai a három klasszikus fogadalom mellett egy negyedik fogadalmat is tesznek a betegek szolgálatára, akár életük kockáztatása árán is. Mint betegszolgáló szerzetesrend elsősorban az egészségügyben tevékenykedünk, igyekezve impulzusokat adni egy korszerű és széleskörű betegellátásra.

Rendalapítónk, Szent Kamill a tenger képével érzékelteti a rend feladatainak sokaságát. A kórházak zárt és védett területe olyan, mint a Földközi-tenger, míg a szegények, betegek és haldoklók, akik magányosan, magukra hagyottan, védtelenül, valahol az egész világon ínségüknek, végtelen szenvedésnek kiszolgáltatva olyanok, mint a hatalmas óceán. Ők a jó emberek gondoskodására és segítségére vannak ráutalva. Mindazoknak, akik a szegények és a betegek vagy a gyógyítás világának szentelik magukat, Szent Kamill halálos ágyán, szellemi hagyatékában az elismerés és a köszönet szavait tolmácsolta: „Míg Istentől az én Uramtól megadatott és az Ő nevében ezerszer áldom mindazokat, akik most és az elkövetkezőkben ezen a területen tevékenykednek a világ végezetéig.”

SZOLGÁLAT

Tartományunkban állami fenntartású kórházakban végzünk elsősorban kórházlelkészi szolgálatot, Magyarországon továbbá egy rehabilitációs központot működtetünk, amely 2004. július 1-jén kezdte meg működését, majd profilja 2006. január 1-jétől két új szolgáltatással bővült, fogyatékos személyek számára egy 13 férőhelyes rehabilitációs célú lakóotthonnal, és egy támogató szolgálattal.

Csíkszentdomokoson, koraszülöttként láttam meg a napvilágot, Márton Áron püspök szülőfalujában, abban a korban, amikor még a Ceaușescu rendszer uralkodott. Ennek minden hátrányát és nehézségét megtapasztaltam. A kórházakban, szanatóriumokban nagyon roszszul bántak velem. Az emberség hiányzott az ott dolgozókból. Csak öt évesen álltam lábra és tizennégy éves korom után lettem önálló.

Már akkor megfogalmazódott bennem, hogy valami olyat szeretnék vinni a betegek életébe, amit nem kapnak meg senkitől. Édesanyám elbeszéléséből hallottam, hogy kisgyerekként, amikor még nem tudtam járni, egyszer elvesztem és a templomban találtak rám, ahol "csak beszélgettem Jézussal". Öt évesen, ekkor fogalmazódott meg bennem a papi hivatás gondolata.

1995-ben találkoztam Gots Anton atyával, odajött hozzám és nekem szegezte a kérdést: "Nem akarsz kamilliánus szerzetes lenni?" Ez a meghívás indított el az úton.

1996-ban, egy szent Ignác-i lelkigyakorlat és egy csíksomlyói búcsú után határoztam el, hogy belépek a Kamilliánus Rendbe Nyíregyházán. Két év jelöltidő és egy év noviciátus után tettem le első fogadalmaimat. Magyarországi tanulmányaim után kiküldtek Olaszországba, Veronába. Ausztriában, mozgássérülteknél szolgáltam. 2006-ban diakónussá szenteltek Bécsben és 2007-ben pappá Nyíregyházán.

A tanulás mellett gyakorlatot is szereztünk. A reggeli elmélkedést a betegek szolgálata követte. Szent Kamill atyánk azt mondta, hogy egy édesanya szeretetével kell ápolni a betegeket. A betegágy: az oltár, a lepedő: az oltárterítő, a beteg: maga Krisztus. A betegben a szenvedő Krisztust ismerjük fel. Amikor Isten meghív valakit, a korlátokat átalakítja lehetőségekké. Ha ezt meglátjuk, ez a hivatás. Isten mindenkinek ad szárnyakat, csak meg kell tanulni repülni.

A szívünk mélyén lévő tiszta, őszinte vágyak nem állnak messze Isten akaratától. Szentelési jelmondatom tanúsítja: "Az Istent szeretőknek minden a javukra válik." (Róm 8,28).

(P. György Alfréd MI)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 4405 Nyíregyháza, Tallér utca 20.
E-mail cím: kamillianuskolostor@gmail.com
Weboldal: www.kamillianusok.hu

Kenethozókról elnevezett női monostor

görögkatolikus monasztikus nővérek

egyházmegyei jogú szerzetesi intézmény 3 fő

TÖRTÉNET

Monostorunkat görögkatolikus szerzetesnővérek számára alapította a Miskolci Egyházmegye püspöke. Hazánkban több száz éves szünet után indultak kezdeményezések a keleti monasztikus szerzetesség fölélesztésére. Szent II. János Pál pápa Orientale lumen című apostoli levele szerint a keleti katolikusok szerepe az Egyházban az, hogy gazdagítsák a katolikus világot a saját rítusukhoz való hűséggel, annak minél mélyebb felfedezésével és megélésével. „Utalni szeretnék a szerzetesi életre, szem előtt tartva annak jelentőségét a keleti kereszténységben, és kívánom, hogy az újra virágozzék a keleti katolikus egyházakban."

E buzdítás is megerősítette a nővérek közösségalapító szándékát, melyet az akkor hivatalban levő Kocsis Fülöp püspök támogatott és pártfogolt. A szerzetesi életbe való bevezetést külföldön kaptuk, három évet egy franciaországi bizánci rítusú kármelben töltve. Hárman indultunk vissza Magyarországra több közösséget végiglátogatva: a kétrítusú belga chevetogne-i bencés monostortól a moldvai szerzetesfalvakon át, hosszabb-rövidebb időt eltöltve az érdi ciszterci monostorban és a magyarszéki kármelben. Újabb három éven át a megüresedett dámóci Feltámadásról elnevezett monostorban folytatódott a közösség formálódási időszaka. Hosszabb tapasztalatszerzésre a lembergi sztudita monostorban adódott még lehetőség, ahol egy erős görögkatolikus közösség fogadott be minket.

Az időközben megalakult Miskolci Egyházmegye, és annak püspöke, Orosz Atanáz atya tette meg alapítóként a további fontos lépéseket. Typikont, szerzetesi szabályzatot adott közösségünknek és Sajópálfalán, az egyházmegye búcsújáró kegyhelyén monostort építtetett, ahová 2016 áprilisában költözhettünk be.

A monostort a Szent Kenethozók tiszteletére szentelték, ők állnak példaként előttünk, mint Krisztus Urunk föltámadásának első tanúi, akik az örömhírt elsőként adták tovább a tanítványoknak.

KARIZMA-LELKISÉG

A keleti monasztikus szerzetesség hagyományát folytatva teszünk tanúságot Isten szeretetéről: a Szentháromságot dicsőítve, hirdetve az Atyától eredő békét, a Fiú önátadását, és a Szentlélek szeretetének örömét.

„A keleti szerzetesség – azzal a szándékkal, hogy Isten végleges színelátásának várásával átformálja a világot és az életet – előtérbe helyezi a megtérést, az önmegtagadást, a szívbeli töredelmet; a hészükhia, azaz a belső béke keresését; a szüntelen imádságot, a böjtöt és az éjszakai virrasztást, a lelki harcot és hallgatást, az Úr jelenléte fölötti húsvéti örömöt és végső eljövetelének várását, az önátadást és a vagyonról való lemondást a cenobium szent közösségében vagy a remeteség magányában megélve." (Vita consecrata, 6)

Szerzetesi életünk legfőbb törvénye Jézus Krisztus evangéliuma, végcélja pedig a lelkek üdvössége.

Monasztikus szerzetesként számunkra a monostor „az a prófétai hely, ahol a teremtett világ Isten dicsőítésévé, a szeretetnek gyakorlatban megélt parancsa az emberi együttélés eszményévé válik, és ahol az ember korlátok és akadályok nélkül keresi Istent, és ezzel útmutató lesz mindenki számára, akiket szívében hordoz és segít Isten keresésében." (Orientale lumen, 9)

A keleti monasztikus eszmény a szerzetesről nem más, mint hogy olyan ember „aki csak Istenre néz, csak Isten után vágyakozik, csak Istennek szenteli magát, csak Isten szolgálatát választja, s Istennel békében élve a békesség szerzője mások számára." (Sztudita Szent Tivadar)

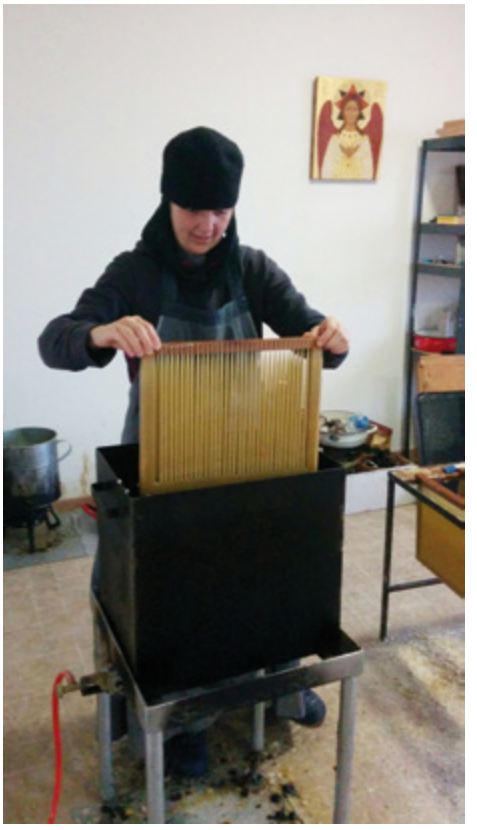

SZOLGÁLAT

Napjainkat a zsolozsma végzése, a lelki olvasmány, a kétkezi munka határozza meg a testvéri közösségben. Az egyéni és közösségi ima az elsődleges feladatunk és szolgálatunk. Örülünk, mikor a hozzánk érkező imaszándékokat az Úr elé vihetjük.

A monasztikus szerzetesi szolgálat meghatározó része a vendégfogadás és a fizikai munka. Műhelyünkben méhviaszos, hagyományos mártott gyertyákat készítünk, a kápolnánkban végzett napi nyilvános zsolozsmáinkon a hozzánk betérőkkel együtt imádkozunk.

Vendégszobánk nyitva áll az imádságos csendre vágyóknak, kik akár több napra is bekapcsolódhatnak liturgikus életünkbe.

A monasztikus szerzetesség mindig kissé szokatlan útjára kétségtelenül emberszerető Üdvözítőnk irgalmasságának, végtelen türelmének köszönhetően léptem.

Az Úr egy kikezdhetetlenül szilárd alapozást adott rögtön pályafutásom kezdetén, a szüleim révén: feltétlen szeretetet, egy mindig biztonságot adó otthont, testvéreimet, a keresztséget és a közösséget. Elvittek ugyanis a templomba, ahol bekapcsolódva a hittanos- és a cserkészélet 90-es évek eleji élénk valóságába, nem volt kérdés, hogy milyen társaságban és hogyan töltsem a szabadidőmet. A budai görögkatolikus templom így szinte a második otthonommá vált. Mindig nagyon büszke voltam a fővárosban kicsit furcsának, különlegesnek tekintett, a katolikus egyházat gazdagító szertartásainkra, szokásainkra.

Ezen a biztos alapon alakította az Úr gondosan aztán a többit: színes egyetemi, majd családias munkahelyen töltött éveket, pesti nyüzsgő mindennapokat s csatlakozásomat a Sant'Egidio közösséghez. Ott az imádság szeretetével, a szegények barátságával, az Egyház egyetemességével és világunk társadalmi problémáira adott lehetséges helyi és átfogó keresztény válaszokkal gyarapodtam.

Nyilvánvalóvá vált számomra, hogy minden tevékenység alapja és ereje az imádság.

No de az is, hogy pont erre jut a legkevesebb időm, hisz mindig akad valami épp sürgetőbbnek látszó teendő. Állandó kapcsolatban lenni Istennel, ez a legfontosabb – s bár ez elvileg megvalósítható bárhol, azonban csekély önismeretem alapján tudtam, hogy számomra csak védett keretek között és az Úr kiapadhatatlan kegyelmére ráhagyatkozva lehetséges. Nem volt más hátra, mint radikális döntést hozni e kapcsolat mellett: valóban, a szerzetesség nem más, mint radikális válasz Isten szeretetére.

A monostorban fölöttébb ösztönző, hogy az idő és a tér erről szól: bizánci gazdag szertartásunk liturgikus évének az ünnepeit és hétköznapjait éljük, a napi szentekről, az üdvösségtörténet eseményeiről megemlékezve az ikonok és mécsesek között imádkozva.

Igen lelkesítő emellett a szerzetesség kiterjedt családjába tartozni, testvéri kapcsolatokat ápolni a kárpát-medencei és azon túli megannyi különböző nemzetiségű közösséggel, közelről szemlélni a Krisztus követés gazdag változatait.

Isten segítségével remélem, hogy a keresztségben kapott kegyelmeket lassanként valóra váltva, az Újszövetség merész parancsának teljesítését kissé megközelítem: úgy szeretni, ahogyan Jézus szeret bennünket. (Krisztina nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 3714 Sajópálfala, Rákóczi F. u. 10/A
E-mail cím: myrophor@gmail.com
Weboldal: www.kenethozokmonostor.hu

Klarissza Remeteség

„Szécsény Ágacskája" OSC

pápai jogú szerzetesi intézmény 10 fő

TÖRTÉNET

A Szegény Nővérek Rendje (Klarissza Rend) 1212-ben született, amikor Assisi Szent Klára (1193-1253) Virágvasárnap éjszakáján a szegény Krisztus követésére Assisi Szent Ferenc nyomába lépett. Klára és nővérei az Assisi városhoz közel fekvő San Damiano monostorban élték a szegénység, az imádság rejtett életét.

„Szécsény Ágacskája" Klarissza monostort 1995. augusztus 12-én alapította a franciaországi „Sion Ágacskája" monostor, ahová az első magyar nővérek 1989-ben beléptek. A sioni monostort Szentháromságról nevezett Marie-Paul anya (1921-1990) alapította 1979-ben. A Remeteség első nővérei számára az imádság, a szegénység, a csend az az élettér, melyben életüket egészen Istennek adják a világ üdvéért.

Hazánkban korábban is jelen volt már a Klarissza Rend (1239-től fogva), egészen a monostorok II. József által történt feloszlatásáig (1782). Ezek a közösségek azonban a IV. Urbán pápa által írt regulát követő úgynevezett urbanista klarisszák voltak. „Szécsény Ágacskája" tehát az eredeti alapítói karizmát hozta el Közép-Európába.

2000-ben, szintén „Sion Ágacskája" monostor, megalapította Erdélyben „Csíksomlyó Ágacskája" Klarissza monostort.

2003-ban, a noviciátus megnyitásával szécsényi monostorunk elkezdhette a növendékek képzését. 2009. augusztus 2-án pedig megtörtént a monostor kánoni felállítása, vagyis önálló monostor lett. Ezentúl a csíksomlyói nővérek egy káptalani közösséget alkotnak „Szécsény Ágacskája" nővéreivel.

KARIZMA-LELKISÉG

„Ezüstöm, aranyam nincs, de amim van, azt neked adom…" (ApCsel 3,6)

Ezzel a mondattal közösségünk sajátos hivatására utalunk, hiszen az élő Istenen kívül valóban nincs mit adjunk az embereknek, a világnak. Visszavonultságunk nem a világ megtagadása, hanem mindenekkel való egység. Életünk azt hivatott feltárni, hogy Isten szereti az Ő népét, és közel van minden egyes emberhez. Életünkben a „visszavonultság-közelség" párosa tehát csak látszólagos ellentmondás. Az emberekhez, a világhoz, az egész teremtett mindenséghez ugyanis igazán csak akkor lehetünk közel, ha mindenek Teremtőjéhez vagyunk közel. „Életünk lényege az Istennel való kapcsolat elsődlegessége a magányban, a csendben, az imádságban, a testvéri szeretetben, a radikális szegénységben…"

Mivel életünket egészen az isteni működésnek szeretnénk átengedni, sok időt töltünk egyéni imádságban. Napi négy órát vagyunk személyes, belső imában, melyben azt a teljesen ingyenes Istennek adottságot tanuljuk, amin keresztül az Úr – általunk is – elérheti az emberi szíveket.

SZOLGÁLAT

A hozzánk érkezők a nap folyamán bármikor kopogtathatnak monostorunk ajtaján. Az Úr elé helyezhetik mindazt, ami életük terhe vagy öröme. Együtt imádkozhatnak egy nővérrel. Rendszeres találkozásra, lelki kísérésre is lehetőség van. Szolgálatunk tehát az imában való fogadás.

Kápolnánk nyitva áll mind a reggeli és az esti dicséretek (Laudes, Vesperás), mind a pénteki és vasárnapi szentségimádási órák alatt.

A monostorunk melletti két kis remete-lak azokat várja és fogadja, akik akár több napra, hétre vissza szeretnének vonulni a csendbe, az imába, mert az Úrral való személyes találkozásra vágynak. Ezt az időt teljesen a magánynak szentelhetik, de lehetőségük van arra, hogy bekapcsolódjanak a közösség zsolozsmájába, illetve egy nővérrel beszélgessenek, imádkozzanak.

A megtérésem után (14 éves voltam) hamar meghallottam az Úr hívó hangját, hogy életemet egészen adjam át Neki. Családot szerettem volna, így a hívás elég süket fülekre talált bennem. Az Úr azonban sok éven át türelmesen várt és egyre csak hívott…

Aztán eljött a nap, amikor már képtelen voltam ellenállni az engem mindvégig vágyó és hívó Szeretetnek és akkor igent mondtam. Ekkor azonban még nem tudtam, merre is kell lépnem. De nem is nekem kellett azt tudnom, az Úr megnyitotta előttem az utat. Ő vezette lépteimet oda, ahova el akart hívni. A Magyarországon akkor már régóta nem létező Klarissza Rendben készített számomra helyet, ezért egy franciaországi kis remeteségbe vezetett. Egy hónapos ottlétem teljesen nyilvánvalóvá tette számomra, hogy ez az életem. Immár harminc éves szerzetesi életem alatt mind a mai napig soha egy pillanatra sem kételkedtem abban, hogy az Úr erre az életre szánt. Engem, aki annyira vágytam arra, hogy családban élhessem meg a szeretet és a szerelem titkát, az önátadás és az anyaság hivatását, sokkal többre hívott. Semmit sem vett el abból, amire vágytam, hanem inkább oly módon töltötte be, amit soha el sem tudtam volna képzelni. Az Istennek adottságomban, az imában, a szívemben hordozhatok minden lelket, hogy bennem az Úr szerethesse őket! Jegyes és anya lehetek! Mindennapi boldogságom, hogy mind jobban ez lehessek, és bennem „Isten legyen minden mindenben”. (Ferenc-Mária nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 3170 Szécsény, Haynald L. u. 15.
E-mail cím: klarissza@dx.hu
Weboldal: www.ferencescsalad.hu/klarissza.html

Konventuális Ferences Minorita Rend

minoriták OFM Conv.

pápai jogú szerzetesi intézmény 11 fő

TÖRTÉNET

A Kisebb Testvérek Rendjét (Ordo Fratrum Minorum) Assisi Szent Ferenc alapította. A Rend 1209-ben szóban, majd 1223-ben írásban elnyerte a pápai megerősítést. Ma a minorita rend (OFM Conv.) az egyesített ferencesekkel (OFM) és a kapucinusokkal (OFM Cap.) együtt alkotja Szent Ferenc ún. első rendjét. A rendházakban élő kisebb testvérek közössége, a rend ún. konventuális irányzata tekinthető a minoriták, a konventuálisok (rendházasok, ld. Sacro Convento Assisiben) őseinek. 1517-ben a két irányzat, a konventuális és az obszerváns hivatalosan, a pápai jóváhagyással külön, önálló renddé alakult.

A törökök kiszorítása után új lendületet kapott a szerzetesi élet. A minoriták inkább az ország északi és keleti részében terjedtek el és építették újjá kolostoraikat. Az 1700-as évek végére öt kustodiában 17 rendházban kb. 100 minorita élt. Az újjáépítés nagy egyénisége volt a székely származású, kétszeresen tartományfőnökké választott Isten szolgája Kelemen Didák atya. Boldoggá avatására már nem sokkal halála után is kezdeményezés történt, és ezt azóta is többször hivatalosan újrakezdték. A történelem viharai mindig új és új akadályt gördítettek az ügy lefolytatása elé. Tisztelete a renden belül, de különösképpen utolsó működési helyén, Miskolcon mind a mai napig él. A XVII. században 16 vértanúja volt a rendnek, akik a vallási gyűlölködés és türelmetlenség áldozatai lettek (pl. Rad). A híres minoriták közé tartoznak: Copertinói Szent József, Kolbe Szent Maximilián és a perui vértanúk. Boldogok Michał Tomaszek éss Zbigniew Strzałkowski, akiket a kommunista terroristák megöltek 1991-ben.

KARIZMA-LELKISÉG

A Minoriták lelkisége és szolgálata szorosan összefonódik Szent Ferenc életével és küldetésével. Maga a evangélium megélése és a szolgálat, azaz mindenkinek kisebb testvére lenni a rend fő karizmája. Szent Ferenc példáját követve a testvérek törekszenek közösségben élni Istennel és Benne egymással. Közös imából erőt merítve sokféle módon próbálják szolgálni Istent az emberekben. Jézus az Oltáriszentségben központi szerepet tölt be a minorita lelkiségben. A máriás lelkiség a történelem folyamán igencsak kiemelkedő a minoriták körében. Számos Szűz Mária ünnepnek, tiszteleti formának közvetlen vagy közvetett őrei, zászlósai.

SZOLGÁLAT

A lelkipásztori szolgálatok mellett a magyarországi és erdélyi minoriták két középiskolai kollégiumot (Miskolcon és Egerben), illetve két szegénykonyhát (Miskolcon és Aradon) működtetnek.

31 éves vagyok, Székelyföld szívéből, Csíkdánfalvából származom. Szülőföldem, földrajzi adottságainak is köszönhetően, már kiskoromtól a természet, a biológia oly csodálatos világát, mérhetetlen gyönyörűségét tárta elém, hogy a „nagy terveim" szerint nem lehettem volna más, mint egy híres kutató-biológus. De a Jóistennek egy picivel másabb tervei voltak velem. Jeremiás próféta szavával összefoglalva ez történt velem: „Rászedtél, Uram! S én hagytam, hogy rászedj. Erősebb voltál nálam és legyőztél. Nevetségessé váltam napról napra: Aki csak lát, mind kicsúfol" (Jer 20,7).

Ugyanis istentelen életemben fel kellett fedeznem a Teremtőt a teremtett világ által. Hörcsögkerékben éreztem magam, s kevésnek éreztem az addigi kalandokat is. Őt, Aki megszólított, Őt szerettem volna immár jobban megismerni. Fura útra hívott, pont abba a dzsungelbe kellett mennem, amit addig tudatosan is kerültem: az emberek közé. A legnagyobb, s tán egyben a legnehezebb kutatásba kellett kezdenem: Ki vagyok én? Ki vagy Te nekem Istenem? Miért hívtál pont engem (totálisan alkalmatlannak tartottam magam minderre)? Kik ezek itt, a mellettem lévő emberek (Testvérek!)?

A formációs időszak (jelöltség és noviciátus, majd ezt követően a filozófiai-teológiai tanulmányok) épp ezekre a kérdésekre segített válaszokat találni a szolgálat révén: lehetőségem volt a mai kor „leprásait" szolgálni, segíteni. Hajléktalanokkal, kábítószer függőkkel, prostituáltakkal, mindenfelé fogyatékossággal élőkkel, betegekkel, haldoklókkal, idősekkel, stb. fedezhettem fel saját magam lepráit, gyengeségeimet, erőtlenségeimet, határaimat, és ami a legfontosabb: a szenvedő, szegény és alázatos, keresztre feszített Krisztus Jézust, Aki engem pont ide, s pont így meghívott.

Öt évig élhettem, s tanultam, formálódtam Assisiben, ahol Szent Ferenc atyánk minket kézen fogva vezetett, s tanított imádkozni, konventuális kisebb testvér, azaz minorita lenni. A kezdeti legnagyobb félelmem, a hamisan elképzelt szürke, unalmas (csak tévében látott) szerzetesi élet, hamar szertefoszlott. Hisz nagyobb kaland lett az életem, minden eddigit felülmúlt, még a legnagyobb medvés, viperás kalandjaimat is. Sokkal színesebb, kalandosabb, élettel teli élet, melyben nem csak az állatok, de maga az egész teremtett világ is Testvérem lett. Testvérem Krisztusban! Ezért Neki mindenkor dicsőség, hála és köszönet! (fr. Hunor)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 3525 Miskolc, Kelemen Didák u. 3.
E-mail cím: frpawel@gmail.com
Weboldal: www.ofmconv.hu

Krisztus Légiója Kongregáció

LC

pápai jogú szerzetesi intézmény

4 fő

TÖRTÉNET

A Krisztus Légiója Kongregáció egy 1941-ben alapított katolikus, pápai jogú szerzetesrend. Küldetése, hogy Krisztus Országát terjessze a társadalomban, az igazságosság és a keresztény felebaráti szeretet követelményeinek megfelelően, együttműködve az egyes egyházmegyék plébánosaival és püspökeivel. Különös karizmája az újevangelizáció, az egyháztól eltávolodottak megszólítása. Szerzetesei ezért kiemelt feladatuknak tartják a világi hívők missziós elhivatottságának erősítését, és az ezt megalapozó elmélyült lelki élet segítését: lelkivezetéssel, lelkigyakorlatokkal és különféle lelki képzésekkel. A légiós atyák a világiak által szervezett sokféle apostoli tevékenységben is aktívan részt vesznek mind papi szolgálattal, mind fizikai munkájukkal.

2019. szeptember 15. óta Krisztus Légiósai, a megszentelt életű nők és férfiak külön-külön, mint apostoli élet társaságai, valamint az egyénileg csatlakozó világi tagok együttesen alkotják a Regnum Christi Föderációt. A Regnum Christi Föderáció kánonjogi létrehozására és statútumának elfogadására 2019. május 31-én került sor a Megszentelt Élet Intézményei és Apostoli Élet Társaságai Kongregációja (CIVCSVA) által.

A Regnum Christi-ben Krisztus Légiójának papjai, a megszentelt életűek és a világiak együtt munkálkodnak közös lelki családot alkotva. Ez a szoros együttműködés, valamint a közös lelkiség és küldetés gazdagítja mindegyiküket a maga életállapotában. A Regnum Christi Mozgalom jelmondata: „Jöjjön el a te Országod!" , amely azt a vágyunkat fejezi ki, hogy Krisztus Országa legyen jelen az emberek, a családok és a társadalom szívében, s ezáltal növekedjék Isten dicsősége.

KARIZMA-LELKISÉG

Missziónk teljesítésekor arra törekszünk, hogy Krisztus misztériumát tegyük jelenvalóvá, aki személyekkel találkozik, megmutatja nekik szívének szeretetét, összegyűjti és apostollá, keresztény vezetővé formálja őket, küldi és kíséri őket, hogy együttműködjenek vele az emberek és a társadalom evangelizálásában. (EFRC 8.)

A NET a legkisebbeknek szóló apostoli munkánk. Ez a program a gyerekekkel ismerteti meg Jézust, vonzóvá teszi az Ő követését, játékosan és sokat beszélgetve megtanítja nekik azt, hogyan lehetnek ők is Krisztus apostolai, hogyan világíthatnak az életükkel a társaik között. Célunk, hogy a szülőkkel karöltve neveljük a kicsiket Jézus Krisztusnak elkötelezett keresztényekké.

Az ECyD egy mozaikszó, mely magába foglalja a program lényegét: Élmény, Cél és Döntés. A program Mexikóból indult el, így az ECyD spanyol eredetiben Encuentros, Convicciones y Decisiones.

A résztvevők fiatal keresztényként együtt élik meg hitüket, közösen kerülnek közelebb Krisztushoz, miközben személyiségük is formálódik. A program során szerzett élményekről a fiatalok megosztják egymással véleményüket, érdeklődési körüket, jelen vannak egymás számára, és közösen vesznek részt személyiségfejlesztő és szociális programokon, ami által közelebb kerülnek egymáshoz és Istenhez is, ahol jobb emberré válhatnak, ahol küldetést kaphatnak!

Tiszta szív, tiszta divat! A Pure Fashion egy gimnazista lányokat megszólító program, mely keresztény erkölcsi alapokon nyugszik. Teret, eszközöket és megtartó közösséget nyújtunk a lányoknak, hogy felfedezhessék női hivatásuk szépségét és az azzal járó felelősségüket is a társadalomban.

A Fiatal Missziósok a Regnum Christi Mozgalom fiatal felnőtteknek való programja, melyben elkötelezett katolikus fiatalok, vidéki és városi missziók szervezésével szeretnének közreműködni a plébánosokkal az emberek megszólításában. A program a világ számos országában működik, így a résztvevő fiatalok egy nemzetközi missziós hálózat részeivé is válnak. Magyarországon és a határon túli magyarok körében 1997 óta van jelen, és missziói száma már az 50-hez közelít.

A Vándor Evangélium apostoli imaszolgálat azért jött létre, hogy segítse a plébániák életének megújítását és a hívek újraevangelizálását. Az Egyháztól eltávolodottak megszólítása és meghívása a közösségi életbe szintén csak az elkötelezett hívek és érdekes programok segítségével lehet eredményes.

Família programunk a család védelmét, és Isten szeretetében és ajándékaiban való növekedését szolgálja. Támogatja a házaspárokat, hogy növekedjék egymás iránti szeretetük, elmélyüljön Istennel való személyes kapcsolatuk, és áldott, az Evangélium tanításaihoz hű házasságban neveljék gyermekeiket.

A Regnum Christi Mozgalom evangelizációs tevékenységének egyik fontos terepe az oktatási intézmények nemzetközi hálózata. Magyarországon – a Krisztus Légiója Kongregáció fenntartásában működő – Szent II. János Pál Iskolaközpontban (korábbi nevén Szent Benedek Iskolaközpont) folyik a Mozgalom

lelkisége és pedagógiai szemlélete szerinti oktató-nevelő munka. Iskolaközpontunk óvodától érettségiig foglalkozik a hozzánk járó diákokkal és családjaikkal. Óvodánk 4 csoportban várja a gyerekeket, az iskola 8 évfolyamos általános iskola, 6 évfolyamos gimnázium, illetve 5 évfolyamos két tanítási nyelvű (angol és magyar) gimnázium formájában működik. Az Iskolaközpont pedagógiai programja a Regnum Christi-s iskolák által alkalmazott Teljeskörű Nevelés módszerén alapul, mely négy területet foglal magában: diákjaink szellemi, emberi, lelki és apostoli nevelését, melyet a személyes kísérés (lelkigondozás) alapoz meg.

TANÚSÁGTÉTELEK

A missziók során érlelődött meg bennem a hivatás gondolata. Hétvégente fiatalokkal elmentünk falvakba, városokba. Többször jártunk a Felvidéken, Erdélyben, Kárpátalján is. Iskolákban, öregotthonokban beszélgetéseket szerveztünk, házról házra jártunk, imádkoztunk, így próbáltuk a felnőtteket és a gyerekeket Jézushoz vezetni, mai szóval „újraevangelizálni". Az apostolok is így kezdték, ezért mi is ezt az utat próbáltuk járni a légiós atyák vezetésével. Adni szerettünk volna, megosztani hitünket, de sokkal többet kaptunk! (Szabó-Molnár Bálint LC atya)

A légiós, illetve Regnum Christi lelkiségéből a Krisztus-központúságot emelném ki: a Jézussal ápolt személyes, bensőséges kapcsolat fontosságát, mely alapjává válik egész életünknek, átformálja viszonyulásunkat saját magunk és embertársaink felé egyaránt, és arra indít, hogy Országának buzgó apostolai legyünk. (Szász Csaba LC atya)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1112 Budapest, Kamaraerdei út 16/K
Levelezési cím: 1116 Budapest, Fehérvári út 168-178.C. lh. fsz. 35.
E-mail cím: info@regnumchristi.hu
Weboldal: www.regnumchristi.hu
Facebook: Regnum Christi Magyarország

Krisztus Ügye Lelki Család

Das Werk FSO

pápai jogú megszentelt élet intézménye 8 fő

TÖRTÉNET

Az „Ügy“ Papi és Nővéri közösségből áll, mindkettő saját vezetőséggel. Közösségünket szent II. János Pál pápa a megszentelt élet új formájaként ismerte el 2001-ben. Julia Verhaeghe Anya, a közösség alapítója 1910-ben született Geluwe-ben (Belgium) és 1997-ben hunyt el a bregenzi Thalbach kolostorban. Krisztus hívására 1934-ben a Jézus Szíve ünnepen válaszolt határozott "Igen"-nel, hogy Istennek szentelje életét az Egyház szolgálatában. Isten nyilvánvaló működését Júlia Anyában az Egyház számára különleges kegyelemként ismerte fel lelkivezetője Cyrill Hillewaere káplán atya, aki 1938. január 18-án hallotta meg azt a belső hívást, hogy az „Ügy" számára egészen rendelkezésre álljon. Ez a nap számít az „Ügy" alapítási napjának. 1947-ben St. Niklaasban és nem sokkal azután Brüsszelben alakult ki az első nővérek közösségi élete. 1970-ben Júlia Anya az „Ügy“ vezetését fiatalabb kezekbe adja. A közösség tagságának újabb formái fejlődnek ki: egyházmegyés papok, családok, özvegyek és egyedülállók is csatlakoznak az „Ügyhöz“. „Tetszett Istennek, hogy kiválasszon arra, hogy „Ügyének“ akarata szerinti eszköze legyek. Én magam semmit nem alapítottam. Amióta Jézus Krisztus megalapította az Anyaszentegyházat, mindent megalapított. Csupán olyan emberekre van szüksége, akik ezt az alapítást alaposan megélik." (Júlia Anya)

1969-ben látogatta meg a flamand Júlia Anya Regőczi István atyát (1915-2013) Budapesten. Júlia Anyának egész életében szívügye volt, hogy életünk középpontjának az Úrnak kell lennie, aki jelen van az Eucharisztiában. Látogatásakor azt kérte István atyától, hogy kerüljön Oltáriszentség a Kútvölgyi kápolnába. Egyúttal az volt a kívánsága, hogy ez a kápolna a hitélet megújulásához is hozzájáruljon. Júlia Anya azt a feladatot szánta Beatrix nővérnek, hogy támogassa István atyát ebben a munkájában és azon fáradozzon, hogy a kápolna a szentségimádás, az ima és az engesztelés helye legyen.

KARIZMA-LELKISÉG

Egymást szeretetben és tisztelettel kiegészítve, egységben imádkozó és szolgáló közösség szeretnénk lenni ebben a világban, de nem e világ szerint (vö. Jn 17,16-19).

Az „Ügy“ („Krisztus Ügye“) egy lelki család, amelyhez szűkebb értelemben Istennek szentelt papok, diakónusok, testvérek és nővérek, valamint tágabb értelemben egyházmegyés papok, házaspárok és egyedülállók tartoznak. Ezenkívül vannak hívek, akik lelki kapcsolatban állnak az „Ügy” közösségével. Őket az első keresztények példájára való tekintettel „katakombáknak” hívják. A közösség feladata abban áll, hogy hitből fakadó élettel és a különböző hivatások és tehetségek együttműködésével részt vegyen az Egyház felépítésében és tanúskodjon nagyságáról és szépségéről. Nővérek, papok, diakónusok, kispapok (fráterek) és testvérek szűzi szeretetben, szerető engedelmességben és evangéliumi szegénységben követjük Jézust. Az evangéliumi tanácsok – melyek közül a szűzi szeretetnek számunkra elsőbbsége van – a lemondások útja, de sokkal inkább a Krisztusban való élet teljességére vezető út. Szeretete betölt minket, akarata belső szabadságot ajándékoz nekünk: Ő életünk gazdagsága.

A „Krisztus Ügye” név arra utal, hogy a közösség tudatosan részt vesz Krisztus küldetésében és megváltási művében, amely az Egyház által a világban jelen marad. A név szentírási alapja a János evangéliumban található, amikor Jézus imádkozik az Atyához: „Megdicsőítettelek a földön és elvégeztem a művet (ügyet), amelyet rám bíztál” (Jn 17,4). Egy másik helyen Jézus ezt mondja: „Istennek tetsző cselekedet (ügy) az, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött” (Jn 6,29). Sok más hívő is kapcsolódik Lelki Családunkhoz nap mint nap az Esti Áldás fogadása által. Ezt az áldást a világ különböző pontjain élő papoktól és püspököktől fogadják. Fontos pillérei a lelkiségnek: a Jézus Szíve tisztelet, az imádás lelkülete, Szent Pál apostol személye, az élő hit, az Egyház iránti szeretet, egység az Egyházban és a Máriás lelkület.

SZOLGÁLAT

Sokféle, különböző feladatot látunk el. A legfontosabb azonban számunkra az, hogy kik vagyunk. Mindenben tanúságot szeretnénk tenni Krisztus emberek iránti szeretetéről és az Egyház iránti szeretetünkről. Jelenleg – közösségben vagy egyedül – különböző egyházmegyékben és szerzetesközösségekben, a Szentszék szolgálatában, zarándokok lelki vezetésében (Róma és Jeruzsálem), iskolákban, kórházakban és idősek otthonában látunk el feladatokat. Előadásokat tartunk, katekézis órákat adunk, szociális munkát végzünk stb. Dolgozunk azon, hogy Szent John Henry Newman személye és írásai egyre ismertebbek legyenek, valamint Leo Scheffczyk bíboros teológiai életművét dolgozzuk fel.

Megtekinthető egy kis kiállítás Tiszteletreméltó Mindszenty József bíboros életéről és személyes tárgyairól a budapesti Kútvölgyi Kápolna melletti épületben, melynek anyagát Regőczi atya gyűjtötte össze és gondozta segítőjével, Beatrix nővérrel.

„Isten szerető gondviselése még nagyon fiatal koromban vezetett az »Ügy«-be, így nem annyira beléptem a Krisztus Ügye közösségébe, mint inkább belenőttem. Igen, Istennek nincs szüksége semmire, amire a világnak szüksége van, hogy a hivatás kegyelmét adja. Bár kolostori iskolában nőttem fel, nagyon világos volt ez akkoriban számomra, hogy itt valami egészen egyedi, új volt jelen ebben a közösségben. A mindennapokat az élő hit fényével élni, égő szeretettel és izzó vággyal csak az Ő (Isten) érdekeit szolgálni – mindez új volt nekem és egyre inkább oda vonzott. Júlia Anya, a Krisztus Ügye Lelki Család alapítójának személye nagy hatással volt rám. Hívő bölcsességet sugárzott, alázattal és szerénységgel. Észrevette az idők jeleit. Sokat beszélt Istenről, és együtt élt az »Ügy« emberi és társadalmi fejlődésével. Előre látta a fiatalság jövőbeli nehézségeit, és minden erejét latba vetve minden élethelyzetre választ akart adni. Igazi és hívő nevelő volt, és segített, hogy Istennel kapcsolatban mindenki hívő katolikus módon éljen a mindennapi életben. Engesztelő és áldozatos szeretettel teljes életet élt." (Beatrix Van den Borre FSO)

„Isten hívását már középiskolásként is éreztem, a győri bencés gimnáziumban vonzott szerzetes tanáraink életpéldája, de csak végzett közlekedésmérnökként tudtam kimondani az igent az isteni hívásra. A műegyetemi évek alatt jártam az egyetemi lelkészségre és egy érdekes »véletlen« folytán ismertem meg akkor a pápai nunciatúrán a »werkes« FSO – Familia Spiritualis Opus) nővéreket, és kerültem kapcsolatba a lelki családdal. Mélyen megérintett, amit láttam Bregenzben (Ausztria), ahol találkozhattam közösségünk alapítójával, Júlia Anyával. A közösség római Collegium Paulinum szemináriumában eltöltött Nagyhét (1994) kegyelmei révén érlelődött meg bennem az elhatározás, hogy ebben a közösségben találtam meg hivatásomat, amelyet jelmondatom fejez ki: »Megtaláltuk a Messiást!« (Jn 1,41)" Az „Ügy" karizmájában az fogott meg, hogy ez a mai világban Isten aktuális ajándéka: szeressük az Egyházat és szükségében legyünk segítségére."

(Héray András FSO)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1125 Budapest, Városkúti út 1/A.
E-mail cím: beatrix@daswerk-fso.org
Weboldal: www.daswerk-fso.org

Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság

pannonhalmi bencések OSB

pápai jogú szerzetesi intézmény 49 fő

TÖRTÉNET

A bencés szerzetesi életmódot és a bencés közösségeket nursisai Szent Benedek az 5-6. század fordulóján alakította ki Itáliában. Célja – mint a száz évvel korábban élt galliai, hispániai és itáliai szerzetesatyáknak – az volt, hogy egy közösségbe gyűjtse azokat a keresztényeket, akik mindenüket eladva, a város társadalmi, gazdasági, politikai és kulturális forgatagán kívül, közösségben szeretnék követni Krisztust. Montecassino hegyén egy házat épített, Szent Mártonnak imatermet alakított ki, s az ide gyűlő közösségnek végül szabályzatot – Regulát – is adott. Benedek hegy tetején épült házát, az általa képviselt közösségi krisztuskövető életmódot, és a regulát követték a következő korokban azok, akik szerzeteséletre vágytak.

A pannonhalmi bencés szerzetesközösséget ezzel a háttérrel Géza fejedelem alapította 996-ban, majd fia, István erősítette meg 1001-ben. A Pannónia Szent Hegyén épülő monostort Szent Márton oltalma alá helyezték, s előbb külföldről érkező, majd magyar szerzetesekkel népesítették be. A pannonhalmi szerzetesközösség története szorosan összefonódik hazánk történetével, a monostor építészet-története, kulturális, gazdasági és spirituális alakulása szétválaszthatatlan hazánk évszázadaitól.

KARIZMA-LELKISÉG

Szent Benedek szerint a szerzetesek olyan keresztények, akik közösségben, apát és Regula vezetésével követik Krisztust. A közösséghez való tartozást az állhatatosság, az apát iránti kapcsolatot az engedelmesség, a Regula megtartását a szerzetesi életalakítás fogadalma ragadja meg. A szerzetesek a Regulát úgy tekintik, mint az evangéliumi Krisztus-követés egy konkrét korhoz kötődő, még általánosan érvényes iránymutatását. A Regula szerint a bencés életet az imádság (a zsoltárok közösségi imádkozása és egyéni imádság magányban és csendben), a lectio divina (a Szentírás napi egyéni és közösségi olvasása) és a munka határozza meg. Pannonhalma nyolcszáz éves bazilikájában naponta többször összegyűlik a közösség Isten igéjének hallgatására és az Eucharisztia ünneplésére.

A bencés szerzetesélet gyökerénél fogva is erősen Krisztus-központú élet. Szent Benedek Krisztust látja a testvérben, a betegben, a zarándokban és az apátban is. Ezért a gondoskodás a közösségről (otthonos és befogadó közösség létrehozása, egymás hordozása, a közös asztal szolgálata), a zarándokok és a vendégek fogadása, a beteg és megtört testvérek gondozó kísérése mind a Krisztussal való találkozás kitüntetett helyei.

SZOLGÁLATOK

A pannonhalmi bencés közösség munkaterületeihez tartozik jelenleg a középiskolai oktatás két gimnáziumban, a lelkipásztori szolgálat tizenkét plébánián és a szeretet gyakorlása: szolgálatok a monostorban, lelkigyakorlatok, kulturális tevékenység, két szociális otthon, apátsági vállalkozások, vendégfogadás, ökumenikus és vallásközi párbeszéd.

TANÚSÁGTÉTEL

Sokszor megkérdezik, miért jó szerzetesként élni, miért lettem bencés. Ezekre a kérdésekre nem tudok teljes választ adni, vagy nem tudok kimerítően írni róla. Erre az életformára egy belső hang hívott, amely mély vágyat ébresztett bennem a szerzetesi életre. És én ennek a hangnak válaszolva mondtam igent, nem csak egy plusz feladatot, vagy egy újabb szakmát választva. Az Istennel való közösségre szólt a hívásom, és ez egy élő, dinamikus kapcsolat, amelyet Pannonhalmán a bencés szerzetesek körében élek meg.

Amikor érdeklődőként a rendek életformája iránt kutattam, és kerestem a helyem, még nem tudtam, hogy pontosan hová is fog szólni az én hivatásom. Vártam a választ, vagy egy érzést, amely azt sugallja majd, hogy „Igen, ez lesz az a hely!”. Itt találtam meg ezt, Pannonhalmán, ahol a számomra fontos dolgok együtt vannak. Például a természet közelsége és a csend megtapasztalása a sok sürgés-forgás, feladatok között. Befogadó otthonra leltem, ahol a saját kincseimet, amelyeket az Istentől kaptam, a közösség javára fordíthatom. Szent Benedek a Regulában fontosnak tartotta kiemelni az ima

és a munka megfelelő arányát. Ne tétlenkedjen senki, hanem mindig az Isten Országáért munkálkodjon, akár imádkozik, akár dolgozik. Pannonhalma egy nyüzsgő város képére hasonlít a monostor falain belül itt a hegy tetején. Dolgozunk a fiatalokért a gimnáziumban, a kultúra területén, a spiritualitás erősítésén lelkigyakorlatok tartásával, a vendégek fogadása terén és még sorolhatnám azt a számtalan területet, ahol jelen vagyunk munkánkban. Zajlik körülöttünk az élet, és mi dolgozunk az Isten Országáért, közösen! Én ebben otthon vagyok, jól érzem magam.

Néha nem könnyű ebben a sok kihívásban, melyet a világ támaszt elénk (még szerzetesek elé is) maximálisan jelen lenni. Van, amikor még nehezebb azt észrevenni, hogy ezekben is jelen van az Isten! A jóban, és a nehézségekben egyaránt. Nyitott szív kell hozzá és érzékeny fül. Azt tapasztalom, hogy a bencés hivatásban mind a kettő meg van. Szent Benedek Regulája erre érzékenyít bennünket nap, mint nap. Azért is olvassuk fel Regulájának szavait az asztalnál minden nap, hogy sose feledkezzünk meg erről. Ebből merítek én is erőt, hogy hivatásomban és feladataimban nyitott szívvel és érzékeny füllel tudjak jelen lenni. Ezzel szolgálom az Urat, és az ő segítségével támogatom a rám bízott embereket.

(Jurinka Szilveszter)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 9090 Pannonhalma, Vár 1.
E-mail cím: hivatal@osb.hu
Weboldal: www.pannonhalmifoapatsag.hu
Facebook: Pannonhalma Élmény – Experience Pannonhalma

Magyar Bencés Kongregáció Szent Ányos Perjelség

tihanyi bencések OSB

pápai jogú szerzetesi intézmény 11 fő

TÖRTÉNET

Tihanyban 1055 óta él szerzetesi közösség. I. András király alapította a monostort. Ekkor még nem voltak különböző rendek a nyugati egyházban, csak a Szent Benedek Reguláját követő monostorok. Szent Benedek nem alapított rendet: a már létező közösségek számára írt regulát, életstílust formáló szabálykönyvet. A kora középkori szerzetesi közösségek nem konkrét feladatra jöttek létre. Életstílusukat meghatározta a közös imádság, az elmélkedő olvasás és a munka. Több monostor az evangélium hirdetésének központja volt, a tudás továbbadásának helye, a különböző művészetek otthona. Zavaros történelmi korokban is a béke hirdetői voltak. Magyarországon Pannonhalma volt az első ilyen közösség. A középkorban száznál is több kis monostor létezett Magyarországon. A történelem viharai és a politikai érdekek következtében többször megszűnt Tihanyban a szerzetesi élet – a 16. század elején, 1787-ben és 1950-ben is.

1990-től nyílt lehetőség arra, hogy ne csak Pannonhalmán és Győrben, két gimnáziumot szolgálva, hanem Bakonybélben és Tihanyban is újjá éledjen a szerzetesség, lehetőséget biztosítva az elcsendesedésre és az emberek szolgálatára. A Tihanyi Bencés Apátság 2012-től a Magyar Bencés Kongregáció tagjaként önálló monostor. Jelenleg 11 fős a közösség: a legfiatalabb testvér 30 éves, a legidősebb 88. Az idősek is nagyon aktívak.

„Vajon valóban az Istent keresi-e?" – ez a legfontosabb kérdés a közösséghez tartozni szándékozótól. A szerzetesség kvázi családi állapot, de a családunk tagjait, társainkat nem mi válogatjuk meg. A közös bennünk az Istentől eredő meghívás, a feladat pedig, hogy a másikban Krisztust lássuk meg: elfogadjuk a másik sebzettségét, jó tulajdonságait, karizmáit, értékeit, és keressük, hogy a másik hitéből, törekvéseiből, átimádkozott munkájából mit üzen az egyes testvéreknek és a közösség egészének a jó Isten.

A bencés szerzetes napjának és lelkiségének keretét a hajnali, a déli, az esti és a lefekvés előtti közösen, figyelemmel énekelt imaóra (himnuszok, zsoltárok, szentírási szakaszok); a közösségi szentmise; a képességeinek megfelelő, a közösség önfenntartását és misszióját valóban szolgáló szellemi vagy fizikai munka; és a Szentírásból vagy az egyház lelki mestereitől és szentjeitől vett lelki olvasmányra szánt fél óra, óra teszi ki.

A bencés monostorokhoz kezdettől természetesen tartozott hozzá a lelkipásztorkodás, főként a gyermekek és a fiatal felnőttek monostori oktatásán, nevelésén és a monostor környéki települések egyházközségeinek ellátásán keresztül. Ehhez szükséges az Evangélium és a katolikus hit hirdetése iránti jó buzgóság, a tenni akarás.

SZOLGÁLATOK

Lelkipásztori szolgálatot végzünk Tihanyban, Balatonfüred-Kerektemplomban, Aszófőn, Balatonszőlősön, Örvényesen, Balatonudvariban, Fövenyesen, Balatonakaliban.

A tihanyi plébánián több lelkiségi csoport is működik: Apák imája, Anyák imája, ministráns-közösség, énekkar, rózsafüzér-társulat, Szent Erzsébet jótékonysági kör, filmklub, katekézis a katolikus kereszténység iránt mélyebben érdeklődő fiatal felnőtteknek és rendszeres szentségimádás.

A Bencés Apátsági Múzeumot gondozzuk: történeti kiállításokat, kortárs művészeti kiállításokat, zenei és kulturális-ismeretterjesztő programokat szervezünk, idegenvezetéseket tartunk.

Az apátság fenntartásában működik Tihany általános iskolája. A tanulók létszáma: 8 osztályban 183 fő (2019). Az iskolában három civil tanár és két bencés szerzetes tanít hittant. Közösségünk tagja az iskolalelkész, aki megszervezi az elsőáldozást, a bérmálást, az ezekre való külön felkészítést, az adventi gyertyagyújtásokat, a nagyböjti lelki programokat és az iskolai szentmiséket, gyóntatási alkalmakat. Közismereti tárgyat is tanítunk, valamint besegítünk a hitoktatásban a győri bencés gimnáziumban.

Lelkigyakorlatokat és lelkinapokat szervezünk adventben és nagyböjtben. A 40 fős vendégházunkba külön lelkigyakorlatokra is szívesen érkeznek diákok és felnőtt csoportok. Tihanyba az egész országból jönnek lelki beszélgetésre egy-egy szerzetessel egész évben.

Az Apátságnak van gyertyamártó és gyertyaöntő műhelye. A tihanyi Belső-tó partján fekvő 7 hektáros földünkön levendulát és gyógynövényeket termesztünk, amelyből Gellért atya országszerte híres teái, továbbá levendula- és citromfűszörp készülnek.

Fontosnak tartjuk a minden jóra való készséget, a fiatalok megszólítását az ún. középiskolai közösségi szolgálat és a diákmunka révén, a sokoldalúságot az Evangélium örömének hirdetésében és a barátságos vendégfogadást, ahogy a Regula mondja: „minden érkező vendéget úgy fogadjanak, mint magát Krisztust."

TANÚSÁGTÉTEL

A győri Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumban töltött iskolaévek alatt fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy én is szeretném közösségben szolgálni Istent, mint ahogy bencés tanáraim és nevelőim. Egy tavaszi délutáni séta alkalmával az egyik szerzetes atya megszólított, hogy kísérjem el egy hanglemez-boltba. Az úton, beszélgetés közben feltette a kérdést, hogy nem szeretnék-e bencés szerzetes lenni? Ő volt, aki azt tanácsolta, hogy keressem fel a tihanyi bencés közösséget. Korábban már nyári és tanulmányi kirándulás alkalmával vettem részt szentmisén Tihanyban, de a közösséget nem ismertem. A szép liturgia, a családias vendéglátás élménye azonban elevenen élt bennem. Így Szent Skolasztika ünnepén felkerestem bencés osztályfőnökömet és közöltem vele döntésemet: tihanyi bencés szerzetes szeretnék lenni. Ő azonnal felhívta a közösség elöljáróját, aki meg is hívott, hogy ünnepeljem Tihanyban a húsvétot.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 8237 Tihany, I. András tér 1.
Levelezési cím: 8237 Tihany, Pf. 20.
E-mail cím: perjel@tihanyiapatsag.hu
Weboldal: www.tihanyiapatsag.hu

Magyar Bencés Kongregáció Szent Mór Perjelség

győri bencések OSB

pápai jogú szerzetesi intézmény 12 fő

TÖRTÉNET

Szent Benedek nagyjából másfél ezer évvel ezelőtt írta meg Reguláját (529 körül). A benedeki szerzetesi ideál terjedésében nagy szerepe volt Nagy Szent Gergely pápának, aki Dialógusainak II. könyvében mutatja be Szent Benedek életét. Az eleinte csak pár tucat közösségben használt Regula a Karoling korban vált kizárólagossá a nyugati szerzetességben. Hazánkban a bencések Géza fejedelem alatt telepedtek meg tartósan, elsőként Szent Márton hegyén, a mai Pannonhalmán. A XIII. században 80-100 közé tehető az országban lévő bencés apátságok száma. A török kor a bencésséget is nagymértékben sújtotta, a kolostorok egy része végvárrá alakult és katonaság költözött beléjük. A barokk fellendülést II. József feloszlató rendelete (1786-87) törte meg. A rend újjáéledése 1802-ben kezdődött, amikor I. Ferenc visszaállította azt, és megbízta iskolák működtetésével. Ekkor jöttek a bencések Győrbe, ahol átvették a korábbi jezsuita kollégiumot. A kommunista diktatúra sem kímélte a bencéseket, 1950-től csak a két gimnázium (Pannonhalma és Győr) maradt a rend fenntartásában. 2012-től a győri közösség a Magyar Bencés Kongregáció önálló tagja Szent Mór Bencés Perjelség néven.

KARIZMA-LELKISÉG

Ora et labora! – sokan ismerik ezt a mondatot, ami bár a Regulában nem szerepel, valami fontosat mégis megragad a bencés szerzetességből. Életünket alapvetően határozza meg az imádságnak és a munkának váltakozó ritmusa. A zsolozsma alkotja napunk gerincét, átjárja és megszenteli azt. Szent Benedek így ír: „A tétlenség a lélek ellensége." Tehát a munka is kiemelt szerepet játszik életünkben. A bencések tevékenysége nagyon sokféle lehet, mi Győrött a „laborát" főként a gimnáziumi munkában és a lelkipásztorkodásban éljük meg. A karizmánkat talán így foglalhatjuk össze: Közösségben keresni Istent imádságban és a mindennapi munkában. Felfedezni Őt a testvéreinkben és a ránk bízottakban.

SZOLGÁLAT

A bencések több mint kétszáz esztendeje élnek Győrött. Érkezésükkor – 1802-ben – feladatul kapták, hogy átvegyék a korábban jezsuiták által működtetett iskolát és templomot „az istentisztelet előmozdítására és az ifjúság helyes nevelésére". Ezen a két nagy területen végzik ma is a győri bencések szolgálatukat, ami egyrészt oktató-nevelő munkát jelent a közösség által fenntartott Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégiumban, másrészt a Loyolai Szent Ignác Bencés Templom lelkipásztori ellátásából áll. Emellett a bencés atyák gyakran segítenek a város és a környék templomaiban, plébániáin.

Ki is a szerzetes? Erre a kérdésre, nem olyan egyszerű a felelet. Szent Benedek Atyánk Regulájában a fő kritérium a közösségbe lépéshez az, hogy a jelölt valóban Istent keresi-e? Egy szerzetesi közösség tagjai valamilyen módon megérezték Isten hívását és teljes szívvel akarták és akarják Őt követni életük minden napján.

Már egészen kicsi gyerekként is szerettem volna pap lenni és persze nagyon sok minden más is, például az iskolába kerülve tanítani akartam. Kamasz koromban nagyon kezdett az Istennel való kapcsolatom igazán személyes jelleget ölteni az egyébként családomból hozott vallási értékeket sem elhagyva. Az „így szoktuk"-ból „így akarom" lett. A győri bencés gimnáziumban eltöltött évek meghatározóak lettek számomra. Felfedeztem, hogy milyen értéket közvetítenek és élnek meg a tanáraim, különösen a szerzetesek. Szép lassan kialakult egy egyre erőteljesebb vágy bennem, hogy én magam is győri bencés legyek. Miután megbirkóztam a cseppet sem könnyű döntéssel, beléptem a közösségbe. Azóta is nagyon a helyemen érzem magam, egy biztos nyugalom, béke van bennem. Azt hiszem, valóban Istent keresem!

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 9022 Győr, Széchenyi tér 8-9.
E-mail cím: perjel@czuczor.osb.hu
Weboldal: www.bencesgyor.hu

Magyar Kapucinus Delegáció

kapucinusok OFM Cap.

pápai jogú szerzetesi intézmény 14 fő

TÖRTÉNET

A Kapucinus Kisebb Testvérek Rendjét Assisi Szent Ferenc alapította. A kapucinus rend az obszerváns ferences és a minorita renddel együtt Assisi Szent Ferenc első rendjét alkotja.

A Kapucinus Rend egy a ferences rendből kiindult XVI. századi reform eredményeként született meg, miután Matteo da Bascio ferences szerzetes 1529-ben elindította mozgalmát Assisi Szent Ferenc következetesebb követésére. A kezdeményezés 1619-ben nyerte el végleges önállóságát, amikor is hivatalosan szerzetesrenddé nyilvánították.

A rend ma 11 700 tagot számlál, és bár a nyugat-európai és észak-amerikai kolostorok hivatások hiányában sajnos kiürülőben vannak, Kelet-Európában, Dél-Amerikában, Afrikában, Indiában, Indonéziában a rend látványosan virágzik és növekszik.

Magyarországon a rend 1674-ben kezdte meg letelepedését a Bazini kolostor (ma Szlovákia) alapításával. Az 1950-es feloszlatáskor a magyar közösség 100-110 tagot számlált. Jelenleg Magyarországon két ősi rendház ad otthont kapucinusoknak: Móron és Budapesten.

KARIZMA-LELKISÉG

A kapucinus lelkiség meghatározásánál az alapító, Assisi Szent Ferenc lelkiségét, tanítását és életmódját kell alapul vennünk. Szent Ferenc Isten iránti szeretete a Szentírás, az Eucharisztia és az Egyház iránti tiszteletben nyilvánult meg leginkább, embertársi szeretete pedig kivált azok szolgálatában, akik a leginkább rászorulnak az Úr és embertársaik irgalmára.

E reform ág szakállt és csuklyát (caputiumot innen a kapucinus elnevezés) viselő tagjai kezdettől fogva Assisi Szent Ferenc gyermekeinek tekintették magukat. A Szent Rendalapító Atya Regulájának és Végrendeletének szellemében igyekezték élni az evangéliumi életet tulajdon nélküli szegénységben, tisztaságban és engedelmességben.

Nagyobb hangsúlyt kapott életükben a csöndes, imádságos visszavonultság, de ugyanakkor ott voltak a járványos betegek ápolásánál; a csatatereken, mint tábori lelkészek /Brindisi Szent Lőrinc Székesfehérvár ostrománál (1602), Avianoi Boldog Boldog Márk Buda ostrománál (1686)/; és főleg az egyszerű szegény nép körében, mint népszónokok és hittérítők.

Szent Ferenc tanítása és példája szerint kitartva az egyszerűségben, leginkább és mindenek előtt Istenben kívánnak gazdagodni.

SZOLGÁLAT

A kapucinus rend tagjai jelenleg két magyarországi rendházban élnek: Móron és Budapesten.

A móri házhoz egy templomigazgatóság tartozik, ahol és ahonnan a helyi és környékbeli hívek lelkipásztori szolgálatába kapcsolódnak be a testvérek. Fontos feladatuknak tekintik, hogy különös figyelemmel kísérjék a rájuk bízott Világi Ferences Rend közösségek életét is. Az itt élő testvérek foglalkoznak még hitoktatással is, és a környék különböző ifjúsági közösségei felé készségesen ajánlják fel szolgálataikat, különös tekintettel a cserkész és az Antióchia – mozgalom irányában.

A budai rendházban élő testvérek feladata a Budapest-alsóvízivárosi Szent Erzsébet plébánia és a 2004. április 24-én, Erdő Péter bíboros, érsek döntése nyomán létrejött a magyarországi olaszok lelkipásztori ellátását felvállaló Avianoi Boldog Márk Budapesti Olasz Lelkészség lelkipásztori ellátása. A rendház területén kapott helyet a Boldog Aviánói Márkról nevezett kapucinus lelkiségi központ is, amely különböző olasz és magyar ifjúsági és felnőtt csoportok működésének biztosít alkalmas teret és légkört.

Hivatásom kezdetét a gyerekkoromban megélt szentmiséknek tulajdonítom. Vonzott a liturgia és szívesen jártam ministrálni. Abban az időben édesanyám sokat imádkozott Pio atyához és érdekelt, hogy megismerjem a történetét, lelkiségét. Nagyszüleimmel gyakran jártunk Máriabesnyőre, a Szűzanya kegyhelyére, amelyet már évszázadok óta a kapucinus testvérek látnak el. Ezeknek köszönhetően nagy vágy élt bennem, hogy életemet Istennek szenteljem abban a rendben ahol Pio atya is élt. Ezt a vágyat azonban hamar egy másik vágy, „e világi örömök" töltötték be. Csakhamar rám tört a magány és az elhagyatottság érzése és a vágyaim megvalósítása se sikerült úgy, ahogy azt elterveztem. Végül magányosnak és céltalannak éreztem magam.

Akkor Istenhez fohászkodtam, és tőle kértem útmutatást. Ekkor az addiginál nagyobb vágy gyulladt bennem a hivatás iránt és felfedeztem, hogy Isten öröktől fogva szeret engem, és hogy különlegessé, „szentté" akar formálni engem. Ráhagyatkoztam hát hívó, „vonzó" szavára.

Felbuzdulva az örömtől felvettem a kapcsolatot a kapucinus testvérekkel. Megismerkedve

Assisi Szent Ferenc lelkiségével és a közöttük eltöltött idő alatt, mindig nagy lelki örömmel töltődtem fel és nagy békét éreztem magamban. Azóta napról-napra szebbnél szebb tapasztalatot élek meg hitemben és a rendemben.

Közöttük egy nagy lelki családra leltem, hiszen a kapucinus rend nem csak egy közösség, hanem testvériség, ahol a testvérek Isten ajándékai egymás számára. A testvériség egyben a „szeretetet iskolája", ahol szabadon, egyszerűen és örömben élhetem meg az evangéliumot. A jó testvériséghez azonban bátorságra, odaadásra, kitartásra és türelemre van szükség. Az erőt mindehhez a közösen részt vett szentmisékből, az egyéni és közös imádságokból merítjük.

„Kisebb testvérekként" arra törekszünk, hogy a különböző és sokszínű szolgálataink által Jézus örömhírét vigyük rászoruló embertársainknak. (Fr. Menyik Dániel)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1011 Budapest, Fő u. 32.
E-mail cím: delegatus.hungariae@gmail.com
Weboldal: www.kapucinusok.hu, www.ferencescsalad.hu/kapucinus.html

Magyar Pálos Rend

pálosok OSPPE

pápai jogú szerzetesi intézmény 21 fő

TÖRTÉNET

A pálosok rendje az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetesrend. Alapítójuk Boldog Özséb esztergomi kanonok volt, aki 1246 után remeteségbe vonult a Pilisbe. Itt látomásban részesült: lángnyelveket látott egymáshoz közeledni, amik egy nagy lángcsóvává egyesültek. Ebből megértette, hogy a szétszórtan élő remetéket egyetlen közösségbe kell összefognia.

A Rend védőszentjéül a III. században Egyiptomban élt Remete Szent Pált választották. Az Isten imádásában töltött csendes, elvonult életüket a magyar nemzetért ajánlották fel.

A pálosok évszázadokon keresztül igyekeztek közösségben élve is megőrizni a remete- lelkületet. A történelem sodrása azonban különféle kihívások elé állította a fehér barátokat, akik mindig érzékeny figyelemmel voltak a magyar nép szükségletei iránt. Ez újabb és újabb feladatok vállalását igényelte tőlük: lelkipásztori munkát, misszionálást, tanítást.

A rend nem csak Magyarországon terjedt el, hanem a világ 16 más országában is; 71 rendházban van jelen. Központjuk a lengyelországi Czestochowában van.

Magyarországon és Erdélyben jelenleg 5 kolostorban élnek szerzetesek: Pécsett, Budapesten, Márianosztrán, Pálosszentkúton, és Hargitafürdőn.

A rend remete múltjából fakadóan lelkiségük alapja a szemlélődő élet. Az elmélkedésben, szemlélődésben egyre mélyebben megismerni Istent, jelenlétében élni a mindennapokban.

E személyes és bensőséges kapcsolatra épül a küldetésük további része: az embertársak felé való szolgálat, ami az imádságban, különösen is a közösségben imádkozott zsolozsmában, szentmisében, valamint a vezeklés, engesztelés gyakorlataiban valósul meg.

Lelkipásztori munkát is végez a rend. Elsősorban a szentségek (gyónás, szentmise, Eukarisztia) kiszolgáltatása, hitoktatás, lelkivezetés, valamint alkalmanként lelkigyakorlatok, zarándoklatok vezetése. Fontos szerepet tölt be a rend lelkiségében a Boldogságos Szűz Mária és Remete Szent Pál tisztelete.

SZOLGÁLAT

Elsődleges a saját templomok lelkipásztori ellátása, mint például szentmisék bemutatása, gyóntatás, lelkivezetés, hitoktatás, közösségekkel, lelkiségi csoportokkal való foglalkozás. A kegyhelyeiken zarándokok lelki gondozását végzik. Rendszeresen jelen vannak a Mária rádióban, a Bonum TV pedig naponta közvetít szentmisét a Sziklatemplomból.

A Pálos 70, sokakat megmozgató gyalogos zarándoklat, a budapesti Sziklatemplomból indul – pálosok vezetésével – Márianosztrára.

A pálos atyák vezette motoros zarándoklatokon, magyarországi és külföldi kegyhelyeket keresnek fel és – közösséggé szerveződve – találkozókat tartanak a „motorkerékpálosok".

2008 óta a rend felkarolta a lelki adoptálás (lelki örökbefogadás) mozgalmát, melynek során 9 hónapig kell imádkozni egy megfogant, de nem akart magzatért, hogy megszülethessen. Szolgálnak még az ún. Ráhel Szőlőskertje lelkigyakorlaton, amely segít gyógyulni az abortusz utáni lelki sebzettségből anyáknak és apáknak egyaránt.

Katolikus családból származom, de nem terveztem, hogy szerzetes leszek. Az életem fordulópontját az jelentette, amikor 19 évesen egy szentségimádáson – soha nem tapasztalt módon – találkoztam Jézussal. Bensőleg tapasztaltam meg szeretetét és olyan nagy örömet, aminek addig még a létéről sem tudtam. Ettől kezdve az Úrral kezdtem élni az életem, egy olyan mély szeretet kapcsolatban, aminek a lehetőségéről szintén nem tudtam. Ő pedig vezetni kezdett. Először értésemre adta, hogy szeretné, ha pap lennék, később pedig azt, hogy legyek pálos szerzetes. Nem volt könnyű döntés, mert fülig szerelmes voltam egy lányba, akivel sok közös programunk volt és jól megvoltunk. Mondtam az Úrnak: „Ha te akarod, akkor rendben, de csak ha tényleg tőled van ez…" Többszörösen értésemre adta és meggyőzött, hogy tényleg ő hív. Azt is megmutatta nekem, hogy a házastárs helyébe Ő maga lép: az Úr lesz a jegyesem. Amikor meghoztam a döntést, szinte érthetetlen, de a fájdalom, szomorúság helyett az öröm töltött el. Ekkor fogalmaztam meg: Isten mellett dönteni valahogy mindig öröm.

Ha volt is olyan időszak, amikor hivatásomat illetően felmerültek bennem kételyek, valahol mélyen akkor is éreztem, hogy a helyemen vagyok. Sosem tudtam igazán kételkedni; Ilyet viszont magamtól nem tudok csinálni; Ezt az Úr különleges megerősítésének tartom. Persze más kísértések és szenvedések bőven akadtak, ahogy ez normális, hiszen az élet szellemi harctér. De jobb a helyemen harcolni, mint kiütve, sebzetten haldokolni.

Nincs jobb Istennél! Szerzetesnek lenni számomra azt jelenti, hogy szorosan az Úrral járhatok. Az életforma is segít ebben. Jó az, hogy naponta egyesülhetek az Örök Szeretettel, amikor áldozom, és ő ilyenkor eljön, megújít. Jó az, hogy a körülöttem élő atyák által a gyónásban újra meg újra vele találkozom, meggyógyít, megtisztít, hogy mélyebben bennem élhessen! A szerzetesi élet olyan keretet ad, melyben szorosan Vele tudom élni az életemet és hamar visszatérhetek, ha eltávolodtam tőle.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 7625 Pécs, Hunyadi János u. 70.
E-mail cím: hivatal.palosrend@gmail.com
Weboldal: www.palosrend.hu

Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány

ferencesek OFM

pápai jogú szerzetesi intézmény 106 fő

TÖRTÉNET

A Kisebb Testvérek Rendjét (vagyis a ferenceseket) Assisi Szent Ferenc alapította, amely 1209-ben szóban, majd 1223-ban írásban is pápai megerősítést nyert. Szent Ferenc így határozza meg a testvérek hivatását: „A kisebb testvérek regulája és élete ez: kövessék a mi Urunk Jézus Krisztus szent evangéliumát, és éljenek engedelmességben, tulajdon nélkül és tisztaságban”(2Regula 1,1). A kezdeti szabályzatot 1239-től kezdve újabb és újabb konstitúciók is kiegészítették, melyek a ferences lelkiség megélését az adott kor viszonyai között kívánták szabályozni. Az évszázadok folyamán a rend több reformon ment keresztül, új közösségek szakadtak ki belőle, mások pedig beleolvadtak. Ferences testvérek még az alapító életében, 1225-26 körül érkeztek Magyarországra. Az első rendtartomány 1232-ben vagy 1233-ban vált önállóvá, amelyet az évszázadok folyamán új alapítások és reformfolyamatok követtek, míg végül 2006-ban egyetlen magyarországi ferences provincia jött létre. A rend élete szorosan összekapcsolódott az ország történelmével. A Kisebb Testvérek Rendjében szerte a világon, ma több mint 13 000 testvér él, a magyarországi rendtartomány létszáma pedig 100 fő feletti, akik tizenhárom magyarországi és egy kárpátaljai rendházban élnek.

KARIZMA-LELKISÉG

Az alapító lelkisége nyomán a ferences barátok életében különleges helyet kap az „imádság és áhítat”, amely mindenekelőtt való feladata a testvéreknek. A ferencesség alapeleme a testvéri élet („fraternitás”), ezért a rendtársak szervezett közösségekben élnek és lehetőség szerint közösen végzik szolgálataikat. A „minoritás” szintén az alapítótól rendelt karizma. Azt jelenti, hogy a rendtársak szegénységben, egyszerűen, „kicsinységben”, másoknak alárendelve, alázatban akarnak élni, ugyanakkor feladatot is ad, hogy keressék a kapcsolatot a kitaszítottakkal és peremre szorultakkal, szolidaritást vállalva velük, szolgálva őket. Szent Ferenc előírja követőinek az Evangélium szerinti életet és az örömhír hirdetését, szóban, példaadással és tettekben. Szintén alapeleme a ferences lelkiségnek a békességre és a derűs életre való törekvés, amely a nehézségek idején is a remény tanúságtétele.

SZOLGÁLAT

A ferences hivatás megélése nem kötődik konkrétan egyfajta szolgálati formához, hanem nagyon tág keretek között megélhető. A ferences testvérek ma alapvetően négyféle területen dolgoznak: lelkipásztorkodás (plébániák, misszió, gyóntatás, lelkigyakorlat-vezetés, kegyhelyvezetés); oktatás-nevelés (iskolák, kollégiumok, felsőoktatás); szociális tevékenységek (autisták gondozása, hajléktalan ellátás, idősek gondozása); kulturális és tudományos feladatok (látogatóközpontok, gyűjtemények, vallásturizmus). Az ellátott lelkipásztori helyek száma meghaladja a harmincat, a tartományra bízott (oktatási, szociális és kulturális) intézményeké pedig a húszat. Ezeken a helyeken több száz világi munkatárssal szolgálnak együtt a ferences testvérek.

Gyöngyösön születtem és nőttem fel. Bár születésem után megkereszteltek a gyöngyösi ferences templomban, csak középiskolás koromban kezdtem templomba, ifjúsági közösségbe járni elsősorban hívő barátaim hatására. Az életem értelmének, céljának keresése vezetett el a hitre, de úgy érzem, hogy nem én találtam rá Istenre, hanem Ő talált meg engem. A hivatás útján számomra Szent Ferenc személye volt nagyon vonzó, az ő élete, lelkülete ragadott meg először. Több könyvet is elolvastam róla mielőtt eljutottam a ma élő ferences testvérekhez. Persze hamar rájöttem, hogy a filmek, könyvek alapján mennyire romantikus kép élt bennem Ferencről. Ma sok mindenben más a testvérek élete, mint Szent Ferenc korában, ahogy a világ is rengeteget változott, de reményem szerint azért ma is az ő lelkiségét próbáljuk megélni több-kevesebb sikerrel. Azt hiszem egyébként, hogy alig van olyan lelkiségi, vagy szerzetesi közösség, amelyben ennyire meghatározó az alapító személye. Ferenc mindig megmarad számunkra olyan ideálnak, akit próbálunk egyre inkább megismerni, és követni. Az én életemben a hitben való elköteleződés, a „megtérés" és a ferences hivatás párhuzamos történet volt. 1990-ben, huszonegy évesen kezdtem a noviciátust Esztergomban, majd Szegeden tanultam tovább. 1998-ban végeztem a szegedi teológián, és az egyetem néprajz szakán. Ezután a zalaegerszegi közösségben éltem négy évet, és csak ezután lettem pap. Sokáig nem éreztem papi, csak szerzetesi hivatást. A zalaegerszegiek azt mondták viccesen, hogy ők „imádkozták ki", hogy pappá legyek, de féléves papság után Budapestre a Ferenciek terére helyeztek. Ez a fővárosi templom, az ország egyik lelki központja napi hétórás gyóntató szolgálattal, vasárnaponként tizenegy szentmisével. Hét évet töltöttem itt, majd egy évig Szécsényben voltam káplán és helyettes magiszter. Ezután pedig újból visszakerültem a Ferenciek terére, ahol újabb két évet szolgáltam templomigazgatóként. 2012 augusztusa óta a szegedi közösségben élek, és a plébánián káplán vagyok. (Fr. Bezzegh Kelemen OFM)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1024 Budapest, Margit krt. 23.
E-mail cím: iroda@ofm.hu
Weboldal: www.ferencesek.hu
Facebook: Ferences Rendtartomány

Magyarok Nagyasszonya női apostoli élet Társasága

SMDH

egyházmegyei jogú apostoli élet társasága

4 fő

TÖRTÉNET

1985-ben Dobos Etelka és Manhertz Erzsébet testvér, a Jézus Szíve Népleányai Társaságának Kanadában élő elöljárója és tagja felkereste Lékai László bíboros urat. Felajánlották egy új idősotthon építésének a költségét. Ő ezt örömmel fogadta, de kérte, hogy adjanak hozzá embereket is. A népleányok nem lelkesedtek az ötletért, de Dobos Etelka elöljáró testvér arra hivatkozott, hogy Páter Bíró jezsuita atya, a Jézus Szíve Népleányai Társaság alapítója most azt mondaná: Testvérek, nem fontos a név, nem fontos a ruha, csak segítsenek az Egyháznak. Ezt elfogadták. Az alapítást a Népleányok hat testvérrel belföldi misszióként vállalták. Mivel az állam nem engedte, hogy külföldi vezetésű legyen a közösség, a bíboros úr új rend alapítását kezdeményezte, hogy legálisan, továbbra is szerzetesként élhessenek.

A Magyarok Nagyasszonya női apostoli élet Társasága a Szerzetesi Kongregáció engedélyével 1986. április 15-én alakult. A társaság elöljárójának Kontra Éva testvért nevezték ki. Az ő vezetésével épült fel a Szív Lelkiségi Központ és az Időskorúak Árpád-házi Szent Erzsébet Szociális Otthona. Jelenleg a Magyarok Nagyasszonya Társaságnak 4 tagja van. 59 és 89 év közöttiek.

KARIZMA-LELKISÉG

A társaság lelkisége a szentignáci- és népleány-lelkiségen alapszik. A Társaság sajátja a Boldogságos Szent Szűznek, a Magyarok Nagyasszonyának különleges tisztelete, a Magyarországért közösségben és egyénileg végzett ima, vezeklés, engesztelés.

Nagyon fontosnak tartjuk az egész teremtett világot Isten szándéka szerint használni.

A Jézus Szíve tiszteletben Istennek, az emberiségnek, és az egész világ egységének a megvalósítását előmozdítani.

Mária teljesen egy lett Jézussal. Mária által mi is a Jézussal való mind szorosabb kapcsolatra törekszünk, egészen a teljes eggyé válásig. Jézus leghőbb vágya is ez az egység volt. Élete végén a főpapi imában is ezért imádkozott, hogy mindnyájan egyek legyenek vele és egymással, az Istenben. Ebbe a Jézussal való teljes egységbe hívunk mindenkit. Erre az eggyé válásra szeretnénk vezetni másokat.

SZOLGÁLAT

A Társaságnak nincs egy meghatározott szolgálata, hogy lehetőleg csak ezt vagy azt tegyük, hiszen a Társaság programja az irgalmasság testi- és lelki cselekedeteinek gyakorlása. Ebbe minden belefér.

Fenntartunk egy száz fős idősek otthonát, ahol idős, nagyon beteg embereket gondoznak. Ennek a működését próbáljuk főleg lelki (áldoztatás, rózsafüzér, imák vezetése) és gazdasági vonalon támogatni.

Mivel idősek vagyunk, a hangsúly nem a nagy dolgokra helyeződött, hanem hogy amit teszünk, azt hogyan tesszük. Isten az emberek igényein keresztül jelzi számunkra, hogy mit kell tennünk. Istennek szeretnénk szolgálni azzal, hogy próbálunk reményt vagy örömöt vinni a ránk bízottak, vagy hozzánk fordulók életébe. Próbáljuk figyelni, lehetőleg megtenni, amit a másik szeretne, teljesíteni, amire megkér, megpróbálni a kedvében járni. Segíteni, hogy élni, szeretni tudjon, hogy jó legyen neki.

TANÚSÁGTÉTEL

Tizenhat évesen úgy éreztem, hogy nincs értelme semminek, nincs értelme az életemnek. Minden elmúlik. De az életem adott és valamit kezdeni kell vele. Nem magamért, hanem másokért akarok élni. Féltem a szerzetességtől, féltem attól, hogy más embernek kiszolgáltassam magam, hogy rendelkezzen fölöttem, hogy azt kell tennem, amit ő akar. Vonzott, hogy Istené legyek, szerettem volna teljesen az Övé lenni, de szerettem volna családot is, gyerekeket. Nem akartam, hogy úgy teljen el az életem, hogy se szerzetes nem leszek, se családom nem lesz. Közben 10 év telt el. Már nem bírtam tovább ezt a bizonytalanságot. Imádkoztam, kértem az Istent, mutassa meg egyértelműen, ha tényleg számítok neki, ha tényleg szeretné, hogy az Övé legyek. Megígértem, hogy ha válaszol, ha magának akar engem, akkor végigcsinálom, vállalok mindent, ami ezzel jár, de ha nem, akkor úgy döntök, hogy ez nem az én utam, másik irányba indulok.

Másnap az Új Emberben megláttam a Társaság hirdetését. Ez még a rendszerváltozás előtt volt, amikor egy ilyen hirdetés teljes képtelenségnek tűnt számomra. Csodaszámba ment. Határtalan öröm és teljes bizonyosság töltött el, hogy ez a válasz! És ezt – bármilyen megpróbáltatás ért is – soha nem voltam képes megkérdőjelezni.

Semmit nem tudtam a Társaságról és nem is volt jelentősége annak, hogy mit fogok dolgozni, hogyan élek majd. Csak az örömet éreztem, hogy Isten magának akar. Tudtam, hogy a többi már rá tartozik, az Ő kezében vagyok. Ez az út kezdete volt. S ez az út – nagyon sok nehézség, szenvedés mellett – a Jézussal való teljes egységre, békére és boldogságra vezetett. Ezen az úton nem magamba zárva élem az életet, hanem képessé váltam Jézusban eggyé válni másokkal. E mellett az egység mellett, eltörpülnek, jelentéktelenné válnak, hogy milyenek a külső körülmények. Az ember lehet boldog bármilyen helyzetben. Kevesen vagyunk, idősek, de együtt jártuk az utat, amin Isten vezetett minket a Jézussal való egységre.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1021 Budapest, Szerb A. u.13-17.
Levelezési cím: 1535 Budapest, 114. Pf.: 828.
E-mail cím: mariatv.mnt@gmail.com

Mária Iskolatestvérek

maristák FMS

pápai jogú szerzetesi intézmény 6 fő

TÖRTÉNET

Szent Marcellin Champagnat, a marista rend alapítója, 1789-ben született Marlhesban, (Franciaországban Lyon mellett) egy kis faluban, ahol a fiatalok és a felnőttek nagy része is analfabéta volt. Marcellin életében (1789-1840) Európa hatalmas kulturális, politikai és gazdasági felfordulás színhelye volt. Válságban volt a társadalom és az Egyház is. 1816-ban pappá szentelték. Ebben a légkörben nevelkedett, ez motiválta a fiatal káplán döntését, hogy megalapítsa a Mária Kistestvérei rendjét két fiatalemberrel 1817-ben. 1999. június 6-án, Marcellin Champagnat atyát szentté avatták.

Napjainkban kb. 3000 marista testvér lakik 81 országban a világban. Magyarországon az első marista közösség 1909-ben Orsován jött létre. Kispesten a fiúotthon 1923 – 1944 között, Budapesten pedig a Champagnat iskola 1928-tól 1950-ig működött. Az államosítás korában 84 magyar testvér volt. 1990-ben a rend ismét megkapta a hivatalos működési engedélyt.

A testvérek először a győri Apor Vilmos Katolikus Iskolaközpontot tartották fenn 2008-ig. Aztán 1999-ben a testvérek alapítottak egy Rendházat Esztergomban, ahol hátrányos helyzetű gyermekekkel és fiatalokkal foglalkoztak, később 2009-ben kezdték a karcagi missziót.

KARIZMA-LELKISÉG

A marista rend lelkiségének jellemzői:

A Jelenlét – A fiatalok közötti jelenlét kétségtelenül marista szellemiségünkre és nevelési stílusunkra jellemző sajátosságaink közül egy, amelyikben a pedagógia leginkább jelen van.

Az Egyszerűség, az Alázatosság és a Szerénység három Mária erény, amelyet az alapító adott nekünk. Az egyszerűség az alapítónk és az első testvérek tapasztalatából ered. Az első marista testvérek egyszerű paraszt emberek voltak. Ezen körülmények között jött létre egy egyszerű és földön járó lelkiség. Az egyszerűség különösen abban nyilvánul meg, hogyan lépünk kapcsolatba Istennel és embertársainkkal. Ezek a kapcsolatok becsületesekké, őszintékké, nyitottakká és átláthatókká válnak.

A családi szellem – A Názáretben élő Máriától merítik a maristák a karizmát és a nevelési stílust. A családi szellem értelmében megosztjuk képességeinket, tehetségeinket egymással, örülünk egymás sikereinek, együttérzőek vagyunk a kudarcokban.

A munka szeretete – A közösen végzett munka testvériséget teremt, létrehozza a közösséget, ráébreszt a csoportban végzett munka édes ízére, és a többi gyerekkel és fiatallal való kapcsolat révén alakítja a személyiséget.

Mária, mint példakép – Nevünk Máriáé (=Marista). Champagnat atya szerint nemcsak a nevét kell átvennünk, hanem létezési és cselekvési módjának egészét is. A marista szellemiség Mária szellemisége. Mária erényeinek utánzása lehetővé teszi számunkra, hogy egyre inkább hasonlítsunk Jézushoz.

A marista rend mottója: Mindent Jézusnak Mária által, mindent Máriának Jézusért!

Jelenleg két marista rendház van Magyarországon.

A rend székhelye Karcagon van, ahol a fenntartja a 240 diákos Szent Pál Marista Általános Iskolát hátrányos helyzetű gyermekeknek és fiataloknak, és a Marista T.I.P. tanodát is. A célunk az, hogy támogassuk a gyermekeket a tanulásban, és motiváljuk őket a továbbtanulásra is, hogy gimnáziumban/szakgimnáziumban vagy szakképzésben végzettséget szerezhessenek. Szoros kapcsolatot tartunk a családokkal és a plébánossal is, hogy a gyermekek családjaikkal együtt jobban megismerjék Jézust és Máriát a hittanórák és pasztorációs tevékenységek szervezésével. Szeretnénk, hogy a gyermekek járjanak templomba, különösen a nagy egyházi ünnepeken: karácsonykor, húsvétkor. Ahogyan az alapító mondta: Tegyétek a gyerekeket jó keresztényekké és erényes polgárokká!

A másik marista közösség Budapesten van. Lelki napokat szervezünk különböző gimnáziumokban, lelki órákat tartunk tanítási időben, valamint lelki hétvégét minden pénteken és szombaton. A szervezett tréningeken az a célunk, hogy a fiatalok már most elköteleződjenek, hogy egy jobb keresztény közösséget építsenek az osztályukban, a mostani gimnáziumukban.

„A Mi Házunk” nevű Marista Közösségi Házat tartunk fenn Esztergomban, ahol tanodán, baba-mama-klubban és különböző programok biztosításának keretében foglalkozunk a hátrányos helyzetű gyermekek nevelésével és a családjaikkal egy roma telepen.

Hittankönyv sorozatot is készítünk, minden általános iskolai és középiskolai évfolyam részére. Alkalmanként lelki napot vagy különböző féle hitbeli foglalkozást tartunk a gyerekekkel és fiatalokkal ott, ahová hívnak minket. Felvállaltuk a cigánypasztorációs tevékenységet is, ahol az egyházi intézményekkel együttműködve igyekszünk megfelelő választ adni azoknak a gyerekeknek és családoknak, akikkel leginkább rendszeresen találkozunk. Nagyon aktívan részt veszünk a gyermekvédelemmel kapcsolatos bármilyen kezdeményezésben, valamint a saját komplex gyermekvédelmi programunkon dolgozunk.

A hivatásom története kilenc éves koromban kezdődött, amikor egy marista iskolába kezdtem járni Barcelona közelében. A marista testvérekkel kezdett tanulási folyamat váratlanul elvitt engem a noviciátusba.

Ott felderítettem azt, hogy Isten az életem kezdete óta szeret engem. Azt is megtudtam, hogy egy szerető Isten fia vagyok és pótolhatatlan. Kiderítettem, hogy Isten egy atya-anya és nem egy igazságosztó személy, egy szerető és irgalmas Isten. Hirtelen minden megváltozott az életemben: minden Isten ajándékává vált számomra. Ilyen szempontból érdemes lett élni az életet és az életemet felajánlani arra, hogy Jézus Krisztust hirdessem a gyermekeknek és a fiataloknak. Tanúságot tettem arról, hogy a gonoszság ellenére lehet egy más világot teremteni itt a földön. Újjászülettem. Egy fényes robbanás történt a sötét éjszakában. Azután a pillanat után az élet más értelmet nyert, amit nem is gondoltam. Isten lett a legbensőségesebb lényegem.

Egy olyan Isten, aki látható a beszédemen, a tekintetemen, a tetteimen. Én lettem az a csatorna, amivel Isten szeretheti az embereket. Ez a tapasztalat elárasztotta a személyiségemet örömmel és boldogsággal. Azóta boldogan élek azzal a tudással, hogy Isten velem van, és szeret engem.

A közösségi élet betöltötte a marista életemet. Közösségben élni egy álom, egy utópia, egy életcél, amelyre törekszem. Ez Isten Országa itt a földön. (Bofarull Jaume testvér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 5300 Karcag, Zádor u. 3.
E-mail cím: testverek@marista.hu
Weboldal: www.marista.hu

Mária Keresztes Közössége

nemesvámosi testvérek SMC

egyházmegyei jogú krisztushívők hivatalos társulása 2 fő

TÖRTÉNET

Mária Keresztes Közössége első tagjai 1998. július 16-án kezdték meg közös életüket Nemesvámoson azzal a céllal, hogy Szent Benedek Regulája alapján egy modern, lelkipásztorkodó, de mégis monasztikus közösséget hozzanak létre. A közös imádság és a lelkipásztori tevékenység harmonikus egyensúlya jellemezze a közösség életét! Ugyanakkor fontos szempont, hogy a közösség lelkipásztorkodásának célja a kis falvak, illetve az azokban élő emberek. 2001-ben a közösség központja egy még kisebb faluba vándorol, de 2010 őszén ismét Nemesvámos a központ, amely egyúttal a veszprémi érsek által a közösségre bízott 13 településből álló lelkipásztori terület központja is.

A közösség tagjai teljesen átalakították a rájuk bízott terület lelkipásztori struktúráját, kisebb-nagyobb közösségeket hoztak létre mind a fiatalok, mind pedig az idősebb korosztályok számára. Több ünnepet közösen ünnepelnek a terület egyik vagy másik templomában, amelyre összegyűjtik a híveket.

KARIZMA-LELKISÉG

Szent Benedek Regulája a közösségi élet alapja. Ima és lelkipásztorkodás egyensúlyára törekszenek a közösség tagjai.

SZOLGÁLATOK

Nemesvámos és a hozzá tartozó tizenkét település lelkipásztori szolgálatát látja el a közösség.

TANÚSÁGTÉTEL

Bár több rendet is igyekeztem megismerni, mégis az a belső hívás hajtott, hogy egy új kezdeményezésnek legyek tagja. Nagyon nagyra tartottam Szent Benedeket és Reguláját, ezt a lelkiséget éreztem magamhoz legközelebb. Ugyanakkor összeszorult a szívem, amikor a kis falvak lelki sivárságát láttam és azt, hogy menynyire nem létezik perspektíva az itt élő emberek számára. Nincsenek közösségek! Maroknyi nyáj van egyik-másik templomban, de ez olyan lehangoló állapot számukra! Kell valami sokkal több ennél, ami segít feledtetni a közösségek fogyását és egy új gondolat, új rendszer, ami lelkesíti az embereket. Ma, amikor ennek az óriási területnek az élén állok, sok jó kezdeményezést tudhatok magunk mögött.

Lehetőségek vannak: fiataloknak, családoknak, időseknek, ünnepelni akaróknak és szentséget keresőknek. A magam számára pedig az a legfontosabb, hogy keressem az Atya akaratát és meghalljam a Szentlélek sugallatát, hogy miként vezet a Fiú Országa felé mindannyiunkat. Hiszem és látom, hogy akik velünk együtt keresik a jót, azok bizakodóvá válnak, és az új eszközök egy új élet lehetőségét csillantják meg előttük is. (Gere Dávid Márk SMC)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 8248 Nemesvámos, Fészek u. 5.
E-mail cím: societasmariae@gmail.com

Missziótársaság

lazaristák CM

pápai jogú apostoli élet társasága 7 fő

TÖRTÉNET

A Missziótársaságot (Congregatio Missionis) Páli Szent Vince alapította 1625-ben. Az új közösség feladata népmissziók tartása volt Franciaország falvaiban, innen ered elnevezése: Missziótársaság. A közösség központi háza a párizsi Szent Lázár lett, erről kapták a rendtagok népies elnevezésüket: lazaristák. Első feladatukhoz, a népmissziókhoz külföldi misszió is társultak, valamint a papság képzése, és a szegények, rászorulók megsegítése.

Franciaországon kívül már Szent Vince életében, más országokban is alapítottak házakat, így lassan elterjedtek az egész világon. Magyarországon első házukat Piliscsabán hozták létre 1898-ban, majd tartományi központjuk a budapesti Gellért-hegyen felépült rendház lett.

KARIZMA-LELKISÉG

Páli Szent Vince három alapításával (Szeretetegyesület, Missziótársaság, Szeretet Leányai Társulat) kora lelki és anyagi ínségére akart válaszolni, teljesen újszerű formában. A Missziótársaságot apostoli életű társaságnak szánta, amelynek tagjai – papok és testvérek – közösségben élnek, fogadalmakkal kötelezik el magukat, és lelkipásztori munkát folytatnak a világban, a Társaság céljainak megfelelően. Szerzetesi öltözetük nincs, hanem az egyházmegyés papságnál használatos fekete reverendát viselik. Szent Vince megkülönböztető jelet nem adott társainak, hanem öt erény gyakorlását ajánlotta nekik, amely igazi ékességük és ismertető jelük lehet: egyszerűség, alázatosság, szelídség, önmegtagadás, lelkekért való buzgóság.

A Missziótársaság jelmondata: „Evangelizare pauperibus misit me!" – „Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek!" E szentírási részt olvasta fel Jézus a zsinagógában, nyilvános működése kezdetén, és Páli Szent Vince ennek szellemében kívánta meghatározni a lazaristák életét és szolgálatát.

TANÚSÁGTÉTEL

Nagyváradon születtem, ahol már gyerekkoromban megismerkedtem a lazaristákkal és a vincés nővérekkel. Nagy hatással volt rám Páli Szent Vince életrajza, amit tizenévesen olvastam el, és teljesen konkrét, vonzó formában láttam megvalósulni az ő lelkiségét azoknak a lazaristáknak és nővéreknek a személyében, akikkel találkoztam. Érettségi után, amikor döntenem kellett, hogyan tovább, nagyon sok lehetőséget végiggondoltam. Éreztem magamban a papi hivatást, valamint a vágyat, hogy egy közösséghez tartozzam. Végül a lazaristák mellett döntöttem, mert rendkívül erősen éreztem, hogy ha mást választok, bennem marad valami nyugtalanság és nem leszek boldog. Azóta, immár húsz éve, ennek a lelki családnak lehetek a tagja. Sokszor megtapasztaltam, hogy közösségünk nem tökéletes, mivel egyenként sem vagyunk azok, de Isten mégis meghívott bennünket, és egybegyűjtött, hogy munkatársai legyünk. Az a tudat és érzés, hogy Isten szeret és megbízik bennem, hogy Krisztust követhetem papként és lazaristaként, annyira felemelő, hogy az elmondhatatlan. És ez semmivel nem felcserélhető. (Barta Szabolcs)

SZOLGÁLAT

Magyarországon a lazaristák három helyen vannak jelen. Budapesten található a központi házuk, melynek tagjai több helyszínen látnak el szolgálatot: idősotthonban, kórházban, budapesti plébániákon. Szobon a Szent László Gimnázium, Piliscsabán a Szent Vince Kollégium fenntartói. Ezen kívül határon túl, Nagyváradon plébániát látnak el, ahol bekapcsolódnak a város és az egyházmegye lelkipásztori életébe. Együttműködnek a vincés (irgalmas) nővérekkel és a vincés civil önkéntesekkel, akik karitatív tevékenységet folytatnak.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1118 Budapest, Ménesi út 26.
E-mail cím: irodacm1@gmail.com
Weboldal: www.lazarista.hu, www.vincescsalad.hu
Facebook: Lazaristák

Nagy Szent Bazil Rendi Nővérek

bazilita nővérek OSBM

pápai jogú szerzetesi intézmény 2 fő

TÖRTÉNET

Szerzetességünket Nagy Szent Bazil (329-379) alapította. Ő egy szentéletű család tíz gyermeke közül származik. Athéni tanulmányai végeztével magányba vonult, és maga köré gyűjtötte a szerzeteseket. Az ő kérdéseikre válaszolva alkotta meg a Bővebben kifejtett szabályokat és a Rövidebben kifejtett szabályokat, amelyeknek alapján élünk.

Elődeink azok a görög szerzetesnővérek, akiket Szent István király telepített le Veszprémvölgyben a XI. században, hogy Imre herceg kis bizánci menyasszonyának és kíséretének lelki gondozását végezzék. Később több apácamonostor is létesült, amelyek azonban különböző okok miatt megszűntek. 1935-ben Dr. Dudás Miklós máriapócsi bazilita tartományfőnök – később megyéspüspök – négy ungvári bazilita nővér Máriapócsra hívásával visszatelepítette az országba a bazilita szerzetesnővéreket. Az 1950-es szétszóratáskor 24 fogadalmas nővérünk és négy novíciánk volt, akik a kommunizmus ideje alatt nehezen tudtak gondoskodni magukról. A közösségi életünk be volt tiltva. 1989-ben 17 örökfogadalmas nővérünk volt, akik közül mostanra tizenöten elhunytak. Jelenleg két tagja van a máriapócsi görögkatolikus monasztikus közösségnek.

KARIZMA-LELKISÉG

„Mi, Nagy Szent Bazil Rendjének Nővérei az evangéliumi életmód megélése által törekszünk Istent dicsőíteni. Tisztasági, szegénységi és engedelmességi fogadalmaink kötelezettsége által szorosabban követjük a keresztségben magunkra öltött Jézus Krisztust, Aki arra hív minket, hogy mind mélyebb egységre lépjünk Vele. A Szent Liturgiával, a zsolozsmázással és egyéni imaéletünkkel dicsőítjük Istent. A keleti egyház pápai jogú szerzetesrendjeként ennek hagyományán, fegyelmén és lelkiségén, valamint Szent Bazil és más keleti atyák írásait alapul véve alkotunk Rendet. Felismerjük örökségünk szépségét és értékét, amely azért a mienk, hogy egymással megosszuk. Ezen örökségünk őrzésére mind szemlélődő, mind apostoli életünk Istennel egyesült élet, az ő bennünket átformáló szeretetében, amely az embertárs szeretetére is kiterjed. Fogékonyan és szolgálatra készen válaszolunk az Egyház és korunk embereinek szükségleteire, különös figyelemmel a Bizánci Egyházra. Az imádság, a böjt és az alamizsnaosztás válaszadásunk alapvető módjai arra a hívásra, amely az Isten-központú életre vezet minket.” (Konstitúció)

Minthogy Nagy Szent Bazil atyánk Isten dicsőítését és az embertárs szolgálatát határozta meg fő tevékenységünknek, minden olyan szolgálatot végezhetünk, amely a monasztikus életmóddal összeegyeztethető. Így nővéreink a szétszóratás előtt igen sokrétű szolgálatban vettek részt: Máriapócson a monostor épületében zarándokokat és lelkigyakorlatot végző nőket fogadtak, árva kislányokat gondoztak, szolgáltak a bazilikában, miseruhákat varrtak, a bazilita atyák elemi iskolájában tanítottak, foglalkoztak az ifjúsággal és a nőkkel, főző- és varrótanfolyamokat vezettek, lelkigyakorlatokat szerveztek, kegytárgyboltot tartottak fenn, Sátoraljaújhelyben árvaházuk volt, Hajdúdorogon internátust tartottak fenn és az ottani bazilita atyák házában végeztek szolgálatokat. Ennek az áldásos munkának vetett véget az 1950-es állami betiltás. 1989 után csak lassan kezdhettünk szolgálatokat, mivel a teljesen lepusztított és kirabolt máriapócsi házunkat kellett először rendbehozni. 1991. június 24-én költözhettünk be monostorunkba. További építkezés után 1993. február 20-án nyitottuk meg Máriapócson Szent Makrina Szociális Otthonunkat idős nők számára, amelynek mára 40 lakója van. 1997-ben Sátoraljaújhelyen megnyitottuk a Szent Anna Szeretetotthonunkat, ennek ma 54 – férfi és nő – lakója van, de 2019. augusztus 1-től a fenntartását átadtuk a Miskolci Egyházmegyének.

Morvai Mária Márta nővérünk 51 éven át gondozta a kegytemplomot. Kegytárgyboltunkat is üzemeltettük 2016-ig. Tizenhat évig lelkigyakorlatokat szerveztünk felnőtt lányok részére, ezen kívül három könyv kiadását végeztük el. Jelenleg – mivel csak ketten maradtunk nővérek a közösségben – a Szent Makrina Szociális Otthon fenntartói tevékenységét látjuk el, ezzel 40 idős nőről gondoskodunk, és 20 személynek biztosítunk munkahelyet.

TANÚSÁGTÉTEL

Hajdúdorogi görögkatolikus családban születtem 1932-ben. Hétéves koromban édesanyám meghalt. Édesapám másodszor is megházasodott, és ez a nevelőanyám beszélt a kisvárdai orsolyita nővérekről. A bazilita nővérek Hajdúdorogon is tevékenykedtek, és nevelőanyám a főnöknőnek bemutatott. Így 14 évesen kerültem Máriapócsra 1946-ban. Itt a nővérek árvaházában éltem, míg 17 évesen már jelölt lehettem. Azért a bazilita nővérek közösségét választottam, mert ez az egy görögkatolikus női szerzetesközösség volt, amelyet megismertem és megszerettem. Az 1950-es szétszóratáskor novícia voltam. A debreceni Svetits Leánygimnáziumban érettségiztem 1953-ban, és utána a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen matematika-fizika szakos tanári diplomát szereztem 1957-ben, az ezt követő években különböző iskolákban tanítottam 30 évig, 1988-as nyugdíjba vonulásomig.

A szétszóratástól kezdve nővéreinkkel titokban szoros kapcsolatban voltam, és 1968-ban titokban sikerült örökfogadalmat tennem, a római legfőbb elöljárónk hozzájárulásával. Két év múlva ez kitudódott, és a velem együtt fogadalmat tett négy nővért és engem is, a rendőrség folyamatosan zaklatott és figyelt, de ez a hivatásomban nem tudott megingatni.

Mint kislány, nagyon szerettem a monostorban lenni, és nagyon vágyódtam a közösség tagjává lenni. Sokat vártam az örökfogadalomra, beöltözésemtől számítva 18 évet, és nagyon boldog voltam, hogy örökre Istenhez köthettem az életemet, aminek a mai napig nagyon örülök. Boldogan élek a közösségben, és hálát adok a jó Istennek, hogy magához hívott.

(Imre Margit Ágota, OSBM nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 4326 Máriapócs, Kossuth tér 16.
E-mail cím: bazilitanoverek@gmail.com

Notre Dame Női Kanonok- és Tanítórend

Notre Dame nővérek — CND – CSA

pápai jogú szerzetesi intézmény — 5 fő

TÖRTÉNET

Rendalapítóink, Pierre Fourier (1565-1640) és Alix le Clerc (1576-1622) Lotaringiában születtek, a mai Franciaország keleti részén. Nagyon nehéz körülmények között éltek egy olyan korban, amely tele volt társadalmi, politikai, ideológiai változással, új és felforgató eszmékkel.

A nők társadalmi helyzete teljesen eltért a férfiakétól, jóformán társadalmon kívülinek számítottak. Rendünk alapítóit egy nagyon fontos társadalmi ellentét megoldása vezérelte: meg akarták oldani a lányok oktatását és nevelését társadalmi helyzettől függetlenül. Meg voltak győződve arról, hogy a gyermekek oktatása, nevelése hatással lesz a családokra, sőt a családokon keresztül az egész társadalomra.

Pierre Fourier idejében 42 kolostor épült Lotaringiában, Franciaországban és Luxemburgban. Halála után, a XVII-XVIII. században újabbak épültek Franciaországban, Németországban, Belgiumban. Pozsonyban 1747-ben, Mária Terézia kérésére alapítottak kolostort és iskolát a nővérek. Pécsett 1850-ban nyitotta meg kapuit az iskola, a pozsonyi nővérek munkája gyümölcseként. 1905-ben francia nővérek érkeztek Zsámbékra a székesfehérvári püspök hívására, majd 1908-ban Törökbálinton telepedtek le. Zalaegerszegre 1929-ben érkeztek a későbbi Mindszenty bíboros kérésére. A XX. században jelent meg a Notre Dame Rend Angliában, Brazíliában, Vietnámban, Kongóban és Hongkongban.

KARIZMA-LELKISÉG

Fourier Szent Péter elképzelése szerint rendünk az ágostoni hitvallást követi, aminek központi motívuma Jézus és az apostolok közösségi élete. Minden, ami ebben a tanításban szerepel, jól összefoglalható Szent Ágoston alábbi idézetével:

„Szeress, és tégy, amit akarsz! Ha hallgatsz, szeretetből hallgass. Ha kiáltasz, szeretetből kiálts. Ha rendre utasítasz, szeretetből utasíts rendre. Ha kíméletet tanúsítasz, szeretetből tanúsíts kíméletet. Legyen a magatartásunk mélyén a szeretetgyökér. Csak jó dolog születhetik meg ebből a gyökérből. Ezt jelenti a szeretet. És, íme, ahogy Isten szeretete megnyilvánul számunkra: elküldte a világra egyszülött Fiát, hogy általa éljünk" Elmélyülve Szent Ágoston tanításában, Fourier Szent Péter a fenti idézettől vezérelve alapítja meg a Notre Dame Rendet. Ahogy Krisztus haladt és együtt élt a palesztinai úton apostolaival, nővéreink úgy élnek az alapítás óta az emberek között. Alapításunk óta a társadalom tagjai között élve annak aktív formálói vagyunk. Ezt a lelkiséget Fourier Szent Péter rendünk alapító okiratában a kánai menyegzőben gyökerezteti (Jn 2,1-11), ahol Jézus először jelenik meg társadalmi szereplőként. A kánai menyegző történetében Mária bátorít bennünket, hogy hallgassuk Jézus szavát, aki megjövendöli nekünk a királyság eljövetelét és kéri, hogy életünket szenteljük felebarátaink szolgálatának.

Fourier Szent Péter elgondolása alapján a közösségi életet a nevelés szolgálatába kell állítani. Az apostoli élet és a testvéri összetartozás fontos irányelvek. A közösségi életünkben és a fiatalokkal való munka során egyaránt Jézus vezet bennünket. „Nevelni annyit tesz, mint megváltoztatni a világot!" – hangzik az egyik legfontosabb alapelvünk. Minden fiatalt ahhoz próbálunk hozzásegíteni, hogy a saját tehetségét megtalálva építse fel jövőjét, miközben felismerheti, hogy Isten misztériuma is benne lakozik.

Nevelő küldetésünket laikusok bevonásával valósítjuk meg. „Laikus és Notre Dame nővér együtt haladnak a rendalapító nyomdokain". Ez volt a címe utolsó nagykáptalanunknak 2014-ben.

Jelenleg minden országban, ahol tanít a Rend – Brazíliában, Kongóban, Vietnamban és Európában iskolahálózatokat hoztunk létre a működés megkönnyítése érdekében. A hálózatok pasztorális küldetése, hogy minden munkatársunk felé közvetítse a Rend küldetéstudatát, úgy hogy közben kulturális közösséget formál iskoláinkból.

Ez az országokon átnyúló szemlélet rendünk nagy kincsét jelenti, amely kiemelt helyet foglal el a jövőnk formálásában. Életre hívtuk a Notre Dame Rend határokon átnyúló nevelési hálózatát, melynek célja, hogy iskoláink közös projekteken dolgozzanak, és ezáltal a különböző kultúrák egymást gazdagítsák.

Ennek elősegítésére fiatal nővéreink a képzésük során egy évet töltenek el valamelyik távolabbi rendházunkban, hogy megismerkedjenek az idegen kultúrákkal, és személyesen is megtapasztalják a Notre Dame Rend nemzetköziségét. A képzés keretében a 2019-2020-as tanévben érkezett zalaegerszegi rendházunkba két vietnámi nővér.

2016. augusztus 14-én tettem örök fogadalmat Ho Si Minh városban, és ezzel egy életre a Notre Dame Rend szerzetesévé váltam. Ez egy fantasztikus nap volt, mert mindenki körülvett, aki fontos volt számomra. Ott voltak a rend nővérei, a családom, a tanáraim, a barátaim és a kollégáim. Jelenlétük és imádságuk erőt és bátorságot adott ahhoz, hogy ki tudjam mondani : „Fogadom, hogy örökké követni fogom Jézust a tisztaság, a szegénység és az engedelmesség útján, és kész vagyok szolgálni a fiatalokat, akik Jézus Krisztus hívását meghallva érdeklődnek az egyház és vallásunk iránt."

Újabb bátorítást kaptam Cécile nővértől, a Rend generálisától és Thanh Nga provinciális nővértől. Megerősítettek abban, hogy ebben a közösségben, amely nagy szeretettel fogad, én egyéni és különleges vagyok, és mindvégig számíthatok rájuk fogadalmam teljesítésében. Biztos vagyok abban, hogy ahová most kerültem, a fiatalok nevelését szolgálja, és teljesíteni tudom alapítóink akaratát : „Neveljétek naggyá őket!"

Ha visszatekintek eddigi életemre és átgondolom, hova jutottam a Rend által, nagy boldogság tölt el, mert látom, hogy Isten a szeretet útján vezet, és azon veszem észre magam, hogy az életem tele van sok kis bibliai jellel. A szüleim és a családom megtanították, hogy Isten olyannak szeret, amilyen vagyok, nem szab nekem feltételeket, és tudja, hogy nem vagyok tökéletes. A Rend felkészítő képzése, a közösség szerető környezete és az idősebb nővérek példamutatása lehetővé tették számomra, hogy felfedezzem, ki is vagyok valójában, mik az erősségeim és a gyengeségeim, melyik oldalam napsütötte és melyik árnyékos. Ez a megismerés lehetővé teszi, hogy új kapcsolatot alakítsak ki magammal, a rendtársakkal, az egyházzal és Istennel. Rájöttem arra, hogy a tanáraim, a barátaim és a körülöttem lévő fiatalok Isten által küldött ajándékok, akik segítenek abban, hogy formáljam magam Isten szándéka szerint. Hitvallásunk : „Mindenkinek használni, senkinek sem ártani."

Nagyon boldog vagyok, hogy katolikus lehetek. Nagyon boldog vagyok, hogy a Notre Dame Rend (CND) egyik nővére lehetek, és nagyon boldoggá tesz, hogy Isten gyermeke vagyok. És remélem, hogy ehhez életem minden napján hű maradok. Kérlek benneteket, imádkozzatok ezért! (Cécile)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 8900 Zalaegerszeg, Zárda u. 25.
E-mail cím: notredamerend@gmail.com
Weboldal: www.cnd-csa.org
Facebook: Congrégation Notre-Dame Chanoinesses de Saint Augustin

Nyolc Boldogság Közösség

CB

egyházmegyei jogú krisztushívők hivatalos társulása

13 fő

TÖRTÉNET

A Nyolc Boldogság Közösség Franciaországban jött létre 1973-ban. Két házaspár alapította, Gérard (Efraim) és Joisette Croissant, valamint Jean-Marc és Mireille Hammel. Arra éreztek elhívást, hogy az Evangéliumot az első keresztény közösségek mintájára éljék meg. 1975-ben az Albi egyházmegye érseke fogadta be és nyilvánította „kegyes társulássá" (pia unio) a Közösséget. 1991-ben a Közösség eredeti nevét (Júda Oroszlánja és az Áldozati Bárány) a Nyolc Boldogság Közösség névre változtatta. 2002-ben a Laikusok Pápai Tanácsa elismerte, mint nemzetközi jogú „krisztushívők magántársulását". 2011-ben a Közösség Mgr. Robert Le Gall, Toulouse érsekének jóváhagyásával újjáalakult, mint egyházmegyei jogú „krisztushívők hivatalos társulása". Innentől a megszentelt élet lelki családjaként működik tovább, és a Megszentelt Élet Intézményeinek Római Kongregációjához tartozik. A Közösség tagjai jelenleg mintegy 50 alapításban élnek, 4 kontinens 26 országában. Első magyarországi házunk Péliföldszentkereszten volt (1988-1994). Három helyen vagyunk jelen az országban:

- Homokkomárom: Mária, Vértanúk királynője Alapítás (1990-)
- Budapest: Isteni Irgalom Alapítás (2006-) az Örökimádás-templomigazgatóság épületében
- Kecskemét: közösségi jelenlét a Szentcsalád Plébánián (2015-)

A Közösség karizmája három terület együttesében bontakozik ki:

Élet a Szentlélekben: A Közösség lelkiségében első helyen áll a belső ima és a törekvés a szüntelen imára; ebből fakad egész életünk és minden tettünk. Az a meggyőződés vezet minket, hogy az Úr hamarosan eljön, és a parúziát sürgethetjük az Ország elővételezésével a dicsőítésben, a liturgia szépségében és a testvéri szeretetben. A Közösség nyitott a karizmákra és a Szentlélek ajándékaira, melyek az evangelizációt és a missziót segítik. Különösen is érdeklődünk a keresztény hit zsidó gyökerei iránt, és kiemelten fontos számunkra az Izraelért, valamint a keresztények egységéért végzett ima. Ezen kívül egész lelkiségünket átjárja a Máriatisztelet, neki ajánljuk fel magunkat.

Az életállapotok kommuniója: A Közösség, mint "lelki család" a Szentháromság életét veszi alapul: igazi testvéri közösségre törekszik a férfi és női szerzetesek, valamint a laikusok között. A három ág egyetlen közösségi testet alkot a liturgikus, testvéri és az apostoli-missziós életben. Különböző életállapotú hívek egyetlen közösségbe való meghívottsága által a Közösség megjeleníti Isten népének egységét és sokszínűségét.

Apostoli és missziós kisugárzás: A Közösség aktívan részt kíván venni az új evangelizációban. Életével rejtetten, apostoli tevékenységeivel pedig nyíltan tesz tanúságot Isten Országáról.

A Közösség a kezdetektől fogva különösen is szívén viseli a szegények és a szenvedők gondját, és arra vágyik, hogy gyakorolja a kompassiót és Krisztus vigaszát közvetítse. Ebből fakadóan hamar létrejöttek a Közösségben a különböző karitatív és humanitárius szolgálatok.

Közösségünket megragadta a sürgető szükség, hogy választ adjon a legnagyobb nyomorúságra: hogy az emberek nem ismerik Krisztust. Emiatt minden erejével hozzá akar járulni az evangélium terjedéséhez. Ez nagyon különböző módokon történik, a meghallott hívások és az egyház kérései szerint. Így a Közösség részt vesz az új evangelizációban, különös hangsúlyt helyezve a családi- és ifjúságpasztorációra.

Végül a Közösség a művészet és a szépség segítségével kíván tanúságot tenni az ember egyetemes hivatásáról: hogy a Teremtés megéneklője legyen és Istent dicsőítse.

A budapesti közösség tagjai az evangelizáció, a képzés és az együttérzés szolgálatában tevékenykednek a következő területeken: az Örökimádás-templom és a Béke Királynője Plébánia lelkipásztori ellátása, szentségek felvételére való előkészítés (katekumenátus, jegyesoktatás), lelki kísérés, lelkigondozás, oktatás a Sapientia Hittudományi Főiskolán, lelkigyakorlatok, imacsoportok és bibliakör vezetése, imaestek és lelki napok szervezése, az Eucharisztia tiszteletét előmozdító Központi Oltáregyesület munkájában való részvétel, szegényekkel és idősekkel való foglalkozás.

Homokkomáromi házunk azok szolgálatában áll, akik kiszakadva a világ forgatagából szeretnének több időt eltölteni csendben, imában és testvéri közösségben. Lelkigyakorlatokat tartunk, fiataloknak tábort és képzést szervezünk. Fogadunk plébániai, iskolai, vagy a különböző lelkiségi mozgalmakhoz tartozó csoportokat is. Szolgálataink közt szerepel még kegytárgybolt üzemeltetése, plébániai imacsoport vezetése és iskolai hitoktatás.

Kecskeméten főként a Szentcsalád Plébánia életében veszünk részt: imaesteket és találkozókat szervezünk, plébániai és iskolai hitoktatást tartunk.

TANÚSÁGTÉTEL

Amikor felismertem, hogy Isten a megszentelt életre hív, azonnal jött a kérdés, hogy de mégis konkrétan melyik közösségben? Adtam magamnak fél évet, amikor tudatosan kerestem a kapcsolatot többféle szerzetesrenddel, próbáltam megismerni a karizmájukat és életüket, és figyelni, mi az, ami vonzó számomra. Ahogy teltek a hónapok, egyre bizonyosabbá vált számomra, hogy a Nyolc Boldogság Közösség az a hely, ahol az életemet Istennek szeretném adni. A lelkiség és a mindennapok sok elemét tudnám felsorolni, de mindez abba a felismerésbe sűrűsödött össze, hogy „itt vagyok otthon". Fontos volt számomra a mindennapi szentségimádás, a liturgia szépsége, a habitus viselése, a nyitottság más felekezetek felé, az evangelizáció. Legjellegzetesebb vonásként pedig az a közösség és közelség, amit a három ág tagjai (szerzetes testvérek, nővérek és családosok) egymással megélnek. Láttam egyszer egy fényképet, ami egy karácsonyi ebéden készült: a Közösséghez tartozó házaspárok a kis gyerekeikkel, mellettük nővérek, papok együtt a karácsonyfa előtt. Idősebbek és fiatalok, férfiak és nők, házasok és megszentelt életűek – ugyanazon lelki család tagjaiként, testvéri közösséget élve a kapcsolatokban, az imádságban és a szolgálatban. Megélni és a világnak megmutatni ezt a kommuniót, ez olyan karizma, ajándék, amire Isten tesz képessé, és amire a mai világnak igazán nagy szüksége van! Egyszerre lehetek hálás azért, amit a családosok vagy egy pap megél, és erősödhetem a saját hivatásomban, mint megszentelt életű nővér.

A másik jellegzetessége a Közösségnek, hogy nagyon fiatal. Vannak több évszázados múlttal és tapasztalattal bíró rendek, nem lett volna egyszerűbb valami „jól bevált" utat választani? Azt gondolom, az „idősebb" közösségek tapasztalata és tudása nagy kincs mindenki számára, bár bizonyosan kihívást is jelent, hogy a hagyomány a jelenben is az életet szolgálja. Számomra viszont egy új, még születőben lévő közösséghez csatlakozni egy óriási, isteni kaland kezdete volt: látni, ahogy a Szentlélek valami újat hoz létre, mi több, aktív részese lenni ennek! Nem csak a személyes életemben és szolgálataimban, hanem a Közösség tagjaként együtt megélni ezt a kis pünkösdöt, és hagyni, hogy a Szentlélek formáljon és vezessen új utakra bennünket! (Isten Országáról nevezett Margit nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 8777 Homokkomárom, Ady Endre u. 2.; 1094 Budapest, Bokréta u. 35.
E-mail cím: nyolcb.hk@gmail.com, nyolcboldogsag.budapest@gmail.com
Weboldal: www.beatitudes.org/hu
Facebook: Nyolc Boldogság Közösség – Homokkomárom, Nyolc Boldogság Közösség – Budapest

Piarista Rend Magyar Tartománya

piaristák SP, SchP

pápai jogú szerzetesi intézmény 62 fő

TÖRTÉNET

A piarista rend alapítója Kalazanci Szent József (1557–1648), aki a mai Spanyolország területén született, de 1597-től Rómában élt. Kalazanciust megdöbbentette a sok szegény fiú, akik céltalanul éltek, sőt garázdálkodtak a római szegénynegyedek utcáin. Először városi vezetőket és több szerzetesrendet is megkeresett, és kérte őket, hogy vállalják fel a lézengők oktatását, de végül rájött arra, hogy neki kell iskolát nyitnia nekik, s jótékonysági (kegyes) iskolát alapított számukra. Évek múltával pedig munkatársai egy részével megalapította a Kegyes Iskolák Rendjét, melynek küldetése már kisgyermekkortól kezdve a gyerekek és fiatalok nevelése és oktatása, különösen a szegényeké.

Itáliában és egész Európában sok egyházi és világi mecénás nagy lehetőséget látott az ingyenes iskolákban, így a szerzetesközösség kezdettől fogva sok meghívást kapott, és robbanásszerűen terjeszkedni kezdett.

A történelmi Magyarország területére még Kalazancius életében megérkeztek az első piarista atyák, 1721-ben pedig önálló tartománynyá fejlődtek. A rend iskolahálózata kiterjedt az egész országra, tanárai és diákjai meghatározó személyiségeivé váltak a magyar közéletnek és kultúrának. A rendszerváltás (1989) után – a kommunizmus alatt is működő budapesti és kecskeméti iskola mellett – több városban lehetőség nyílt új iskolák nyitására vagy régiek újraindítására. Ma Magyarországon, ill. Erdélyben kilenc helyszínen van jelen a közösség: a templomok mellett óvodák és általános iskolák, gimnáziumok és kollégiumok, tanoda, teológiai főiskola, tanulmányi ház és pályaorientációs módszertani központ működik a piarista közösség fenntartásában.

Az evangélium hirdetésének az egész egyházra háruló feladatában rendünk a gyerekek és fiatalok, elsősorban a rászorulók egész emberré nevelésével vesz részt, erre irányul sajátos negyedik fogadalmunk. Ez a nevelői munka az ember teljes kibontakozására irányul: hogy diákjaink szeressék és keressék az igazságot, és mint Isten országának hirdetői részt vegyenek a világ emberségesebbé alakításában, és hogy életmódjuk megegyezzen azzal a hittel, amelyet vallanak, és hogy ily módon napról napra teljesebb szabadságra jutva egész életük útja boldog legyen. Az egyház azt a feladatot bízta ránk, hogy a nevelés által evangelizáljunk.

A piarista iskola arra törekszik, hogy hittől megvilágosított képet nyújtson a világról, az életről és az emberről, és kifejlessze a diákok képességeit. Hivatásbeli munkánk felelősségteljes végzése megkívánja tőlünk, hogy megfelelő szakképzettséget szerezzünk. Azon vagyunk, hogy olyan egyszerű és hatékony módszereket alkalmazzunk, amely lépést tart a neveléstudomány fejlődésével.

Napjainkban a rend tagjain kívül számos világi is végzi a piarista rend szolgálatát, akik különféle mértékben és módon kapcsolódnak rendünkhöz. Ők apostoli munkánk tevékeny és értékes részesei, és készségük, elköteleződésük szerint, emberi és lelki, szakmai és pedagógiai felkészültségüknek megfelelően felelős munkakört töltenek be intézményeinkben.

A magyar tartomány küldetésnyilatkozata tömören így fogalmazza meg feladatunkat: „Együttműködő közösségekben fejlesztő közeget alkotva hatékony segítséget nyújtani a ránk szorulóknak és hozzánk fordulóknak abban, hogy kibontakoztassák teljes emberségüket, és érett személlyé váljanak."

Mi, 21. századi piaristák küldetésünknek tartjuk, hogy Kalazancius művét úgy vigyük tovább, hogy egyszerre figyeljünk rendalapítónk karizmájára, továbbvigyük elődeink fáradozásainak értékeit, és figyeljünk a jelen kor, a mai gyerekek és fiatalok igényeire.

Hagyományainkban mélyen gyökerezik a tanítás szolgálata. Minden piarista szerzetes a teológiai képzés mellett egyéb felsőfokú tanulmányokat is végez, vagy valamilyen speciális gyakorlati képesítést szerez a gyermekekkel-fiatalokkal való foglalkozáshoz. A formális oktatás mellett egyre nagyobb hangsúlyt fektetünk a nem formális nevelés lehetőségeinek kihasználására, így például Sátoraljaújhelyen tanodát működtetünk hátrányos helyzetű gyerekeknek. Az utóbbi években az ifjúságpasztoráció területén az jelent új színfoltot, hogy sok fiatal a Kalazancius Mozgalom keretei között éli meg hitét.

Különös figyelmet szentelünk az iskolai lelkipásztorkodásra. A diákok és szülők körében igyekszünk hirdetni az evangéliumot, vagy legalább előkészíteni annak befogadását. A diákmisék és lelkigyakorlatok, bűnbánati liturgiák és ifjúsági találkozók szeretnék megteremteni annak lehetőségét, hogy a fiatalok Jézus Krisztus örömhírével találkozzanak.

Oktatási intézményeink:

- Budapesten a Piarista Gimnázium és a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola
- Gödön a Piarista Szakközépiskola, Szakgimnázium és Kollégium
- Kecskeméten a Piarista Gimnázium, Kollégium, Általános Iskola és Óvoda
- Mosonmagyaróváron és Hédervár on Piarista Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda
- Nagykanizsán a Piarista Általános Iskola, Gimnázium, Kollégium és a Boldog Celesztina Óvoda
- Sátoraljaújhelyen a Kossuth Lajos Középiskolai Piarista Kollégium és a Piarista Tanoda
- Szegeden a Dugonics András Piarista Gimnázium, Szakközépiskola, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium és a Sík Sándor Piarista Egyetemi Szakkollégium
- Vácon a Piarista Gimnázium és Kollégium és a Kilátó Piarista Pályaorientációs Módszertani Központ.

Piarista szerzetesekkel már gimnáziumi éveim alatt személyes kapcsolatban lehettem. Sok figyelmet kaptam tőlük. Érdekelt a teológia; kerestem, hogy mit jelentenek azok a gyakran használt szavak, mint a megváltás vagy az üdvösség. Sokat jelentett, hogy szerzetes tanáraim segítettek keresésemben, és hogy körükben a liturgia szépségét is megtapasztalhattam. Középiskolás éveim vége felé arra lettem figyelmes, hogy vonz a tanítás, melyet némiképp spontán módon műveltem is, amikor a családomnak, a barátaimnak vagy a buszon mellettem ülő ismerősömnek elmeséltem, amit épp érdekesnek tartottam a tananyagból. Piarista hivatásomhoz biztosan hozzájárult még az a keresztény ifjúsági közösség, ahová jártam. Ott ugyanis megéltem a hitem másokkal való megosztásának és egy közösséghez való tartozásnak az örömét.

Piarista szolgálatom különösen szép pillanatai azok, amikor a tanítás vagy a személyes beszélgetések egy új világot nyitnak meg a rám bízottak számára, amikor rácsodálkoznak valamire, vagy új megértés születik bennük. Ezekért az „aha" pillanatokért érdemes dolgozni. Lelkesít, hogy segíthetem diákjainkat abban, hogy teljes emberré váljanak, megtalálják sajátos hivatásukat, melyben igazán kibontakozhatnak és mások szolgálatára lehetnek. Fontos számomra a szerzetesi közösségem, a rendház, ahol megoszthatom élményeimet a többiekkel, ahol otthon lehetek, ahol segítenek fejlődni. Örülök, hogy a piarista rend körül keresztény közösségek jönnek létre, jó ezekben piarista szerzetesként segíteni a hit kölcsönös megosztását, az Istennel való találkozást és a közösséggé formálódást. (Szabó Dániel SP)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1052 Budapest, Piarista köz 1.
E-mail cím: provincial@piarista.hu
Weboldal: www.piarista.hu
Facebook: Piarista Rend Magyar Tartománya

Premontrei Női Kanonokrend

premontrei nővérek O.Praem

egyházmegyei jogú szerzetesi intézmény 11 fő

TÖRTÉNET

Norbert 1080 körül született az észak-német Genepben. Előkelő származása révén Xanten város káptalanjának tagja lett. Norbert az ősegyház apostolait követte, amikor már a 12. század elején vándorprédikátor lett, és a keresztény tömegek, a befelé fordult monasztikus szerzetesek és a szegény néptől elfordult kanonokok közötti űrt próbálta betölteni. A franciaországi Premontrében telepedett le, és olyan szerzetesrendet alapított, amely a szemlélődő szerzetesi életformát összekötötte az apostoli tevékenységgel. Rendi életükhöz Szent Ágoston reguláját választották szabályul. Már a középkorban letelepedett a rend női ága is Magyarországon, de a török időkben kihaltak. A Premontrei Női Kanonokrendet 1927-ben alapították újra Külsővaton. 1950-re a közösség már 70 főt számlált, és 11 házban tevékenykedtek a nővérek. A szerzetesrendek 1950-es feloszlatása utáni közel négy évtizedet 35 nővér élte túl. A szétszóratás éveiben a nővérek kettes-hármas csoportokban éltek együtt. Ha lehetőség volt rá, templomi, plébániai szolgálatot vállaltak, de egyéb munkát is végeztek. A politikai változások után, 1989-től három házban indult újra a közösségi élet: Külsővaton, Bakonygyepesen és Zsámbékon. 1989-ben a Budapesten élő nővérek csoportja Zsámbékon telepedett le, később Külsővat helyett itt lett a Rend anyaháza, itt van a noviciátus is, ahol ma hét örökfogadalmas, egy egyszerű fogadalmas premontrei nővér és két jelölt él.

KARIZMA-LELKISÉG

Keresztségünktől fogva meghívottak vagyunk a szegény és feltámadt Krisztus követésére a radikális apostoli életben, az evangéliumi tanácsok, Szent Ágoston Regulája és Premontrei Rendünk alapítójának, Szent Norbertnek karizmája szerint. Életünket Isten és emberek iránti szeretetben, az Oltáriszentség, a bűnbánat, a Szűzanya tiszteletének, s az egyház szolgálatának szem előtt tartásával éljük.

Életmódunkat jellemzi:

- Isten egész életen át való keresése testvéri közösségben
- állandó megtérés, mely által magunkat fogadalmunk egyházának ajándékozzuk, a magát kiüresítő Krisztussal közösségben
- Mária utánzása az Isten Igéjéről való elmélkedésben
- szüntelen imádság és az oltár szolgálata.

Jézus Krisztus tanítását, szent Norbert fiait és leányait követve, – akik mindig azért a közösségért imádkoznak és dolgoznak, akik között élnek – különösen oda szól a küldetésünk, ahol a szegényekben maga Krisztus szenved, és azokhoz, akik még nem ismerik Krisztust.

A kórusimától és az oltártól indulunk, hogy szolgáljuk az emberiséget a szegénység, a vendégszeretet, a kiengesztelődés és béke szellemében az egyház és a világ javára.

A liturgikus és a gyakorlati templomi szolgálat mellett, a hitoktatás, az oktatás-nevelés és szociális indíttatású intézményeink fenntartása a feladatunk. A zsámbéki premontrei nővérek által alapított intézmények, elsődleges célja, hogy a bármilyen okból szociális hátrányban élő emberek nővéreink és munkatársaink szolgálata által megismerjék Isten jóságát. Az 1993-ban alapított Premontrei Napköziotthont és a Szent Norbert Karitatív Alapítványt azért indítottuk el, hogy segítsünk a Zsámbéki medencében élő rászoruló családoknak. A napköziotthon Zsámbék 6-16 éves tanulóinak ingyenes napközbeni ellátását, felzárkóztatását végzi. Nyaranta kéthetes tábort szervezünk közel 100 szegénysorban élő gyermek és fiatal részére. A Szent Norbert Karitatív Alapítvány a szociális gondoskodás anyagi feltételeinek megteremtését szolgálja, átképez, ill. foglalkoztat munkanélkülieket. 1996-ban alapítottuk a Zsámbéki Premontrei Gimnázium, Szakgimnázium és Szakközépiskolát, mely jelenleg 450, többnyire szociálisan hátrányos helyzetű tanulóval működik. A tanulók 30-40%-a roma, 8-10%-a enyhe értelmi fogyatékos. A szakgimnáziumból érettségivel, gazdasági informatikusként és vendéglősként kerülnek ki a fiatalok. A szakközépiskola pincéreket, szakácsokat, lakatosokat, asztalosokat, kőműveseket és szociális gondozókat képez. Évente közel 70 tanuló szerez szakmát, 20-30 fő tesz érettségi vizsgát. A Gödöllői Premontrei Apátsággal közösen hoztuk létre 2000-ben a Dr. Meggyes Pro Vobis műhelyt, a Mányon és környékén fogyatékkal élő emberek számára. 2006-ban a Rend az Önkormányzattól feladatátvállalási szerződés keretében átvette Zsámbék város szociális ellátásának szolgálatát. Az ellátás a Boldog Gertrúd Alapszolgáltató Központ és Idősek Átmeneti Otthona keretében történik. A Boldog Gertrúd Központ keretén belül működik a Családsegítő és Gyermekjóléti szolgálat is. A 2011-ben Biatorbágyon alapított Fészek Fogyatékosok Nappali Ellátója 40 fő halmozottan fogyatékkal élő személy részére biztosít napközbeni ellátást.

A Premontrei Női Kanonokrend törekszik az esélyegyenlőség megteremtésére, mindvégig szem előtt tartva a Rend jelmondatát: „Minden jóra készen”, és a Szentírás szavait: „amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, azt nekem tettétek.” (Mt 25,40-49).

Katolikus, sok gyermekes családba születtem. Szüleim úgy neveltek, hogy az édesanyaság és a szerzetesség lehetőségére is rányitották a szememet, és szerintem ez nagyon lényeges. Már gyermekkoromban gondoltam arra, hogy apáca szeretnék lenni, talán különösen is azért, mert sok szent életét olvastam a szüleim ajánlásával. De csak 18 éves koromban, amikor már elsős orvosi egyetemista voltam, született meg bennem a nagy belső elhatározás. De nem tudtam még, mikor és melyik szerzetbe lépjek. Nagy löketet adott akkori plébánosunk, aki biztatott, hogy ne várjak, míg egyre rigolyásabb leszek, találjam meg mihamarabb a szerzetet, melynek tagja leszek. Nem első nekifutásra jöttem rá, hogy premontrei lesz belőlem. Aztán egy nyári tábor alkalmával találkoztam több premontrei atyával. Majd meglátogattam a nővéreket Zsámbékon, hallottam a lelkiséget összefoglaló szavakat, és úgy tetszett: a mód, ahogy Isten a tökéletességre akar vezetni, egy húron pendül a premontrei lelkiséggel. Az Oltáriszentség, mint a liturgia Középpontja, az őskeresztény mintára „egy szív, egy lélek"-ként megélendő közösségi élet, ezek voltak számomra a legvonzóbbak, és hát azok is maradtak.

A rendi közösség befogadott és biztatott a tanulmányok folytatására. Most orvos lehetek és fogadalmas nővér, azzal a tudattal, hogy minden testi, szellemi és lelki kapott javamat közösségben együtt élve, Isten dicsőségére és a lelkek javára vagyok hivatott használni.

Ahhoz, hogy a helyemet megtaláljam, Isten nemcsak az én hitemre, bátorságomra épített – azt gondolnám, az önmagában egyáltalán nem is lett volna és lenne elegendő. Persze, elég nekünk az Ő kegyelme, mégis szeretném kiemelni, hogy Isten nagyon sokszor halandó, küzdő emberek által ad nekünk kegyelmet. Így nekem különösen is a szüleim által, akik bátran neveltek arra, hogy az életszentség útján vagyunk hivatottak és kötelesek járni olyan módon, ahogy Ő akarja, és erre korántsem csak szavakkal, hanem életük példájával biztattak. Mások is sokat segítettek. Voltak, akik elég bátrak voltak ahhoz, hogy biztassanak. Talán sokkal több ilyen bátorsággal bíró ember kellene ahhoz, hogy a fiatalok merjenek fejest ugrani a hivatásuk megélésébe. (Gertrúd nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2072 Zsámbék, Petőfi S. u. 13.
E-mail cím: agneskatalinjuhasz@gmail.com, ja@zspsz.sulinet.hu
Weboldal: www.premontreinoverek.hu, www.premontresisters.com

Sarutlan Kármelita Nővérek Szerzetesrend

magyarszéki kármelita nővérek OCD

pápai jogú szerzetesi intézmény 19 fő

TÖRTÉNET

A Kármelhegyi Boldogságos Szűz Mária Rendje nevét keletkezése helyéről, a palesztinai Kármel hegyvonulatáról kapta. Albert jeruzsálemi latin pátriárka a cönobita életformában élő testvérek kérésére 1206 körül Regulát adott, melyet IV. Ince pápa erősített meg. A keresztes hadjáratok idején nyugati zarándokok csatlakoztak hozzájuk, majd 1291-ben a szaracénok elűzték őket a Szentföldről, ezért Európába települtek át. 1452-ben V. Miklós pápa felhatalmazást adott a női ág működésére, melynek első közösségét Boldog Soreth János generális hozta létre. Avilai Szent Teréz 1535-ben egy „enyhített" fegyelmű kármelita kolostorba lépett be. Korának krízisei és a Szentlélek vezetése arra indították, hogy 1562-ben megalapítsa a Szent József kolostort. Ezzel kezdetét vette a Rend reformja. Szent Teréz visszatért a Kármel eredeti eszményéhez, hangsúlyozva a belső imát és az ima apostoli erejét, a testvéri közösséget, a világtól való elszakadást és az egyszerű, szegény életet. (A sarutlan elnevezés a reformált ágat jelöli.)

A pécsi Kármelt Aloysia anya vezetésével 1936. május 21-én alapították. Az elöljáróságban őt követő Erzsébet anya idején a közösség – a háború és az elnyomás nehézségei ellenére is – létszámban gyarapodott és lelki életében megerősödött, elmélyült. A kommunista hatalom 1950. június 10-én Tiszaújfalura deportálta a nővéreket, akiknek később vissza kellett térniük a civil életbe. A szemlélődő női Kármel 1991-ben Terezita Gemma nővér vezetésével indult újra. Halála után a Franciaországból ér-

kező Marie-Elisabeth nővérre hárult a belső építkezés feladata, a kármelita szerzetesi identitás megalapozása. Mirjam nővér az ő nyomában vezeti tovább a közösséget. Mivel a város időközben körbenőtte a kolostort, a nővérek 2002-ben átköltöztek Magyarszékre. A gyulafehérvári érsek kérésére 2006-ban Erdélyben, Marosszentgyörgyön új Kármelt alapítottak.

„Isten előtt mindenkiért" (Edith Stein) A Kármel a megváltás művéhez a szüntelen ima csendjében kapcsolódik, mely a nővérek életének első és legalapvetőbb jellemvonása. A hegyen imádkozó, az értünk most is közbenjáró Krisztus misztériumába és az Ő húsvéti titkába kapcsolódnak bele sajátos módon. A kármelita nővérek napjainak ritmusát alapvetően meghatározza a közösen végzett zsolozsma, a napi két óra csendes belső ima, a lectio divina (szentírás imádságos olvasása), illetve a napi szentmise, mely az egyéni és a közösségi élet középpontja és forrása. Imáik, áldozataik és lelki küzdelmeik által Isten elé viszik az Egyház és a világ kéréseit, gondjait, szenvedéseit és örömeit.

A Rend eredeti remete-szellemét – amit a terézi reform is magáévá tett – közösségben kell megélni. Erre szolgál a klauzúra, a csönd és a magány, melyeknek célja nem valamiféle vezeklés vagy védekezés, hanem a belső szabadság, a szeretet tisztulása és az Istennel való egyesülés elérése. Avilai Szent Teréz elgondolása szerint a kolostorok kis létszámú közösségét a családiasság jellemzi, melynek egyik kifejeződési formája a naponkénti esti egy órás testvéri együttlét, az un. rekreáció. Az Istenben gyökerező közösség megtartó erő és a formálódás eszköze is. A nővérek ősi monasztikus hagyomány szerint egyszerű, kétkezi munkát végeznek, maguk keresik meg kenyerüket, szolidaritást vállalva a munkájukból élőkkel.

A Kármel kezdeteitől mély és erős szeretetet táplál Szűz Mária iránt, őt a Rend anyjaként és pártfogójaként tiszteli. A Kármel hegyén élő remeték neki szentelték kápolnájukat. Totus Carmelus Marianus: a Kármel egészen máriás. A kármelita lelki magatartás modellje Szűz Mária és Szent Illés, akiről azt olvassuk a Szentírásban: „Él az Úr, akinek a színe előtt állok." (1Kir 17)

A Kármel legfontosabb szolgálata az imádság és az áldozat az Egyházért, különösen a papokért, és a lelkek üdvösségéért. A napi két óra belső ima mellett a nővérek éneklik az Egyház hivatalos imádságát, a zsolozsmát, rendi hagyományaik szerint.

Fontos missziójuk, hogy a vendégfogadás által lehetőséget adjanak a hozzájuk érkezőknek a csend és az ima légkörében megtapasztalni Isten jelenlétét és a Szentlélek vezetését. A közösségnek eljuttatott imaszándékokat nap mint nap Isten elé tárják.

A könyvkiadással az igényes, magyar nyelvű lelki irodalom bővítéséhez szeretnének hozzájárulni, különös tekintettel a kármelita lelkiség megismertetésére.

Rejtett imaszolgálatuk a világ megszentelődését segíti Isten dicséretére és dicsőségére.

Harminc éve vagyok kármelita szerzetes. Ez az, amiről annak idején mindenki le akart beszélni. Voltak, akik azt mondták, ez az egész szerzetesi életforma idejétmúlt dolog. Mások úgy vélekedtek, ha már minden áron szerzetes akarok lenni, akkor legalább valamelyik tanító rendbe lépjek, hiszen tanári diplomám van. Engem mégis a Kármel vonzott, ellenállhatatlanul. A szenvedélyes Isten-keresés vágya mindent felülírt, egészen betöltött, és kész voltam érte minden mást zárójelbe tenni. Ekkor Magyarországon még nem indulhatott újra a Kármel, ezért – itt hagyva családot, barátokat, nyelvet, kultúrát – Franciaországba mentem, hogy kármelita lehessek. Nem volt könnyű lépés, sokba került a megtétele. Ugyanakkor minden fájdalom és szomorúság ellenére a hazatalálás békéje és öröme töltött el, amikor átléptem a kolostor küszöbét, pedig még a nyelvet sem beszéltem. Mit kerestem a Kármelben? „Krisztust, és az Ő feltámadásának erejét." És mit találtam? Egy külső megfigyelő szemével nézve: huszonnégy nővért az esendőségeikkel és korlátaikkal, egy szegényesen berendezett cellát, ugyanabban a ritmusban ismétlődő napok sorát egy lehatárolt térben. Nekem azonban szépnek tűnt minden. Az épületen, a tárgyakon, a nővérek arcán, sőt az időn is végigömlött Krisztus fénye. Talán ez „a dolgok lángjáig" elérő tekintet is a hivatás kegyelméhez tartozik.

Van-e jelentése mások számára annak, hogy én a Kármel rejtett, imádságos életét élem? Lisieux-i Szent Teréz így látja ezt: „…Ha egy lélek engedte, hogy rabul ejtse a te keneteid illata, nem futhat egyedül, magával ragadja az összes lelkeket, akiket szeret. Ez minden kényszer, minden erőfeszítés nélkül történik, ez az ő felédvonzódásának természetes következménye." Mély összekapcsolódottság van, nem csak az univerzumban, hanem a lelkek között is.

Tapasztalatból tudom, hogy eljutni a felszínes, önző énemtől a lelkem középpontjáig, a "hetedik lakásig", ahol – Szent Terézia anyánk szavaival – a Király lakik, ez egy hosszú folyamat, ami krízisekkel, lemondásokkal, küzdelmekkel jár. De Lisieux-i Szent Terézzel együtt én is ki merem mondani: „Nem bántam meg, hogy átadtam magam a Szeretetnek!"

(Vigasztaló Szentlélekről nevezett Mirjam nővér OCD)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 7396 Magyarszék, Kármelita Kolostor 1.
E-mail cím: kolostor.karmelita@gmail.com
Weboldal: www.karmelita.hu

Sarutlan Kármelita Rendtartomány

kármeliták OCD

pápai jogú szerzetesi intézmény 11 fő

TÖRTÉNET

A XII. század vége felé a keresztesek szentföldi hadjáratai folyamán egyre több remete telepedett le Palesztinában a nagy ószövetségi próféta – Illés – tevékenységéről nevezetes Kármel-hegyen, Názárettől nem messze. A különálló remeték együtt élő közösséggé formálódtak, első kápolnájukat és magukat a Szent Szűznek szentelték, s Szent Albert akkori jeruzsálemi pátriárkához fordultak egyházi jóváhagyásért. Ő fogalmazta meg nekik életszabályzatukat a XIII. század elején az ún. Eredeti Szabály néven, amelyet III. Honoriusz pápa 1226-ban, majd IX. Gergely pápa 1229-ben erősített meg. Amikor a kármelitáknak a muzulmánok előretörésével el kellett hagyniuk a Kármel hegyét, Európába áttelepülve 1247-ben IV. Ince pápától kérték szabályzatuk módosítását megváltozott körülményeikhez. A Rend ismét megerősítést nyert, s egyre jobban elterjedt. A kolduló rendek státuszába sorolták be.

Avilai Szent Teréz és Keresztes Szent János lelki tapasztalatai és tanítása által egy új rend – az ún. Sarutlan vagy mai nevén Terézi Kármel – alakult, mely a XVI. század végén vált ki a régi (Sarus vagyis hagyományos) Kármelből. A Terézi Kármel eme két nagy misztikusának személyes kegyelmei és küldetése örökbe fogadásával jutott el karizmájának teljességére, amely az Istennel való egyesülés keresését apostoli és missziós célzattal is ötvözi, s az egész világon elterjedt.

KARIZMA-LELKISÉG

A Kármel első XIII. századi remetéi olyannyira vágyódtak az Istennel Krisztusban megélhető mély kapcsolatra, hogy a keresztes háborúk viszontagságos körülményei közepette is azon a földön kívántak élni, amelyet a megtestesült Ige földi élete folyamán megszentelt. Életideáljukhoz a názáreti Szent Szűz, valamint Illés próféta személye és Istennel megélt kapcsolata szolgált inspiráló forrásként olyan módon, ahogy a Szentírás vall róluk.

Avilai Szent Teréz és Keresztes Szent János élete és tanítása a Kármelt már nemcsak a saját tagjai felé, hanem minden őszintén Istent kereső lélek számára is egyetemes küldetéssel ruházta fel. E két nagy misztikus tanítása révén nyilvánvaló, hogy az Istennel való egyesülés megélése életállapottól függetlenül mindenkinek felajánlott ajándék: legyenek azok a világtól elzárt klauzúrában élő nővérek, vagy apostoli tevékenységben élő testvérek és nővérek, valamint a Kármel lelkiségét világban élő hívek. A Kármel küldetésének lényege ugyanaz valamennyi életállapotban élő számára: az imádságnak az élő hit, remény és szeretet révén való gyakorlásával „baráti kapcsolatra" jutni az élő Istennel, és másokat is erre segíteni. A Kármel-hegyén megalakult, és Avilai Szent Teréz által megújított Kármel tanításának aktualitását és egyetemességét igazolja a boldoggá és szentté avatott tagjainak nagy száma mellett az a három egyházdoktori cím, melyet a Rend három legismertebb szentje a XX. században kapott: Keresztes Szent János 1926-ban, Avilai Szent Teréz 1970-ben és Lisieux-i Szent Teréz 1997-ben. A Kármel szentjeinek élete és taní-

tása arról szóló tanúságtétel, hogy az Istennel való közösség megélése minden ember legalapvetőbb hivatását jelenti.

Lisieux-i Szent Teréz szülei – Zélie és Louis Martin – az Egyház történetében első együtt szentté avatott házaspár. Általuk a Kármel küldetése a családban megélt kapcsolatokra is megnyílt: azt igazolva – amit a Szentháromságról nevezett Szent Erzsébet családtagjaival megélt lelki tapasztalata is megerősít –, hogy az egymással megélt szeretetkapcsolataink legmélyebb titka Isten szentháromságos életében rejlik.

SZOLGÁLAT

Budapesten működik a rendtartomány központja. Marton Marcell atya sírjának zarándokhelye, akit Ferenc pápa 2013-ban Tiszteletreméltónak nyilvánított. Templomunk jelenleg teljes felújítás alatt van, amihez kapcsolódóan most van kiépülően egy Marcell atya emlékhely és látogató központ.

Győr az első magyarországi alapításunk 1697-ből. Templomunk a város barokk arculatának egyik legmeghatározóbb műemléke, amely különösen a szentgyónás, a lelki vezetés egyik központja lett több évszázados jelenlétünk révén.

A Pápa közelében remeteségként alapult attyapusztai házunkban jelenleg a novíciátus működik, vagyis a rendbe lépők képzése történik.

A kunszentmártoni rendházunk rendszeres lelkigyakorlatoknak ad helyet.

Nagyjából fél éve jártam rendszeresen egy katolikus karizmatikus közösségbe Budapesten, amikor megkértek egy kármelita atyát, hogy tartson nekünk katekézist havonta. Sosem vonzott a papság gondolata, a Kármelről pedig nem is hallottam még. Valójában a felszínen éltem, de a mélyben rengeteg meg nem fogalmazott kérdés, ér(t)etlenség, ellentmondás és feszültség húzódott. A fent említett atya kisugárzása, tanításának egyszerűsége és egyben mélysége olyannyira magával ragadott, hogy később lelki vezetőm is lett. A katekéziseken hitünk alapjairól hamar áttértünk Avilai Szent Teréz Belső Várkastély című művére. Nagyfokú belső szabadsággal találtam szemben magam, és míg korábban azt gondoltam, hogy elsősorban nekem kell óriási erőfeszítéseket tennem az istenkapcsolatom fejlődéséért, kezdtem megérteni, hogy mindent készen kaptam Istentől, akit jobban meg kell ismernem, és azzal együtt majd a kapcsolat is fejlődésnek indul.

Az egész gondolkodásmódomat újra kellett írnom: a mennyiségi szemléletről kellett megnyílnom a minőségire. Megértettem, hogy az istenkapcsolat minősége nem az elmondott imák számától és hosszától függ, hanem attól, hogy mit is élek meg, amikor imádkozom. Nem Istent kell megváltoztatnom, hanem nekem kell fejlődnöm ebben a kapcsolatban. A történet nem az én teljesítményemről szól, hanem hogy engedjem magam szeretni. Elkezdett növekedni bennem egy nagyon mély vonzódás a Kármel felé, és minden más ennek lett a következménye. Nem az volt a kérdés, hogy melyik rendet válasszam, hanem hogy merek-e kockáztatni és vízre lépni. Avilai Teréz sokszor hangsúlyozza az önismeretet és a valódi alázatot műveiben, Lisieux-i Szent Teréz által pedig megértettem, hogy a Kármel nem a hibátlanok gyülekezete, hanem olyan emberek közössége, akik tudnak kicsik, gyöngék és törékenyek lenni, megengedik Istennek, hogy szerető Atyjuk legyen, képesek feltárni sebeiket a Gyógyítónak, és segítséget kérni azoktól a személyektől, akiket eszközként használ az Úr az ő életükben. Keresztes Szent János világossá tette számomra, hogy a meghívásunk nem szabály-megtartásra vagy dolgok megtételére szól, hanem a hitvesi szeretet egyre mélyebb megélésére. Otthonom és családom a Kármel, ami nem felhőtlen lebegést jelent, hanem azt, hogy igyekszem a kapcsolataimat (Istennel, felebaráttal, önmagammal) a realitásban, az isteni jelenlétben megélni. (Dr. Brenner Bálint egyszerű fogadalmas)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1134 Budapest, Huba u. 12.
E-mail cím: provincialis@karmelitarend.hu
Weboldal: www.karmelitarend.hu
Facebook: Kármelita Rend

Segítő Szűz Mária Leányai Don Bosco Nővérek

Don Bosco nővérek FMA

pápai jogú szerzetesi intézmény 18 fő

TÖRTÉNET

A Segítő Szűz Mária Leányai Intézményt Bosco szent János alapította 1872-ben Morneseben (Olaszország). Társalapítóként tiszteljük az intézmény első rendfőnöknőjét, szent Mazzarello Mária nővért. Valóban mondhatjuk, hogy a Segítő Szűzanya akaratából jöttünk létre, hiszen látomásban don Boscot a Szűzanya határozottan kérte, hogy alapítson olyan szerzetesrendet, amely ugyanazt a jót tenné a lányok között, amelyet a szaléziak tesznek a fiúk integrális neveléséért. Így don Bosco, a Szűzanya utasításait követve, megszólította Mazzarello Máriát és társait, akik Morseben – észak Olaszország kicsi falujában – már a lányok nevelésével foglalkoztak. Nyitott és lelkes szívekre talált, akik a kezdetek hősiességével kezdték élni don Bosco karizmáját.

Magyarországra 1937-ben érkeztek az első magyar nővérek Oladra, 1950-ig még alapítottak kisebb közösségeket, viszont a kommunizmus alatt meg volt tiltva nyilvános működésük. Így az 1990-es évet mondhatnánk az újraalapítás évének Magyarországon. Azóta a Segítő Szűzanya segítségével újra próbálunk Isten szeretetének a jelei lenni don Bosco lelkisége szerint a magyar fiatalok között.

KARIZMA-LELKISÉG

Don Bosco örökségeként a Segítő Szűz Mária Leányai lelkiségét a Megelőző Nevelési Módszer határozza meg. Három fő tényezője van: Szeretet, Ésszerűség, Vallás. A szeretet don Bosco szerint olyan erő, amelyre megnyílnak a szívek. Nevelni csak a szíven keresztül lehet. Nem elég a fiatalokat szeretni, érezniük is kell, hogy szeretjük őket. Fontos, hogy érezzék a szeretetet azokban a dolgokban, amelyek tetszenek nekik, hogy elfogadják azokat az értékeket, amelyekre neveljük őket. Ezért fontos a családiasság, közelség, jelenlét, nevelői közösség és a vidámság.

Don Bosco szeretete viszont nem volt gyengeség. Szeretettel elérte, hogy a fiatalok tanultak, dolgoztak, felelősséggel vállalták az élet

kihívásait. Mi is igyekszünk arra nevelni a fiatalokat, hogy a felkínált értékeket saját megygyőződésükből fogadják el.

A vallást úgy éljük és mutatjuk be a fiataloknak, mint Jézus szeretetének felszabadító erejét. Ezért az Eucharisztia létfontosságú lelkiségünk megélésében és nevelői tevékenységünkben. A Segítő Szűzanya, az Egyház, és mindnyájunk Édesanyja is jelen van mint gondoskodó és figyelmes Édesanya, aki nemcsak segít, hanem megnyitja az utat a szolgálatra is.

SZOLGÁLATOK

Magyarországon három közösségben élünk: Budapesten, Mogyoródon és Egerben.

Mindhárom közösségben jelen van a szalézi lelkiségre tipikus oratórium, amelyben a gyermekek/fiatalok szabad idejében nagyon sok olyan foglalkozást tartunk, amelyeket szeretnek: játék, zene, színdarab, tánc, film. Így a gyermekek/fiatalok szívesen jönnek az oratóriumba. Nyilván a sok örömteli foglalkozás között nem hiányzik egy léleképítő téma, ima és a szentmise sem. Az oratóriumon kívül a nővérek hittant tanítanak, Budapesten és Mogyoródon óvodát működtetnek és Egerben rájuk van bízva az Egyházmegye által fenntartott Segítő Szűz Mária Egyetemi Kollégium lelki és nevelői animálása is. Ezen kívül Budapesthez közel, Tordason, átvettünk egy általános iskolát is.

Magyarországon kívül még 11000 nővér dolgozik az egész világon. Többnyire oratóriumokat, iskolákat, óvodákat működtetnek, de jelen vannak a szociális szférában is.

TANÚSÁGTÉTEL

A Segítő Szűz Mária Leányai – Don Bosco nővérek fiatal fogadalmas nővéreként sosem gondoltam, hogy szerzetes szeretnék lenni. Egyszerűen csak kerestem a helyemet a világban.

Keresztény családból származom. A középiskola alatt plébánosunk hatására kezdtem el bekapcsolódni a keresztény ifi életbe, ami egyre vonzóbb lett számomra. Így jutottam el külön-

böző ifjúsági rendezvényekre, ahonnan nagy örömmel tértem haza, lelkesen, hogy magam is így szeretném élni az életem.

Egyszer az ifivel eljutottunk Homokkomáromba egy Szent József hétre. A fizikai munkán túl bekapcsolódhattunk a szerzetes közösség ima életébe. Nem lelkesedtem az ötletért, mert azt mondtam, hogy sosem leszek apáca, és mindenki hagyjon békén ezzel a gondolattal. Ennél lelkesebben tértem haza, megfogalmazva, hogy így szeretnék élni. Elkezdtem az egyetemet nem azzal a céllal, hogy szerzetes legyek. Katolikus kollégiumban laktam, ahol az egyik szobatársam által megismertem a Ferences Szegény gondozó nővéreket és eljutottam hozzájuk hivatástisztázó lelkinapokra, ahol megerősödött bennem a szerzetesség iránti vágy, de nem találtam a helyem.

Hitoktatóként dolgozva örültem, hogy fiatalok között lehetek, és egyre jobban megerősödött bennem a vágy, hogy a fiatalokat szeretném szolgálni. A hitoktatás mellett gyógyfürdőben dolgoztam, hogy a megélhetésemet tudjam biztosítani. Ez kezdett eltávolítani életem céljától. Hiányzott a napi szentmise, a mély istenkapcsolat. Megismerve a szalézi rendet először csak szentmisére mentem, majd az ifi rózsafüzér csoportba, hitoktattam, végül a kórusban is besegítettem. Megéreztem, hogy Isten ilyen életre hív engem is.

Egyre több elcsendesülő lelkigyakorlaton vettem részt. Ilyen volt a mátraverebély-szentkúti hivatástisztázó lelkigyakorlat 2012 nyarán. Ahol azt kérték tőlünk, hogy próbáljunk megfogalmazni egy életcélt, ami nem a szerzetesség vagy a házas élet, hanem valami más. Az én életcélom az volt, hogy Isten szeretetében szeretnék élni és ezzel a szeretettel szeretnék szolgálni. Ez a cél egyre jobban erősödött bennem, olyannyira, hogy elhagytam kedvesemet is, hogy Istennek válaszolhassak.

Gyóntató atyám egy szalézi atya volt, aki által megismertem don Bosco lelkiségét és a szalézi nővérekhez irányított. Itt éreztem, hogy otthon vagyok, hogy itt tudnék Isten dicsőségére élni és a fiataloknak szolgálni. (Nagy Ágnes nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1029 Budapest, Templom köz 1.
E-mail cím: bp.dbnoverek@gmail.com, beatrice.romani@gmail.com
Weboldal: www.donbosconoverek.hu

Szent Benedek Leányai Társaság

bencés nővérek OSB

egyházmegyei jogú szerzetesi intézmény 11 fő

TÖRTÉNETE

Rendünk alapító perjelnője Berecz Erzsébet Skolasztika testvér 1898-ban született Celldömölkön. 1922-ben plébánosa, Kühár Flóris bencés atya ajánlásával indult Tiszaugra, a földbirtokos Steer házaspár kérésére, a birtokaikon élő egyszerű nép testi-lelki felkarolására alföldi misszióba, mint fiatal tanítónő. Szolgálata során megérlelődött benne a szerzetalapítás gondolata. Kühár Flóris atya szellemi, és a Steer család anyagi támogatásával 1927-ben Tiszaújfalun elindult a közösség élete. Isten által csodálatos munkát végeztek, a közösség is szépen gyarapodott új tagokban. Skolasztika testvér fiatalon, 34 évesen, az életszentség hírében meghalt.

A háború után az anyaházon kívül még nyolc helyen alakult kisebb ház. A nővérek mindenütt sokoldalú munkát végeztek: tanítottak, óvodát tartottak fenn, egyesületeket vezettek, betegeket ápoltak, s a lelkipásztorok munkáját igyekeztek segíteni.

A kommunista éra alatt megvonták a szerzet működési engedélyét. Az ekkor 50 nővérből álló közösség egy része Pannonhalmán kapott civil munkakört, mások plébániákon próbáltak elhelyezkedni. A titokban belépők ébren tartották a jövő reményét, ha nem is dolgozhattak akkor az Alföld missziójában. 1989 után a nővérek megfogyatkozott csapatát visszahozta hűségük a gyökerekhez, az alapítás helyére, Tiszaújfaluba (Tiszaalpár).

Alapítóink szellemét és karizmáit őrizve szem előtt tartjuk, hogy nem mi, „hanem az Úr keze formál itt mindent". Személyes hűségünkkel, közösségi jelenlétünkkel szeretnénk jelei lenni Isten minden ember iránti hűséges szeretetének egy olyan világban, ahol a hűség elvesztette értékét és elmagányosodtak az emberek.

A szellem az eredeti: karitatív és pasztorális szolgálat bencés szellemben – Krisztus mindenek előtti szeretetében, imádságban és munkában. Közös életmódunkkal, a zsolozsma közös végzésével, az evangéliumi tanácsok vállalásával magunkat osztatlanul Krisztus követésére és a tökéletes szeretet megvalósítására szenteljük. Közösen keressük apostoli munkánkban azokat a módokat és lehetőségeket, amelyekkel a II. Vatikáni Zsinat iránymutatásai alapján „kisugárzó központok lehetünk a keresztény nép épülésére". Szent Benedek Regulájának tanácsai – Krisztus szeretetének elsőbbsége, a stabilitás, a közösség megtartó ereje, a bölcs mérséklet – egyre aktuálisabbá válnak, és képesek ma is választ adni mindenkinek.

A városiasodás folyamata mára megváltoztatta a tanyavilág képét, viszont korszerűbb eszközök segítik az emberek megszólítását. Mi pedig csendet teremthetünk, távol a város zajától.

SZOLGÁLAT

Társaságunk kezdettől fogva missziós lelkületű közösség. Figyelemmel kísérjük az „idők jeleit", az eseményekben és helyzetekben megnyilatkozó isteni akaratot. A lelkipásztorkodás, hitoktatás, tanítás és nevelés mellett nagyobb hangsúlyt fektetünk a jelen kor összetett problémáinak orvoslására: a szellemi-lelki szegénységtől szenvedő, egyre magányosabbá váló emberek, valamint a szegények és öregek segítésére.

Szabályzatunk szellemében szolgálatunk felölel minden korosztályt. Tanító-nevelő munkát végzünk a helyi általános iskolában és óvodában; lelkipásztori kisegítő munkát folytatunk Tiszaalpáron és a szomszédos Pax Otthonban. Lelki gondozást végzünk a szomszédos otthon idősei között éppúgy, mint a bennünket lelki segítségért felkereső felnőttek körében. Kísérjük a közösségünk köré szerveződő harmadrendet, az

obláta és oblátus testvéreket. Közösségünk évek óta otthont ad a Siloe Tava karizmatikus imacsoportnak, akik az Oltáriszentség előtt imában hordozzák a csoport és a bencés nővérek közös missziós szolgálatait.

Lelki gyógyulást kereső felnőttek számára szervezünk lelkigyakorlatokat és kurzusokat kolostorunk vendégházában. Különböző evangelizációs iskolák kurzusai számára adunk otthont, melyek során elmélyülhetünk a Szentírás ismeretében és a Szentlélek Úristennek való átadottságban. Az Ő vezetésével éljük mindennapjainkat, és keressük Isten akaratát.

Szeretettel várjuk az évente megrendezett Berecz Skolasztika zarándoklatra a lelki utakat bejárni vágyó fiatalokat. Vendégházunk, templomunk, gondozott kertjeink egész évben rendelkezésre állnak az elcsendesedést, pihenést és lelki feltöltődést kereső vendégek számára. Az idők jeleire figyelve szervezünk kultúrmissziós programokat (előadásokat, koncerteket), fordítunk bencés lelkiségű könyveket, készítünk különböző kiadványokat, hogy ezzel is szolgáljuk társadalmunk lelki megújulását.

TANÚSÁGTÉTEL

„Az Úr az égből mindig az emberek fiaira néz, … és a mellénk rendelt angyalok minden nap, éjjel-nappal jelentik tetteinket az Úrnak." – írja Szent Benedek atyánk Regulája az alázatosságról szóló fejezetében. Számomra csodálatos felfedezés volt – és ma is az –, hogy Isten jelenlétében élhetem a mindennapjaimat. Felnőttkori megtérő vagyok, s bőven van tapasztalatom arról, hogy a világ hogyan takarja el Isten fényét az Őt keresők szeme elől. Számomra a bencés Regula hozta el a felszabadító tapasztalatot, hogy többé „nem szakíthat el semmi Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van." (Róm 8,39)

Őbenne élek, mozgok és vagyok. (vö. ApCsel 17,28) Minden szolgálatomban mellettem áll az Úr – hív és küld nap mint nap az Ő népének megsegítésére, támogatására, és az evangélium hirdetésére. Mindezt nem a magam erejéből teszem, hanem a Szentlélek hathatós segítségével, Aki lefoglalt és elpecsételt magának, hogy örökre Krisztus jegyese lehessek.

A bencés lelkiség három alappillérének megélése (a csend, az engedelmesség, és az alázatosság), valamint alapítónk, Berecz Erzsébet Skolasztika testvér öröksége (a Szentlélekkel való mély kapcsolat és a missziós lelkület) lendületet ad a minden nap rám váró kihívásokhoz.

Alapítónk égi közbenjárása pedig bátorságot, jövőbe vetett hitet, reményt és örömet esd ki Istentől számomra. A lectio divina – Isten igéjének elmélkedő olvasása –, és a szentségimádás a zsolozsma mellett a napi imádságom része, amely újra és újra felemeli lelkemet Istenhez, és segít emlékezni hivatásom legfontosabb küldetésére:

„Adjatok az Úrnak, Istennek fiai, adjatok az Úrnak dicsőséget és tiszteletet, adjatok dicsőséget az Úr nevének, imádjátok az Urat szent ragyogásban!" (Zsolt 29,1-2)

(Égető Ildikó Anna OSB)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 6067 Tiszaalpár, Istvánújfalu 87.
E-mail cím: agnes@osb.hu, sinko.agnes@canet.hu
Weboldal: www.szbl.osb.hu
Facebook: Szent Benedek Leányai Társaság, Bencés Hivatás

Szent Domonkos Rend Magyar Tartományfőnöksége

domonkosok OP

pápai jogú szerzetesi intézmény 15 fő

TÖRTÉNET

A domonkosok (Ordo Praedicatorum) elnevezésüket alapítójuktól, Guzman Szent Domonkostól (1170-1221) kapták. A rend kezdete és megalakulása egy spanyol igehirdető csoportnak a XIII. század elején folytatott dél-franciaországi evangelizáló prédikáló tevékenységéhez kapcsolódik. Ennek és más hasonló missziós akcióknak a nyomorúságos eredménye vezette rá Szent Domonkost annak a felismerésére, hogy másképpen kell hirdetni Isten igéjét. Így jelentek meg az első vándorló igehirdetők (koldus-apostolok), akik életükkel és igehirdetésükkel akartak tanúskodni Krisztusról. Az evangélium hirdetésének ezt a nem szokványos módját hagyta jóvá III. Honóriusz pápa, aki 1216 december 22-én kelt Religiosam vitam bullájával hivatalosan megerősítette a Domonkos Rend megalakulását. Ettől az eseménytől kezdve néhány év alatt az Isten Igéjét Hirdető Testvérek Európa legfontosabb intellektuális központjaiba szétküldött kis csoportja nagy és rugalmas Hitszónok-renddé (Domonkos Renddé) alakult. (1230-ban, a rend alapítása után 100 évvel, már 600 kolostor volt). Az Egyház történelme során sok kiemelkedő személyiség és szent volt a domonkos család tagja. Jelenleg az egész világon mintegy 7500 hitszónok testvér imádkozik és dolgozik a különböző kolostorokban.

A hagyomány úgy tartja, hogy a domonkosok Magyarországra érkezése 1221-ben történt, és Magyarországi Pálnak (Paulus Hungarus), Szent Domonkos társának személyéhez kapcsolódik. A török hódoltság és a reformáció csaknem teljesen megsemmisítették a középkori magyar rendtar-

tomány kolostorait. A külső politikai helyzet ellenére a rend sohasem nyugodott bele a domonkosok Magyarországról való eltűnésébe. Már 1628-ban azt a feladatot kapta Jan Valdespino O.P. bécsi teológiai professzor, hogy kezdje meg a magyarországi domonkos élet helyreállítását. Munkáját és törekvését a domonkosok magyar földre való visszatérése és a szombathelyi kolostor megalapítása koronázta meg. A következő évek során a változó politikai légkörben, aktív lelkipásztori tevékenységet folytató új házak és kolostorok jöttek létre, pl. Sopron, Vasvár, Kassa. A változó politikai helyzet (II. József kora) szinte megsemmisítette a domonkosok sok évi munkáját. Majd 1903-ban a domonkosok letelepedtek Budapesten, ahol kolostoruk és apostoli tevékenységük a háborúk közötti és utáni időszakban a magyar főváros egyik fő intellektuális és lelkipásztori központjává vált. Hasonló szerepet töltött be szombathelyi és az 1942-ben alapított debreceni kolostor is. Teljesen leállították a domonkosok tevékenységét 1950-ben, amikor a domonkosokat a többi szerzetesrendekhez hasonlóan elnyomták a kommunista hatóságok, és minden állomáshelyüket eltörölték. Jelenleg az 1989 után újjászületett magyar domonkos rendtartományt három ház (Szentendre, Sopron, Debrecen) alkotja, ahol mintegy 15 testvér dolgozik és imádkozik. Kolostorok várnak a domonkosok betelepedésére Szombathelyen és Vasváron.

KARIZMA-LELKISÉG

A Rend célját III. Honóriusz pápa fogalmazta meg, Szent Domonkosnak és testvéreinek írva, ezekkel a szavakkal: „Aki Egyházát mindig új tagokkal gyarapítja, hasonlóvá akarta tenni a mai modern kort a régebbiekhez és terjeszteni akarta a katolikus hitet. Ezért azt a jámbor szándékot támasztotta bennetek, hogy a szegénységet vállalva és szabályok szerinti életre téve fogadalmat foglalkozzatok az Isten igéje szerinti buzdítással és világszerte hirdessétek a mi Urunk Jézus Krisztus nevének örömhírét." Testvéreink tehát, alapítónk parancsa szerint, „a maguk és mások üdvösségét előmozdítani akaró férfiakként, mindenütt tisztességesen és szerzeteshez illő módon viselkedjenek, mint az evangélium szerinti emberek, Üdvözítőnk nyomdokait követve, Istennel vagy magukban vagy felebarátaikkal Istenről beszélve." Az apostolok küldetésének részeseiként az apostolok életmódját is követjük a Szent Domonkos által megfogalmazott formában, egyetértően a közös élet folytatásában, hűségesen az evangéliumi tanácsok követésében, buzgóan a liturgia végzésében, különösen az Eucharisztia ünneplésében és az imádságban, állhatatosan a stúdiumban és kitartóan a szerzetesi fegyelemben.

SZOLGÁLATOK

Soproni rendházunkban nagy igény mutatkozik szentmise és gyóntatási szolgálatunkra. Tematikus előadás-sorozatoknak is van már hagyománya templomunkban. Rendi életünk szerves része a zsolozsma közös végzése. Rendházunk tagjai a reggeli és esti dicséretet a hívekkel együtt közösen végzik templomunkban. A kolostor helyet ad a világi domonkos közösség számára is, amelynek tagjai rendszeresen találkoznak és imádkoznak, illetve jelentős szerepet vállalnak a plébániai közösségi életben. Ifjúsági szentmisék, hittan- és imacsoportok növelik közösségünk szerepét a fiatalok katolikus nevelésében. Közösségünk több tagja teológiát tanít Budapesten, Sopronban és Trumauban. Emellett foglalkozunk családpasztorációval és szenvedélybetegek terápiás csoportjával is.

Debrecenbe a domonkos testvérek 1990-ben kerültek vissza. Többféle lelkipásztori szolgálatot végzünk a Szent László plébánián: ifjúsági és egyetemi hittan, betegellátás, felnőtt katekézis, imacsoportok, párbeszéd más keresztény egyházakkal, evangelizáció. A templomunkba járó külföldi egyetemisták lelkipásztori szolgálatát is végezzük: szentmise, gyóntatás, katekézis angol nyelven. Nyáron közösségünk tagjai lengyel nyelven is tartanak szentmisét Hajdúszoboszlón. Hivatásunkat tehát a domonkos lelkiségre jellemző kettős pillérre, az apostolkodásra és a szemlélődésre építjük és éljük meg az egyházmegye keretei között.

TANÚSÁGTÉTEL

„A SZÓ elszáll, az írás megmarad". – hangzik a közmondás, de én mást tapasztaltam. A SZÓrólapok, amikor a Budapest utcáin megforduló emberek kezébe kerültek, szinte mindig csak a következő sarokig kísérték el őket, hogy végül a kukában végezzék. A Műegyetem építőmérnöki karának hallgatója voltam, amikor az embereknek az Evangéliummal történő megSZÓlítása elkezdte átvenni a legfontosabb helyet az életemben. Nevezzük ezt bátran evangelizációnak. A SZÓ, a megtestesült Ige életet megváltoztató hatalmát tapasztaltam meg ezekben az időkben (és még ma is!), amikor a legkülönfélébb helyeken és módokon emberekhez SZÓltam, a szemeikbe nézve, amelyek a hallottak hatására könnyeztek, látva remegő ajkaikat, melyekkel az életük történetét mesélték el nekem idegennek, de a jézusi együttérzés miatt mégis közelinek, és e találkozások olykor hitet és megtéréseket szültek, de biztos vagyok benne, hogy minden esetben életreSZÓló élményként a sírig kísérnek minket. „Eszerint a hit hallásból van, a hallás pedig Krisztus szava által" (Róm 10,17). Krisztus szavává akartam válni az emberek számára, így amikor Jézus elhívott az ő követésére, tudtam, hogy én csak az Evangéliumot akarom hirdetni, Jézus erre hív. E hivatás megélésének helye azonban rejtve maradt előlem, bár sok szerzetesrendet ismertem, azonban

egyik sem foglalkozott kifejezetten az igehirdetéssel, inkább csak mellékesen, az csupán az egyik volt számukra a sokféle feladat közül. Én viszont többre vágytam. Lelkivezetőmnek elmondtam, hogy „nem találom a helyem", erre ő megemlítette a domonkosokat, akikről nem sok fogalmam volt addig, de visszatérve a kollégiumba rátaláltam a honlapjukra, ahol Szent Domonkos életét és a rend történetét olvasva fedeztem fel, hogy a rendi szabályzatban „a tanulmányról, az imáról, a prédikációról, az aszkézisről és a közösségi életről szóló egyes fejezetek egyetlen célt szolgálnak: jó rendtag és prédikátor kinevelését és képzését, aki az Evangéliumhoz híven él, és a csorbítatlan Evangéliumot hirdeti a maga teljességében". Ekkor dőlt el, hogy domonkos leszek. Ezt az egyetlen célt, a csorbítatlan Evangélium hirdetését domonkosként meg tudom élni. Nem vagyok szónok, hanem prédikátor testvér, és így még ha szavaim olykor nélkülözik is a retorika jellemzőit, mégis – mivel erővel és Szentlélekkel teljesek (vö. 1 Tessz 1,5) – maradandó gyümölcsöt teremnek, a halhatatlan lelkek üdvösségét szolgálják Krisztus, a mi szavunk által, mert Ő, a SZÓ megmarad. (Tokodi László)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2000 Szentendre, Mathiász u. 2.
E-mail cím: vic.gen.hungary@gmail.com
Weboldal: www.domonkosok.hu
Facebook: Domonkos Rend – Hungary

Szent Erzsébet Nővérek Kongregációja

Szent Erzsébet nővérek — CSSE

pápai jogú szerzetesi intézmény — 7 fő

TÖRTÉNET

Boldog Mária Lujza Merkert társalapítója és első általános elöljárója a Szent Erzsébet Nővérek Kongregációjának. 1817. szeptember 21-én született Nysában, Felső-Sziléziában. Klara Wolff kezdeményezésére 1842-ben alapította testvérével Mathilde Merkerttel és Franciska Wernerrel szülővárosukban a Szent Erzsébet Nővéreinek Kongregációját, elhagyatott és szegény betegek ápolására. Isten- és felebaráti szeretetének nagyságával tűnt ki, illetve rendkívüli irgalmasságával minden szükséget szenvedő iránt. Mindenben mély hittel, megingathatatlan reménységgel és rendíthetetlen bizalommal viseltetett az isteni gondviselés felé. Elképesztő belső erejét intenzív imaéletéből, az Eucharisztiához, Jézus Szívéhez, az Istenszülőhöz és Árpád-házi Szent Erzsébethez fűződő szeretetéből merítette. 22 évig vezette okosan és igazságosan a közösséget. Mint „mindenki szerető anyja", „a szegények anyja" és „sziléziai szamaritánus nő" messze sziléziai otthonának határain túl is ismert volt. 1872-ben halt meg, kimerülve a fáradtságtól és a betegségtől, a szentségre meghívottan. Ereklyéi a Szent Jakab és Szent Ágnes templomban nyugszanak Nysában. 2007. szeptember 30-án ott mondták ki boldoggá avatását. Ternyák Csaba érsek úr meghívására 2011. májusában megérkezett az első három Erzsébet Nővér Sárospatakra.

KARIZMA-LELKISÉG

A Kongregáció különös lelkiségéhez tartozik Jézus Szentséges Szívének tisztelete, amiről a nővérek azt tanulják meg, hogy egészen elmerüljenek, rejtve érezzék magukat Istenben, hogy feltétel nélkül szeressenek és készek legyenek saját életüket is feláldozni.

Lelkiségük fontos része a Mária tisztelet, ami abban segíti őket, hogy növekedjenek az Istennel való kapcsolatban és a felebarát szolgálatában. Árpád-Házi Szent Erzsébet példáját követve, aki azzal tűnt ki, hogy a szegényeket különösen is szerette, megosztják másokkal, amit ők maguk is Istentől kaptak.

A Szent Erzsébet Nővérek rendjéhez kapcsolódóan, a Szent Erzsébet Apostoli Közösségben Sárospatakon, 17 világi hívő él és dolgozik, akik részt vesznek a Kongregáció karizmatikus és lelki életében.

SZOLGÁLAT

A nővérek kezdetektől az irgalmas szeretet lelkületével szolgálták a betegeket, szegényeket és a házukat elhagyó embereket. Mindig oda mentek, ahol a legnagyobb volt a szükség. Így ma is a betegápolásnak szánják magukat a kórházakban, az idősek otthonaiban és a fogyatékosok számára létrehozott intézetekben. Részt vesznek testi és szellemi fogyatékosok, valamint a pszichésen sérült gyermekek számára létrehozott otthonokban folyó munkában, továbbá a vallásos nevelésében, különösen a gyermekek és a fiatalok nevelésében. Szegénykonyhákat tartanak fenn. Foglalkoznak rákos betegekkel, csonka családok gyermekeivel, hajléktalanokkal, menekültekkel, AIDS betegekkel, kábítószerfüggőkkel és elítéltekkel. Apostoli-karitatív munkájukkal a Szent Erzsébet Nővérek jelenleg 19 országban vannak jelen.

Magyarországon, Sárospatakon Kanizja nővér pedagógiai asszisztensként dolgozik a Szent Erzsébet Általános Iskolában. A fiatalok számára találkozókat szervez a kolostorban, vagy más plébániákon, ahova a papok által meghívást kap. Segít a helyi plébánia irodájában. Rendben tartja a józseffalvai kápolna oltár és kegyterítőit, szalvétáit. Rendszeresen felkeresi a Sárazsadányban élő időseket, betegeket, akikkel az otthonukban imádkozik és megáldoztatja őket.

Ágnes nővér a Bazilikában sekrestyési feladatot lát el. Rendben tartja az oltár és kehelyterítőket, szalvétákat. A Szent Erzsébet Általános Iskola rendezvényein gitárra,énekkel segíti a gyerekek előadásait.

Eljár Bodrogolasziban élő idősekhez és betegekhez, akikkel otthonukban imádkozik, segít, meghallgatja őket.

Alicja nővér és Samuela nővér legfontosabb feladata most az imádság mellett a magyar nyelv tanulása. E mellett sokat segítenek a kolostori és a templomi szolgálatban, teendőkben is.

A Boldog Mária Lujza csoport (csak Magyarországon, Sárospatakon) még 2013-ban jött létre, mert igény volt arra, hogy az idősebb korosztály számára imádságos, hasznos és rendszeres elfoglaltságot teremtsünk. A csoport 20-25 főből áll. Együtt imádkozunk, énekelünk, olvassuk a szentírást, beszélgetünk. Húsvét és Karácsony ünnepe előtt ajándéktárgyakat, emléktárgyakat készítünk, amiket felajánlunk, szegényeknek, rászoruló családok megsegítésére. Ami nagyon fontos a csoport életében, hogy együtt veszünk részt a szentmiséken és a szentmise előtti rózsafüzér imádságban.

Nyolc éve Magyarországon élek, és Sárospatakon lakom a rendházunkban. Lengyelországból jöttünk 2011. május 7-én. Kialakítottuk, felépítettük rendházunkat és egy vendégházat is létrehoztunk, Boldog Mária Lujza Ház néven. Jelenleg Sárospatakon négy nővér van: Ágnes nővér, Alicja nővér, Samuela nővér és én. Van egy magyar jelölt lány, Cintia is.

Amikor fiatal voltam, nem akartam apáca lenni, de Isten mást akart tőlem.

Amikor fiatal voltam, szerettem volna férjhez menni, szerettem volna nagy családot és sok gyereket, de Isten ismét mást akart tőlem.

Amikor fiatal voltam, szerettem volna rendőrnő lenni, de Isten ezt mondta nekem: „kövess engem"! Amikor 19 éves voltam, a Szent Erzsébet Nővérek Kongregációjába léptem be.

Isten ezt akarta tőlem.

A lengyelországi kolostorban öt évig teológiát tanultam. Utána 14 éven át, mint hittanár dolgoztam, általános iskolában gyerekeket tanítottam.Nagyon szerettem őket tanítani. Azután tíz éven keresztül, mint titkárnő dolgoztam a papi szemináriumban.

Kilenc testvérem van: hat nővérem, egy húgom és két öcsém. Egyik testvérem (Paula) is nővér, a Szent Erzsébet Nővérek Kongregációjában. Most rendünk központjában, Rómában él és dolgozik.

Én, Szent Erzsébet nővér – szeretném, mint Szent Erzsébet – Istent szeretni és imádni!

Én, Szent Erzsébet nővér – szeretnék, mint Szent Erzsébet – Istenhez imádkozni!

Én, Szent Erzsébet nővér – szeretném, mint Szent Erzsébet – a felebarátaimat segíteni!

Nagyon örülök annak, hogy szolgálhatom Istent és az embereket, mint Szent Erzsébet.

Már több mint 40 éve apáca vagyok, és nagyon boldog vagyok. (Kanizja nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 3950 Sárospatak, Szent Erzsébet utca 7.
E-mail cím: zkanizja@gmail.com
Weboldal: www.selzbietanki.com

Szent Ferenc Kisnővérei

ferences kisnővérek TORG

egyházmegyei jogú krisztushívők hivatalos társulása 17 fő

TÖRTÉNET

1981-ben Magyarországra látogatott az Ausztriában élő szegedi származású Szőllősy Julianna, hogy a keresztes nővéreknél Christophora nővérként szerzett tapasztalatait továbbadhassa. 1985-ben titokban három magyar nővér kezdte meg ferences noviciátusát. 1988-ban új lendületet vett a közösség. Papságra készülő teológus hallgatók is csatlakoztak hozzánk. 1989 őszén Budapesten telepedtek le a nővérek, Christophora nővér (itthoni nevén Júlia) vezetésével, aki rendjétől egy éves szabadságot kapott, hogy segítségével gyökeret ereszthessen az új – magyar alapítású – közösség. 1990 tavaszán dr. Egon Kapellari, a Gurk-Klagenfurti Egyházmegye püspöke vezetésével bemutatkozhattunk a Vatikánban: Kisnővérek, Kistestvérek és a hozzánk kapcsolódó családok. Április 9-én, Nagyhétfőn II. János Pál pápa magánkihallgatáson fogadott bennünket. Június 26-án megkaptuk az egyházi jóváhagyást: Tertius Ordo Regularis Gurkensis (TORG). Magyarország keleti része, különösen Miskolc felé irányult közösségünk figyelme. Ez év nyarán Christophora nővér a rendjétől szabadságra kapott év leteltével visszaköltözött ausztriai közösségébe. Dr. Seregély István egri érsek befogadta közösségünket az Egri Főegyházmegyébe. 1991-ben Budapestről Szomolyára költözött nővérközösségünk. További nővéralapításaink: 1992-ben Bükkszentkereszten, 1994-ben Arlóban, majd 2004-ben Miskolcon.

KARIZMA-LELKISÉG

Isten-adta karizmánk a ferences családban a szemlélődésből és a testvériség megéléséből fakadó evangelizáció, Assisi Szent Ferenc példájára követve Jézus Krisztust, „szüntelen megtérésben Isten és a felebarát felé fordulva", a megújító Szentlélek befogadására nyitottan. Az Urat szemlélhetjük mindennap a szentmisében, a napot átszövő énekes zsolozsmázásban, az egyéni szentségimádási órában és igei elmélkedésben, a közösségi dicsőítésben és mindennapjaink találkozásaiban, szolgálataiban, eseményeiben. Minden évben rábízzuk közösségünket Szűz Máriára, aki a Lélektől foganva az Igét, „templommá lett". Havi csendes napjaink, rendszeres közösségi találkozásaink, képzéseink és rekreációink is hozzájárulnak belső evangelizációnkhoz, Jézus elvehetetlen örömének befogadásához, hogy túlcsordulhasson belőlünk a külső evangelizáció, az örömhír továbbadása színes formákban. „Hivatásunk arra szól, hogy naponta megújuló örömmel nyilvánítsuk ki odaadásukat Istennek, és ünnepeljük azt a szeretetet, amellyel az Atya szereti a világot; „a sebeket gyógyítsuk, a sérülteket bekötözzük, a tévelygőket visszahívjuk, hogy szóval és tettel tanúságot tegyünk az Ő hangjáról, és tudassuk mindenkivel, hogy rajta kívül nincs más Mindenható. Így dicsérjük az Urat, minden teremtményével együtt, és Neki adjunk hálát, akitől minden jó ered." (vö. TOR Regula 6. 8. 17. 9. 30. 29. 10.)

Közösségi szolgálataink rendkívül sokfélék. Nem specializálódtunk egy konkrét területre, hanem igyekszünk sokszínűen jelen lenni a világban. Tevékenységeinkben különös figyelmet fordítunk arra, hogy nővéreink minél teljesebben kibontakoztathassák karizmáikat mindazok körében, akik között szolgálnak. Apostoli tevékenységünk igyekszik alkalmazkodni a helyi szükségletekhez. Arlóban legfőbb szolgálatunk a cigány- és falupasztoráció. Előbbi keretében működtetjük az Elfogadlak Alapítványt, melynek része a gyermek és felnőttoktatás, szabadidős és lelki programok szervezése a gyerekek/ifjúság számára. Mindennek középpontjában a ránkbízottak istenkapcsolatának növekedésének elősegítése áll. Arlói pasztorációnk keretében időseket látogatunk, áldoztatunk, imacsoportokat működtetünk, valamint részt veszünk a plébánia életében is. Bükkszentkereszten is nagy hangsúlyt kap a falupasztoráció, ami itt is magában foglalja az idősek látogatását, áldoztatását. Több imacsoportot is vezetünk, segítünk az elsőáldozásra és a bérmálkozásra készülő fiatalok képzésében, kántori szolgálatot látunk el, valamint üzemeltetői vagyunk a Betlehem Lelkigyakorlatos Ház és Üdülőnek. Itt lelkigyakorlatokat hirdetünk, melyek vezetésébe/kísérésébe közösségünkből több nővér is bekapcsolódik. Miskolcon jelen vagyunk egy idősek otthonában és a Hospiceban, az általános iskolai hitoktatásban, működtetjük a miskolci Imádság Házát, lelkészségi asszisztensi szolgálatot látunk el a Miskolci Egyetem Ökumenikus Egyetemi Lelkészségén és a Fényi Jezsuita Gimnázium lelkészi csapatában, valamint imacsoportokat vezetünk. Minden szolgálatunkban Isten dicsőségét és embertársaink javát keressük.

Erdélyből származom, és hivatásom alakulásában az első meghatározó élményem az volt, hogy 12 éves koromban részt vettem egy kiránduláson, ahol egy ortodox templomban láttam egy apácát, aki a tabernákulum előtt térdelt és imádkozott. Mikor megláttam, leszakadtam a többiektől és csak néztem őt. Az volt bennem, hogy „igen, ez az, amire én vágyom". Ilyen közeli kapcsolatban szeretnék lenni Istennel. Akkor még egyáltalán nem tudtam, hogy mit jelent a szerzetesi életforma, de már úgy jöttem haza a kirándulásról, hogy mondtam a szüleimnek és a plébánosomnak, hogy apáca szeretnék lenni. Persze mindenki azt mondta, hogy ezt felejtsem el. Mindez a kommunizmus ideje alatt volt. Így a vágyam a feledés homályába merült. 18 évesen újra elkezdtem keresni, hogy mi is az én utam. Az a vágy született meg bennem, hogy szeretném, hogy Isten vezesse és irányítsa az életemet. Egy alkalommal bementem a nagyváradi székesegyházba és leültem a hátsó padra. Azt éreztem, hogy a tabernákulumból nagyon nagy szeretet árad felém, ami az Isten irántam való szeretetének mély tapasztalása volt. Egyértelmű lett számomra, hogy erre a szeretetre válaszolni akarok. Az Úr megerősített abban, hogy szerzetesnek hív. Egy alkalommal bementem a debreceni Szent Anna templomba. Rendkívül nagy nyugtalanság volt bennem. Azt éreztem, hogy ki kell mondanom hangosan: „Uram, ha Te akarod, hogy jöjjek Magyarországra, akkor én kész vagyok megtenni." Ezután, mintha elvágták volna a belső feszültségemet. Tudtam, hogy ez az Úr akarata. Az Ő vezetésének éltem meg, ahogyan Szent Ferenc Kisnővéreire rátaláltam. Egy belső bizonyosságot is kaptam Istentől. Az Úr hangja így szólalt meg bennem: „ez az a közösség ahova hívlak". Rendünk karizmáját így fogalmaztuk meg: a szemlélődésből és a testvériség megéléséből fakadó evangelizáció. Nagyon fontos számomra, hogy közösségünk nyitott a Lélek inspirációira, a szüntelen megtérésre és az emberekkel való közvetlen kapcsolatra. Jelöltségemet Esztergomban töltöttem. A beöltözésem már nyilvánosan zajlott 1989-ben, a pasaréti ferences templomban – Paskai László bíboros atya jelenlétében. A noviciátusi éveimet Budapesten, Pasaréten kezdtem meg. 1990-ben – többek között alapítónőnkkel együtt – eljutottunk Rómába Szent II. János Pál pápához, aki megáldotta a közösség működését és életét. (Sebők Anna Mónika nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 3529 Miskolc, Soltész Nagy Kálmán utca 62.
E-mail cím: monika.torg@gmail.com
Weboldal: www.szfkisnoverei.communio.hu
Facebook: Szent Ferenc Kisnővérei

Szent Ferenc Kistestvérei

ferences kistestvérek TORG

egyházmegyei jogú krisztushívők hivatalos társulása 4 fő

TÖRTÉNET

Történetünk a rendszerváltás előtti évek papi szemináriumaiban kezdődött. A Karizmatikus Megújulásnak, a ferences lelkiségnek köszönhetően felismertük „az egyházban jelenlévő régi és új lelkiségi kincsek kapcsolódásának", és a különböző karizmákkal élő keresztények együttműködésének jelentőségét. Útkeresésünkben egy magyar származású osztrák szerzetesnő, Sr. Christophora Szőllősy lett segítőnk. Szerzetesi életünk szempontjából jelentősnek bizonyult 1989-ben az ausztriai Seckauban töltött csendes év P. Leo Liedermann vezetésével. Mély nyomot hagyott bennünk 1990-ben a római zarándoklat, ahol a Szentatya, II. János Pál pápa, nővérekkel, családokkal együtt magánkihallgatáson fogadott minket. Rómából jövet, Assisiben, Szent Ferenc sírjánál öltöttük magunkra a szerzetesi ruhát. Dr. Egon Kapellari püspök még ebben az évben megalapította közösségünket Szent Ferenc Szabályozott Harmadik Rendjének Regulája alapján.

Az Egri Szemináriumban, Dr. Seregély István egri érsek oltalma alatt fejeztük be tanulmányainkat, aki 1992-től, pappá szentelésünket követően a Miskolc-Vasgyári Plébánia és filiáinak lelkipásztori ellátásával bízott meg. Itt éljük az evangelizáció szolgálatában álló közösségi életünket azóta is.

KARIZMA-LELKISÉG

Lelkiségünkben a ferences források illetve a Katolikus Karizmatikus Megújulás lelkisége „folytat párbeszédet", azaz az Egyházban jelenlévő régi és új lelkiségi kincsek, tapasztalatok szintézisét igyekszünk megélni. Egyben tudatosan keressük a különböző életállapotokban élő keresztények, családosok, szerzetesek, papok sajátos karizmáinak együttműködését.

A Szentlélek vezetésében, a tőle kapott karizmák, különösen a prófécia jelentőségében hiszünk, ugyanakkor a józan és bátor megkülönböztetésre is törekszünk. Az evangelizációra és a papi szolgálatra nem pusztán szolgálatként tekintünk, hanem lelkiségünk lényeges részeként személyes és közösségi lelkiségünk, Istennel való kapcsolatunk elmélyülésének forrásaként is.

Az Isten Igéjére figyelő személyes belső ima, az Isten Igéje körül szerveződő közös imádság és igehirdetés, személyes tapasztalataink megosztása, valamint az Eucharisztia elmélyült ünneplésére való törekvés lelki életünknek sajátos súlypontjai és forrásai.

Sajátos jelentősége van lelkiségünkben a fizikai munkának. A kétkezi munka és erőfeszítés nyomán kialakuló realitásérzék és szolidaritás mindazokkal, akik ilyen munkából élnek, lelki életünk fontos részévé vált.

A jelenleg négy papból álló közösségünk egy miskolci plébániát, két vidéki plébániát, valamint hat filiát lát el, azaz összesen kilenc egyházközséget, ezen kívül iskolalelkészi, kórházlelkészi, romapasztorációs szolgálatot, illetve teológiai tanári megbízatást.

Rendszeresen tartunk Szentlélek szemináriumokat, ezek nyomán létrejövő közösségeket kísérjük.

A gyóntatás, gyakori életgyónások, személyes lelkivezetés nélkülözhetetlen szolgálatai az evangelizációnak illetve a közösségi lelkipásztorkodásnak.

A ránk bízott ingatlanok, eszközök javítását, karbantartását, felújítását lehetőség szerint magunk végezzük el.

A hivatás: Isten hívó szava és az ember egyre szabadabb válasza egy egész életen keresztül. Így ismertem fel huszonhárom éves koromban a papi hivatást, melyre addigi életem során abszolút nem gondoltam. A keresztény élet alapjait szüleimtől két testvéremmel együtt megkaptam, amiért – egyre jobban felismerem – nagy hálával tartozom nekik. Ez magába foglalta az élethez való józan hozzáállást, amelyben a fizikai munka is jelentős szerepet kapott. Fordulópontot jelentett életemben, amikor Szombathelyen elkezdtem egy ifjúsági csoportba járni, melynek hatására kezdtem egy diszkós és bálozós korszak után Isten szeretetére vágyni és azt megtapasztalni. Ennek következményeképpen a lányokkal való kapcsolatban is felismertem, hogy milyen csodálatos Isten útján járni és az Ő terve szerint élni. Egy idő után kezdtem érezni, hogy imádságaimban egyre többször átélem azt, milyen jó teljesen Istennek szentelni magamat, de ez akkor még megijesztett, nem akartam pap lenni. Ausztriában egy lelkigyakorlaton kaptam a papságra szóló egyértelmű hívást az Istentől. Ekkor még géplakatos szakmunkásként dolgoztam. Hihetetlen az a változás, ami ekkor bennem történt. Egy olyan út tárult fel előttem, amire korábban gondolni sem tudtam. Tíz év kellett, hogy ettől a meghívástól eljussak a szentelési oltárig. Mivel a papi hivatásom és a közösségünk születése, amelyhez tartozom egybeesett, természetes volt, hogy ez a közösség az a hely, ahol a papságomat megélhetem, hivatásom ki tud bontakozni. Bármilyen világos volt a kezdet és az elhívás, nem spórolhattam meg a papságra való készület és a közösségben való létem során azt a sok kérdést, kételyt, bizonytalanságot, feszültséget, amelyek állandóan tisztázásra szorultak. Ezekért most már nagyon hálás vagyok. Az a belső szabadság, amire mindig is vágytam, nem születik meg küzdelem nélkül. Sőt nem is megszületett, hanem folyamatosan születik. Nem a múltban történt valami, hanem Isten itt és most adja abban a közösségben, amelybe hívott. (Pehm Ernő Ferenc, elöljáró)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 3533 Miskolc, Kabar u. 10.
E-mail cím: info@szentferenckistestverei.hu
Weboldal: www.szentferenckistestverei.hu

Szent János Apostolról és Remete Szent Pálról Nevezett Közösség

János-Pál közösség SJP

egyházmegyei jogú krisztushívők hivatalos társulása 3 fő

TÖRTÉNET

Az 1980-as évek első felében kezdett szerveződni a Külső-Somogyban található Miklósiban a Szent János Apostolról és Remete Szent Pálról Nevezett Közösség. Kis falvakban a közösségi lelkipásztorkodást szerzetesi életformában megvalósító társulatot Balás Béla kaposvári megyéspüspök 1996-ban hagyta hivatalosan jóvá egyházmegyéjében, s vezetőjeként megerősítette Galbavy Jenő József prior atyát.

Hosszú évek során alakult, bontakozott ki a közösségi élet regulája. Jenő atya már a sorkatonai szolgálata alatt sokat megérzett a Krisztust szolgáló közösség erejéből. A szocializmus egyházüldözésének idején a büntetett előéletűek közé besorozott papnövendékek közös evangéliumi életre törekvése megmutatta a közösség erejét.

1982-ben Bakonynánán találkozott az akkor még biológus egyetemi hallgató Sipos Imrével, akivel rövidesen ketten kezdték el titokban a szerzetesi életet a külső-somogyi Miklósiban. Több érdeklődő reménybeli testvér rövidebb-hosszabb idő után megtorpant, nem merte vállalni a teljes elköteleződést. A harmadik stabil testvérük – a ma már örök fogadalmas Molnár Ákos – jelentkezésére 2011-ig kellett várniuk. A lelkipásztorkodó szerzetes-papi munkát külső testvérek is segítik.

KARIZMA-LELKISÉG

Célkitűzésük, hogy életük, munkájuk, értékmentésük alapján az Egyház ügye megbecsült legyen. A kettős névválasztásuk azt fejezi ki, hogy a lelkipásztorkodó apostoli munkájuknak szemlélődő életből kell táplálkoznia. Ezért a miklósi központi szerzetesházukon kívül, lakott területtől távol egy monostort is fölépítettek. Öregedő falvaikban a szokásos lelkipásztori munkák mellett fizikai és tudományos munkát is folytatnak. Építkezéseikkel, továbbá helyi újság szerkesztésével, valamint teológiai és helytörténeti könyvek kiadásával is igyekeznek értékteremtő és mentő küldetésüket eredményesebbé tenni.

Jézus mondta: Úgy világítson a ti világosságtok az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék Mennyei Atyátokat. (Mt 5,16)

A közösség tagjai vallják: Igyekeznünk kell minden nap tenni valami jót Isten dicsőségére, az Egyház javára, testvéreink örömére. Vágyunk rá, hogy kicsinységünk, gyöngeségünk megtapasztalásának ellenére alkalmas eszközei lehessünk az Úrnak. Isten határtalan kegyelmében bízva szeretnénk, hogy monostorunk éljen és éltessen sokakat.

„Csak a megélt hit érinti meg a másik ember szívét. Bízzunk az emberekben – kudarcok ellenére is –, mert a bizalom és a hit mindig nagyobb eredményt mutatott fel a történelemben, mint ennek hiánya." (Idézet a Szabályzatból)

SZOLGÁLAT

Legfőbb feladatuk a püspök által a közösségre bízott kis falvak lelki gondozása. 11 somogyi faluban végzik papi munkájukat. Ez a szentmisék bemutatásán, gyóntatáson, beteglátogatásokon, hittanoktatásokon, bibliaórákon, családlátogatásokon kívül rendszeres fizikai munkát is jelent templomaik, és más egyházi épületeik karbantartása érdekében.

Szép természeti környezetben lévő monostoruk építésével és körülötte kis arborétum létesítésével a személyes istenkeresést szeretnék segíteni, semmiképpen sem idegenforgalmi látványosságot létrehozni.

Az evangéliumi élet csak közösségben tud kibontakozni, megvalósulni. Ezért várnak a hitüket komolyan vevő társakat, akik elfogadják a közösségi lelkipásztorkodás eszményét, és akarnak tenni is érte. Eredményesen működő, egymásra figyelő lelkipásztori közösséget csak érett, de tanulni képes személyiségek alkothatnak, akik közös cél érdekében kamatoztatják talentumaikat.

TANÚSÁGTÉTEL

Számomra a közösségben a kezdetektől meghatározó volt a szerzetesi életünk kettős irányulása. Ezek közül elsődleges a remete életre való törekvésben megélt istenkapcsolat, amelyből mint egy forrásból képes táplálkozni minden jó elhatározásunk és vállalásunk. Ez azért nagyon fontos, mert csak ez az istenkeresés képes megadni szerzetesi életünk másik fontos pilléréhez, a lelkipásztori és fizikai munkánkhoz szükséges belső erőt és mélyebb látást. E kettő egyensúlyban tartásában pedig sokat segít a monostori élet csöndje és a testvéri közösség.

Hivatásom története az Istennek odaadottság és a szerzetesi élet vágyával indult, melyet az itt talált befogadó és elfogadó testvéri közösség gondozott és erősített bennem. Jó érzés volt megtapasztalnom a bizalmon és a kölcsönös őszinteségen alapuló szerzetesi életközösség lendületet adó erejét, a kis közösségben különösen is fontos egymásra figyelés és egymásra vigyázás jelentőségét.

Olyan jó testvérekért imádkozunk, akik ebbe a folyamatba nem csak őszinte istenkeresésükkel, hanem egész személyiségükkel képesek lennének bekapcsolódni, erősítve és gazdagítva a ránk bízott falvakban végzett lelkipásztori és értékmentő munkánkat.

(Ákos testvér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 8669 Miklósi, Petőfi S. u. 49.
E-mail cím: sjp.szerz@citromail.hu

Szent Kamill Leányai Szerzetes Intézmény

kamillánus nővérek FSC

pápai jogú szerzetesi intézmény 4 fő

TÖRTÉNET

Kongregációnk létrehozása a XIX. sz. végén az olasz Tezza Lajos (Luigi Tezza) kamilliánus atya zseniális ötlete volt, miszerint, az alapítójuk, Szent Kamill lelkisége szerinti különleges betegápolásra a gyengébb nemből lennének a legalkalmasabbak, akiknek vérükben van az anyai érzület. Egy olyan női közösség létrehozására gondolt, amely valamiképp természetesebb módon szolgálja a betegeket azzal a gyengéd anyai szeretettel, amelyet Szent Kamill kívánt szerzetestársainak jellemvonásul. Lajos atya Rómában, 1891-ben egy lelkigyakorlat során találkozott Vannini Judit (Giuditta Vannini) nevű olasz fiatal hölggyel, aki egy szentgyónás alkalmával elmesélte neki élettörténetét, hivatásbeli sikertelenségeit, miszerint nagy buzgósággal kívánja Istennek szentelni életét, ám anélkül, hogy bizonyosan tudta volna, hol és milyen módon. Az atya figyelmes hallgatás után felfedezte benne az alapító jellemet, őt kérte fel az új női Kongregáció megalapítására, aki alapos megfontolás után készségesnek mutatkozott a terv megvalósítására. Megfelelő felkészülés után Judit és két társa megkapta a kamilliánus harmad rendiek piros kereszttel ékesített skapuláréját. Ekkor született meg 1892-ben a „Szent Kamill Leányai" Kongregáció.

KARIZMA-LELKISÉG

Alapítóink, életükkel és tanításukkal átadták nekünk Szent Kamill lelkiségét, a betegek iránti különös, anyai szeretetet. A mi ideálunk, hogy a megfeszített Jézusnak, Jézussal és Jézusban éljünk, Őt fedezzük fel szívünkben és találjunk Rá szenvedő társainkban is. Az Ő irgalmas szeretetét sugározzuk életünkön és tetteinken keresztül. Az Ő gyengéd jelenlétének hírnökei legyünk a világban, különösen a szenvedés oltáránál, a betegágy mellett. Szent Kamill példájára, ruhánkon, mi is piros keresztet hordunk, mely a megváltó és önfeláldozó szeretet jele. A negyedik fogadalommal a betegek szolgálatára kötelezzük el magunkat, őket szolgáljuk, ha kell az életünk kockáztatása árán is.

SZOLGÁLATOK

Olasz rendünk megalapítása óta négy kontinensen terjedtek el közösségeink. Európában: Olaszország, Németország, Lengyelország, Portugália, Spanyolország, Magyarország. Dél-Amerikában: Brazília, Kolumbia, Peru, Chile, Paraguay, Kuba. Afrikában: Benin, Burkina Faso, Costa d'Avorio, Togo. Ázsiában: India, Srí Lanka, Fülöp-szigetek. Ezekben az országokban saját kórházaink, klinikáink, szeretetotthonaink, s más egyéb tevékenységi helyeink működnek a betegek testi-lelki szolgálatában.

Magyarországon jelenleg Nyíregyházán, és hamarosan Ajakon folytatunk szolgálatot. Mivel még nem rendelkezünk saját intézménnyel, ezért mi magunk járunk ki a betegekhez otthonaikba, a kórházakba, szeretetotthonokba. Elsősorban a magányos idősekhez, akik számára egy-egy beszélgetés, de sokkal inkább egy figyelmes meghallgatás is már nagy fellélegzést, vigaszt jelent. Egyre több a krónikus, illetve gyógyíthatatlan betegek számára kért látogatás is. A haldoklókat pedig szívünk külön ügyének tekintjük.

Serdülő koromban a szerzetesi hivatásról szó sem volt, meg se fordult a fejemben, sőt, azt úgy önmagában, elég nagy ostobaságnak tartottam. Ha valaki fel is hozta ennek lehetőségét: teljesen felháborodtam, egyenesen megharagudtam rá!

Ugyanígy volt, mikor ellátogattam a kamilliánus nővérekhez Nyíregyházára. Ám mikor ott töltöttem egy kis időt, ezt mondtam magamban: „Ha valaha is nővér lennék, csakis ide jönnék, sehova máshová". Tetszett, hogy olyan „patent" módon volt elkészítve minden: az összehajtogatott ruhák, az ágyterítő. Diszkréten nyújtottak minden egyes szükséges dolgot. Ám emellett nagyon természetesek és kedvesek voltak a nővérek, és vonzott az örömük, szabadságuk.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 4405 Nyíregyháza, Kállói út 58.
E-mail cím: szkamillleanyai@gmail.com
Weboldal: www.kamillianusnoverek.hu

Szent Keresztről Nevezett Irgalmas Nővérek

keresztes nővérek SCSC

pápai jogú szerzetesi intézmény 12 fő

TÖRTÉNET

Rendünk alapítása a 19. században nagy politikai és szociális változások idejére esett. Az ipari forradalom a technikai vívmányok mellett a vidék elszegényedését és a gyári munkások nyomorát is magával hozta. Egy fiatal svájci kapucinus szerzetes, Pater Theodosius Florentini ezen a szükséghelyzeten akart segíteni. Nem forradalmi eszközökkel, hanem a kereszténységben rejlő megújító erővel. A fiatalok oktatását és nevelését, a szegények és betegek gondozását tartotta elsődleges feladatának, valamint gondoskodni akart a gyári munkások emberhez méltó foglalkoztatásáról. 1845-ben az akkor 20 éves Katharina Scherer is csatlakozott a közösséghez és a Mária Theresia nevet kapta. Pater Theodosius 1850-ben Churban megalapította a rend első kórházát. Ugyanebben az évben Rómában kérte a rend approbációját, melyet IX. Piusz örömmel meg is adott. 1857-ben Maria Theresia lett a rend első általános főnöknője, miután 1856-ban püspöki döntésre a Menzingeni Tanítónővérek és a Szent Keresztről Nevezett Irgalmas nővérek két különálló intézménynyé váltak.

1865. február 15-én váratlanul meghalt az alapító atya. Maria Theresia anya csődbe ment gyárakkal és rengeteg adóssággal találta szemben magát. Nővéreivel együtt azonban hűséges maradt az alapító szellemi örökségéhez és felvállalta az adósságokat. Évek kemény munkájával megmentették az intézményt és az alapító hírnevét. Ezek az évek telve voltak nehézségekkel és nélkülözéssel. Maria Theresia anya beutazta fél Európát, hogy iskolákat, gyermekotthonokat, kórházakat, idősotthonokat alapítson. A nővérek addigra ugyanis a Monarchia számos országában ismertté váltak és letelepedtek. Az anya nem kímélte magát, nem ijedt meg a megalázottságtól, és mindig kiállt az igazságért. Ahová csak ment, nyugodt, derűs természetével, bátorító szavaival addig nem sejtett erőket mobilizált a nővérekben.

Halálakor 1888-ban a kongregáció 1596 nővért számlált 397 házban. A 20. század történelmi eseményei, a politikai és társadalmi változások a kongregációban is nyomot hagytak. A nővérek átlépték Európa határait. Közösségek alakultak Indiában, Ázsiában, Afrikában és az USA-ban. A mi 21. századunk is új kihívások elé állítja a közösséget. Az alapítók lelkisége és példája azonban továbbra is irányt mutatnak nekünk, hogy Istenre figyelve megtaláljuk azokat a helyeket, ahol szükség van ránk.

Mint Szent Keresztről nevezett
Irgalmas Nővérek,
Isten szeretete által meghívást és
küldetést kaptunk:
hogy a kereszt és a feltámadás titkából
reményt és erőt merítsünk;
hogy a teremtett világot és benne az embert a
maga méltóságában szemléljük és szolgáljuk;
hogy törekedjünk megélni a testvériséget és a
ferences egyszerűséget;
hogy irgalmas szeretettel és együttérzéssel
forduljunk mindenkihez;
hogy érzékenyek legyünk a mindennapokban
Isten hívó szavára és arra teljes odaadással
válaszoljunk. Ezáltal veszünk részt az Egyház
küldetésében.

Életformánk: „Úgy akartam ezt a kongregációt megszervezni, hogy mindenhol beilleszkedhessék, mindenhol befogadásra találjon, és minden körülmények között megállja a helyét." P. Theodosius

Karizmánk forrása Isten irgalmas szeretete, amely Jézus Krisztusban kiüresítette önmagát egészen a kereszthalálig. Ez a szeretet sarkallta konkrét tettekre Szent Ferencet és alapítóinkat, ez sürget bennünket is, hogy megtapasztalhatóvá tegyük Őt a világban. (vö.: Fil 2, 7-8). Küldetésünk Jézus Krisztus titkába gyökerezve, Assisi Szent Ferenctől ihletve, az alapító karizma kibontakoztatása és továbbfejlesztése a történelemben, mindezt az Egyház és a világ mai kihívásai között. Alapítóink szándéka szerint küldetésünk középpontjában az ember áll, korra, nemzetiségre, nemre, vallásra, társadalmi helyzetre való tekintet nélkül.

Apostoli közösség vagyunk, de elsődleges küldetésünk hogy megéljük Istennek szenteltségünket. Tevékenységünkhöz az erőt az Istennel való élő kapcsolatból és a közösség megéléséből merítjük. Napjaink szerves része szerte a világon a közösségi és személyes ima. A reggeli és esti dicséret, az Eucharisztia ünneplése, valamint a napi fél óra elmélkedés egy szentírási részről, tartóoszlopai a hétköznapjainknak.

SZOLGÁLAT

Apostoli munkaterületeink a rend karizmájához hűen az oktatás, nevelés és szociális területeken vannak. Solwodi Hungary Alapítvány ügyvezetésében, személyes lelki kísérésben, a pilisborosjenői önkormányzati óvodában, A Vakok Batthyány László Katolikus Gyermekotthonában és Általános Iskolájában, Osztrák-Magyar Európaiskolában, ügyvezetőként, nevelőként és oktatóként vagyunk jelen.

TANÚSÁGTÉTEL

1994-ben ismertem meg a nővéreket, és 2001-ben léptem be a közösségbe. 2005-ben tettem fogadalmat. Tanulmányaim során találkoztam a közösséggel. Az első találkozás nyomot hagyott bennem. Végtelen egyszerűséget és derűt tapasztaltam a nővérekben és azt mondták: keresd az utadat, s ha megtaláltad, csak azon leszel boldog. Ez az a két tartópillér, ami a hozzájuk fűződő kapcsolatomat megerősítette. A rendi képzésemből visszacsengenek Csonka Ilona, Mariella nővérünk szavai, aki mindig azt mondta: „legyetek szentek" és "a hőfokot ne felejtsétek", vagyis a szeretetet. A rácsodálkozásom megérlelte bennem, hogy ennek súlya van. Ez egy küldetés és feladat, nem megy egyik napról a másikra. De ha engedem és ráhagyatkozom erre az útra, akkor csak visz és menni kell. Az első fogadalmam mottójául választottam, Jn14,12: „Aki szeret engem, az megtartja tanításomat, azt atyám is szeretni fogja, hozzá megyünk, és lakást fogunk venni nála." Valahogy ezek jellemezték az első éveim lényegét, az otthonteremtést. Minél nagyobb teret adni az életemben Jézusnak. Megtapasztaltam, hogy egyedül ő a fontos, aki küld, aki hív. Nem volt könnyű. Voltak szakadékok és magasságok, de nagyon szép tapasztalat alakult ki bennem, hogy ezt nem én csinálom, ezt Isten alakítja, formálja bennem. Tulajdonképpen Isten akaratát megtenni, az az, hogy odaadom az életemet. Odaadom az életemet azoknak az embereknek, akikkel találkozom, akiket Isten elém küld. Így

az örökfogadalmamnak ez a szentírási mondata még mindig nagyon elevenen jelen van bennem: „Senkinek nincs nagyobb szeretete annál, mint aki az életét adja a barátaiért.” Ez az út, ami kísér, ami vezet, akkor is, ha nehéz, akkor is, ha szenvedés jön, vigasztalanság. De tudom azt, ha Isten arcába, irgalmas tekintetébe nézek, ami számunkra a kereszt jele, akkor életet adó a feltámadásban. Ott kezdődik az élet, azon a ponton, amikor elengedem az életemet. (Mária nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1122 Budapest, Városmajor utca 24.
E-mail cím: scsc@keresztesnoverek.hu
Weboldal: www.keresztesnoverek.hu, www.scsc-ingenbohl.org

Szent Szív Társaság (Sacré Coeur)

Sacré Coeur nővérek RSCJ

pápai jogú szerzetesi intézmény 16 fő

TÖRTÉNET

A Jézus Szent Szíve dicsőségéért a nevelés apostoli szolgálatát végző pápai jogú, nemzetközi kongregációt Barat Szent Magdolna Zsófia alapította 1800. november 21-én, Párizsban. Rendi rövidítés: RSCJ (Religieuses du Sacré Coeur de Jesus). A kor igényeire bentlakásos iskolák alapításával válaszoltak az első nővérek. Az oktatás magas színvonalának és a szeretettel teli lelkiségnek köszönhetően nagyon gyorsan elterjedt a rend Franciaországban és Európa más országaiban. Philippine Duchesne 1818-ban kezdte meg missziós tevékenységét Észak-Amerikában, és lett az Észak- és Dél-Amerikában létesülő Sacré Coeur szerzetesházak alapítója. Őt 1988-ban II. János Pál pápa emelte a szentek sorába. Ma öt kontinensen, 41 országban közel 2000 Sacré Coeur nővér él és tevékenykedik, az anyaház Rómában van. Magyarországon 1883-ban történt az első iskola, a Philippineum, majd 1917-ben a második, a Sophianum alapítása. Működésüknek a szerzetesrendek feloszlatása vetett véget. 1989-ben néhány nővér Ausztriából tért vissza Magyarországra, hogy újra elindítsa a Társaság életét. Budapesten két közösségben nyolc örökfogadalmas, két első fogadalmas nővér és három jelölt él. A noviciátusi képzés Franciaországban, Lyonban működik, ahol jelenleg két magyar novícia és egy magyar örökfogadalmas rendtag él.

KARIZMA-LELKISÉG

Közösségünk mottója: „Cor Unum et Anima Una in Corde Jesu" – „Egy szív, egy lélek Jézus Szívében". Társaságunk eredete Jézus sebzett Szíve, mely szeretetből mindent odaadott. Karizmánk Jézus Szívének megdicsőítésére szentel minket: az Ő hívására válaszolunk, hogy felfedezzük és megmutassuk szeretetét, engedjük, hogy a Szentlélek átformáljon bennünket, hogy Vele egyesülve és Hozzá hasonlóvá válva éljünk, szeretetünkkel és szolgálatunkkal Szíve szeretetét sugározzuk szét. (Konstitúció 4.§) Rendünk a Szent Ignác-i lelkiség családjához tartozik.

SZOLGÁLAT

Nemzetközi Társaságunk az egyház küldetésében a nevelés szolgálatával vesz részt, melyet három területen valósít meg: iskolai nevelés által, a szegények felé való elköteleződéssel és lelkiségi-pasztorális szolgálattal. A közel 30 éves jelenlétünket Magyarországon főként a rendtagok képzése, közösségi élet kialakítása és a magyarországi küldetésünk megalapozása határozta meg. Azonban az utóbbi 10 évben olyan irányvonalak mellett köteleződtünk el, melyek tapasztalatunk szerint hozzájárulnak hazánk lelki életének megújulásához. Ezek az irányvonalak elsősorban a lelki élet elmélyítését és a fiatalok útkeresését szolgálják. A Forrás Lelkiségi Központunkban Budapesten spirituális programok széles skáláját kínáljuk: táncmeditáció, szemlélődő imacsoport és lelkigyakorlat, egyénileg vezetett Szent Ignác-i lelkigyakorlat, szemlélődés a városban, kommunikáció, első pénteki szentségimádás, bibliai tábor gyermekeknek, egyéni lelki kísérés stb. A jezsuitákkal közös projektekben fiatalokkal, igényes lelki élet után vágyókkal foglalkozunk, valamint korlátozottan ugyan, de jelen vagyunk a hátrányos helyzetűek és az idősek számára is. Belátható időn belül pedig a belvárosi volt iskolánk épületében, a Sophianum egy részében kezdjük meg szolgálatunkat.

Életem első 36 évében állítottam, hogy soha nem akarok szerzetes lenni és nem akarok külföldön élni. Egy idő óta már óvatosabban fogalmazok. Kamasz koromtól kezdve szerettem volna Istent sugárzó, másokért élő ember lenni – csak épp nem az voltam, és úgy láttam, hogy nem is leszek soha, hisz inkább egy depresszióra hajló, morgós, bátortalan, önbizalom-hiányos lány voltam, aki alig mert szóba állni másokkal. Kicsit irigykedve és vágyakozva néztem azokra a fiatalokra, akik tudtak tanúságot tenni a hitükről, és lelkesen, örömmel és nyitottan fordultak a többi ember felé.

Istenkapcsolatom elmélyülésében sokat köszönhetek a nyári ifjúsági püspökszentlászlói lelkigyakorlatoknak. Ezek a Szent Ignác-i lelkigyakorlatok nagyban segítettek, hogy ne csak szellemileg, de lelkileg és emberileg is fejlődjek, kinyíljak.

Egy alkalommal megtapasztaltam, hogy Isten valóban szeret, önmagamért, és nem azért, amit teszek. Ez olyan nagy változást hozott az életembe, amit nem én tettem, hanem csak észrevettem: nyitottabb lettem másokra, már nem vártam, hogy ők vegyenek észre, segítsenek, szeressenek, hanem én léptem az emberek felé és próbáltam őket meghallgatni, segíteni, szeretni. Ennek hatására egyre jobban éreztem magam, s így egyre többet mosolyogtam. Néhány év után pedig azt éltem meg, hogy már olyannak látnak mások, amilyen egykor nagyon szerettem volna lenni. Ekkor értettem meg, amit Nemes Ödön atyától sokat hallottam, hogy mély vágyaink megegyeznek Isten vágyával velünk kapcsolatban.

Egy másik lelkigyakorlatos élményem is meghatározó maradt: Egyik nap sokat sírtam, hogy nem akarok szerzetes lenni, ám estére Isten megnyugtatott, hogy ő semmi olyat nem vár tőlem, amit én nem szeretnék. Szabadon hagyott, nem kényszerített, és talán épp ez kellett ahhoz, hogy – ugyan jó néhány évvel később – végül mégis meg mertem engedni a lehetőségét, hogy talán egyszer szerzetes legyek.

Amint kinyitottam erre a szívem, meglepő dolgok kezdtek történni velem.

Kilenc évvel ezelőtt, Mária Magdolna napján szívembe markolt a napi olvasmány egy mondata az Énekek énekéből: „Keresem, akit szeret a lelkem" (Én 3,2). Erre a megfogalmazott vágyra válaszul Isten nagyon közel jött hozzám, átölelt és beborított szeretetével. Nem tudom ezt másképp megfogalmazni. Ez az élmény nem egyszeri alkalom volt, hanem azokban a hetekben gyakran ismétlődött a legprofánabb helyeken is (pl. a tengerben fürödve). Isten velem volt. Ekkor megfogalmazódott bennem, hogy engem soha senki nem szeretett még így és nem is fog.

És jött a kérdés: Én hogyan tudok válaszolni erre a hatalmas szeretetre? Kellett még néhány hónap, amíg elhittem, hogy nem fog elmúlni az a vágyam, hogy szerzetes legyek. Majd különösebb keresés nélkül eljutottam a Sacré-Coeur (Szent Szív) nővérekhez, ahol az első pillanattól fogva úgy éreztem, itt van a helyem, és ez a meggyőződés azóta egyre tovább mélyült bennem, mert „megleltem, akit szeret a lelkem" (Én 3,4). (Heim Kata, elsőfogadalmas nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1121 Budapest, Zugligeti út 87.
E-mail cím: iroda.rscj@szentszivtarsasag.hu
Weboldal: www.szentszivtarsasag.hu
Facebook: Magdolna Zsófia Sacré Coeur

Szent Vincéről nevezett Szatmári Irgalmas Nővérek Társulata

szatmári irgalmas nővérek | FCSVP

pápai jogú szerzetesi intézmény | 9 fő

TÖRTÉNET

A Szatmári Irgalmas Nővérek szerzetesközössége Páli Szent Vince nevét viseli. A segítő szeretet gyakorlásának ez a nagy, francia szentje világméretű mozgalom elindítója lett. A betegápolással, szociális munkával, oktatással foglalkozó ún. „tevékeny szerzetesség" modern formájának volt az ihletője. Magyarországon Hám János szatmári püspök maga is átérezte a betegápolás és leánynevelés nagy hiányosságait. Ezért fiatal lányokat küldött Bécsbe tanulni, majd Szatmárnémetiben rendházat, templomot, iskolát építetett. Így alapította meg 1842-ben a Szatmári Irgalmas Nővérek Társulatát. A nővérek országszerte elterjedtek; kórházakban, szegényotthonokban, iskolákban, árvaházakban, összesen 94 helyen működtek. 1948-ban az államosítás előtt több mint hatszázan voltak és harminckét rendházzal rendelkeztek. Három főiskolát, hét középiskolát, tizenhat általános iskolát és tizenkét szociális intézményt vezettek, sok kórházban ápoltak betegeket és plébániákon végeztek hitoktatást. 42 évvel a „szétszóratás" után ismét visszatérhettek a nővérek, bár életkoruk, egészségi állapotuk miatt a legtöbben imáikkal segíthették az újrakezdés folyamatát.

KARIZMA-LELKISÉG

Szatmári Irgalmas Nővérek Társulatának általános célja: Isten dicsősége és tagjainak megszentelése az engedelmesség, a tisztaság és a szegénység hármas fogadalmában, a felebarát javára az irgalmasság testi és lelki cselekedeteinek gyakorlása a mi Urunk Jézus Krisztus példáját követve, aki minden szeretetnek a forrása. Lelkiségük jelmondata: „Ne felejtsük, ha hivatásunkban hűek maradunk, ezt csak az imádságnak köszönhetjük, ha eredményeket érünk el a munkákban, azt is csak az imádságnak köszönhetjük, ha kitartunk a szeretetben, azt még inkább az imádságnak és a határtalan istenszeretetnek köszönhetjük."

SZOLGÁLAT

A nővérek tevékenységei régen: kórházakban, árvaházakban, szegény és agg házakban tevékenykedtek, valamint óvodákat, iskolákat tartottak fent. Az újrakezdés után oktatásban és idősotthonok fenntartásában működnek. Esztergomban az Árpád- házi Szent Erzsébet Gimnáziumnak, Óvodának és Általános Iskolának és a Szent Vince Idősek Otthonának a fenntartója, működtetője a rend . Egyházmegyék üzemeltetik a nővérek tulajdonában lévő székesfehérvári, miskolci iskolákat.

TANÚSÁGTÉTEL

Édesapám hat évig kérte Istent, hogy legyen lányuk is a fiútestvérek után. 1925 őszén megszülettem, és nov. 15-én a keresztségben Isten a gyermekévé fogadott. Debrecenben, az iskolanővérek gimnáziumában döbbentem rá a keresztény élet szépségére, és jobban az Úr felé fordulva egyszerre értelme lett az életemnek. Szüleim Szatmárnémetibe kerültek, így az Irgalmas Nővérek iskolájában érettségiztem, és már akkor éreztem a hihetetlen vágyat a közéjük tartozásért. Magával ragadott az ő életük szépsége, nehézsége és rendíthetetlen lelki erejük. Így aztán 1944-ben felvettem a szerzetesi ruhát és tagja lettem a nővérek szeretetcsaládjának. 1946-ban tettem le fogadalmamat, amely szerint lemondva családról, egyéni vagyonról, elöljáróimra bíztam magam, hogy ők és az Úr segítségével jobban a gyerekeké, betegeké, szegényeké lehessek – Jézus szeretetében, „mert az irgalmas szeretet emeli fel a világot." (Gáspár Piroska M. Edit)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2500 Esztergom, Pázmány Péter u. 18.
E-mail cím: szatmari-noverek@freemail.hu

Szeplőtelen Szűz Mária Szolgálóleányai Szerzetesrend

adonyi nővérek SNDS

egyházmegyei jogú apostoli élet társasága 6 fő

TÖRTÉNET

A szerzetesrendet Mar Joeph Kundukulam, Trichur elhunyt érseke, Főtisztelendő Mgr. Joseph Vilangadannal, mint társ-alapítóval, 1971-ben alapította, tizennégy taggal, akik magukat egészen a leányanyák és gyermekeik gondozására szentelték. Ez radikális lépés volt, tekintettel arra, hogy a közvélemény mennyire megvetette őket. A nővérek apostoli szolgálatukat Trichur környékén a szegények legszegényebbjei között kezdték meg, önmagukat teljesen az Úr kezére bízva, szó szerint megvalósítva életükben az evangéliumi tanácsok gyakorlását, a mély imából fakadó egyszerű életvitelt és mindennapi munkát. A Boldogságos Szeplőtelen Szűzanya, Mária, aki az ő védőszentjük, Isten akaratára azt válaszolta: Igen, itt vagyok, Uram! Ez volt a mottójuk, mely képessé tette őket arra, hogy teljesen odaadják magukat az Egyház szolgálatára, bárhol a világon, ahová az Úr őket szólította, hogy az Ő népét szolgálják anélkül, hogy ez akár nekik maguknak vagy a Társaságnak bármi előnyt jelentett volna. Egyedül Jézus szavai vezették őket: amit egynek a legkisebbek közül tesztek, akik az én családom tagjai, nekem teszitek! (Mt.25.40) Az alapítók víziójának inspirációja szerint, a nővérek Jézus

követéseként, aki megalázta magát és felvette a szolga alakját, (Fil 2,6-8) s aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon és életét adja sokakért, (Mt 20,28) döntöttek a szegények szolgálata mellett. A rend nyilvánosan felvállalja, hogy minden egyes kereszténynek és minden egyházi közösségnek komoly felelőssége a szeretet gyakorlása. (Deus Caritas est 20) Jelenleg 258 fogadalmas nővér van 48 helyen, 15 egyházmegyében. Karizmájukhoz hűségesen, a szerzetesnővérek ma leprakórházban-, és klinikán, idősek- és rokkantak ottthonában, elmegyógyintézetekben, AIDS betegek intézményében, halálos betegeket ellátó intézményben, leányotthonban, leányanya-, és gyermekeik otthonában, szociális-. és drogcentrumban dolgozva tesznek tanúságot Krisztus áldozatra kész szeretetéről. Rendi ruhájuk az indiai viselet, a szári, Magyarországon szürke anyagból készült ruhát viselnek.

KARIZMA-LELKISÉG

„Bármit tesztek, egynek is, e legkisebb testvéreim közül, nekem tettétek!" (Mt 25, 40)

Az evangéliumi tanácsok gyakorlása által szenteljük magunkat Istennek, és szó szerint követjük az Evangéliumok Jézusát, egyszerű életünkkel és kemény munkával szolgáljuk a szegényeket és a társadalomból kivetetteket, minden viszonzás elvárása nélkül. Ez a mi életünk és tevékenységünk stílusa.

Nekünk, akik hivatást kaptunk, hogy Istennek szenteljük magunkat, mindenekelőtt és leginkább azt kell szeretnünk és keresnünk, aki előbb szeretett minket. Azért, hogy képesek legyünk minden körülmény közepette egyre szorosabban követni Krisztust, Krisztus által az Istennel szorosan egyesült életre kell törekednünk (PC.6) (Col. 3:3). Életünket át kell, hogy hassa az apostoli lelkület és apostoli életünket Isten Lelkének kell átjárnia (PC.8).

A Szeplőtelenül Fogantatott Boldogságos Szűz Mária a mi mennyei patrónánk. Szentséges Szűzanyánkat utánozva, a közösség minden nővérének szeplőtelennek kell lennie Isten előtt, teljesen engedelmeskednie kell Isten akaratának és azoknak, akik Isten népét szolgálják. A Boldogságos Szűz, aki ott állt a kereszt tövében, és elfogadta az egyetemes anyaságot, legyen inspiráció számukra, hogy Krisztust formáljuk ki minden ember szívében. Szent József, aki Krisztus-központú életet élt, és mély alázattal és elkötelezettséggel teljesítette Isten akaratát, legyen segítőnk és példaképünk a hit megélésében. Szent Tamás, India apostola, aki hittel kiáltotta: „Én Uram, én Istenem! " (Jn 20, 28) és aki vérét ontotta Isten Országáért, legyen példaképünk és inspirálónk, hogyan tegyünk tanúságot Isten igéjéről.

SZOLGÁLAT

A Szeplőtelen Szűz Mária Szolgálóleányai Szerzetesrend hivatását a szociális, karitatív munkában fejti ki. A rend jelmondata: „Igen, jelen vagyok!" Magyarországon 1994. június 5-én négy nővér telepedett le Dr. Kis György nyugdíjas esperes-plébános meghívására, Bakonyszentlászlón. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat házában időseket gondoztak, és a falu családjait, betegeit, egyedül élőit látogatták 2008-ig. 1997-ben további négy nővér érkezett Adonyba Dr. Takács Nándor székesfehérvári püspök meghívására. Az itt szolgáló nővérek tevékenysége: házi beteglátogatás és gondozás, lelkigondozás; az iskolai hitoktatásban, a napközi foglalkoztatásban, az óvodai gondozásban való részvétel, a plébánia életének és munkájának segítése. 2003-ban a Rend megépítette a Rendházát és a Szűz Mária Gondozóházat, ahol bentlakásos idősgondozás folyik. Jelenleg 50 fő befogadására alkalmas az otthon és 19 főnek nyújt munkát.

TANÚSÁGTÉTEL

Az én szülőfalumban Varakarában (India), a szüleim nagyon mélyen gyökerezett katolikus hitet gyakoroltak. Családunkban mindenkit erre neveltek. A hitünket megéltük a mindennapokban testvéreimmel, nagyszüleimmel, nagyobb családommal. Köszönettel tartozom az Isteni gondviselésnek először is értük, a hitünkért, azért, hogy én az életemet elfogadtam, és boldogan élem a hivatásomat. Fiatalon, 1972-ben léptem be a szerzetesi közösségbe, mert nagyon tetszett a rászorulókkal való foglalkozás. Boldogan jöttem el otthonról Isten hívásának eleget téve, igent mondva, és ma is háborítatlan lélekkel vagyok. A szerzetesrendben először leányanyákkal, gyerekekkel foglalkoztam, de volt részem Kenyában, a sivatag szélén hét évig szolgálni a törzsi népeket, pasztorációs munkával. 1994-óta Magyarországon dolgozom nővértársaimmal. Elsősorban pasztorációs munkában, az idősek lelki gondozásával, óvodai-, iskolai napköziben ismerkedtem a település lakóival. Jelenleg egy 50 fős idősotthont működtetve tapasztalom meg a mindennapokban Isten jelenlétét, szeretetét, gondviselését.

Személyes mottóm: „Aki nevemért elhagyja otthonát, testvéreit, nővéreit, apját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy a földjét, százannyit kap, s az örök élet lesz az öröksége." (Mt 19,29) (Manjaly Annie elöljáró)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2454 Adony, Kossuth u. 15.
E-mail cím: szmg@invitel.hu
Weboldal: www.sndsisters.org

Szeretet Leányai Társulata

vincés nővérek FdlC

pápai jogú apostoli élet társasága 17 fő

TÖRTÉNET

De Paul Szent Vince (1581-1660) a szegény paraszti családból származó tehetséges és ambiciózus fiatal pap, Párizsba ment, hogy ott megélhetést kovácsoljon magának. 1617-ben plébános lett Châtillon les Dombes-ban, ahol egy nyomorgó, beteg családdal való találkozása nyitotta fel szemét és szívét a nép könyörtelen szegénységére és lelki elhagyatottságára. Ez a találkozás késztette arra, hogy mozgósítsa a helyi középosztályok hölgyeit. Megalapította a »Szeretet Egyesületeket« azzal a céllal, hogy megszervezze az anyagi támogatást és a lelki gondozást, és hogy minden nap menjenek a szegényekhez.

De Marillac Szent Lujza (1591-1660) előkelő származású nő volt, aki gyenge egészsége miatt nem lehetett kapucinus apáca. A kor szokásai szerint férjhez adták, de Isten hívása szünet nélkül lüktetett szívében. Mély kétségek gyötörték, míg 1623 pünkösdjén megvilágosodást nyert, hogy hamarosan eljön az idő, amikor fogadalommal adhatja magát Istennek, közösségben fog élni, és a körülötte lévőknek szolgálhat majd. Mindig érzékeny volt környezete nehézségeire, már De Paul Vincével való találkozása előtt is látogatott meg szegény embereket. A szíve már nyitva és teljes hitével, a legnagyobb alázattal figyelmes a szükségekre, amikor De Paul Vince kérésére meglátogatja az első Szeretet Egyesületeket. Szent Vince és Szent Lujza megértette, hogy a szegények közvetlen szolgálata valóban nem könnyű a nemesi és középosztálybeli hölgyek számára. Nehéz átlépni a társadalmi osztályok akadályát: viskóikban meglátogatni olyan személyeket, akiknek megjelenése modortalan, nekik ételt vinni, ruhákat, figyelmet és vigasztalást osztani jó ruhákba öltözötten – óriási kihívás! Igazi feszültség van a szolgálat ideálja és a társadalmi nyomás között. A hölgyek családi köre nem mindig kedveli az ilyen munkákat.

A Suresnes-i Naseau Margit (1594-1633) a legelső nővér, az egyszerű falusi leány, aki pásztorkodás közben tanult meg írni-olvasni, az arra járó művelt személyeket megszólítva. 1630-ban csatlakozott Szent Vincéhez és Szent Lujzához Párizsban, és felajánlotta nekik segítségét a Szeretet Egyesület hölgyeinél. Nem volt más szándéka, mint Istent szolgálni és neki jutott az az öröm, hogy mutassa az utat a többi nővérnek, holott nem volt más tanítómestere, mint Isten.

E három történet, három hivatás találkozása a szegény emberek szolgálatáért valamint a Szeretet Egyesületek nehézségei nyitják meg végül az utat egy új alkotásra: a Szeretet Leányai Társulatának 1633. november 29-i megszületésére.

De Paul Szent Vince létrehozta az első klauzúra nélküli női közösséget, így határozta meg a Szeretet Leányai – vagy közismert nevükön – Irgalmas Nővérek élethivatását: „Szeressék és kövessék Urunkat, Jézus Krisztust, a szeretet forrását és példaképét, és szolgáljanak Neki testileg és lelkileg a szegények személyében: legyenek azok akár betegek, akár gyermekek, akár foglyok vagy olyanok, akik szégyellik megvallani szegénységüket."

Különböztek a kor más vallásos társaságaitól, mert nekik a szegény emberekkel az otthonaikban kellett találkozniuk. Szent Vince szerint „az ő kolostoruk a betegek házai, cellájuk bérelt szoba, kápolnájuk a plébániatemplom, zárdafolyosójuk a város utcái, klauzúrájuk az engedelmesség, rácsozatuk az Istenfélelem, fátyoluk a szent szerénység…; a szüntelen isteni Gondviselésbe vetett bizalom által, önmaguk teljes odaadásával még erényesebbnek kell lenniük, mintha szerzetesrendben lennének…"

Jelmondatunk: Caritas Christi Urget Nos! A megfeszített Krisztus szeretete sürget minket! A megfeszített szót Szent Lujza tette hozzá; levelei végén visszatérő kifejezés és az 1643-as évtől, mint a Társulat hagyományos pecsétje szerepel a levélzáró pecsétviaszon. Kifejezi azt a szeretetet, amellyel Krisztus Urunk a kereszt gyalázatát vállalta, amellyel minket szeret, és azt, amivel nekünk is szeretnünk kell Istent és felebarátainkat.

SZOLGÁLAT

A Szeretet Leányai jelen vannak mind az öt kontinensen, a szociális prioritást élvező helyeken élnek és szolgálnak: hajléktalanok és idősek között, az oktatásban és a fiatalok pasztorációjában, az egészségházakban, a gyerekeknél, a nők előrehaladásának szolgálatában, a függőségben lévő személyeknél, a pasztorációban, a raboknál, az elvándorlók között, a fogyatékos személyek mellett. Magyarországon jelenleg egyetlen helyen működünk, az egykori tartományi házunkban, ahol idős, beteg nővéreinket, más közösségből való nővéreket és hölgyeket gondozunk. A Veszprémi Főegyházmegye területén, Tapolcán 1993 óta működik az általunk fenntartott Szent Erzsébet Óvoda. A magyar tartomány 2011-ben egyesült az osztrák és a román tartománnyal, Graz központtal.

TANÚSÁGTÉTEL

Amikor már egyre többször fordult meg a fejemben, hogy nővérnek hív az Úr Jézus, nagyon hárítottam, menekültem. Ugyanakkor néha nagyon fellángolt bennem, hogy a házasságról lemondva egészen Krisztusé legyek!

Ő várt. Jó sokáig várattam. Végül megértette velem, hogy az lesz számomra a jó, amit Ő tervezett rólam. Fel kellett ismernem, hogy a hivatás nem kényszer, hanem ajándék, de nekem kell döntenem, elfogadnom, lépnem. Az első lépés az volt, hogy az irodai munkát otthagyva, olyan helyre sikerült elhelyezkednem, ahol közvetlen segítségnyújtásra volt szükség. A szeretetotthon minden szobájában Szent Vince képe mosolygott rám. Két fiatal ápolónő akkor lépett be a közelben lakó vincés nővérekhez.

Aztán a Szűzanya jött segíteni az Úr Jézusnak: Egyik nap, mielőtt a munkából hazaindultam, gondoltam magamban, hogy mielőtt buszra ülök, legalább elkezdem a rózsafüzért mondani a kis kápolnában, mert folytatni már könnyebb lesz. Aztán: mondom tovább, be is fejezem, mert csak nehéz a tömegben összeszedettnek lennem. Mire a végére értem, kimondtam az IGEN-t. Valami furcsa bizonyosság, új kezdet…

Mostanában sokszor elgondolkodom, hogy is lehetett bennem ekkora ellenállás.

Hála, hála, hála. Ha gyarlón is, de Őt szolgálni! Hála, hála, hála! (Vas Márta nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1118 Budapest, Ménesi út 27.
E-mail cím: szentvince@t-online.hu
Weboldal: www.filles-de-la-charite.org

Szeretet Misszionáriusai

Teréz anya nővérei MC

pápai jogú szerzetesi intézmény 16 fő

TÖRTÉNET

Szorosan összefügg Szent Teréz Anya életével és Istennel való személyes kapcsolatával, arra a „szeretetre és fényre" alapszik, melyet Teréz Anya megtapasztalt, élt és átadott mindazok számára, akikkel élete során találkozott.

„Teréz Anyát környezete és neveltetése segített növekedni a hitben és már fiatalon közeli kapcsolatba került Istennel. Tizennyolc éves korában elhatározta, hogy életét egészen Istennek ajánlja, válaszul az Ő hívására, hogy misszionárius legyen Indiában. Közel húsz éve élt már Loreto nővérként, amikor éves lelkigyakorlatára utazva a vonaton új meghívást kapott, amely az Ő kifejezésével „meghívás volt a meghívásban". Isten azt kérte, legyen a Szeretet Misszionáriusa, szeretetének közvetítője azok iránt, akiket nem szeretnek, akiket elutasítanak, akikkel nem törődnek, akik körülményeik miatt gyakran nehezen hisznek az Ő szeretetében. A vonaton kapott sugalmazással Teréz Anya megérezte Isten szeretetének mélységét. Megértette ahogy azelőtt soha, Isten mennyire vágyódik rá, mennyire "szomjazza", hogy szeressen és szeressék. Jézus szava a kereszten: „Szomjazom" fejezte ki számára ezt a mély szeretetet és mindig emlékeztette arra a hívásra, amelyet kapott, hogy oltsa az Ő szomját (szomját a szeretetre és a lelkekre)." (Ahol szeretet van, ott az Isten Brian Kolodiejchuk Mc)

A rend történetéből fontos időpontok:
1946.09.10. „Meghívás a meghívásban"- Inspiráció
1948.08.17. Teréz Anya elhagyja a Loretói Rendet
1950.10.07. A Szeretet Misszionáriusai-nak alapítása
1965.02.01. Pápai jogúvá váltunk
1976.06.25. A szemlélődő nővérek ágának létrejötte
1979.03.19. A szemlélődő testvérek férfi ágának létrejötte
1984.10.13. A papok ágának létrejötte
Magyarországi letelepedés:
1989.06.16. – négy nővérrel nyitja meg Teréz Anya az Érdi közösséget.
1990.06.24. – a Budapesti közösség letelepedése,
2001.08.26. – a Miskolci közösség létrehozása,
2019.03.19. – a Kaposvári városmisszió elkezdése.

KARIZMA-LELKISÉG

Teréz Anyát idézve: „Szomjazom". Ez a Kereszthez és Társaságunk céljához kapcsolódik – nem csak dísz, nem csak szó. Ez létezésünk igazi oka, hogy enyhítsük a szomjúságot.

Hogyan enyhítsük szomját? Úgy, hogy a nyomortanyákon élő szegények legszegényebbjeinek megváltásáért és megszenteléséért dolgozunk.

Munkánk az eszköz az emberek megváltására és megszentelésére, Istent hozzuk annak a léleknek, benne Krisztust érintjük, Isten utáni szomját enyhítjük.

A mi munkánk nem foglalkozás, hanem hivatás – azt választottuk, hogy teljes odaadással enyhítjük Jézus szomját.

Ő magát éhezővé, ruhátlanná, otthontalanná, beteggé, börtönlakóvá, magányossá, elutasítottá teszi, és ezt mondja: „Velem tetted ezt". Éhezi szeretetünket. Ez az az éhség, amit neked és nekem meg kell találnunk. Jézus a szegények legszegényebbjeinek nyomorúságos álruhájában.

„Ez a szó „Szomjazom" összefoglalja Teréz Anya meghívását, az „Enyhítem" pedig összefoglalja szívből fakadó válaszát. „Nekem tetted", ez lett tevékenységének jelmondata.

Mindent Szűz Mária lelkületével élni: szerető bizalommal, teljes önátadással és örömmel.

„Társaságunk Mária Szeplőtelen Szívének van szentelve, aki örömünk oka és a világ Királynője. Életünkkel és szeretetből fakadó tetteinkkel tökéletesen jelenvalóvá tesszük az Egyházat a mai világban.

A Társaság azért jött létre, hogy a Szeplőtelen Szív országát a szegények legszegényebbjei között terjessze. Szűz Mária az első Szeretet Misszionáriusa, Isten szeretetének hordozója és mi hozzá hasonlóan tesszük, amit Ő tett, befogadjuk Jézust, és sietve odaajándékozzuk Őt."

(Ahol szeretet van, ott van az Isten)

SZOLGÁLAT

Budapesten: Hajléktalan emberek szolgálata: utcákon, szállókon, kórházakban, imacsoportok számukra, rendszeres szentmise , szentségimádás velük. Átmeneti Hajléktalan férfi szálló fenntartása. Szegény családok látogatása, szentségekre való felkészítése. Idősek látogatása.

Érden: Szegény családok látogatása, segítése, szentségekre való felkészítése, rendszeres hittanórák velük.

Miskolc: Szegény családok látogatása.

Kaposváron: Havonta egy héten keresztül missziós szolgálat, többnyire szegény /cigány/ családok, hajléktalanok látogatása.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1083 Budapest, Tömő u. 19.
Weboldal: https://regi.katolikus.hu/rendek.php?h=40

Szervita Nővérek, a Fájdalmas Anya Szolgálói

szervita nővérek OSM

pápai jogú szerzetesi intézmény 9 fő

TÖRTÉNET

A Szervita Nővérek a Fájdalmas Anya Szolgálói Kongregáció Firenzében keletkezett 1854 körül a Szűz Mária Szolgálói harmadrendjének egyik csoportjából. Közösségi életet éltek Veronica Donati vezetése alatt. Törekedtek a személyes életszentségre, és a szegény lányok nevelésének szentelték magukat. 1865-ben Veronika nővér visszalépett. Az intézmény a széthullás szélén állt. A cestellói templom plébánosa és Szűz Mária Szolgálói, valamint a Legszentebb Angyali Üdvözlet kolostor atyái, akik bizalommal és reménnyel követték ennek a csoportnak az első lépéseit, arra gondoltak, hogy a kis közösséget egy özvegy harmadrendi asszonyra, Cinganelli Julianna nővérre bízzák. Ő elfogadta, és egész lényével azon volt, hogy újjáélessze az intézményt, és sajátos arculatot adjon neki a szervita karizmához hűségesen. Halálakor, ami 1873. november 20-án következett be, az intézmény élő és életképes volt. 1876-ban a Kongregációt Szűz Mária Szolgáinak Rendjéhez csatolták. 1877-ben Firenze püspökétől, Mons. Eugenio Cecconitól megkapta az első Regulát. A lányok nevelésére és a legszegényebbek, illetve a leginkább szenvedők gondozásának szentelődve az intézmény gyors fejlődésnek indult.

Számos alapítás volt Toszkánában és Itália más vidékén. 1913. július 9-én a Szentszéktől megkapta a Dicsérő Dekrétumot, majd 1931. december 22-én a végleges jóváhagyást, így pápai jogú intézménnyé lett. A nővérek 1991. május 31-én jöttek Magyarországra, Egerbe. Itt találkoztak a Szűz Mária Szolgálói, Szervita nővérekkel. A Magyar Kongregációt Marchi M. Cyrill szervita atya és Baitz M. Erzsébet szervita harmadrendi nővér alapította 1922-ben. 1999-ben a két Kongregáció között létrejött a fúzió, 2000-ben pedig a Szervita Nővérek a Fájdalmas Anya Szolgálói Magyar Delegációja.

KARIZMA-LELKISÉG

Ahogyan a Szervita Rend Hét Szent Alapítóját is, minket szintén leginkább a Miasszonyunk életpéldája nevelt. Nekünk is az alázat az alapunk, egyetértésre épültünk, szegénységben örződtünk meg, és a tisztaság tett széppé. (L.O. 44). Nevelési életstílusunkban szüntelenül Szűz Máriától, az Úr Anyjától és Szolgálójától ihletődünk: Ahogy Ő, az Úr alázatos Szolgálója, mi is műveljük az egyszerűség, a mértékletesség evangéliumi értékeit, hogy lényünket szilárd emberi és keresztény alapokra építsük. Tőle, az irgalmasság Anyjától sajátítjuk el a megbocsátás végtelen értékét. Az egyetlen út, ami képes építeni egy közösséget, ami nap mint nap kiengesztelődésben és békében él. Ahogy Ő, a bölcs Szűz, mi is az Úr iskolájába helyezzük magunkat, hogy megtanuljuk az „igazi bölcsességet", és ízleljük az élet örömeit a mindennapok kis és nagy eseményeiben. Tőle, a szeretetteljes Anyától ihletődve fogadunk be minden nővért, mint egy nagyon értékes ajándékot, és elköteleződünk az ő harmonikus és teljeskörű kiteljesedésére. Mint Ő, a Magnificat Szüze, előszeretettel a leggyengébbek és legszegényebbek szolgálatában állunk. Vele, az Apostolok Anyjával köteleződünk el, hogy testvéri közösségben, imádságban, Isten Szavának hallgatásában, a kenyértörésben, a vágyak, a tevékenységek és a javak megosztásában éljünk. Tőle, a türelmes Szűztől tanuljuk meg a befogadás művészetét, elfogadni a befejezetlent, várni Isten és az ember titokzatos idejére, ahogyan a földműves is virrasztva várja a mag növekedését, nagylelkűen ajánlva fel fáradságos munkáját. Vele, a Fájdalmas Anyával szeretnénk ott lenni a végtelen sok kereszt lábánál, hogy bátorítást vigyünk, és együttműködjünk megváltásukban. (Egy kapott és továbbadott ajándék)

Nővéreink a kezdetektől fogva a szeretet gyakorlásának (betegek gondozása), gyermekek és ifjak nevelésének (iskola – katekézis – lakásotthonok) szentelték magukat. Különös tekintettel a legszegényebbekre és legrászorulóbbakra. (Konst. 4, fejezet) Olaszországban, a nevelési karizmánk óvodákban, általános- és középiskolákban valósul meg. Vannak saját idősotthonaink, és egyéb otthonokban is jelen vannak nővéreink. Ott vannak a plébániákon katekézist végezve és a liturgia animálásában. (14 rendházban) Chilében, Kolumbiában és Indiában is jelen vagyunk szolgálatainkkal: iskolai pasztorációban, óvodákban, lakásotthonokban, kollégiumokban a gyermekek és fiatalok között; kórházakban és az árvák között.

1991-től Magyarországon, Mezőkeresztesen két lakásotthonunk van és Győrben egyetemi diákotthonunk. Egyik nővérünk jelen van a hitoktatásban, a sekrestyés szolgálatban. Részt vállalunk a kórház-pasztorációban, a betegek látogatásában. Budapesten a „Názáreti" Hajlék, a Magyar Delegáció központja. Itt élnek idős nővéreink. Közösségünkben a szentmiséken és imákon részt vesznek világi testvéreink. Különös módon imádkozunk betegeinkért, kiemelten a daganatos betegekért. Havonta 18 órás szentségimádást tartunk.

A Magyar Kongregáció anyaháza Budapesten a rákosszentmihályi rendház volt. Jelenleg szervita világi rendi segítséggel biztosítjuk a jelenlétet. A Fájdalmas Szűzanya nyilvános kápolnában szentmise és igeliturgia által a hívek találkozhatnak az Eucharisztikus Jézussal. Célunk, hogy ebben a rendházban a Szűz Mária Szolgálóleányai magyar Kongregáció 100 éves évfordulójára, 2022. augusztus 23-án emlékhelyet alakítunk ki. A szervita világi rend szolgálatában, asszisztensként van jelen néhány nővérünk. Együtt szervezzük a továbbképzéseket, zarándoklatokat.

1991 májusában érkeztek a Szervita Nővérek az egri Fájdalmas Anya plébániára. Mindösszse három hónappal korábban érkeztem én is Egerbe Erdélyből, azzal a céllal, hogy szabadságom alatt meglátogatom a rokonokat, közben dolgozni fogok, és jó cuccokba felöltözve térek haza. Az egri Markhot Ferenc kórházban vállalt konyhai munka, melynek része volt, hogy mi osztottuk ki a betegeknek az ételt. Vonzott! Úgy döntöttem, hogy Magyarországon maradok. A Fájdalmas Anya templomba jártam vasárnap szentmisére, ahová a nővérek is. Balog Gyula atya meghívott a hittanra, ahol bontakozó hitbeli tudásom mellett egy szelíd hívó hang is megjelent: „Szeretlek, az enyém vagy!" „Jöjj, kövess engem!" Megijedtem, mert nem éreztem magam méltónak a szerzetesi hivatásra. A nővérek kápolnájában, az egyéni és közösségi imák alatt, a lelki-vezetésben erre a hívásra igen-t mondtam. Jézus végtelen szeretete, megbocsátó jósága, az otthonlét érzése, a Szűzanya támogató közelsége, testvéreim szeretete megtartottak ebben a hívásban.

Volt bátorságom a továbbképzéshez, amire otthon azt mondtam, hogy „sohasem tanulok!"

Felöltöztem olyan ruhába, amit sosem választottam volna magamnak. De boldog vagyok, mert tudom, hogy Kié vagyok, Hozzá tartozom, és hálás vagyok nővéreimnek, elöljáróimnak, közösségeimnek, azoknak, akikkel együtt szolgáltunk és lelki vezetőimnek, amivé lettem. Naponta szembesülök gyengeségeimmel, de nem csüggedek el, mert tudom, hogy az Ő szeretete lassan átalakít. S ez megértővé tesz mások gyengeségeivel szemben is.

Itt vagyok, mert ma még jobban és szerelmesebben hív a Vőlegény. Még inkább érzem az Ő közelségét, szeretetét! Erről akarok tanúságot tenni ott, ahova az Isten helyezett. Most az elöljárói szolgálatban, de ahol csak megfordulok a gyermekek és ifjak, betegek és egészségesek, keresők és hitetlenek között. Különösen azok között, akik életük végességét tapasztalják, szeretném életemmel, derűmmel és szavaimmal elmondani: Van mennyország! Örök haza vár! Ne félj! Szeret az Isten! Engedd, hogy szeressen! Ez tesz egyedül boldoggá.

(Fazakas Gyöngyi Mária, delegáció elöljáró)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1116 Budapest, Hunyadi Mátyás u 24.
E-mail cím: szervitadelegacio@gmail.com
Weboldal: www.servedimariafirenze.org

Szociális Missziótársulat

SM

egyházmegyei jogú szerzetesi intézmény

11 fő

TÖRTÉNET

A Közösség az ipari forradalmak hatására végbemenő társadalmi átrendeződés folyamán vidékről fővárosba áramló kiszolgáltatott helyzetű nők védelmére, az Országos Nővédő Egyesületből kinőve 1908-ban alakult. Alapítója Farkas Edith (1877-1942), legfőbb támogatója Prohászka Ottokár (1858-1927) székesfehérvári püspök.

A nővérek munkájukat leány javítóintézetben, fogházakban, árvaházban, hajléktalan menhelyeken, iskolákban, kórházakban végezték. Ifjúsági mozgalmak szervezésében, családszolgálatokban, gyári dolgozók támogatásában, falusi települési és népjóléti munkában vettek részt.

1950-ben közel 200 nővér, mintegy 20 intézményben dolgozott. Önkénteseink az Országos Szervezetbe tömörülve 10 000 főt meghaladó létszámmal 450 missziós egységben munkálkodtak. A rendszerváltás után Hammel Jolán Ladiszla általános főnöknő és Mogyorósi Erzsébet Józsa nővér vezetésével indult újra az 52 főre fogyatkozott közösség.

Jelenleg 11 fő a nővérlétszám és 21 fő kültagunk van. Intézményfenntartói tevékenységgel, betegápolással, lelki szolgálatokkal foglalkozunk. Egyházközségi munkába, lelkiségi mozgalomba kapcsolódással segítjük a testi-lelki rászorultakat.

KARIZMA-LELKISÉG

Szent Benedek regulájára alapozott szellemiségben élünk, mint Megszentelt Élet Intézménye, az evangéliumi tanácsok alapján fogadalmakkal elkötelezett közösségi életformában. Belső életünket az „Egy a szükséges" (Lk 10,38-42) evangéliumi tanításra alapozzuk. Külső tevékenységünk iránymutatója az „Amit legkisebb testvéreim közül egynek tesztek, azt nekem teszitek" (Mt 25,40). Alapvető célkitűzésünk a lélekmentés, mint karizma.

Alapítónk útmutatása alapján:

„Első missziós feladatunknak mindig saját lelkünk kiépítését tartsuk: azután pedig békénk és boldogságunk közlését, átöntését testvéreink lelkébe." „Nekünk, a szentmiseáldozatnak és hitünknek megfelelően gyakorlatilag győzedelmesen kell élnünk." (Farkas Edith) Feladatunk a Krisztus áldozatával való egység és ennek tudatos átvitele a mindennapi életbe. Az Egyház imaóráiba történő bekapcsolódás, napi szentmisehallgatás és a betegápolásban, lelkigondozásban való tevékenység, valamint a közösségi élet harmonikus megélésére törekvés jellemzi napjainkat. Kiemelten törekszünk a Szentlélek és Jézus Szent Szívének tiszteletére, ezek terjesztésére.

SZOLGÁLAT

Megalakulásunk óta mindig az aktuális igényeknek és lehetőségeinknek megfelelően a Prohászka Ottokár által kitűzött programot követjük: „Neve megmondja programját és szellemét: küldetés. Nemcsak társadalmi küldetés, hanem küldetés a társadalomhoz, az erkölcsi züllésben, szegénységben, ínségben, bajban, szenvedésben küzdő, nyomorgó társadalomhoz."

A rendszerváltozást követően visszaigényelt, illetve új ingatlanjainkban valamennyi korosztályt felölelően, mintegy 100, a Missziótársulat szellemiségében élő világi munkatársunkkal együtt szolgálunk.

Fenntartott intézményeink:

Bethánia Napköziotthonos Óvoda, Szikszó (95 férőhely)

Názáret Leányai Főiskolai és Egyetemi Kollégium, Budapest (20 férőhely)

Bethánia Szeretetotthon, Szikszó (48 férőhely+20 fő nappali ellátása+20 fő étkeztetése)

Farkas Edith Szeretetotthon, Budapest (100 férőhely)

Egyéb szolgálataink:

Betegápolás; lelkigondozás; mentálhigiénés segítés; egyházközségi munka (Havas Boldogasszony Plébánia, Bp.); vidéki missziós munka, hitoktatás (Miszla); lelkiségi mozgalomban való részvétel (Hit és fény).

Hivatásom anyai ágon kapott kegyelmi alapokra épül. Édesanyámat ferences harmadrendi kötelékben élt szüleinek példája, valamint két bátyám élethosszan tartó súlyos betegsége, a házasságot megrendítő válsága arra indította, hogy egyedül Isten színe előtt tett fogadalommal, a belé vetett hittel küzdje végig életét. Ebbe a kegyelmi áramlatba léptem be én is, korán megismerve a kegyelem vonzását, tapasztalva a gonoszság súlyos erkölcsi, anyagi, egészséget romboló hatását, és az isteni kegyelem félreismerhetetlen segítségét.

Az evangélium 12 éves koromban került a kezembe. Édesanyám éjjeliszekrényén találtam, s végigolvastam mind a négy evangéliumot. Többször megtörtént, hogy ellenállhatatlan hívást érezve bementem egy templomba, nem is sejtve, hogy odabent épp szentségimádás van. Életem két tartóoszlopa az Evangélium és az Oltáriszentség lett.

Válságos élethelyzetünk korán döntés elé állított. 16 éves koromban magánfogadalmat tettem, vállalva, hogy kitartok a családomat ért megpróbáltatások ellenére. Érettségi után kényszerpályán kerestem jövedelmet, majd 30 éves koromban erős belső ösztönzésre pályát módosítottam. Szakápolói végzettséget szerezve kórházi intenzív osztályon dolgoztam éjszakai műszakban, miközben mindhárom családtagom tartósan súlyos állapotba került. Évekig tartó ápolásuk után egyedül maradtam.

Továbbra is másoknak akartam szolgálni. Így kerültem 49 évesen a rendbe. Prohászka Ottokárról és Farkas Edithről édesanyámtól sokat hallottam, könnyen azonosulni tudtam ezzel a karizmával. A vállalt hivatáshoz szükséges képesítéseket megszereztem. A szociális munka nem könnyű, de nagyon időszerű, ötvözi a legmélyebb lelkiséget és az abból forrást merítő kifelé megnyilvánuló tevékenységet.

Hálás vagyok a Jóistennek, hogy ez a rend keretet adott szolgálatomnak, hogy mindazt az Egyháznak adjam, amit Istentől kaptam. Kérem, segítsen úgy befejezni küldetésemet, hogy életem neki szentelt és általa elfogadott kedves és méltó hálaáldozat legyen!

Albrecht Klára (Edit nővér)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1013 Budapest, Krisztina krt. 61/a
E-mail cím: szocmissz@t-online.hu
Weboldal: www.szocmissz.hu

Szociális Testvérek Társasága

szociális testvérek SSS

pápai jogú apostoli élet társasága 86 fő

TÖRTÉNET

A Szociális Testvérek Társaságát Slachta Margit alapította 1923. május 12-én Budapesten. Slachta Margit a korabeli magyar közélet egyik kiemelkedő alakja volt, Közép-Kelet Európa első női parlamenti képviselője. A Társaság azzal a céllal jött létre, hogy Istennek szentelt, képzett és korszerű szemléletmóddal rendelkező nőket küldjön elsősorban szociális, mozgalmi és közéleti munkára. A szociális testvéri karizma már az 1920-as években növekedésnek indult nemcsak Magyarországon, hanem Romániában, Csehszlovákiában, az Egyesült Államokban és Kanadában is. Később Kubában is letelepedtek.

A két világháború között jelentős apostoli szolgálatunk volt a szentlelkes lelkiségi mozgalom elindítása és a Katolikus Női Szociális Képző megnyitása. 1942-től a testvérek segítették és mentették az üldözötteket. 1944-ben a Társaság házaiban kb. 1000 üldözött ember talált menedéket. E szolgálatnak lett a vértanúja Boldog Salkaházi Sára testvér.

1950 után az állami üldözés közepette is tovább élt a közösség, az elöljárók felvették a csatlakozó fiatalokat. A testvérek karizmájukat rejtetten, de megélték a társadalomban.

A rendszerváltozást követően a szociális testvérek elkezdték a közösségi élet újraszervezését, házakat nyitottak. Új szolgálatokat vállaltak és vállalnak ma is az egyház és a társadalom aktuális szükségletei szerint. A Társaság jelenleg a legnagyobb létszámú női közösség Magyarországon. A Szociális Testvérek Társasága pápai jogú nemzetközi apostoli élet társasága. 1997-ben a Társaság nemzetközi központja, Generalátusa, Amerikából visszatelepült Budapestre.

KARIZMA-LELKISÉG

Szociális testvéri karizmánk meghatározó vonása a Szentléleknek szenteltség és az Isten szeretetéből forrásozó szociális küldetés. Ezt az életet korszerű formában éljük, amelyhez alapot ad a benedeki lelkiség.

Hivatásunk arra szólít, hogy vegyünk részt Jézus küldetésében, és tegyünk tanúságot a megszentelő Szeretetről, a Szentlélekről. Életünkkel és szolgálatainkkal hirdetjük a pünkösd valóságát. Részt veszünk az egyház szociális küldetésében, a szeretet, az igazságosság, a béke és az irgalom eszközei, a remény hordozói, a szegények és a kiszolgáltatottak szolgálói akarunk lenni. Az apostoli élet az élet centrumába vezet minket. Küldetésünk: tüzet gyújtani ott, ahol sötét van, sónak és kovásznak lenni ott, ahol az életből elfogy az íz és a lélek.

Szociális testvéri hivatásunk szíve a Jézus Krisztussal való mély szeretetkapcsolat, az Istennek való teljes önátadás. Ezért elkötelezzük magunkat a tisztaság, szegénység, engedelmesség és a karizmához való hűség fogadalmaival. Egymással való kapcsolatunkban, közösségi életünkben törekszünk a családiasságra, és arra, hogy a béke és öröm lelkülete jellemezze az életünket.

APOSTOLI SZOLGÁLATAINK

Küldetésünk, hogy szolgálatainkkal és emberszeretetünkkel siettessük Isten országának eljövetelét és a társadalom megújulását. Szolgálataink megválasztása az alapítás karizmája szerint történik, de kifejezetten a korunk szükségleteire adott konkrét válaszként. Saját intézményünk nincs, a közösség tagjai képzett szakemberként vállalnak apostoli szolgálatot az egyházban és a társadalomban.

Hitéleti, egészségügyi, oktatási és szociális területeken vannak köztünk hittanárok, egyházközségi munkatársak, gyógypedagógusok, pedagógusok, orvosok, védőnők, szociális munkások – vezetőként és beosztottként egyaránt. Gyakran egyszerre gyakorolják szakmájukat a terepen, és tanítanak a felsőoktatásban.

Lelkiségi téren jól képzett lelkivezetőink, lelkigyakorlat-kísérőink vannak, és többen vesznek részt lelkiségi mozgalmakban vezetőként is. A pszichológiai segítségnyújtás terén mentálhigiénés szakemberek, lelkigondozók,

pszichológusok, szupervizorok, családterapeuták, zeneterapeuták szolgálják embertársaink belső növekedését.

A közélet szintjén van közöttünk gyermekvédelmi szakember, önkormányzati munkatárs, kistérségi fejlesztéssel foglalkozó szakember, katolikus pedagógiai vezető, miniszteri biztos.

Módszertanilag jellemző a gyökeres orvoslás és a prevenció szolgálata, akár könyvírás, akár képzések tartása, akár sajtómegjelenés formájában.

A hivatásos művészet is újabb szolgálataink közé tartozik: hangszeres zeneművészet, képzőművészet, restaurátori munka – sajátosan a szociális testvéri karizma keretében.

Nyugdíjas testvéreink önkénteseként vesznek részt sokfajta szolgálatban a közösségen belül és kívül, és szeretettel imádkoznak a fiatalabb nemzedékért, a Társaság jövőjéért.

Apostoli munkánk hatékonysága attól függ, milyen mélyen tölti be a szívünket a Szentlélek. Isten megszentelő Szeretetének tanúi szeretnénk lenni a világban. (Szabályzatunkból)

TANÚSÁGTÉTEL

Mi vonzott a Szociális Testvérek Társaságában? Az Isten gyönyörűségesen lüktető Élete, a Szentlélek Úristen, Akit mi úgy hívunk: a megszentelő Szeretet.

Karizmánkat élve egyre teljesebben birtokba vesz a Szentlélek. Így a kapcsolatok apostolaként szolgálhatom az embert mindabban, ami elsegíti őt az élő vizek forrásához – szakmai területeim és a lelkivezetés, tanítás, dicsőítés eszközeivel. Életemet odaadom azért, hogy a Szentlélek Úristen megismerése és kegyelme által az egyes ember beemelkedjen az Atyával és a Fiúval való boldogító szeretetáramlásba, a Szentháromságba, és életadó kapcsolatban legyen önmagával és a többi emberrel.

Öröm felidézni azt a pillanatot, amikor egy imában alapítónkkal találkozva megértettem: engem Isten szociális testvérnek hív. Úgy látom Társaságunkat, mint a Szentlélek ajár-

dékát korunkban a világért. Közösségünkben, történetünkben a Lélek jelenlétének gyümölcseit tapasztalom: a szeretetet, életáramlást, folytonos megújulást, kreativitást, a gyöngeség erejét, a sokféleség Lélek általi egységét és gazdagságát.

Szoctesóként járva azt élem át, hogy küldetésünk nem egyféle szolgálat, hanem a Lélek bármilyen munkájával való együttműködés. Mint a fehér szín, melyben minden benne van: a Szentlélek Úristen ismeretét, tiszteletét terjesztve segítünk a világnak átalakulni a természetfeletti életre – hogy Isten országa épüljön a lelkekben és a társadalomban.

Tevékeny típus vagyok, Isten mégis azt adta szívembe, hogy ne tenni akarjak, hanem lenni – teljesen az Övé lenni. Örömöm, hogy a szentlelkes élet által a természetfelettiségre törekszünk; a szociális testvéri lelki utat járjuk azért, hogy a társadalmi igazságosság valósuljon; kreatív módokon, bátorsággal, gyakran úttörőként szolgálunk. Szeretem ezt a képet: a szociális testvér körül oázis épül, ha a sivatagba teszik, körülötte élet, kert, közösség alakul, hisz szívében van az Élő Víz Forrása.

Boldogító valóság, hogy szociális testvérként vagyok a leginkább önmagam. Szentléleknek szentelt közösség tagjaként az a dolgom, hogy Máriához hasonlóan a Szentlélek jegyesévé legyek, szívemből Életadó szeretet áradjon Isten dicsőségére.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1114 Budapest, Bartók Béla út 61. III. 6.
E-mail cím: katalin.sz@enternet.hu
Weboldal: www.szocialistestverek.hu
Facebook: Szociális Testvérek Társasága

Szűz Mária Társasága

SMV

egyházmegyei jogú szerzetesi intézmény

9 fő

TÖRTÉNET

A Társaság Budapesten alakult 1926-ban. Három egyetemista lány kezdte meg közös életét Szent Ignác szellemében. Az alapító, Ván Zsuzsanna Mária mélyen hívő református családból származott, hosszas vívódás után katolizált: „17 éves lehettem, amikor Győrött a székesegyházban az egyik mellékhajóban valami úgy összeszorította a torkomat, úgy megtelt a szívem, hogy letérdeltem és nagyon keservesen sírtam. Több évvel később tudtam meg, hogy az előtt az oltár előtt történt ez velem, ahol az Oltáriszentséget őrzik. Ott találkoztam először Vele. Ez után a találkozás után még gyakrabban mentem be a katolikus templomba. Letérdeltem, nem imádkoztam szóval, csak a szívemmel." Már a kezdetben kis kollégiumot vezettek szegénysorsú vidéki gimnazista fiúknak, akiket a plébánosuk segített a továbbtanuláshoz, a testvérek pedig itt kerestek támogatókat számukra. Foglalkoztak hitoktatással, lelkigyakorlatos ház vezetésével, népmisszióval, kicsi falvakban a közösség összefogásával, kántorként, tanítóként. A jóváhagyás a Római Szerzetesi Kongregáció engedélye nyomán 1948 decemberében történt. (Ez volt Mindszenty hercegprímás utolsó hivatalos ténykedése). Ekkor a közösség már 50 taggal rendelkezett. A rendházuk a Vörösmarty utca 34-ben volt, ahol a háború alatt hősiesen gyakorolták a szeretetet – sok zsidó gyermeket és asszonyt bújtattak, osztották meg velük a szűkös élelmet, és sikerült mindegyikük életét megmenteniük. A szétszóratás idején gyárakban dolgoztak, illetve vidékre mentek, tanítani nem engedték őket. Ez időben is csatlakoztak fiatalok hozzájuk, közülük hatan megmaradtak. Az újraindulláskor kollégiumot nyitottak meg egyetemista lányok részére, épült lelkigyakorlatos házuk és kápolna rendházzal.

KARIZMA-LELKISÉG

Elvegyülve az emberek között a papság segítségére lenni az evangelizálásban.

SZOLGÁLAT

Részt veszünk a hitoktatásban is, de bármilyen munkakört betölthetünk, hogy közel legyünk az emberekhez. Közösségben élünk, lehetőleg csendben, elmélkedve, imádkozva, a körülöttünk lévők nehézségeit, örömeit Isten elé viszszük, amennyire lehet, segítjük őket. Dolgoztunk kórházban, gyermekotthonban, idősek otthonában, hivatalokban.

TANÚSÁGTÉTEL

A szétszóratás idején is jöttek a közösségbe testvérek, hatan megmaradtunk. Én 1979-ben csatlakoztam titokban. Ez akkoriban még külön is vonzó volt, hogy személytől személyig adták tovább a találkozás lehetőségét, külön lakásokban jöttünk össze, mégis 15-20-an vettünk részt egy-egy rekollekciós napon, lelkigyakorlaton. Ami nekem nagyon tetszett a közösségben, hogy – három idősebb nővér lakott együtt – igen egyszerű, szegényes, csendes, de derűs hangulata volt a háznak, a szomszédaik gyakran jöttek, bölcs tanácsokat kaptak. Nekem fontos volt az is, hogy magyar a közösség, és erős a Szűz Mária tisztelet. Úgy gondoltam, hogy nem véletlenül maradtunk itthon – sváb származású vagyok, és háromszor is elkerülte a családunk a kitelepítést – nekem itthon van a küldetésem. Abban az időben más közösségeknél fennállt az eshetőség, hogy külföldre kell kimenni. A szerzetesi hivatásomat és megőrzését is a Szűzanyának köszönhetem. Feladtam az állásomat és gyerekotthonba mentem dolgozni, ahol egy testvér pszichológusként dolgozott, így sok időt tölthettünk együtt. Én a betegszobán ápolónői szolgálatot teljesítettem, ezen kívül a szünidőkben táboroztattuk a gyerekeket. Közben plébánián, majd később óvodában, iskolában és a gyermekotthonban hittant is tanítottam. Ma már azok a testvérek, akik 50 előtt csatlakoztak a közösséghez, mind remélhetőleg a mennyből „szurkolnak" nekünk. Szép lassan megöregedtünk, jelenleg kilencen tartozunk a közösséghez.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1037 Budapest, Jablonka u. 65-67.
E-mail cím: coll.joseph@t-online.hu

Tisztítótűzben Szenvedő Lelkeket Segítő Nővérek Kongregációja

segítő nővérek SA

pápai jogú szerzetesi intézmény 12 fő

TÖRTÉNET

Rendünket Eugénie Smet, Gondviselésről nevezett Boldog Mária alapította 1856-ban. Életét gyermekkorától kezdve áthatotta a szenvedők iránt érzett szolidaritás és a gondviselésbe vetett feltétlen bizalom. Ez a szolidaritás nem csak az evilágon élőkre terjedt ki, hanem a túlvilágon a tisztulás útját járókra is. Amikor a rend megalapításának gondolata megfogalmazódott benne, jeleket kért Istentől, hogy meggyőződjön róla: ez valóban az Úr akarata. A jelek teljesültek, így ő Párizsba indult, ahol az első társaival megkezdte szolgálatát. Korát meghaladva nem kötötte a rendet ápolói vagy tanítói formához, hanem konkrét segítségkérésekre válaszolt. A nővérek a peremre szorultak és a tisztítótűzben lévők szenvedéseit imájukkal és munkájukkal igyekeztek enyhíteni: „készen minden jóra, bármi legyen is az" (Szab.7.) A rend nagyon gyorsan elterjedt, a harmadik házat már Kínában alapították. Ma 22 országban vagyunk jelen.

Magyarországra a rendszerváltás után 1989-ben érkeztek az első nővérek a német nyelvű lelkészség szolgálatára, Walper Ferenc pápai prelátus meghívására. Az első közösség Budapesten nyílt meg, majd a nővérek Csobánkán és Nyíregyházán kezdték meg küldetésüket.

KARIZMA-LELKISÉG

A Segítő Nővérek jelenléte, imája és emberek felé fordulása abból a reményből fakad, hogy ahol emberi határaink véget érnek, ott Isten szeretete végtelen. Döntő élethelyzetekben, krízisben és szenvedésekben rejlik a belső növekedésünk esélye. Minden ember meg van hívva, hogy ezen tapasztalatok által a szeretet képességében növekedjék, amíg el nem éri élete végcélját: az Istennel, másokkal és önmagával való találkozást.

Karizmánkat a Szent Ignác-i lelkiség eszközeivel valósítjuk meg. Kis közösségekben élünk, civil ruhát viselünk, így próbálunk meg választ adni korunk szükségleteire és jeleire.

Alapítónőnk a rend egyetemes hivatását így foglalta össze: a tisztítótűz mélyétől a földkerekség végső határáig elmenni, készen minden jóra, bármi legyen is az.

Különösen azok felé fordulunk, akik fájdalmas és szenvedéssel teli helyzeteket élnek át. Hisszük, hogy egy-egy sötét útszakasz megtétele után új világosság következik; a krízisből mélyebb élet csírázhat. Segítő nővérekként figyelünk ezekre a tapasztalatokra, és engedjük, hogy jelen legyenek saját életünkben és azokéban, akiket krízisük egy szakaszában kísérhetünk. Segíteni akarunk az embereknek, hogy mindenben Istennel találkozzanak.

SZOLGÁLAT

Képesítésünknek megfelelően, oktatási-nevelési, pasztorális, szociális, vagy egészségügyi területen dolgozunk. Lehetőséget nyújtunk lelkigyakorlatok végzésére, személyes kísérésre , lelki programokon való részvételre. Nincsenek intézményeink, egyházi, ill. világi szolgálatokat vállalunk. Jelenleg Csobánkán, Budapesten, és Nyíregyházán él közösségünk.

Nemzetközi intézmény vagyunk; európai, afrikai, ázsiai, észak- és dél-amerikai provinciákkal. Tartományunkhoz négy ország tartozik: Ausztria, Németország, Magyarország és Románia (Erdély). Tartományi központunk Bécsben található.

Küldetésünkben az elköteleződés különböző szintjeit élő világi társaink is osztoznak.

Ők azok a nők és férfiak (családi állapotuktól és koruktól, lakóhelyüktől függetlenül), akiket megszólít a karizmánk, rendszeresen kapcsolatban vannak velünk és tevékenyen részt vesznek a világ és az Egyház életében, illetve akik napi imáikban és tevékenységükkel úton vannak velünk, mélyebb elköteleződés nélkül is.

Egyetemista voltam, amikor először éreztem, hogy az Úr engem nem családanyai hivatásra hív. Meglepődtem, vágytam is rá, de ugyanakkor féltem, nem voltam biztos benne, hogy ez valóban az Ő akarata-e, vagy csak az én gondolatom. Több mint egy évig kínoztak a kétségek, mire végre egy hivatástisztázó lelkigyakorlaton megértettem, hogy az a mély vágy a szívem mélyén csak Tőle származhat. Miután ki tudtam mondani az igent, nagy békességet éreztem. De rögtön jött a következő nehéz feladat: a sok női rend közül melyiket válasszam? A lelki kísérőm azt tanácsolta, hogy azt a karizmát keressem, amelyik annyira fontos nekem, hogy akkor is megtart, ha nagyon nehéz lesz. Ezt a karizmát végül a Segítő Nővéreknél találtam meg, akiket ugyan már ismertem, de őket nem akartam választani. Egy pár dolog nem tetszett bennük, főleg a nemzetköziség, amitől nagyon féltem. De az Ő hívásának ereje nagyobb volt a félelmeimnél. Később felfedeztem azokat a kincseket, melyeket a nemzetköziség rejt magában, más területeken is sokat változtam és sok olyasmit csináltam, amit azelőtt elképzelni sem tudtam volna magamról. Érzem, hogy ez az a közösség, ahol azzá válhatok, akivé az Úr megálmodott engem. (Szabó Magdolna)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 2014 Csobánka, Templom köz 4.
E-mail cím: agnes.helpers@gmail.com
Weboldal: www.segitonoverek.info
Facebook: Segítő Nővérek Csobánka

Úti Boldogasszony Társasága

UBT

pápai jogú világi intézmény

2 fő

TÖRTÉNET

1936-ban P. Carl Dinkhauser S.J. és Mária Elisabeth Strachotinsky alapították meg a Társaságot Ausztriában. Sok éven át Mária Elisabeth volt a vezetője, egyre többen csatlakoztak hozzá főleg a Mária Kongregációból. A kor kihívására és a Szentlélek sürgetésére szükségesnek és életképesnek bizonyult ez az üldözések idején is élhető, Istennek szentelt életmód. 1953-ban lett a Társaság pápai jogú világi intézmény. Központunk Bécsben van. Jelenleg tagjaink régiókhoz tartoznak, mi magyarok kis létszámunk miatt az osztrák régióhoz, de van cseh és szlovák, indiai és fülöp-szigeteki régió is. Magyarországon az 1970-s évek végén találkoztak össze a későbbi tagok. Kamelander Anna volt a kis csoport vezetője, aki korábban Belgiumban ápoló szerzetes nővérként dolgozott. Egyikünk rokonán keresztül 1981-ben csatlakoztunk Társaságunkhoz, amit nagyban segített a vezetőknek a magyar helyzet iránti megértése. Jelenleg a Társaságból ketten élünk Magyarországon. Korábban ápolónőként dolgoztunk, már nyugdíjasok vagyunk.

KARIZMA-LELKISÉG

Hivatásunk a világot belülről megszentelni a Szentlélekre hagyatkozva. Megbízatásunk az, hogy tanúságot tegyünk Krisztus átalakító jelenlétéről a világban. A Szűzanyát, mint Úti Boldogasszonyt különösen tiszteljük Loyolai Szent Ignác lelkiségét követve. A Mennyek Országáért vállalt tisztaság, engedelmesség és szegénység fogadalma által Krisztusnak és megváltó művének szenteljük magunkat. Mint Úti Boldogasszony Mária a közösség példaképe a Krisztushoz vezető úton. Szűz Mária mély hittel járta útját, gyakran nem értve azt, de mindig bizalommal telten, egészen a kereszt tövéig. Feltétel nélkül engedte át magát Isten hívásának és vezetésének. A Szűzanya magatartásának kell meghatároznia az életünket: „Az Úr szolgálóleánya vagyok: történjék velem szavaid szerint”(Lk 1,38).

SZOLGÁLAT

Szolgálatunkat a világban teljesítjük, mindenki a saját hivatása szerint. Társaságunk nem tart fenn intézményt. Felelősek vagyunk az Egyházért, a társadalomért, a gazdaságért és a kultúráért. Törekszünk arra, hogy minden emberben testvért lássunk. Krisztus lelkülete: a szolgáló, önmagát elfelejtő szeretet vezessen bennünket. Így válunk képessé arra, hogy nyitottak legyünk bármilyen szükségben, hogy képességeink szerint és lehetőségeinkhez mérten segítsünk és rendelkezésre álljunk. Munkánkban nem pusztán megélhetést látunk, hanem Isten teremtő tevékenységében való együttműködést és a megváltás művének folytatását. Törekszünk és kötelesek is vagyunk a szakavatott és alapos képzés elsajátítására és hogy folyamatosan tovább képezzük magunkat. Megpróbáljuk az idők jeleit az evangélium és az Egyház tanításának fényében értelmezni és bennük egyre jobban felismerni Isten akaratát. Társaságunk tagjai nem élnek együtt és nincs közös működési területünk. Közülünk azonban sokan tevékenykednek egyházi szolgálatban. Többen dolgoznak az egészségügy, az oktatás, a családsegítés különböző területein is. A már nyugdíjas tagok az elsődleges ima szolgálaton kívül erejüknek, adottságaiknak megfelelően végeznek különböző szolgálatokat.

TANÚSÁGTÉTEL

Hitüket gyakorló szüleim szép példát adtak a hűségről. Számomra is a nagy család volt az ideál. Ebben a szellemben kerestem a páromat, a jó Isten szándéka azonban más volt. De micsoda? Apáca? Magyarországon? Tanítórend? Nem, hisz ápolónő vagyok. Disszidálni kell! Hát, ha nincs más, mint még a hazámat is elhagyni, arra is kész vagyok. Egy elszólásom segített megtalálni a helyemet. Idősebb barátnőm kiterjedt ismeretségi köre, „földalatti", titokban működő közösségekkel való kapcsolata által találtam meg. Folyton azt imádkoztam: „Utaidat Uram, mutasd meg nekem és ösvényeidre taníts meg engem" (Zsolt 25,4). Az egyik helyen megdobbant a szívem: ez az – bár nem tudtam róluk semmit. Hamarosan befogadtak és elköltöztem otthonról. Kis csoportunk kereste a helyét az Egyházban. A jó Isten kalandos úton vezetett minket. Egy utazás és találkozások által segített bennünket ebben. Személyes elképzelésem nem ez volt, de a körülmények megmutatták: ez az Úr útja számomra. Képzésünk nem a szokásos módon történt, hanem titokban, ahogy lehetett. Egy jezsuita atya titokban ismertette meg velünk szent Ignác lelkiségét. Egy Belgiumban élő magyar testvér évente a rokonlátogatásai alkalmával tanított minket. A bécsi testvérek évente meghívtak néhány hétre, ahol magyar nyelvű szentignáci lelkigyakorlatot végeztünk. Velük és köztük élve szívtuk magunkba a lelkiséget. Számukra, akik a saját munkájukból és fizetésükből éltek, nagy anyagi áldozatot is jelentett, amit szívesen vállaltak. Vonzó példa volt az életük. A jó Isten megóvott minket a hatóságok zaklatásaitól. 1990-ben, amikor eljött a rendszerváltás, egy lelkigyakorlaton jöttem rá, hogy milyen nyomás alatt és félelemben éltünk. Hatalmas megkönnyebbülés volt ebből kiszabadulni. Ápolónői hivatásomban és az Úti Boldogasszony Társaságában megtaláltam, amit kerestem. „Isten útján járni gyönyörűség."

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1145 Budapest, Róna u. 168. fsz. 2.
E-mail cím: david.teri.kata@gmail.com

Verbum Dei Missziós Testvéri Közösség

Verbum Dei FMVD

pápai jogú megszentelt élet intézménye 4 fő

TÖRTÉNET

A Közösséget Jaime Bonet atya 1963-ban alapította Mallorca szigetén, Spanyolországban. Még szemináriumi évei alatt egy iskolát szervezett a társaival: A „Prédikálás Akadémia"-ját. Az intenzív tanulás mellett fáradhatatlan apostoli tevékenységet folytatott: a katekizmust magyarázta a cigányoknak és a szegényeknek, prédikációs heteket tartott a nyomornegyedek és saját falujának fiataljainak és idősebbjeinek, beszélgetéseket tartott a Palma de Mallorcai Főiskola diákjaival, tanköröket vezetett. Ezen tevékenységek mellett részt vett a keresztény Cursillo születésében, a Palma de Mallorca-i egyházközség alapításában és az Actio Catholica apostoli munkájában. Barcelonában az Eucharisztikus Világkongresszuson lett pappá szentelve, 1952. május 31-én Juan Hervas püspök kinevezte a Mancor del Valle plébánia plébánosának és a Santa Lucia kegyhely vezetőjének, mely a Cursillo mozgalom székhelye volt. Miután kiutasították a Cursillo Mozgalmat Mallorca szigetről, Jaime atya, átdolgozva a Cursillo anyagát a püspök engedélyével folytatta prédikációit az „Élet és Szeretet" hitgyűjteményéről az egész szigeten. 1960-ban Jesús Enciso Viana püspök megbízta az Actio Catholica egyházmegyei tanácsadójának tisztségével, azzal a feladattal, hogy az evangéliumi és apostoli lelkiséget ösztönözze. A fiatal pap prédikációja apostoli dinamizmust szült az egész szigeten. Mivel egyre növekedtek a csoportok, akik tovább akarták adni a hitet, Jaime evangelizációs és apostolképző iskolákat hozott létre fiatalokkal. Az evangelizációs iskolák növekedtek és egyre többen felfedezték hivatásukat az Istennek szentelt életre, ezért Enciso Viana püspök kérésére megalapította a Verbum Dei első női közösségét 1963. január 17-én, majd 1967-ben a klerikusok és missziós házaspárok ágát. A Verbum Dei azóta mind az öt földrészen, 30 országban, több mint 100 egyházmegyében van jelen. 2000. április 15-én elnyerte a szentszéki jóváhagyást II. János Pál pápa által. 2002. január 18-án jött Magyarországra Staat Iria FMVD és Czupy Zsuzsa FMVD által.

A Verbum Dei Missziós Testvéri Közösség, a megszentelt élet szemlélődő-aktív és teljesen apostoli-missziós intézménye. A megszentelt élet intézményei közül egy új kategóriába tartozik, akiket úgy hívnak, hogy Egyházi vagy Lelki Család. Az Egyházi Családok közös struktúrája, hogy a belső magját a testvéri közösség képezi, mely az Istennek szentelt női és klerikus misszionáriusok ágából és missziós házaspárok ágából áll. A testvéri közösséget pedig körülveszi a Verbum Dei Missziós Család elkötelezett világi tagjai, akikkel együtt építik és segítik a Verbum Dei tágabb család életét. A Missziós Családban is vannak Istennek szentelt csoportok, pl. a Megszentelt Világi Misszionáriusok, akik fogadalmakkal megpecsételik Istennek szentelt életüket, de teljesen a világban élnek; vagy az Egyházmegyés Papok, akik saját hivatásukat és plébániai szolgálatukat a Verbum Dei Karizmája szerint élik meg.

A Verbum Dei Közösség célja és szándéka, hogy Krisztusnak apostolokat formáljon minden életállapotú, nemű, fajú vagy szociális helyzetű nép között:

„Mindannyiunkat ugyanaz az eszmény és kölcsönös elkötelezettség egyesít, hogy törekszünk a szeretet tökéletességére és hogy az Ige szolgálata által terjesszük a testvéri szeretetet az egész világon, mely Isten Országának a szíve. Kölcsönösen elkötelezzük magunkat arra, hogy segítsünk egymásnak Krisztus radikális követésében, valamint életformájának és küldetésének utánozásában." (VDMTK Konst. 4)

„A Verbum Dei Missziós Testvéri Közösség az első keresztény közösség, a tizenkét apostol lelkületét akarja kifejezni, akik az imádság és az Ige szolgálatának szentelték magukat, valamint Szent Pál fáradhatatlan, missziós tüzét, amellyel az Igét hirdette és olyan közösségeket hozott létre, melyek evangéliumi életet élnek és evangelizálnak." (VDMTK Konst. 64) "Megszentelődésünk és tanúságtételünk ott kell, hogy kezdődjön, hogy egy személyes Isten létezéséről teszünk tanúságot, aki bennünk tapintható életté vált, és aki Krisztusban már ebben a világban magával ragadja, vonzza és elhalmozza életünket. Tanúsítjuk továbbá, hogy szeretetének megélése jelenvalóvá teszi az ő országát azok a férfiak és nők között, akik az ő nevében jönnek össze, és megteremti közöttük az egységet." (VDMTK Konst. 52)

SZOLGÁLAT

Magyarországi közösségünk mindenféle korosztályú és nemzetiségű embereket szolgál magyar, spanyol és angol nyelven, akiknek a következő programokat kínálja:

Csöndes prédikált vagy szentignáci lelkigyakorlat és a hétköznapok lelkigyakorlata, ill. szentignáci mindennapok lelkigyakorlata; Igeiskola és imaiskola; Apostolképzés és igehirdetés iskolája; Lelkivezetés, lelkigondozás és logoterápia; Nemzetközi Verbum Dei Család találkozók, és gyalogos zarándoklatok; Nyitott közösségi találkozók; Nemzetközi ifjúsági csoport; Családcsoport; Eucharisztia Iskolája; Spanyol közösség és szentmise; Önkéntes missziós tapasztalatszerzés itthon és más országokban; Hivatásgondozás; Növendékképzés.

TANÚSÁGTÉTEL

„Kevés az, hogy szolgám légy, s fölemeld Jákob törzseit, és visszatérítsd Izrael maradékát. Nézd, a nemzetek világosságává tettelek, hogy üdvösségem eljusson a föld határáig." (Iz 49,6)

Volt egy nagyon fontos élményem 16 éves koromban, amikor a serdülőkor legsötétebb szakaszát éltem. Egy nagyon magamba fordult, melankolikus időszak volt. Csomó kérdés volt bennem: Miért élek? Van valaki, akinek értékes vagyok? – és mind azok a tipikus kérdések, amiket egy serdülő feltesz magának. Ebben az időszakban ajándékozott meg Isten egy különleges élménnyel: November elseje volt, a 10 órás Mindenszenteki szentmisén: Nem tudom pontosan mi történt, mi válthatta ki ezt az élményt, de azt éreztem, hogy hirtelen kisütött a nap. A sötétség elmúlt, és fény áradt belém. Hirtelen megéltem azt, hogy szeretve vagyok, úgy ahogyan vagyok. És ez a szeretet annyira nagy és annyira jó, hogy minden embernek bőségesen elég és meg kell ismernie. Emlékszem, hogy aznap ábrándoztam Istennel, hogy milyen jó lenne eljutni a világ minden sarkába, hogy megismertessem őt az emberekkel. Isten ezt az álmot komolyan vette, bár nem sietett vele. 10 év után, egyetemistaként találkoztam a Verbum Dei Közösséggel. Ők meghívtak Spanyolországba, Siete Aguasba, a Verbum Dei evangelizációs központjába egy nemzetközi ifjúsági találkozóra, ahol megismerkedhettem a közösség alapítójával: Jaime Bonet atyával. Abban az időben én még nem beszéltem spanyolul, csak tolmácson keresztül értettem, miről beszélt. De tolmács nélkül is meggyőző volt számomra az ő személye. Olyan lelkesedéssel és bensőségességgel beszélt Istenről, a Szentháromság minden egyes tagjáról, mint aki velük együtt él. És itt emlékeztetett Isten a 10 évvel ezelőtti élményemre. Rádöbbentem arra, hogy ezt kerestem! Én is így akarok élni, mint ő. Egy hónappal később beléptem a közösségbe. Most 20 év távlatából tekintek vissza a szerzetesi életemre, és elbűvölő látnom, hogy Isten hogyan valósította meg közös álmunkat: eddig azáltal juttatta el üdvösségét a föld határáig, hogy novíciátusomat San Franciscóban töltöttem, számomra a világ másik végén, Európa sokféle országában járhatok, és itt Magyarországon is különfé-

le nemzetiségűekkel dolgozom, akik sokszor megint visszamennek saját országaikba, és oda viszik azt, amit tőlünk kaptak. És nem tudom még mit tart a tarsajában. De a leglelkesítőbb számomra az, hogy Isten magáévá tett, benne élhetek és Ő bennem él, és rajtam keresztül beszél az emberekhez. Csodálatos látnom, hogy egy lelkigyakorlat, apostoliskola vagy lelkivezetés során hogyan kelnek életre emberek, hogyan találják meg életük mélyebb értelmét és célját, hogyan virágoznak fel. És bár már nagyon sokféle nehézséggel kellett megküzdenem ebben a 20 évben, de Isten velem van, együtt küzd velem, és teljes mértékben betölti és boldoggá teszi az életemet.

Kedves Testvérem! Ha éppen hivatásodon gondolkozol, akkor ne félj attól, hogy komolyan vedd lelked legmélyebb vágyait. Engedd, hogy Isten vezessen! Az Istennel megélt közös út szépsége megéri, hogy Neki add át az egész életedet! (Czupy Zsuzsa FMVD)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1055 Budapest, Szent István krt. 7, 3.emelet, 24
Levelezési cím: 1055 Budapest, Szent István krt. 7, 3.emelet, 24
E-mail cím: fmvd.budapest@gmail.com
Weboldal: verbumdei.hu, elmelkedesekmindennapra.blogspot.hu/
Facebook: Verbum Dei Budapest; Verbum Dei Közösség

Vianney Testvérek a Tisztuló Lelkekért Közösség

Vianney testvérek SFV

egyházmegyei jogú krisztushívők hivatalos társulása 5 fő

TÖRTÉNET

1995 nyarán jelenlegi elöljárónk még kispapként Gyimesfelsőlokon járt a helyi plébánián papságra készülő fiatal testvéreivel. Amikor is egyik éjszaka egy istenélmény kapcsán született meg a vágy, hogy egész életét odaszentelje azoknak, akik komolyan válaszolnak Isten üdvösségre hívó szavára, de gyengeségeik miatt szüntelen rászorulnak az irgalomra itt a földön, és földi életük után is szükségük van még az irgalmasság tisztító tüzére. Abban szeretett volna segíteni minden embernek, hogy találkozzanak Krisztussal úgy, hogy ez boldog tisztulás legyen számukra. A szemináriumi évek alatt és 1999-es pappá szentelése után is szüntelenül kereste ennek, Isten akarata szerinti megvalósulásának útját. 2009-ben Párizsban és közösségünk védőszentjének, Vianney Szent Jánosnak sírjánál járva Ars-ban írásba is adva szándékát, elköteleződött amellett, hogy közösségben sokakkal éljen azokért, akiket Isten a szívébe ültetett. 2011-ben újabb két testvér köteleződött el, immáron a közösségben. 2012-ben a negyedik testvér is megérkezett Isten gondviselő szeretetéből. Mindezeket látva született bennünk a vágy, hogy felkeressük megyéspüspökünket, Bosák Nándort, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspökét, aki 2015-ben engedélyezte közösségünket.

KARIZMA-LELKISÉG

Imádkozva szüntelen élünk, felajánló imádsággal, az óraimával és más imádságokkal, hogy megnyílhasson a tisztuló lelkek szíve Istenünk irgalmasságának. Az Irgalmasság Anyjának szeplőtelen szívére és Vianney Szent János atyánk szerető közbenjárására bízva imáinkat, bízunk Jézus végtelen irgalmában, hogy kérésünk meghallgatásra talál.

Cselekekszünk bárhol a világon, bármely munkakörben az irgalmasság jó hírét hirdetve a legkisebbektől, akik még nem ismerik az egyedül igaz Istent, s akit küldött, Jézus Krisztust, a legkitaszítottabbakig, akik testi-lelki szenvedéseikben, tőlünk várják a gondviselő, irgalmas szeretet felemelő vigasztalását.

Szenvedünk értük, velük, vagy akár helyettük a mi Urunknak ajánlva örömet, szenvedést, kudarcot és sikert, egész mindenünket. Kérve az Irgalmasság Anyjának közbenjárását, aki a szenvedés csúcspontján, a kereszt alatt kapott küldetést, feladatot értünk, hozzánk.

Fogadalmunkkal és az így kiesdett kegyelmekkel azokra is figyelünk, akik a kárhozat útját járják, vagy azért mert nem ismerik az „Utat”, vagy azért mert letértek róla, segítve őket a tisztulás útjára Krisztushoz, minden eszközzel, ami jó.

SZOLGÁLAT

Másokat segítünk üdvösségük útján lelkigyakorlatok, zarándokutak kísérésével. Életvédő konferenciákat szervezünk és bonyolítunk le együttműködve más szerzetes közösséggel. Létrehoztuk a Fília Ifjúsági Közösséget, ahol a fiatalok kereshetik és megélhetik helyüket az egyházban és a világban. A Fília Alapítvány fenntartásával a rászoruló gyerekeken segítünk táboroztatással vagy egyéb módon, és segítjük az életvédelem ügyét a Magyarországi Billings Központtal. Karizmáinknak megfelelően segítjük a tisztuló lelkeket akár egészségügyi területen orvosként, akár lelkipásztori vagy fizikai tevékenység során. Pócspetri plébániáján és Máriapócs fíliájában végzünk lelkipásztori ellátást.

TANÚSÁGTÉTEL

Isten-hitem elmélyítésében a legmeghatározóbb személy az általános iskolai hitoktatóm volt. Egyetemi éveim végén következett be egy belső kérdésekkel teli időszak, amiben nem kaptam senkitől sem megnyugtató válaszokat. 2012-ben egy hivatástisztázó lelkigyakorlaton vettem részt: bár úgy éreztem, semmi nem történt, valójában több, mint gondoltam: elhagyva a lelkigyakorlatos házat, visszatértem Budapestre, ahol egy transfusiológiai előadáson kaptam meg konkrétan a szerzetesi meghívásomat, amely a kezdeti teljes megnyugvás után feldúlta a lelkemet. Hogy melyik szerzetes közösségbe hív engem az Isten, erre viszonylag hamar megkaptam a választ: a Vianney Testvérek a Tisztuló Lelkekért Szerzetes Közösség Franciaországba szervezett zarándokutat, melyen én is részt vettem. Arsban, ahol Vianney Szent János működött plébánosként, van egy bazilika, benne a Szent sírjával. Hallgatva a szentély csarnokában a francia nyelven végzett zsolozsmázás selymes visszhangzását megkaptam az elhatározást: „Ha nem teszek fogadalmat itt és most, azt egész életemben bánni fogom" – odaálltam a pap elé és teljes megdöbbenésére közöltem, fogadalmat szeretnék tenni. A megpróbáltatások azonban ezután kezdődtek: a kísértő kérdések és gondolatok alaposan próbára tettek. Időről időre kaptam megerősítéseket, hogy küzdelmeim nem hiábavalóak, és félelmeim is az evangéliumi tanácsokkal kapcsolatban lassan feloldódtak: megértettem, hogy az engedelmességi fogadalom nem „szolgalelkűségi" fogadalom, a tisztasági fogadalom nem „prűdségi" fogadalom, a szegénységi fogadalom nem „nélkülözési" fogadalom. A közösség lelkiségéből adódóan a haldoklókért is odaszenteljük magunkat. Ajándék számomra Istentől, hogy orvosi küldetésemből adódóan haldokló emberek mellett jelen lehetek. Öt éve Vianney testvérként élve most már elmondhatom, hogy a tisztulás útján járni pont olyan, mint amikor megtapasztaljuk, hogy a szeretet fáj.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 4327 Pócspetri, Szent Erzsébet tér 3.
E-mail cím: sziatya@vipmail.hu
Weboldal: www.keti.hu

Vinculum Caritatis Közösség

Vinculum Caritatis

egyházmegyei jogú világi intézmény

Vinculum

17 fő

TÖRTÉNET

A Vinculum Caritatis Közösség világi intézmény. 1949. január 23-án alakult Budapesten, Palánkay Gausz Tibor jezsuita atya vezetésével. Egyházjogi alapját XII. Piusz pápa 1947-ben kiadott „Provida Mater Ecclesia" kezdetű enciklikája adta, amely a modern kor igényeire válaszul lehetővé tette az evangéliumi tanácsokra fogadalmat tévő, de a világban szétszórtan élő, Istennek szentelt személyek közösségének alapítását. Tízen vettek részt az alapításban, az első vezető Bárány Ilona, az alapító atya munkatársa volt. Az ötvenes években a közösségi tevékenység (Családi Katekizmus, Szentóra, Szentírás olvasás szervezése) miatt hatan börtönbe kerültek. Az illegalitásban mégis többszörösére nőtt a közösség. Néhányan Ausztriába mentek, majd onnan ketten Brazíliába, ahol megalapították a brazil csoportot. Jelenleg a Közösség vezetője Baranyi Zsuzsanna, a Közösségnek 24 tagja van (fogadalmas női ág). A közösséghez társult tagokként csatlakoznak: családok és egyének, akik évente a Közösség lelkiségének megfelelően az állapotbeli tisztaságra, szegénységre, engedelmességre ígéretet tesznek, és egyházmegyés szolgálatban lévő papok, akik a közösség célkitűzéseit elfogadva magánfogadalmat tesznek.

KARIZMA-LELKISÉG

Küldetésünk, önmagunk megszentelődése útján embertársaink megszentelése. Ennek megfelelően a közösség lelkiségében első helyen a szeretet áll. Isten *a szeretet*, és minket is erre teremtett. Ehhez az erőt, a kegyelmet a *lelkünkben élő Szentháromság* tisztelete, szeretete adja. Egymásra utaltságunkat a *Titokzatos Testben* értjük és éljük meg. *Önismeretünk fejlesztésével és önmagunk nevelésével* segítjük a kegyelem munkáját magunkban. Szeretnénk, ha a mi „életformánk" is a szentmise lenne. *Életmisénkben* bekapcsolódunk Jézus Krisztus áldozatába. Jézus az Oltáriszentség, a Vinculum Caritatis, a szeretet köteléke segítségével tart össze minket egy közösségben.

Közösségünk karizmájának fontos vonása elvinni az Evangélium örömhírét mindenhová, ahol élünk. Eltérő a munkánk és a lakhelyünk, az ország különböző pontjain. Hivatásunk, hogy ahol vagyunk, krisztusi módon tevékenykedjünk. Közösségi életünket kisebb csoportokban éljük, havonta legalább egyszer találkozunk. Alapító atyánk által írt aszkétikákat, pápai megnyilatkozásokat tanulunk, a Szentírást olvasva életünkre alkalmazzuk. Negyedévente lelki napon, évente lelkigyakorlaton veszünk részt.

A lelki szolgálat formái az adott hely és helyzet szükségleteihez igazodnak. Alapvető törekvésünk kovászként jelen lenni a világban. A legkülönbözőbb munkahelyeken jó szakemberként, a lelkiség alapján való helytállással törekszünk hivatásunkat megélni. A szeretet különböző formái között pl. a békességteremtés mindenkor fontos szolgálata az adott helyi közösségnek. A kereső lelkeket személyes kíséréssel segítjük az Istenhez vezető útra és azon tovább-haladásra.

A fogadalmas női ág tagjainak megszentelő tevékenysége a *család-pasztorációban* is megnyilvánul. Ezt elsősorban a vinculumos lelkiségben élő Családi Közösségen keresztül valósítja meg. Tagjai rendszeresen részt vesznek a családi ág összejövetelein, közvetítve a lelkiséget, hogy az tovább terjedhessen. Az alapító mondása szerint: tevékenységünk, szeretetünk hasonlítson az eperbokorhoz, amely megerősödik, gyümölcsöt hoz, majd kis indát indít önmaga köré, hogy az szintén gyökeret verjen, megerősödjék, virágozzon, gyümölcsöt hozzon.

Az *egyházközségek életébe* sokféle módon kapcsolódunk be. Vannak köztünk egyháztanács vezetők és tagok, helyi karitász csoportvezetők és tagok, Rózsafüzér társulati vezetők és tagok, áldoztatók, sekrestyések, hitoktatók, kántorok, imacsoport vezetők, egyéb rendszeres, vagy eseti munkákat vállalók. Célunk a „szerves egyházközség", azaz kovásszá lenni mind több élő közösség kialakításában, megtartásában, a plébános segítségére lenni, a hívők aktív részvételének, a különböző területeken megvalósuló összedolgozásának motorjaként. Mindez nem egyszerűen szervezési kérdés, csak akkor hatékony, ha Jézus, a megtestesült szeretet a központ.

„Házasságra készültem. A Közösség révén ismertem meg egy nagyon rendes fiút. Érdekes volt, hogy amikor valami apró figyelmességre vágytam, neki sohasem jutott eszébe, de Jézustól ezt néhány percen belül megkaptam. Lelkiatyám tanácsára felírtam a házasság mellett szóló érveket, és az Istennek szentelt élet mellett szóló érveket. Kiderült, hogy a házasságnál sok az önző, kényelmi szempont. Egy barátnőm mondta: „nem veszed észre, hogy Jézus kéri meg a kezedet?" Egy lelkigyakorlaton végleg tisztázódott a hivatásom, és hogy miként lehetek Jézusé világi körülmények között."

„A szívem a szerelem felé húzott, a lelkem az Isten felé. Régen lelkiatyámtól hallottam: a hivatás próbája az idő… Az idő haladtával csak erősödött az Úr hívása. Közben összefutottam egy iskolatársammal, többször találkoztunk, beszélgettünk, szentírást olvastunk. Egy idő után beszéltem neki a hivatásomról is, mire megszólalt: gyere hozzánk! Miért, Te tartozol valahová? Így kerültem a közösségbe."

„Hivatásom fokozatosan érlelődött. Általános iskolás koromban egy szentáldozás lelki élménye több napig tartott, és egyértelmű volt, hogy ez nem a szokásos hétköznapi örömök közül való. Nagyobb serdülő koromban, mintha Jézus kérdezte volna, lennék-e szerzetes. Az fogalmazódott meg bennem, hogy igen, csak „azt a ruhát" (habitus) ne kelljen hordani. Évek teltek el, már erősen foglalkoztatott a szerzetesi hivatás, amikor beütött egy „plátói szerelem". Úgy éreztem, Jézus megkérdezi: ha szabad állapotú lenne ez az ember, akkor is szerzetes akarnál lenni? Igen válaszom döntő volt a továbbiakra nézve. Egy újságcikkből ismertem meg a közösséget és tudtam, hogy ide hív az Úr."

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1082 Budapest, Üllői út 60-62/b. I. 10.
E-mail cím: bzsvinculum@gmail.com
Weboldal: www.vinculumcaritatis.hu

Zirci Ciszterci Apátság

ciszterciek O.Cist.

pápai jogú szerzetesi intézmény 17 fő

TÖRTÉNET

A ciszterci rend kezdetei Molesme-i Szent Róbert és társai nevéhez köthető, akik 1098-ban alapították meg Cîteaux-t. A rend talán legismertebb alakja Clairvaux-i Szent Bernát, akinek 1153-as halálakor már több mint háromszáz monostorban zengték az istendicséretet a ciszterci szerzetesek.

Magyarországon az 1142-ben alapított cikádori monostor volt az első ciszterci alapítás, amit III. Béla király idején 5 újabb apátság követett, köztük az 1182-ben életre hívott Zirc. A középkor végéig összesen 18 férfi és 4 női monostort alapítottak, amelyek azonban a török előrenyomulás és a reformáció hatására kivétel nélkül megszűntek. A ciszterci élet a 17. század utolsó harmadától kezdve morva, osztrák és sziléziai apátságok tevékenységének köszönhetően szerveződött újjá Zircen, Szentgotthárdon és a Pilissel egybekapcsolt Pásztón, amelyek 1878 óta egy közösségben egyesültek. A magyar ciszterciek a 19. század elejétől erőteljesen bekapcsolódtak a középiskolai ifjúság nevelésébe és a 20. századra az egyik legtekintélyesebb és legelismertebb tanítórenddé váltak hazánkban. Ennek a munkának vetett véget a szerzetesrendek működési engedélyének megvonása, amikor mintegy 250 rendtagnak kellett elhagynia otthonát. Közel negyvenéves „száműzetés" után, a kommunizmus bukását követően 1989-ben kezdhették meg a még élő rendtagok az apátság újraszervezését.

KARIZMA-LELKISÉG

A ciszterci rend egy olyan szerzetesközösség, melynek lelki alapja Szent Benedek Regulája, amelyet ciszterci alapítóink tanítása és példája alapján értelmezünk. Szerzetesi életünket egyszerűségben, a munka és imádság helyes egyensúlyában, közösségben, Szent Bernát szavai szerint a „szeretet iskolájában", a monostorban éljük az évszázadok óta megélt és átimádkozott saját ciszterci hagyományok szerint. Lelki íróink és misztikusaink a szeretettől áthatott teljes Istennek való átadottságot állítják a középpontba, s ebben, az ezen az úton való előrehaladásban látják a szerzetes legfőbb feladatát. Ez nyilvánul meg Szent Bernát, Rievaulx-i Szent Elréd vagy épp Saint-Thierry-i Vilmos műveiben.

Fontos megemlíteni azt is, hogy rendünk már az alapítók nemzedéke óta különös tisztelettel fordul a Megváltó édesanyja, Szűz Mária felé, akire, mint a ciszterciek pártfogójára is tekintünk.

A magyar ciszterciek jelmondata: Ardere et lucere! azaz Lángolj és világíts! Szerzetesi életünkben ma is ezeket az alapelveket és célkitűzéseket igyekszünk megvalósítani emberi esendőségünk és a kor kívánalmainak figyelembe vételével.

SZOLGÁLAT

Napjainkban a magyar ciszterciek a rend monasztikus hagyományaiból erőt merítve tevékenykednek számos területen. Magyarországon szolgálatunk egyik fontos területe a középiskolás korú fiatalok keresztény hitre nevelése, mely már több mint kétszáz éves, gazdag hagyományokra tekint vissza. Ezt igyekszünk megvalósítani egri, székesfehérvári, pécsi és budapesti gimnáziumainkban, illetve pécsi nevelési központunkban. Intézményeinkben közel 4500 diákot nevelünk, tanítunk.

Rendünk másik fontos munkaterülete a lelkipásztori szolgálat. Jelenleg az ország három pontján kapcsolódunk be a pasztorációba: Zircen és a környező falvakban, Székesfehérváron és Budapesten a Szent Imre plébánián.

Emellett, a benedeki hagyományokat követve fontosnak tartjuk a hozzánk érkező vendégek méltó módon történő fogadását is, amely Zircen a Ciszterci Látogatóközpont keretei közt valósul meg.

Elsősorban rendünk monasztikus hagyományai és gazdag történelmi öröksége vonzottak Zircre, de hitem szerint végső soron Isten választott ki arra, hogy ezen a helyen éljem meg szerzetesi hivatásomat. Hivatástörténetem nem tekinthető különösebben egyedülállónak, hiszen az Úr hiteles és tanúságtevő emberek segítségével terelt e felé az élet felé, s az egyetem elvégzése után tudtam döntést hozni és igent mondani erre az életformára.

Inspiráló s ugyanakkor megrendítő volt számomra a kommunizmus idején sokat szenvedett és üldözött egykori rendtársaim életpéldája is. Közülük mindenképpen szeretném kiemelni az Oltáriszentség vértanúját, Boldog Brenner János Anasztázt, de a rend továbbéléséért küzdő, és emiatt bebörtönzött és megkínzott Endrédy Vendel és 'Sigmond Lóránt csendes tanúságtétele is nagy hatást gyakorolt rám. Az ő kitartásuk és áldozatvállalásuk egyúttal példaként is szolgál számomra a szerzetesi élet során természetszerűleg jelentkező akadályok és nehézségek leküzdésére. Végső soron – azt hiszem – bátornak kell lennünk, s válaszolnunk kell Isten meghívására, s Rá hagyatkozva az értünk önmagát feláldozó Krisztusba vetett hittel kell törekednünk a boldog, de rögös úton az életszentség felé.

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 8420 Zirc, Rákóczi tér 1.
E-mail cím: zirc@ocist.hu
Weboldal: www.ocist.hu

Világiak, a Család és az Élet kongregációja

A II. Vatikáni Zsinat után alapult több olyan krisztushívők társulása, amelyekben az egyedülálló férfiak és nők tisztasági magánfogadalmat tehetnek. A Kongregáció lehetővé teszi eme fogadalmakat, ugyanakkor több hivatalos publikációban is pontosítja, hogy azok nem tekinthetők a megszentelt élet formájának. Eme társulások jellegzetessége, hogy házaspárok, egyházmegyés papok és magánfogadalmas férfiak és nők közösen köteleződnek el az evangelizációban és misszióban.

Emmánuel Közösség

Emmánuel 3 fő

TÖRTÉNET

Az Emmánuel Közösség Krisztushívők pápai jogú, nemzetközi nyilvános társulása. Statútumát a Szentszék 2009-ben véglegesen jóváhagyta. Kezdetei 1972-re nyúlnak vissza, amikor Franciaországban Pierre Goursat és Martine (Lafitte) Catta a karizmatikus megújulással találkozva rendszeresen összejöttek imádkozni. Hozzájuk egyre többen csatlakoztak, így mára a Közösség az öt kontinens 80 országban mintegy 11.000 tagot számlál. Hazánkba Marik József és Erzsébet révén 1990-ben került a közösség. Jelenleg Magyarországon százötven fő körül van a különböző szinten elkötelezettek száma. A Közösséghez a Szentlélekben megkeresztelkedett, különböző „életállapotú" hívők tartoznak: házas férfiak, nők, egyedülállók, Isten országáért szűzi életet vállaló férfiak és nők, valamint papok.

Az Istennek szentelt életű nővérek az Emmánuel Közösségben a szívüket készenlétben tartják a misszióra, a közösséghez tartozó pap testvéreikkel, családosokkal, Istennek szentelt életű férfi testvéreikkel és egyedülállókkal egységben. A hivatásukat a világban, a társadalomban élik meg a képzettségük szerinti munkájukat végezve. Ruhájuk: a kék szoknya, fehér felső és a kereszt, kifejezi azt az egyszerűséget, amivel a világban akarnak élni, de nem a világ szerint.

KARIZMA-LELKISÉG

Közösségünk három alappilléren nyugszik:

Adoráció: az imaélet megújulása. A Közösség tagjai megtapasztalták, hogy az imádság, a napi kapcsolat Istenünkkel elengedhetetlen feltétele annak, hogy valódi keresztény, tanúságtevő életet élhessünk. Fontosnak tartjuk a rendszeres, hosszas egyéni imát, közösségi alkalmainkon a közös dicsőítést, szentségimádást. Rendszeresen veszünk részt szentmisén hétköznap is.

Kompassió: az imádság, életünk Isten közelébe helyezése arra indít bennünket, hogy isteni Mesterünk példájára irgalmas szeretettel forduljunk szükséget szenvedő embertársaink felé, akár anyagi, akár lelki-szellemi szükségről legyen is szó. Ez az irgalmas szeretet az, ami a Közösség szolgálatainak javát létrehozta és fenntartja.

Evangelizáció: a megismert Igazság, életünkben megtapasztalt öröm és szabadság arra késztet bennünket, hogy tanúságot tegyünk mindarról, amit velünk tett a mi Urunk. Az Istentől elszakadt világban hirdetjük Jézus Krisztus evangéliumát életünk minden területén: családunkban, munkahelyünkön, ott, ahol szabadidőnket eltöltjük és nyilvánosan is.

Világban élő közösség vagyunk. Ez azt jelenti, hogy tagjaink többsége megmaradt eredeti foglalkozásában, és igyekszik ebben a környezetben tanúságot tenni Isten szeretetéről. Jelmondatunk: Együtt a Katolikus Egyház szolgálatában és a világ evangelizálásában.

SZOLGÁLAT

A Közösség lehetőleg egyes plébániákhoz kötődve működik. Így szeretnénk egyházunkat belülről szolgálni és megújítani. Elsősorban Budapesten vagyunk jelen, de a Kaposvári és a Székesfehérvári Egyházmegyében is megtalálhatóak vagyunk. A magyar közösséghez tartozik a vajdasági csoport is.

Magyarországi szolgálataink: Mezoné: nyitott imacsoport, közösség 16-30 év közötti fiataloknak; Nyílt imaestek rázós kérdésekkel; Első pénteki imaestek; AVE kurzus-egyedülálló szülőknek; Imanap az unokákért: nagyszülőknek, akiknek gyermekei elváltak; Újraházasodottak AVE kurzusa; Ne félj, nem ítéllek el! lelkigyakorlat abortusz vagy magzatvesztés okozta lelki fájdalmak feldolgozására; Nyári táborok fiataloknak és családoknak; Riska tábor gyermekeknek.

TANÚSÁGTÉTEL

Az én életemben a karizmatikus megújulás nagyon sokat jelent. A lélekáradás tapasztalata volt az, ami arra indított, hogy keressek egy olyan közösséget, amelyik az Egyházban ezt az ajándékot hivatalos formában is megéli. Nagy öröm volt számomra, amikor a különböző karizmatikus közösségek között rátaláltam az Emmánuel Közösségre. Egy olyan közösséget kaptam, ahol a misszióban, a misszióért együtt vannak jelen a laikusok, a papok és az Istennek szentelt életű férfiak és nők, és ennek nagyon gyümölcsöző eredménye van. Testvérként tudjuk megélni az adorációt, kompassiót és evangelizációt. Ezt bizonyos formában más rendek is megélik, de világban élő közösségek között ez a forma még ma is újdonságnak számít. Én magam egyházmegyés pap vagyok, amellett, hogy az Emmánuel Közösség Papi Társulásának tagja. Ebben a helyzetben keressük a közösség laikus tagjaival, hogy milyen módokon tudunk közösen szolgálni, és meglátni Isten akaratát.

A heti házicsoport számomra döntő jelentőségű. Ilyenkor megosztjuk egymással hogyan tapasztaltuk meg Isten jelenlétét, vezetését, melyik szentírási Ige érintett meg és hogyan éltük meg a közösség kegyelmeit. Vannak kö-

zös lelkigyakorlataink, nyári táboraink is, ezek számomra mindig a megerősödés pillanatai. A közös szolgálatokban is megéljük a közösség kegyelmét, amit a neve hordoz: Emmánuel, velünk az Isten.

Az első találkozásom a közösséggel egy nyitott lelki hétvégén történt, amikor lehetővé tették a testvérek, hogy mások is bepillanthassanak közösségi életükbe. Majd egy emmánueles pap, ma már püspök, Mgr. Dominique Rey volt az, aki rámutatott, hogy milyen lehetőségek vannak ebben a közösségben a papok számára. Én akkor már szeminarista voltam. Fontosnak tartom azt a célkitűzést is az Emmánuelben, hogy a papok ne éljenek egyedül, hanem testvéri együtt élő kisközösségeket alkossanak. Magam is egy évet töltöttem Párizsban diakónusként. Egy ottani emmánueles plébánián szolgáltam és a közösség kegyelmeit az ottani papokkal együtt éltem meg.

Most új helyemen, Siófokon is törekszünk arra, hogy fenntartsuk a közösség többi tagjával az egységet a különböző közös missziók, szolgálatok által. Én is meglátogatom a budapesti és kaposvári testvéreket és ők is eljönnek hozzám, hogy például segítenek a jelenleg zajló Szentségimádás iskolájában vagy zenéljenek a vasárnapi szentmisén.

Aki gondolkodik a papságon, annak van lehetősége, hogy önkénteseként csatlakozva hozzánk, jobban megismerje életünket, hogy együtt imádkozzunk, evangelizáljunk és kérjük a Szentlélek kiáradását minden emberre. (Nyéky Kálmán atya)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: 1027 Budapest, Fő u. 73.
Levelezési cím: 1125 Budapest, Kikelet u. 25.
E-mail cím: női: fogarasikatalinkrisztina@gmail.com, férfi: fabian.fogarasi@gmail.com
Weboldal: www.emmanuel.hu

Mária Műve Fokoláre Mozgalom

Fokoláre

MM

39 fő

TÖRTÉNET

A Fokoláre Mozgalom kezdetének szimbolikus dátuma 1943. december 7., amikor a 23 éves lány, Chiara Lubich a Lélek hívására Istennek szentelte magát akkor, amikor a II. világháború elérte az észak-olaszországi Trento városát. Évekkel később úgy írt erről, mint „megmagyarázhatatlan, titkos örömről, ami átterjedt másokra".

„Minden esemény a lényünket érintette – meséli Chiara. Világos volt, hogy a körülményeken keresztül mit akart tanítani nekünk Isten: minden a hiábavalóságok hiábavalósága, minden elmúlik. Ugyanakkor Isten a szívembe helyezett egy kérdést, a válaszával együtt: »Létezik olyan eszmény, olyan ideál, ami nem múlik el, amit semmiféle bomba nem tud lerombolni, és amelyért érdemes odaadni teljes valónkat?« Igen, létezik: Isten az. Elhatároztuk, hogy Őt választjuk, Ő lesz az ideálunk."

Miközben az emberek Trentóból a hegyekbe menekültek, Chiara és társnői beköltöztek egy kis lakásba. „Csak később, sokkal később válik világossá, hogy lakásunk a Szent Család názáreti házának egy sajátos megvalósulása, ahol szüzek élnek együtt, Jézussal közöttük. De hogy közöttünk legyen, késznek kell lennünk az életünket adni egymásért. Ha így vagyunk egy, akkor közöttünk van Ő, aki azt mondta: „Legyenek mindnyájan egy, hogy a világ higgyen." (Jn 17,21)"

KARIZMA-LELKISÉG

Egyházunkban a Zsinat és a különböző lelkiségi mozgalmak – amelyek aláhúzzák a testvéri közösség fontosságát – a szeretet terén is egy mélyebb egység felé irányítottak sok keresztényt. „Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket." – mondta Jézus. Szükséges tehát, hogy „szeressük egymást", és hogy úgy szeressük egymást, „ahogy Ő" szeretett minket. A Fokoláre Mozgalom korunknak tett szolgálata abban áll, hogy ráirányította a figyelmet erre a „szeressétek egymást" felhívásra, és újra felfedezte, hogy mit is jelent az „ahogy Ő" szeretett. Mert csak úgy juthatunk el a Jézus akarta egységre, és akkor születik meg közöttünk Jézus, ha úgy szeretünk, „ahogy Ő". A Fokoláre lelkiség is azért született, hogy segítsen a keresztényeknek abban, hogy megtegyék részüket az egész emberiség közös hivatásának, az egységnek a megvalósításában. Ezen felül a lelkiség világosan bemutatja, mit jelent úgy szeretni „ahogy Ő", amikor elénk állítja a keresztre feszített és elhagyott Jézust, akiben megtalálható a keresztény szeretet mértéke. (Chiara Lubich)

Ez a Jézussal együtt való élet a fokolár nagy vonzereje ma is. Aki itt lakik, az dolgozik a munkahelyén, hogy biztosítsa a megélhetést, és végzi a maga „szolgálatát" a társadalom megújítására. Mindezt a testvériség szellemében teszi.

„Íme a modern idők nagy varázsa:
behatolni a legmagasabb szemlélődésbe
és megmaradni elvegyülve a többi között,
ember ember mellett." (Chiara Lubich)

Vannak, akik itthon szolgálnak, Szegeden és Budapesten. Ők a körülöttük kialakult sokszínű közösség „szíve", a „fokolarinik": Istennek szentelt nők, férfiak, papok és házasok.

Vannak, akik külföldön szolgálnak. Mexikótól Kamerunon át Pakisztánig összesen 20 országban éltek és élnek magyar fokolarinik hosszabb-rövidebb ideig.

A Magyar Katolikus Egyház belső jogi személyként ismeri el mind a női (MMNK), mind a férfi (MMFK) közösséget. A társadalommal való kapcsolatot szolgálja az Új Város Alapítvány az online újsággal és felülettel, a könyvkiadással, a családok, a fiatalok, a gyerekek képzésével és a részükre szervezett táborokkal.

A Fokoláre Mozgalom különböző elkötelezettségű tagjai a helyi közösségekben, a korosztályos csoportokban, tömegmozgalmakban élik e közösségi lelkiség szerinti életüket és tesznek tanúságot a társadalomban. Az egész világon elterjedt mozgalom mindenütt azt teszi, ami az

egység építését szolgálja: Afrikában iskolák és kórházak működtetése; Augsburg közelében, Ottmaringban az ökumenizmusért dolgozik; Ázsiában a nagy világvallások közötti párbeszédért, de az utcagyerekekért is; Dél-Amerikában az ifjúságért.

Az olaszországi Sophia Egyetemi Intézet „Az egység kultúrájának alapja és távlatai" témában mester- és doktori képzést kínál. Az első év képzés területei: teológia, filozófia, társadalomtudomány, logika. A második éven teológia-filozófia vagy politikai-gazdasági témák választhatók. Nemzetközileg is elismert a gazdasági területen a Közösségi Gazdaság terve, a politikában a Politikai Mozgalom az Egységért.

Állnak előttem sorban a vevők; húst, felvágottat szeretnének vásárolni. Tudom, hogy Isten a szeretet, hogy szeret engem, és én erre a szeretetre úgy válaszolhatok, ha ajándékozom magam a felebarátnak. Próbálok jelen lenni, és arra figyelni, aki éppen most ott áll előttem. Egyik a másik után… Tudom, hogy Jézus áll előttem a vásárlóban.

„Amit egynek tettetek a legkisebb testvéreim közül, nekem tettétek".

Megpróbáltam radikálisan megélni; változtatni addigi magatartásomon. Hiszen Jézus jön vásárolni, én Őrá mosolyoghatok, neki adhatom a legszebb húst, türelmesnek kell lennem, hagyni, hogy válogasson. Emlékeztető jeleket találtam ki magamnak, hogy a vevőkben Jézust szeressem. Azonban egyre abszurdabbnak tűnt, hogy eközben becsapom, „be kell" csapnom a vevőket. Akkoriban a hentesbolt belső mechanizmusa ezt több helyen megkövetelte. Ezért sokszor többet számoltunk vagy szabálytalanul bontottuk a húst.

Láttam, hogy Jézust csapom be, de én ezt nem tehetem.

Megerősödtem abban a meggyőződésben, hogy teljes, megalkuvás nélküli keresztény életet kell élnem. Megmondtam a főnökömnek, hogy nem fogadok el többé olyan pénzt, ami nem tiszta, és nem csinálom a szabálytalanságokat sem, mert ez ellenkezik meggyőződésemmel, mivel keresztény vagyok. Ez a lépés felért egy bukással.

Hittem azonban abban, hogy nincs olyan helyzet, ahol Jézus szeretete ne tudna győzni. Kitaláltam valamit, ami oldotta a feszültséget. Munkaidő utáni plusz munkát vállaltam, így többlet bevételhez jutott a bolt. Láttam, hogy kollégáim nem értenek, de ugyanakkor kedvelnek, tisztelnek a döntésem miatt. Hosszú évek múltán immár boltvezetőként a munkatársaimmal közösen igyekszünk családi légkört teremteni a húsboltban, hogy Jézus – aki a vevőkben ma is beáll a sorba – ne csak húst, de szeretet is találjon.

Életemben cselekedeteimmel, tetteimmel készülök a nagy vizsgára, amikor Jézus majd megkérdezi tőlem: „éhes voltam, szomjas voltam, beteg voltam, …". Azt szeretném, hogy akiket szerettem, azok a felebarátok válaszoljanak helyettem a feltett nagy vizsgakérdésre.

(Nagy Pál fokolarinó)

ELÉRHETŐSÉG:

Cím: női: 1111 Budapest, Budafoki út 17/A III/1, férfi: 1163 Budapest, Kisterenye u. 54.
E-mail cím: női: focfbp@fokolare.hu, férfi: agape@fokolare.hu
Weboldal: www.fokolare.hu
Facebook: Fokoláre Mozgalom Magyarország

Találkozások

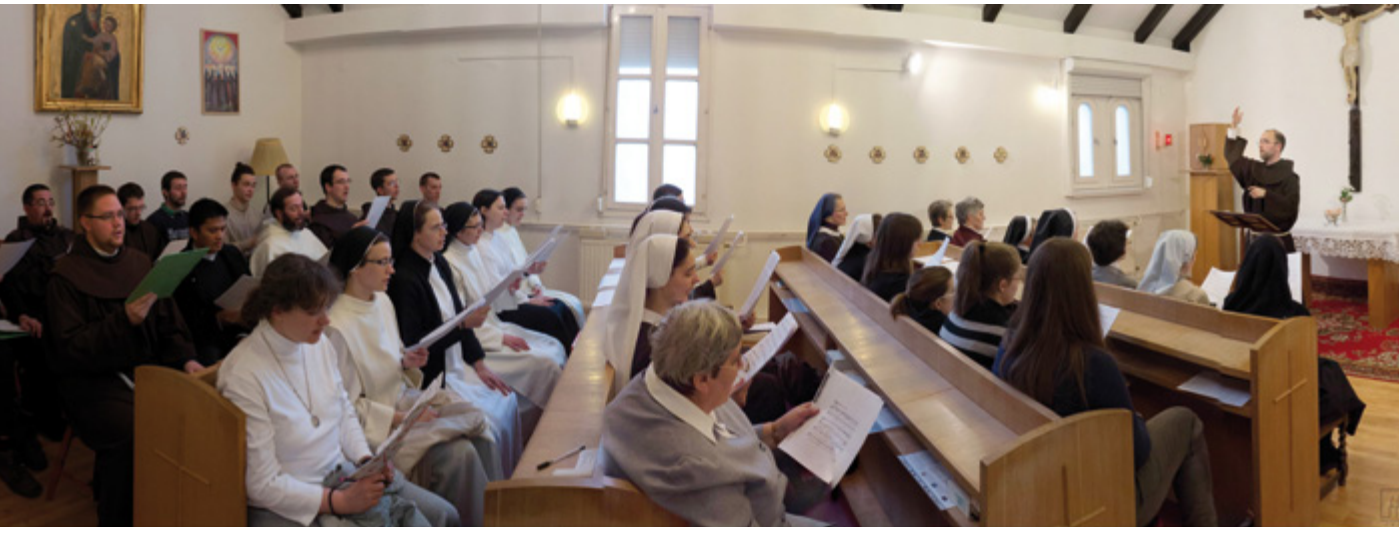

Magyarországi szerzetesrendek és krisztushívők hivatalos társulásai

FÉRFIAK

Alexiánus Testvérek Kongregációja
Betegápoló Irgalmas Rend
Csornai Premontrei Prépostság
Don Bosco Szalézi Társasága
Emmánuel Közösség férfi fogadalmas tagjai
Gödöllői Premontrei Apátság
Isteni Ige Társasága
Isteni Üdvözítő Társasága
Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya
Kamilliánus Kolostor
Konventuális Ferences Minorita Rend
Krisztus Légiója Kongregáció
Krisztus Ügye Lelki Család férfi fogadalmas tagjai
Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság
Magyar Bencés Kongregáció Szent Ányos Perjelség
Magyar Bencés Kongregáció Szent Mór Perjelség
Magyar Kapucinus Delegáció
Magyar Pálos Rend
Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány
Mária Iskolatestvérek
Mária Keresztes Közössége
Mária Műve Fokoláre Mozgalom Férfi Közösség
Missziótársaság
Nagy Szent Bazil Rend
Nyolc Boldogság Közösség Férfi Szerzetesi Ág
Piarista Rend Magyar Tartománya
Sarutlan Kármelita Rendtartomány
Szent Domonkos Rend Magyar Tartományfőnöksége
Szent Ferenc Kistestvérei
Szent János Apostolról és Remete Szent Pálról Nevezett Közösség
Szervita Rend, Szűz Mária Szolgái
Vianney Testvérek a Tisztuló Lelkekért Közösség
Zirci Ciszterci Apátság

NŐK

A Szent Orsolya Rend Római Uniójának Magyar Orsolyita Közössége
Ancillae Christi Regis
Annunciáta Nővérek Kongregációja
Árpád-házi Szent Margitról Nevezett Szent Domonkos Rendi Nővérek Apostoli Kongregációja
Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővérei
Assisi Szent Ferenc Leányai Kongregációja
Assziszi Szent Ferenc Segítő Nővérei Közössége
Boldogasszony Iskolanővérek
Boldogasszony Tanító Nővérei
Ciszterci Nővérek Boldogasszony Háza Monostor
Ciszterci Nővérek Regina Mundi Apátsága
Congregatio Jesu
Egyházközségi Nővérek Társasága
Első Remete Szent Pál Monasztikus Nővérei
Emmánuel Közösség női fogadalmas tagjai
Ferences Mária Misszionárius Nővérek
Ferences Szegénygondozó Nővérek
Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja – Magyar Tartomány
Isteni Szeretet Leányai Kongregációja
Isteni Üdvőzítő Nővérei
Jézus és Mária Gyermeksége Társulat Szent Krisztiána védelme alatt
Jézus Isteni Szívéről Nevezett Kármelita Nővérek
Jézus Kistestvérei Női Szerzetes Közösség
Jézus Szíve Nővérek Társasága/Society Devoted to the Sacred Heart
Jézus Szíve Társasága
Jó Pásztor Szeretetéről Nevezett Miasszonyunk Kongregáció
Kenethozókról elnevezett női monostor
Klarissza Remeteség
Krisztus Király Misszionárius Nővérek a Külföldön Élő Lengyelek Számára
Krisztus Ügye Lelki Család női fogadalmas tagjai
Legszentebb Üdvőzítő Nővérei
Magyarok Nagyasszonya női apostoli élet Társasága
Mária Műve Fokoláre Mozgalom Női Közösség
Miasszonyunkról Nevezett Kalocsai Iskolanővérek Társulata
Nagy Szent Bazil Rendi Nővérek
Notre Dame Női Kanonok – és Tanítórend
Nyolc Boldogság Közösség Női Szerzetesi Ág
Örökimádó Nővérek „Maria Reparatrix" Társasága
Premontrei Női Kanonokrend
Sarutlan Kármelita Nővérek Szerzetesrend
Segítő Szűz Mária Leányai Don Bosco Nővérek
Szent Benedek Leányai Társaság
Szent Benedek Rendi Nővérek, Porta Pacis
Szent Domonkos Rendi Kontemplatív Nővérek
Szent Erzsébet Nővérek Kongregációja
Szent Erzsébetről Nevezett Betegápoló Nővérek
Szent Ferenc Kisnővérei
Szent Kamill Leányai Szerzetes Intézmény
Szent Keresztről Nevezett Irgalmas Nővérek
Szent Szív Társaság (Sacré Coeur)
Szent Vincéről nevezett Szatmári Irgalmas Nővérek Társulata
Szeplőtelen Szűz Mária Szolgálóleányai Szerzetesrend
Szeretet Leányai Társulata
Szeretet Misszionáriusai
Szervita Nővérek a Fájdalmas Anya Szolgálói
Szociális Missziótársulat
Szociális Testvérek Társasága
Szociális Testvérek Társasága Generalátusa Nemzetközi Közösség
Szűz Mária Látogatásáról Nevezett Rend
Szűz Mária Társasága
Tisztítótüzben Szenvedő Lelkeket Segítő Nővérek
UNUM Sanctissimae Trinitatis Társaság
Úti Boldogasszony Társasága Világi Intézmény
Vinculum Caritatis Közösség

VEGYES

Verbum Dei Missziós Testvéri Közösség

Tárgymutató

A

adonyi nővérek *209*
alexiánusok *14*
apostoli kármelita nővérek *86*

B

bazilita nővérek *151*
bencés nővérek *177*

C

CB *157*
CDCJ *86*
CFA *14*
CFSF *25*
ciszterciek *244*
ciszterci nővérek *40*, *43*
CJ *46*
CM *149*
CND *154*

Cs

csornai premontreiek *49*
CSSE *184*

D

Das Werk *120*
domonkos nővérek *19*
domonkosok *180*
Don Bosco nővérek *174*

E

egyházközségi nővérek *55*
Emmánuel *249*
ENT *55*

F

FBN *22*
FCSVP *207*
FDC *77*
FdlC *212*
ferences betegápoló nővérek *22*
ferencesek *139*
ferences kisnővérek *187*
ferences kistestvérek *190*
ferences segítő nővérek *28*
FMA *174*
FMM *61*
FMS *144*
FMVD *235*
Fokoláre *252*
FSC *196*
FSO *120*

G

gödöllői premontreiek *68*
görögkatolikuks monasztikus nővérek *109*

Gy

győri bencések *129*

H

Hermina úti nővérek *61*

I

irgalmasok *31*
isteni szeretet leányai *77*

J

János-Pál közösség *193*
Jézus kistestvérei *90*
Jézus szíve nővérek *93*
jezsuiták *99*
JKT *90*
jó pásztor nővérek *102*

K

kamillánus nővérek *196*
kamilliánusok *106*
kapucinusok *132*
kármeliták *171*
keresztes nővérek *199*

L

lazaristák *149*
LC *117*

M

magyarszéki kármelita nővérek *167*
maristák *144*
MC *215*
megváltós nővérek *74*
MI *106*
minoriták *115*
MM *252*
MSPPE *58*

N

nemesvámosi testvérek *147*
Notre Dame nővérek *154*

O

OCD *167*, *171*
o.cist. *40*
O.Cist. *244*
OCist *43*
OFM *139*
OFM Cap. *132*
OFM Conv. *115*
OH *31*
OP *19*, *180*
O. Praem. *68*
O.Praem *49*, *164*
orsolyiták *11*
OSB *123*, *126*, *129*, *177*
OSBM *151*
OSC *112*
OSM *217*
OSPPE *135*
OSU *11*

P

pálos nővérek *58*
pálosok *135*
pannonhalmi bencések *123*
piaristák *161*
premontrei nővérek *164*

R

RBP *102*
RSCJ *203*

S

SA *230*
Sacré Coeur nővérek *203*
SAF *28*
SchP *161*
SCSC *199*
SDB *52*
SDBMV *37*
SDR *74*
SDS *80*, *83*
SDSH *93*
segítő nővérek *230*
SFPS *65*
SFV *239*
SJ *99*
SJC *96*
SJP *193*
SM *221*
SMC *147*
SMDH *142*
SMV *228*
SNDS *209*
SNSA *17*
SP *161*
SSND *33*
SSS *224*
SVD *71*

Sz

szaléziak *52*
szalvatoriánusok *83*
szalvátor nővérek *80*
szatmári irgalmas nővérek *207*
„Szécsény Ágacskája” *112*
szegénygondozó nővérek *65*
Széher úti ferences nővérek *25*
Szent Erzsébet nővérek *184*
szervita nővérek *217*
szociális testvérek *224*

T

tanító nővérek *37*
Teréz anya nővérei *215*
tihanyi bencések *126*
TORG *187*, *190*

U

UBT *233*

V

verbiták *71*
Verbum Dei *235*
Vianney testvérek *239*
vincés nővérek *212*
Vinculum *241*
Vinculum Caritatis *241*

Ez a kötet a megszentelt élet sokszínűségét mutatja meg hazánkban. A következő oldalak forgatásakor megragadhat a külső megjelenés különbözősége, a szolgálat változatossága, az életforma és a mindennapi életvitel sokfélesége. Legyen az a könyv Isten gazdagságának tükre és a megszentelt élet mélyben való egységének, az egy Léleknek a tanúbizonysága.

fr. Dobszay Benedek OFM

A REMÉNY EMBEREI